

SELMER -SLEKTEN
INNTIL 10. GENERASJON.

Av denne boks opplag på 150 eksemplarer

er dette nr. **145**

Selmer, 1868

SELMER-SLEKTEN GJENNEM 4 ÅRHUNDRE

II

STAMTAVLE

OVER

DE NORSKE FORGRENINGENE

AV

SELMER=SLEKTEN

INNIL 10. GENERASJON

STAMTAVLEN UTKOM I 1868, FØRTE A JOUR 1923
OG 1943 VED NÆRVÆRENDE UTGAVE,

AV

VIII 56

RENDENS OFF. TRYKKER

Blåmer

99.9.2

S. 1117

BERGENS OFF BIBLIOTEK

SKIEN

CHR. M. PEDERSENS BOKTRYKKERI

FORORD.

Som det turde være de ældste nulevende Medlemmer af Selmerslægten bekendt trykkedes der i Juni 1864 en «Stamtavle over de norske Forgreninger af Slægten Selmer», udgivet af «to af sammes Medlemmer i Danmark». Disse to var *Justitsraad H. P. Selmer* (V. 26) og hans Broderdatter Frøken *Johanne Christiane Selmer* (V. 35), assisterede af den daværende unge Løitnant *William Benzon*, f. $\frac{5}{11}$ 1832, d. $\frac{23}{9}$ 1924). Søn af Justitsraad Benzon og Hustru Mariane f. Selmer (V. 41).

Denne Stamtavle efterfulgtes allerede i December 1868 af en Udgave «over de danske og norske Forgreninger af Slægten Selmer», udgivet af H. P. Selmer.

Disse ovennævnte tre bør Selmerfamilien være taknemmelige for det grundlæggende Arbejde, de udførte for vor Stamtavle. — «Det første Schema» — skrev Benzon til mig i 1908 — «hvorpaa min gamle Onkel byggede sin første Udgave af 1864, havde jeg nedskrevet efter Diktat af min Moders Søster, Frøken Christiane Selmer, som med udmærket Hukommelse og omfattende Kendskab til sin Faders norske Slægt forstod at lægge et fortrinligt Grundlag, hvorpaa hendes Fætter saa ved grundigt Studium i Biblioteker og Arkiver, ved megen Flid og Opofrelse af Tid udarbejdede det overraskende fortrinlige Resultat, som er nedlagt i Udgaven af 1868».

Stamtavlen af 1864 slutter med disse Ord: Det var tilvisse meget at ønske, at nogen af Slægtens Medlemmer vilde lade det være sig magtpaaliggende at optegne og samle alle de Oplysninger, som kunde tjene til Stamtavlens Fuldstændiggjørelse eller Berigtigelse — og Fortsættelse engang i Fremtiden.

Det var denne Opfordring, som i Slutten af forrige Aarhundrede ansporede mig til at forsøge paa at udarbejde en ny Udgave af Slægtsregistret, og naar nu endelig Bogen foreligger, er det ingenlunde bare mit Arbejde, det skyldes. Mange Slægtninge har vist Interesse for, at Stamtavlen førtes á jour, og bidraget til Be-
stridelsen af Trykningsomkostningerne, saa nærværende Bog kan betegnes som et Familieforetagende. Og ønskeligt var det, om Familiens Medlemmer herigjennem lærte hinanden bedre at kjende, og om Bogen kunde bidrage til at forhindre de i den senere Tid hyppigere og hyppigere forekommende Misbrug af vort kjære Familienavn.

* * *

Da jeg for 10—12 Aar siden havde faaet færdig den norske Hovedlinie, begyndte jeg det langt vanskeligere Arbejde: at samle Stof til Stamtavlen over de yngste Generationer af de *danske* Linier, vanskeligt, fordi disse fjerne Slægtninge var mig aldeles fremmede. Men her kom mig Kaptein W. Benzon med sjelden Elskværdighed til Hjælp. Danskerne har «forgrenet sig» over Tyskland, Rusland og Colonierne. Og naar jeg saa vort Navn i Udlandet, troede jeg, det var Slægtninge, som jeg da tilskrev for at udfinde Forbindelseslinierne. — I Tyskland er jo Navnet

ret hyppigt og det i alle Samfundslag. Jeg overraskedes saaledes engang i Hamburg ved i en liden Kjelderbutik at finde Skildtet: Selmer, Schuster. Og Komponisten Johan Selmer fortalte mig, at han i Kiel passerede en Borger af lignende Bestilling, en, «som særlig havde Reperatur som sin Opgave», og som hed ikke bare Selmer, men ogsaa havde Komponistens Fornavn. — Komponisten Selmer havde ogsaa ellers paa sine Reiser oftere stødt paa Navnet. I Frankrige findes baade Selmer og Celmer, udtalt Selmér. — Paa mine mange Breve fik jeg bl. a. saadant Svar fra en over 80 Aar gammel Dame i Nordtyskland:

«Aus Skandinavien wanderte (Anfangs des 17ten Jahrhunderts?) mein Urgrosswater Selmer mit 2 Söhnen aus und kam nach Neustrelitz, wo er Pagenhofmeister wurde. Der älteste Sohn wurde Pastor in Bülow in Mecklenburg, der zweite Iustitsrat in Schwerin. — Der Pastor wurde mein Grosswater und er verbrannte den Adelsbrief und Stammbaum der Familie im Schmerz über den Tod seines Sohnes. Er heiratete jedoch noch zum zweiten Mal und da wurde ihm wieder (1775) ein Sohn, Johan Heinrich, geboren, der schon mit 9 Jahren den Vater verlor. Ein Petschaft ist in unserer Familie: Es stellt einen Pelikan dar, unten 3 Sterne. . .»

Fra Skandinavien udvandrede hendes Stamfader, og Navnet Johan Heinrich var jo det samme, som den norske Hovedlinies Stamfader bar. Dette fik mig til at haabe, at jeg her var paa Sporet efter den i Stamtavlen af 1868 antydede Fader til Stamfædrene for den norske og danske Hovedlinie, i hvilken Hensigt jeg bl. a. gjorde Henvendelser baade til Statsarkivet i Mecklenburg og til en Statsraad Selmer i Neustrelitz, hvis Adresse en Consul skaffede mig. Men intet Svar fik jeg desværre.

Jeg fandt da at burde opgive Arbeidet med de danske Grene, da en complet Stamtavle sikkerlig vilde falde dyrt at trykke, og bestemte mig efter Raad fra flere Slægtninge til at lade den norske Hovedgrens Stamtavle udgives alene som i 1864.

Min Ortografi er ikke efter Reglerne af 1907. Bogstaveringen af Navnene er paa flere Steder forskjellig, idet jeg har rettet mig efter Vedkommendes eget Opgivende. Biografierne er ikke altid Selvbiografier. Statsminister C. A. Selmers helt objektive Biografi har den med Drammensforhold godt kjendte Sørenskriver Rolfsen velv. skrevet for mig. — Til Supplering af det biografiske Stof har jeg fundet paa at lade optrykke som Tilleg nogle Avisnotitser o. l., hvilket kanske Genealoger af Fag vil finde rart. Men jeg har tænkt mig, at kun Slægten vil have Interesse af Bogen, som derfor ikke maa blive Gjenstand for Kritik af Fagfolk.

«Eriksheim», Skien, den 20. September 1923.

E. Selmer (VIII 56).

Efter 1923,

da slektningene hadde mottatt stamtavlen, fikk jeg baade ros og ris for boken. Flere fant det vanskelig å finne frem i det lange slektsregister ved hjelp av de nummererte fortegnelser over hver generasjon. Et fullstendig navneregister burde vært inntatt i boken, sa man meg.

Tanken på dette og tilveksten i de yngste generasjoner drev meg til å arbeide på en ny utgave med fullstendig register, dog med bibehold av fortegnelsene over generasjonene, den X inklusive.

Vår slekt — Selmer-ætten — er nu spredt ikke alene over hele Norge, men også i U. S. A., så medlemmene ofte ikke kjenner hverandre, enn si omgås, slik det hyppig kunde være tilfelle i tidligere slektled. Måtte da stamtavlen vår være bindeleddet og en hjelp til, at vi kan hevde retten til familienavnet. Atskillig navnetyveri kan påvises, dog neppe etter navneloven av 1923. Jeg kjenner flere tilfelle — en baker på Moss f. Anderson, en skredder, en sjåfør o. a. i Oslo «smykker» seg med vårt navn. Dog kan det vel ikke henregnes til denne kategori, at en liten by i staten Tennessee U. S. A. heter Selmer! Da jeg i 1939 hørte herom fra en utvandret slektning, tilskrev jeg the mayor of Selmer med forespørsel om hvordan byen hans hadde fått dette navnet, som var det samme som min slekt med et medlemstall på over 500 hadde hatt i over 400 år.

Men hr. borgermesteren verdiget meg intet svar. Derimot overraskedes jeg en dag av et brev med «Selmer» i poststemplet. Det var fra læreren i 7. klasse, som fortalte meg at mitt brev til mr. Hamilton, the mayor of Selmer, hadde vakt stor interesse blant byens folk. Borgermesteren hadde ikke gjort annet med brevet mitt enn å innrykke det i avisen! Læreren hadde så gitt elevene i geografi i oppgave å beskrive byen i brevs form, adressert til meg. Så fikk jeg et halvt snes naive brev, hvorav dog ingen gav svar på hvad jeg hadde spurt mayoren om. Men når postgangen igjen blir normal, kan det forsøkes «ad diplomatisk vei» å finne en løsning på dette navnespørsmål. Nu er det eneste jeg har igjen av den korrespondansen en konvolutt poststemplet Selmer — en raritet for en filatelist. Byens navn stammer vel fra vår familie — neppe omvendt.

Nå, dette var en digression kanskje. Overfor navnetyvene kan vi hevde, at bare de som står i stamtavlen, hører til vår slekt.

Nærværende utgave er forøket med flere nye biografier og andre innlegg for bedre å belyse forskjellige personligheter innen slekten. Ellers er grunnlaget i boken trykt opp etter utgaven av 1923, hvis ortografi, som best passende for den eldste omskrevne tid med dens antikke titler og benevelser, er bibeholdt, mens andre skrivemåter forekommer i senere artikler og biografier av forskjellige år og penner, som vilde tape ved å bli omskrevet.

«Eriksheim», Skien, den 20. september 1943.

E. Selmer (VIII 56).

Slægten Selmer er baade temmelig gammel og meget udbredt i Norge og Danmark og stammer utvivlsomt fra Slesvig-Holsten, medens dog et enkelt usikkert Spor kunde tyde hen paa Slægtens Oprindelse fra Tyskland. At Slægten tidlig har været meget udbredt i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, sees af nedenstaaende Fortegnelse over 6 forskjellige Prester af Navnet Selmer i Slesvig og 3 i Holsten. I Slesvig maa den vel endog antages at have været ret gammel og har maaske sin egentlige Oprindelse derfra. Thi af H. N. A. Jensens «Versuch ein. kirchl. Statistik d. Herzth. Schleswig» S. 1210 Anm. sees, at der engang har existeret en Landsby ved Ekkernfjord ved Navn *Selmersdorf*, som bestod endnu i 1609, men senere er bleven nedlagt og inddraget under det adelige Gods Altenhof, og som omtales allerede Aaret 1295, da den var Gjenstand for et Mageskifte mellem Grev Adolf og hans Broder Henrik, under Navnet Celmerstorpe. Det kan nu ikke vides bestemt, om enten denne Landsby oprindelig har faaet sit Navn af en dalevende Celmer eller Selmer, eiler om muligens i Tidernes Løb en eller anden af Byens Børn kan have taget Navn efter Landsbyen ved at bortkaste den sidste Stavelse.

Ifølge nysnævnte Skrift og I. H. B. Lübkers «Versuch einer kirchlichen Statistik Holsteins» har Følgende af Navnet Selmer været Prester i Hertugdømmerne:

1. **Bernhard Selmer**, i Ording, om hvem kun vides, at han maa være blevet Prest i 1533 eller kort efter, da hans Formand i dette Aar blev forflyttet.
2. **Jørgen (Georgius) Selmer**, i Kejtum fra 1554, fra 1561 i Ostenfeld v. Husum, hvor han døde 1604 over 70 Aar gml. Han var født i Husum, studerede i Wittenberg 1550—1552 sammen med Herm. Tost d. y. og to andre Husumensere. Ved Høiskolen i W. findes han indskrevet den $12/6$ 1551 som Georgius Selmerus Husemensis Holsatus (se N. Kirkehist. Sml. 1, S. 470). I sin Alder og Svaghed fik han i 1600 tilforordnet Peter Hamer som Medhjælper.
3. **Hans** (eller **Johan Selmer**) som var Lagmand (eller Landfoged) paa Færøerne i Christian IV's Tid. Han er antagelig den samme Hans Selmer, der nævnes i Fortegnelsen over Medlemmer af det islandske Compagni 1631 som Kjobmand paa Island og Færøerne.
4. **Conrad Selmer**, blev Diakonus i Svesing 1572 og synes at have været der i en Aarrække, da hans Eftermand først sees udnævnt 1597.
5. **Cornelius Selmer**, fra Kiel, Prest i Svesing fra til 1597 — som det synes — 1604. Han var derefter Diakonus i Farensted til 1606, da han blev Prest til Johannesklosteret i Slesvig og Hadeby. 1613 blev han af Hertug Johan Adolf udnævnt til Sogneprest i Ekkernfjord, i hvilken Stilling han døde 1650, 85 Aar gml.
6. **Matias Selmer**, Prest i Ulsnæs i Angel fra Slutningen af 1627 til sin Død 1672.
7. **Ulrik Selmer**, Prest i Vonsbek, af den nu uddøde flensborg-danske Slægtslinie. Han var født $16/12$ 1684, tog 1716 teol. Examen i Kjøbenhavn og giftede sig $11/7$ 1720 med Margarete Kathrine Petersen (født $8/5$ 1695, d. i Kolding $15/7$ 1755), med hvem han havde 2 Sønner og 1 Datter. — Ulrik Selmer døde $13/12$ 1726.

8. **Matias Selmer**, der fra 1564 til Paasken 1581 var Pastor zu Barkau ved Kiel, men hvorfra han af Mangel paa fornødent Underhold efter 17 Aars Forløb drog til Westensee nær Kiel (Se Nachr. v. d. Stadt Kiel v. N. H. Schwarze, herausggb. v. I. H. Fehse, S. 400). Denne M. S. førte fra 1583 til 1585 Proces mod Klosteret Preutz, hvilken i Aarene 1611—1613 førtes videre af hans Søn **Daniel Selmer**, zu Rendsborg, der senere ifl. «Beyträge zur Schw. Holst. Civil- und Kirchen-Historie», Hamburg 1744, var keyserlich Notarius Publicus zu Schw. og i 1623 Rathsherr zu Schleswig og levede endnu i 1638.

9. **Christian Selmer**, Prest i Heiligenstedten, d. 1680.

Foruden de ovennævnte maa der endnu have været en tredie Prest Selmer i Holsten, da P. Rhode i «Haderslev Amts Beskrivelse» S. 159 omtaler en Hof- og Sogneprest Lr. Boöthius, som var gift med Magdalene Selmer, «Pastor Selmers Datter i Smalsted». Efter Lübkert er Schmalstede et af de enkelte Distrikter i det nuværende Bordsesholm Sogn; men Presterne i dette findes hos L. først i 1736, da Sognet blev indrettet, som det nu er. — Foruden disse Prester vil man nedenfor finde flere — andre Personer af Navnet, der har levet i Hertugdømmerne, navnlig Stamfædrene for de tre af de i Danmark indkomne Linier og disses Born o. s. v. — Men hvorvidt der iøvrigt har været nogen Slægtsforbindelse mellem hine Prester eller andre i Hertugdømmerne og de danske Linier, kan, hvor sandsynligt det end i sig selv synes at være, ikke her oplyses, dog er det værdt at lægge Merke til, at Navne som Matias Selmer og Christian Selmer forekommer hyppigt i de tre danske Hovedlinier. Et Forsøg, som Stamtavlen (av 1668) Udgiver, Hannibal Peter Selmer, gjorde i 1867 paa at udfinde de ældste Slægtsforbindelser ved at indrykke Opfordringer i slesvigske Aviser, førte ikke til noget, men tjente kun til at bekræfte, hvor udbredt Slægten var i begge Hertugdømmerne.

Den ældste Mand af Navnet Selmer, som vides at være indkommet i Kongeriget Danmark, er den i Hübertz' «Aktstykker vedk. Staden og Stiftet Aarhus» 2. S. 71 omtalte Georgius Selmer, som under 14. April 1636 fik kongelig Bevilling som «Okulist og Bruchsnider», «som haver tjent os baade i den sidste svenske Krig saavel som i den tydske for en Feldscherer, og nu sig haver nedersat i voris Kiøbstad Viborig, at han alene och ingen Fremmede, som her i Riget kommer indløbendis, maa sin Kunst med Okulisteri og Bruchsniden udi forne vort Land Jutland bruge, dog hermed ikke forbudet, at voris egne Undersaatter eller Andre, som sig udi vore Kiøbstæder vil nedersætte och tage Børgerschabft, jo samme Kunst maa bruge». Af disse Udtryk kunde det synes, at han har været en Udlænding; men de strider dog ikke imod at antage ham for en Slesviger, maaske netop Søn eller Sønnesøn af ovennævnte Presten Jørgen Selmer i Ostenfeld, hvis Navn han bar. At han har efterladt sig nogen Born, har ikke kunnet udfindes, men at han var gift, erfares dog af samme Skrift, hvor der længere ude, paa Side 207 meldes om et i Aaret 1637 indgaaet Forligelsesmaal mellem Kristen Kaa (i Aarhus) og «Mester Jørgen Selmer, Brochsnider, der var blevet ham skyldig for Logi, Øl og Mad for sig og sin Kvinde fra Pintse Mandag og til 4. Septbr. 13 sl. Daler i Mk. 6 sk., for hvilken Sum han levede Kristen Kaa i Pant en gammel Sleden, Groffgröns Kappe og 35 Alen groft Blaargarn».

Senere end denne Mand er der i Danmark og Norge indkommet 4 forskellige Linier af den Selmerske Slægt, de tre som for sagt stammende fra Hertugdømmerne, rimeligvis ogsaa den Fjerde, og hvoraf den ene (den flensburgske) i første Halvdel af det 19de Aarhundrede er uddød. At alle 4 Linier er i Slægtsforbindelse med

hinanden, er da ikke umuligt — vel endog sandsynligt, men kun for to af dem kan Slægtskabet bestemt paavises, idet de synes at nedstamme fra to Brødre i Rendsborg, hvis Fader dog er ubekjendt; vel kaldes den ene af Brødrene i nedenanførte Indberetning med et urigtigt Fornavn, og om den anden siges, at han indkom fra Mecklenborg, hvilket sikkert maa være urigtigt (medmindre han først skulde være udvandret og senere kommet tilbage), da Broderen bestemt angives at være født i Rendsborg; men efter Indberetningens øvrige Indhold kan der dog neppe være Tvivl om, at de har været Brødre. Af disse to rendsborgske Linier er den ene kommet til Norge omtrent i Begyndelsen af det 18de Aarhundrede, hvor den har utbredt sig stærkt, stærkere end de tre andre Grene tilsammen, medens dog enkelte af dens Medlemmer er vendte tilbage til og tilhører, med sine Descendenter, Danmark; omvendt vides Descendenter af danske Selmere at være indvandrede til Norge, hvor de nu er bosat. Den anden Hovedlinie har af alle Linierne den stærkeste Udbredelse i Danmark. Den tredie Hovedlinie, som stammede fra Assens, hvor den ældste bekjendte Mand, sandsynligvis en Slesviger — var Byfoged, har ogsaa haft en talrig Udbredelse i Danmark og er endnu blomstrende; men medens de to førstnævnte er naaet ned til det 9de Slægtsled, har den tredie Linie, saavidt vides, kun naaet det 7de. — Den fjerde Hovedlinie stammede fra Flensborg, havde kun en ringe Udbredelse og uddøde med det 5te Slægtsled. — Foruden disse fire Hovedlinier er endnu at nævne en femte Linie, som egentlig er en uægte eller kvindelig Sidelinie af den norske, idet dennes oprindelige Navn — Trollum — blev ombyttet med det Selmerske efter Stammoderen, som var en Selmer. — Denne Linie, hvis Stamregister var indtaget i H. P. Selmers Stamtavle af 1868, og som var udbredt baade i Danmark og det sydlige Norge, hidsættes ikke, da det har været vanskelig — for ikke at sige umuligt at faa fuld Rede paa dens Forgreninger, som nu paa én Undtagelse nær alle er uddøde. De gjenlevende Medlemmer af Linien lever paa Jylland.

De to foran omtalte Hovedlinier, de Rendsborgske, maa som nævnt antages at nedstamme fra to Brødre, hvis Fader desværre er ubekjendt.

Den ene Hovedlinie er væsentlig udbredt i Danmark, medens den anden, som er norsk, i det følgende fremstilles ført á jour paa Grundlag af Stamtavlen af 1868, idet man faar haabe, at Danskerne vil bearbejde sin Hovedlinie for sig.

Efterretningerne om

den norske Hovedlinie

grunder sig væsentlig paa erholdte Oplysninger fra Kontorchef V. Lassen, Christiania, Udskrifter af Rendsborgske og andre Kirkebøger samt Undersøgelser i Geheimearkivet i Kjøbenhavn, Statsarkivet i Slesvig etc. sammenholdt med Familieoptegnelser og Erindringer.

Den ældste navngivne Mand af den norske Hovedlinie var:

1. **Christian Selmer**, Over-Krigs- og Landkommissær i Rendsborg, der efter et Familiesagn skal have været Son eller Sønnesøn af en Brygger sammesteds. Han giftede sig ifølge de rendsborgske Kirkebøger d. $\frac{4}{9}$ 1665 med Vibeke Magdalene Rheder, født $\frac{15}{8}$ 1647, Datter af Jürgen Rheder, med hvem han havde de nedenanførte 6 Børn, og efter hendes Død, den 29de Januar 1676, begr. $\frac{29}{2}$ 1676, giftede han sig for 2den Gang med en Cæcilia Voigt, med hvem han fik de dernæst nævnte 4 Børn. I Kirkebogudskrifterne kaldes han altid «Monsiur» eller «Hr.» Christian Selmer indtil 1678, da han nævnes som kongel: Kommissarius og senere Overkrigskommissarius. Han døde $\frac{23}{8}$ 1689

og hans Enke ægtede derefter $27/6$ 1691 den nedenfor nævnte Oberst de Bruin, Chef for det fynske nasjonale Fodfolkregiment, som da laa i Garnison i Rendsborg. Iøvrigt nævnes Overkrigskommissær Selmer saavel som hans Søn Matias i Vegener's Bog «Om Landshøjheden over d. gl. Rendsborg p. Ejderøen» Side 168 og fl. St. At det har været en i sin Tid fornem og anseet Familie, sees noksom deraf, at blandt flere fornemme Faddere ved de forskjellige Daabs-handlinger forekommer en Gang «seine hohe Excell. Ulrich v. Guldenlow». Fra 1682 til sin Død eiede han det adelige Gods «Westensee», som laa $2\frac{1}{4}$ Mil sydvest for Kiel i Holsten, og Godset var i hans Arvingers Besiddelse til 1696. — Desuden eiede han Hus i Rendsborg og udenfor denne By Godset «Selmershof». Alle hans 10 Børn døbttes i Rendsborg og var følgende:

- II. 1. **Matias Selmer**, db. $17/5$ 1666, d. 1710, var kgl. Proviant-, Ammunisjons- og Bygningskommissær og giftede sig $4/6$ 1685 med Katrine Moldenit fra Tønning, med hvem han havde iflg. 5 Børn, samtlige fødte i Rendsborg:
- III. 1. **Magdalene Cæcilia Selmer**, db. $31/1$ 1686, d. 1689.
- 2. **Christian Erasmus Selmer**, db. $16/10$ 1687, blev $12/7$ 1722, udnævnt til Proviantkommissær i Glykstad, hvilken Post han beklædte indtil 1732, da han enten maa være død eller afskediget. I sin fra Slesvig indgivne Ansøgning om dette Embede siger han, at han har været 4 Aar Proviantkommissær i Stade og 5 Aar i Stralsund, men er ved begge Fæstningers Overgivelse 2 Gange sat ud af Tjenesten; hans Onkel Kammerraad Moldenit i Glykstad var nu villig til at afstaa ham Embedet i Glykstad. (Formodentlig den samme Mons Erasmus Moldenit, Landskriver i Tønning, som ved Daaben var hans Guds-fader)
- 3. **Ulrik Fredrik Selmer**, db. $7/3$ 1694. Navnet formodentlig efter hans ovennævnte høitstaaende Fadder, men iøvrigt vides intet om ham.
- 4. **Cæcilia Magdalene Selmer**, db. $24/4$ 1696.
- 5. **Frederik Carl Selmer**, db. $12/7$ 1702. Det er vel rimeligst, at det har været denne Fr. C. Selmer — altsaa en Brodersøn og ikke en Søn af Oberst Joh. Hn. Selmer, som ifølge norske Oplysninger den $12/11$ 1721 blev Overløjtnant ved 1ste eller vestre aggerhusiske Nasjonalregiment og den $28/1$ 1727 ved det numedalske Kompagni under samme Regiment — det samme som Farbroderen var Chef for —, men som med Aaret 1732 forsvinder af den norske Militærkalender. Rimeligvis er det den samme Fr. C. Selmer, som $28/10$ 1733 findes m. m. fl. at være beskikket til Drabant ved Drabantgarden; den $12/3$ 1734 bliver igjen Kaptajn af Drabantgarden Fr. C. Selmer udnævnt til Stabskaptajn ved Generalmajor Scholtens «gevorbnæ» Regmt. tilføds.
- II. 2. **Eranke Elisabeth Selmer**, db. $24/9$ 1667, iflg. Rendsborg Krkbg. død i Barselseng i Glykstad $6/6$ 1689.
- 3. **Katrine Hedevis Selmer**, db. $15/12$ 1668, ifl. sm. Kirkebog gift med Dr. Rejnhold Fugsen eller Fuysen, og død 1720.
- 4. **Susanne Magdalene Selmer**, db. $6/4$ 1671.
- 5. **Anna Margrete Selmer**, db. $8/8$, d. $13/8$ 1673.
- 6. **Kristiane Helene Selmer**, db. $17/9$ 1674.

- II. 7. **Johan Henrik Selmer**, db. $18\frac{1}{4}$ 1678, død som Oberst og Regimentschef 1721, den nærmeste Stamfader for de norske Slægtslinier, se om ham nedenfor.
- 8. **Katrine Barbara Selmer**, f. $9\frac{1}{2}$ 1682.
 - 9. **Frederikke Marie Selmer**, db. $12\frac{1}{8}$ 1686.
 - 10. **Christian Selmer**, f. $6\frac{1}{1}$ 1688, d. $19\frac{1}{5}$ 1713.

Om den ovenfor nævnte Oberst, senere Generalmajor *Jakob de Bruin*, som var de nævnte 10 Børns Stedfader og siden Johan Henrik Selmers Svigerfader, er der fundet flg. Oplysninger: Han var fra 1682—99 Chef for det foran nævnte Regiment, men maa i sidstnævnte Aar være gaaet af som saadan; i «Militærkalenderne» i Geheimearkivet opføres han som afskediget Generalmajor fra 1713 til 1722, men synes dog senerehen at have gjort nogen Tjeneste, da han i en kongelig Skrivelse siges i 1718 at have været fraværende «med vore Trupper i Holsten». Formodentlig er han død i 1722 eller 1723, og i en meget høi Alder; thi allerede i en Tjenestesag i 1720 omtales hans høie Alder, og dersom han er den samme Person som i Kjøbenhavn i Frels. ks. Kirkebog findes i 1658 dom. 4. p. epiph. at være viet under Benævnelse af Luytenant Ruysk de Bruin, til Katrina von Kotwis's Enke, saa maa han vel være født i det seneste 1638 eller ved sit Bryllup have været mindst 20 Aar gml. — Han giftede sig 3die Gang med Karen Krabbe, Dtt. af Tage Krabbe til Jordberg i Skåne (og Gunderslevholm?) og Kirsten Nilsdatter Vind. — I en Brevveksling i 1710 siges, at Bruin «for nogle Aar siden» har indladt sig i dette Ægteskab med Karen Krabbe, som omtales «med hendes nuhavende Børn»; der udnævnes Kommissarier til at forrette Skifte med hans særkulds Børn af de to første Ægteskaber, og der siges udtrykkelig, at Major I. H. Selmers Hustru var Datter af hans første Ægteskab. Hvilke hans Børn var, har iøvrigt ikke kunnet erfares. Jakob de Bruin var fra 1699 til 1719 Eier af Sandholt Gaard og Gods paa Fyen, som han i forstnævnte Aar købte af Kancelliraad Konrad Hesse, men allerede i 1718 blev Gaard og Gods udlagt til Rektor og Professorer ved Kjøbenhavns Universitet for en deri indestaaende Hovedstol, og dem siden ved Hoiesterets Dom tilkjendt, og det solgtes derefter til den rige Justitsraad H. Nobel. Ikke bedre gik det med en anden ham tilhørende Eiendom ved Navn Selmershof tæt ved Rendsborg (senere kaldet Margrethenhof), rimeligvis erhvervet ved hans 2det Ægteskab, som omtrent paa samme Tid, blev, efter Domsudlæg, solgt for 3200 rd. Kroner til hans Svoger, Kaptajn Iver Krabbe til Sobysogaard, som havde en Pengestol deri indestaaende. Generalmajor Bruin nævnes som Eier af Sandholt baade i «Danske Atlas» og i Rik. o. Beckers Prosp. af dn. Herreg. — Naar i det forstnævnte Skrift hans 3die Hustru kaldes Karen Selmer Krabbe, er dette aabenbart feil, rimeligvis foranlediget ved hans andet Ægteskab med Enkefrue Selmer.

Stamfader for de norske Selmere var altsaa som sagt fornævnte

II. 7. Oberst **Johan Henrik Selmer**, dobt i Rendsborg den $18\frac{1}{4}$ 1678, død i Decbr. 1721. Som ganske ung kom han ved Hjælp af sin Stedfader ind i Krigstjenesten, hvor han hurtigt rykkede op til de høiere Grader; thi allerede 1693, altsaa kun 15 Aar gml., findes han som Fændrik (ved Oberstens eget Kompagni) i det fynske Regiment tilfods, og 3 Aar derefter, den $11\frac{1}{4}$ 1696, oprykker han til Overløjtnant, $17\frac{1}{6}$ 1700 bliver han karakteriseret Kaptajn og $1\frac{1}{12}$ 1703 Kaptajn og Kompagnichef, $18\frac{1}{9}$ 1709 Sekondmajor, $22\frac{1}{8}$ 1712 virkelig Major og 1715 Oberstløjtnant,

alt i det samme Regiment. Efter Sagnet skal han have været med ved Stralsunds Beleiring under Krigen mod Sverige (1714—1715). Den ¹¹/₁₁ 1718 udnævntes han til Oberst og Chef for det 1ste eller vestre Aggerhusiske Nasjonalregiment i Norge, i hvilken Stilling han dog ikke blev længe, da han neppe 3 Aar efter forflyttedes til Danmark, hvor han kort efter døde. Han blev nemlig den ²²/₁₀ 1721 udnævnt til Chef for det «gevorbnæ» sjællandske Regiment tilfods, overensstemmende med den Akkord han derom havde gjort med dettes hidtilværende Chef, Oberst Zeplin (om Afstaaelse mod en vis Pengesum); men under ¹⁵/₁₂ s. A. findes en kgl. Skrivelse, hvori det, i Anledning af Oberst Selmers Død, tillades Zeplin indtil videre at beholde Regimentet mod at tilbagebetale de 3000 Rd., som alt paa Selmers Vegne var blevne ham udbetalte, og ligeledes de øvrige omakkorderede 4000 Rd., forsaavidt noget deraf skulde være udbetalt. Han maa være død kort før den nævnte Dag og temmelig pludselig, antagelig i Kj.havn; thi i et Brev fra Zeplin af ⁸/₁₂ omtales han endnu som levende og værende i Kj.havn. Imidlertid findes han ikke begravet fra nogen af de kj.havnske Kirker, hvis Bøger fra den Tid endnu er til, omend flere af dem mangler, navnlig ved Petri tyske Kirke, som brændte 1728.

Som ovenfor nævnt blev *Johan Henrik Selmer* i Aaret 1693 kun 15 Aar gammel Fændrik, og samme Aar var han blandt de første 50 Personer, som optoges i det den 15de April Anno 1692 inaugurerede kgl. Academie. I det danske Rigsarkiv findes Fortegnelse (Album Regiæ Academiæ Equestris) over de i Academiet optagne Personer og deres Vaaben, og paa den kgl. Samlings No. 1090 Side 36 staar:

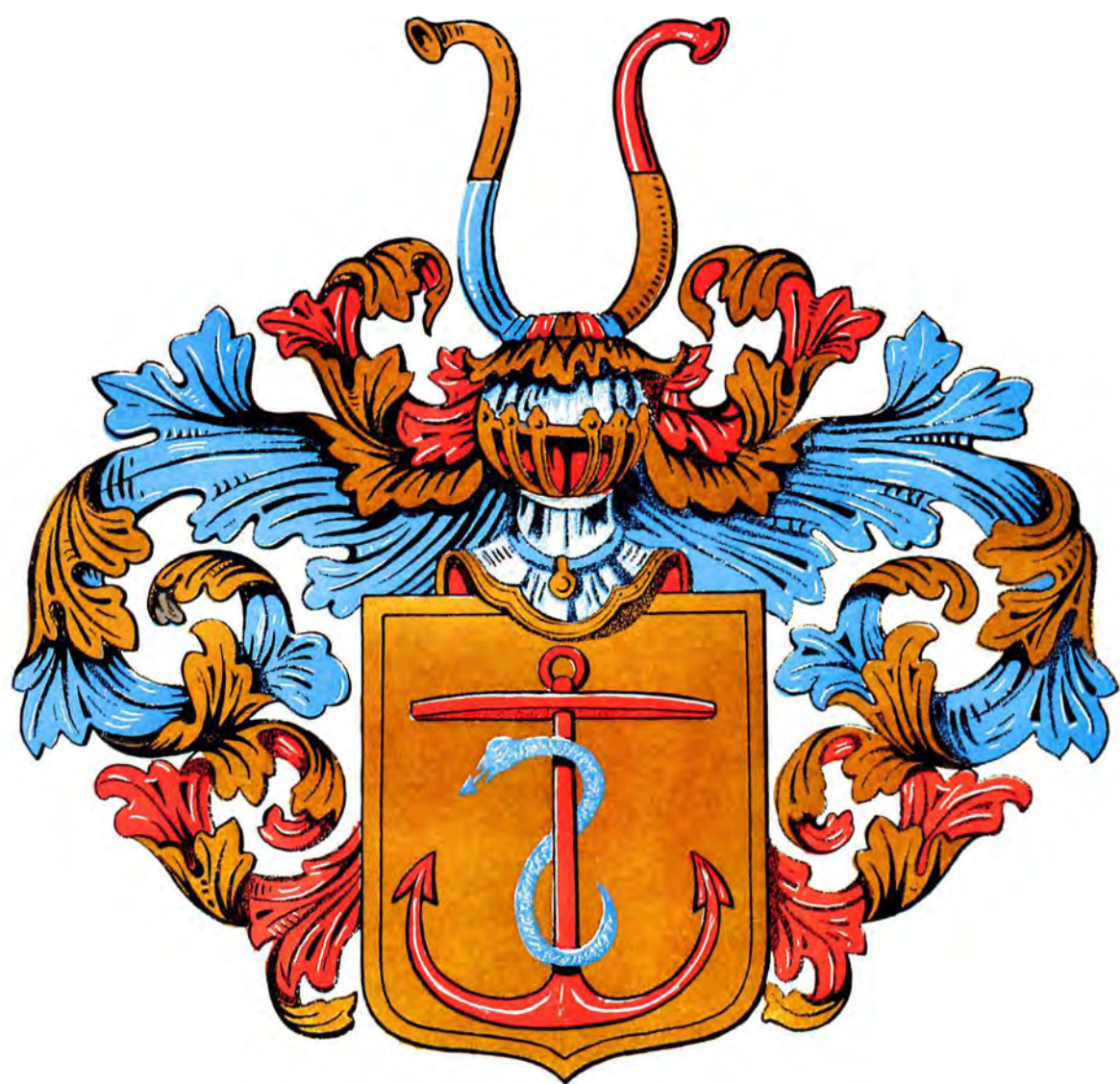
Johan Hinrich Selmer, Anno 1693, den 23. January Anno ætatis 15.

Nedenfor indtages saa hans Vaaben nøiagtig som hosstaaende Reproduction.

Ifølge Det kgl. Academis Statuter kunde baade Adelige og Borgelige optages. Det var en Skole «hvori alle og enhver, som har Lyst enten ved Hoffet, Militien «eller anden civil Charge i sin Tid at employeres, kunde have Leilighed, uden stor «Omkostning, at gjøre sig capabel i alle de Videnskaber, Sprog og ridderlige exercitiis, som dertil fornemmelig rekvireres og udkræves, saa de ikke skal have Aarsag «med saa stor Farlighed, Møje, Bekostning, Tids- Penge- og Helbreds Spilde, som «hidindtil skeet er, tit og ofte forgæves, at søge derom til fremmede Steder . . .

Den Borgelige, som intet Vaaben havde, fik ved Indtrædelsen et saadant. Figurerne i Selmers Vaabenskjold er et Speilbillede af hans Navn: Spaltes Ankeret, dannes 2 Bogstaver I, den høire omvendt. Disse sat ved Siden af hverandre danner H = Henrik. Og ser man Slangen i et Speil, fremkommer S = Selmer. Det er saaledes et Familiemerke, som Slægten kan bruge som Signet.

Oberst J. H. Selmers Hustru var *Anna Gjertrud Bruin*, Dttr. af Selmers fornævnte Stedfader Generalmajor Jakob de Bruin. — Hvilket Aar de blev gifte vides ikke bestemt, men rimeligvis har det været omkring 1700. Hun synes at være død, før han drog op til Norge; thi under Opholdet der er hun antagelig neppe død, og at hun ikke levede, da han døde, kan temmelig sikkert sluttes deraf, at der dengang tilstodes hans to Døtre Pension, men der tales ikke om nogen Enke. De havde de nedenfor anførte 4 Sønner og 2 Døtre (III, 6—11), hvoraf de 3 Sønner sees at være fødte i Rendsborg, medens den ældste Gut og Døtrene maa være fødte andetsteds. Efter norske Optegnelser paastaaes, at der var 2 ældre Sønner — foruden de tre i Rendsborg fødte — men den ene af dem, Fredrik Carl, er formodentlig den forannævnte Brodersøn (III 5), ikke en Son af Obersten. At Jakob Mathias har været

hans Søn og den ældste af de 4, synes efter alt, hvad der er oplyst, ikke at kunne betvivles; saaledes kaldte han — ligesom de andre Brødre — sin ældste Søn Johan Henrik og sin ene Datter Gjertrud.

Nedenfor opføres nu efter hverandre de 4 Sønner (III 6—9), som især stiftede Hovedgrener af den norske Slægtslinie, hvoraf dog den fra den ældste (III 6) nedstammede saavidt vides er uddøet, og derefter nævnes de to Døtre, III 10 og 11.

III. 6. **Jakob Matias Selmer**, f. omtr. 1700, død i Bragernæs som Major $14/8$ 1763. Blev $22/4$ 1720 Overløjtnant ved Modumske Komp., 1732 ved Strømsøske Komp., $22/2$ 1747 Kaptajn og s. A. Chef for det Botneske, 1751 for det Hurrumske Komp., alt under 1ste ell. vestre Aggershusiske Nasjonalregiment (Faderens Regm.); $18/2$ 1761 blev han Major af Fodfolket. Gift paa Skredsvig i Modum $17/2$ 1745 m. Severine Moss Klebo, f. $22/3$ 1707, d. i Chra. $23/11$ 1776, Dtr. af Christian Kleboe. De havde flg. 5 Børn:

IV. 1. **Karen Selmer**, f. $30/4$ 1745, d. i Chra. $16/2$ 1785. Gf. 1746 m. Kaptajn, senere Oberst Ole Kristoffer Flink, f. i Danmark $30/4$ 1716, d. i Chra. $14/5$ 1804, første Gang, 1756, gf. m. Sofie Ulriksdal. (11 Børn).

- 2. **Johan Henrik Selmer**, db. i Modum $29/4$ 1746, d. $7/11$ 1788. Var Værk-basse i Norge (5: Underofficer) v. 1ste aggerhusiske Natn. Inft Rgmt. og senere Underløjtnant den $10/3$ 1762, forsat til nordenfj. gevorbne Rgmt. $4/12$ 1765, Overløjtnant v. 1. aggerhusiske Nasjonl. Rgmt. $1/5$ 1769, Kaptajnløjtn. $17/3$ 1786, Kapt. og Komp.chef $4/1$ 1788. — Gf. $9/4$ 1772 i Bragernæs m. Anna Marie Leuning f. $22/5$ 1745, d. $3/1$ 1815, Dtr. af Kjøbmand i Bragernæs Peder Jørgensen Leuning. (Af de nedenanførte 3 Børn stod de 2 første i Stamtavlen af 1864 blandt de «enespredte» Selmere, men de hører rimeligvis hid, hvilket især sees af Navnet Severine Alette. Og endda synes der at maatte have været flere Børn).

V. 1. **Peter Selmer**, daabsfæstet som Akademist (Kadet) i Chra. $2/10$ 1791 15 Aar gml., altsaa f. 1776; han er rimeligvis identisk med den Peter Selmer, som efter danske Optegnelser i 1809 var Overløjtnant ved nordenfj. gevorbne Rgmt. tilføds.

- 2. **Severine Alette Selmer** blev daabsfæstet i Strømsø $11/10$ 1795 15 Aar gml., som Dtr. af afd. Kapt. Selmer, altsaa født 1780, d. i Lier $11/1$ 1798.

- 3. **Anna Katrine Selmer**, f. omtr. 1783, d. i Bragernæs $7/10$ 1821. Gf. smst. m. Kjøbmand Jens Bruun, f. 1768, d. 1817, (1 Søn).

- 3. **Christian Selmer**, f. paa Modum $16/8$ 1747. Dette er formodentlig den Proprietær Chr. Selmer «paa Lillemoen» ved Drammen, som døde paa Bragernæs 1797 (begrv. $15/2$) 49 $1/2$ Aar gml., og i saa Fald gf. smst. $24/1$ 1781 m. Jomfru Maren Jansdatter Nilsen, f. smst. $19/12$ 1758, d. smst. $12/6$ 1826, Dtr. af cand. juris og Trælasthandler i Bragernæs Jan (Johan) Nilsen, f. $8/6$ 1720, d. $5/12$ 1764, og hustru Anna Marie Cudrio, f. 1735, d. $21/1$ 1779. (Disses Søn Niels Nilsen, f. $8/4$ 1755, d. $8/5$ 1809, giftet sig $24/11$ 1779 m. Abigael Monrad, f. $1/11$ 1757, d. $29/10$ 1812, var Trælasthandl. i Bragernæs. Den $27/11$ 1779 optog han Navnet Vogt som Slægtsnavn for sig og sine Efterkommere efter sin Farmor Eleonore Vogt. Fra ham nedstammer den yngre norske Slægten Vogt). Flg. 7 Børn, alle fødte i Bragernæs:

- V. 4. **Jacob Matias Selmer**, f. $24/10$ 1781, d. i Kjøbenhavn som Student 1802. Han blev sat ind paa Kongsbergs Skole 1797 og afgik derfra til Højskolen 1800, hvor han bestod de to første Examiner med laudabilis.
- 5. **Anna Marie Selmer**, f. $13/10$ 1782, d. paa Lillemoen v. Drammen 18 . . . gf. i Bragernæs $27/9$ 1801 m. Kjøbmd. Jens Peter Borgen, d. 185 .; aarstallet vides ikke, de havde 5 Børn.
- 6. **Severine Alette Selmer**, f. $19/11$ 1783, d. i Chra. i Mai 1808, gf. $24/12$ 1803 i Bragernæs m. Søren Falk Muus fra Chra., som døde som Forvalter ved Chra. Glasmagazin. (3 Børn).
- 7. **Eleonora Christiane Selmer**, db. $4/2$ 1885, d. $1/7$ 1809, gf. i Bragernes $17/1$ 1805 m. Kjøbmd. Morten Petersen, f. 1774, d. 1845. (1 Søn, 2 Døtre).
- 8. **Johan Nilsen Selmer**, f. $11/2$ 1787, d. paa Søen som Sømand 25 å 26 Aar gl.
- 9. **Karen Henrikke Selmer**, db. $22/10$ 1791, død ugift i Bragernæs 1859.
- 10. **Christian Selmer**, db. $18/5$ 1797, d. $21/8$ 1834. Han var Kjøbmand først i Chra., senere i Bragernæs, hvor han $18/5$ 1828 blev gift m. Magdalene Marie Bloch, f. $11/12$ 1809, Dtr. af Kjøbmand Søffren Bloch og Anna Kirstine, f. Poulsen, og gf. 2. Gg. 1837 med Undertoldbetjent Stoltenberg — En Søn, nemlig:

VI. 1. **Søren Christian Selmer**, f. $2/3$, d. $22/5$ 1829.

- IV. 4. **Gjertrud Christiane Selmer**, f. paa Modum $17/9$ 1748, d. i Chra. $24/8$ 1789. Gf., formodentlig 1768, m. Kaptajn og Generaladjutant Hans Vilhelm Kristoffer Huitfeldt, f. før 1733, d. i Chra. $25/5$ 1786, Søn af Major Tønne Huitfeldt og Hustru Amalie, f. Moltke, og gf. 1. Gg. m. Susanne Katrine Ulriksdal.

Børn, hvoraf 2 Døtre; Severine Alette og Sofie Amalia Huitfeldt var efter hinanden gifte m. Sørenskriver i Nedre Telemarken Jonas Wessel, Søstersøn af Digteren Johan Herm. Wessel.

- 5. **Severine Alette Selmer**, f. i Sandsvær $30/9$ 1749, d. i Chra. $12/4$ 1812. Gf. i Chra. $16/11$ 1771 m. Kaptajn, senere Oberstløjtnant Peter Christian Kreyberg, f. $16/11$ 1731, d. i Chra. $5/4$ 1792. Han var Prestesøn fra Jylland og teolg. Candidat.

- III. 7. **Frederik Christian Selmer**, db. i Rendsborg $28/1$ 1704, naar og hvor han døde vides ikke, dog omtales han endnu som levende i en Indberetning fra den danske Prest Johan Hn. S. af $10/1$ 1769. — $13/1$ 1719 blev han Overløjtnant ved Egerske Komp. under 1ste Aggershusiske Nasjonalrgmt., fik Kapteins Karakter $14/10$ 1733 og Afsked $14/6$ 1743. Han var gift 2 Gange: 1. Gang med Alhed Schönberg, db. i Eger $11/1$ 1705, begr. $23/5$ 1732 i Eger, Dtr. af Sørenskriver paa Modum Christian Schönberg, begr. i Eger $6/8$ 1722, 49 Aar og 7 Mdr. gml., og Hustru Karen f. Klebo. 2. Gang gf. i Eger $2/8$ 1743 m. Kristine Marie Trulsdatter, der døde i Vestfossen i

Kapteinløjtnant
Peder Klebo Selmer
IV, 11. 1731-1797

- Eger 1759 52 Aar gml., begr. $25/9$ som «Fru Selmer i Vestfossen». — Af de flg. 12 Børn henhører altsaa de 6 ældste til den første Kone; det syvende Barn kunde synes at forudsætte en tredie Kone, som født 1 Aar efter den første Kones Død og 10 Aar før det sidste Ægteskab; men herom er der intet oplyst, og det er vel rimeligere at antage, at Barnets Fødsel feilagtig er angivet 1733 istedetfor 1732 — eller omvendt at Konens Dødsaar er urigtigt.
- IV. 6. **Gjertrud Christiane Selmer**, f. i Eger $22/1$ 1724, gf. paa Toten $28/12$ 1758 m. Fændrik, senere Løjtnant Christian Falk, f. i Chra. $13/10$ 1733, Søn af Krigsraad Vilhelm Falk; om disse vides intet andet end, at de paa Toten 1767 og 1768 havde en Søn og en Datter til Daaben. —
- 7. **Johan Henrik Selmer**, f. i Eger 1725, om ham vides intet med Sikkerhed. (En Johan Henr. Selmer blev $10/3$ 1762 «reformert Underconductør», men det var vistnok hans forannævnte Fetter af sm. Navn (IV 2), som netop samme Aar og Datum blev Underløjtnant).
 - 8. **Marie Elisabeth Selmer**, f. 1726, d. i Chra. $13/11$ 1809. Skal have været gift 1ste Gang 1752 m. Justitsraad Anton Bojesen Skøjenda 1 til Gaarden østre Skøjen i Aker (hans egentlige Navn var Bojesen) f. 1678, d. i April 1752. Marie Elisabeth blev viet til ham paa hans Dødsleie. Om dette Ægteskab kan der dog tvivles, da intet findes derom i Akers Kirkebog, ligesom hun i den kj.havnske Enkekasse ved Ægteskabet m. Fremming ikke nævnes som Enke. Hun blev 2den Gg. gift i Februar 1753 m. Kaptajn, senere Oberst Valdemar Fremming f. 1721, d. $5/3$ 1794, Søn af Oberstløjtnant Hans Fremming og Katrine Hedevig Hadeln. Blandt deres Børn var nedenfor nævnte Barte Margrete Fremming, hvis Datter blev Erik Gl. Selmers (VI 8) Hustru.
- IV. 9. og 10 — 2 Børn, hvis Navn og Kjøen er unævnt. De vides kun begravede i Eger ved Paasketider 1731, tilhørende Løjtnant Selmer.
- 11. **Peder Klebo Selmer**, db. i Eger $1/11$ 1731, død i Aurdal i Valdres 1797. Han var i 1751 og endnu i 1755 Sergeant, blev $10/3$ 1762 Underløjtnant, $1/1$ 1766 Overløjtnant v. yttre valderske Komp. under 2. ell. vestre oplandske Nasjonalrgmt., $4/4$ 1781 Kaptajn v. samme Regiment, $14/5$ s. A. Kaptainløjtnant. — Gf. 1ste Gang $16/3$ 1767 m. Johanne Marie Borchsenius, f. $30/6$ 1718, d. $21/3$ 1778, Dtr. af Sogneprest til Næs i Hallingdal Jens B., f. 1706, d. 1763 og Anna f. Munk; 2den Gg. 1780 m. Anna Jakobæa Borchsenius, hans Svigerinde, d. 1804. 8 Børn, hvoraf 6 med den første og 2 med den anden Kone. (V 11—18). Se nedenfor.
 - 12. **Mette Helene Fredriksdatter Selmer**, db. i Eger 1733 5te Søndag eft. Paaske, d. ugift i Oslo Hospital, 90 Aar gml. — Som ovenfor bemærket synes Fødselsaaret 1733 at maatte være en Feil for 1732, dersom man ikke vil antage et 3die Ægteskab eller en uægte Fødsel.
 - 13. **Alhed Selmer**, db. i Eger 1743. Hun levede ugift i Kj.havn sammen med sin nedenfor nævnte Søster Frederikke og findes begravet i 1811 i Gjentofte Sogn som «Frøken Ahlet Selmer, 68 Aar gml.»
 - 14. **Frederikke Kristine Selmer**, db. i Eger paa Søndag seksag. 1745. Hun levede ugift i Kjhavn med Søsteren Alhed, hvor hun døde paa

Frederiks Hospt. $13/7$ 1815, «62 Aar gl.» (Men i saa Fald skulde hun være født 1753). Stamtavlen af 1868 bemærker: Nulevende Medlemmer af Familien her erindrer endnu disse to gamle Søstre.

- IV. 15. **Mette Alette Selmer**, død ugift i Oslo Hospital 183.
- 16. **Rangdi Selmer**, db. i Eger $17/6$ 1747.
 - 17. **Anton Skøjendal Selmer**, db. i Eger $12/2$ 1749 (nævnes } Ubekjendte, udtrykkelig som Søn af Kaptajn Frederik Selmer).
- V. 11. Et Barn, Navn ubekjendt, f. 1768. død s. A.
- 12. **Alef Marie Selmer**, f. 1769, d. $10/7$ 1770.
 - 13. **Frederik Selmer**, db. i Aurdal $10/2$ 1770, død i Næs paa Hedemarken $25/3$ 1838. Han blev Fændrik ved 2det op-landske Rgmt. $6/8$ 1788, $14/1$ 1791 Underløjtnant; forsat til 1ste aggerhusiske Rgmt. 1794, $18/5$ 1809 blev han Kaptajn og sattes $1/1$ 1818 paa Ventepenge. Samme Aar fik han Giftetilladelse paa Betingelse af, at han forud maatte gjøre Indskud i Enkekassen, men hertil skortede det ham paa Midler, og først den $16/7$ 1831 benyttede han den givne Tilladelse, idet han da — for gammel til at sætte i Enkekassen — ægtede Jomfru Anna Cæcilie Liiberg, f. 1788, Dttr. af Glaspuster Paul Liiberg, med hvem han i mange Aar havde været forlovet og havde nedenaftørte 6 Børn (VI 2—7). Hans Enke levede paa Gaarden Søndre Raaholt, ligesom hun i flere Aar havde Restauration paa Dampskibet «Jernbarden», hvor Børnene hjalp hende med Arbeidet. Den næstældste Søn, Peter Andreas, fik en Part af Søndre Raaholt. Fru Anna Cæcilie Selmer døde i Eidsvold 1871.
- VI. 2. **Cæcilia Frederikke Selmer**, f. i Næs paa Hedemarken $18/6$ 1811, d. ugift i Chra. omtr. 1842.
- 3. **Carl Frederik Selmer**, f. 1813, d. i Eidsvold af Brystsvaghed $11/1$ 1839.
 - 4. **Peter Andreas Selmer**, f. i Eidsvold $14/10$ 1814. Snedkermester. Boede først paa Lillehammer, hvor han $7/6$ 1845 blev gift med Anne Helene Dahlberg, f. 1827 i Chria. (Hendes Fader var Skræddermester Esping, som døde, da hun var 3 Aar gml. og Moderen giftede sig senere med Guldsmed Dahlberg, Chra., som tilflyttede Lillehammer). Hun døde $22/12$ 1902 i Lincoln Co., Wisconsin U. S. A. — Senere boede Peter Andreas Selmer i 4 Aar paa Eidsvold, hvor han fik en Part af sin Moders Gaard, Søndre Raaholt. — Den 20. April 1853 emigrerede han og ankom — betegnende for den Tids Communicationer — 6. Juli s. A. til Milwaukee, hvor han boede i 2 Aar, siden drog han til Waupaka, hvor han døde i Juni 1903. Følgende 11 Børn, hvoraf de 4 fødtes før Reisen til America:
- VII. 1. **Carl Fredrick Selmer**, født $21/7$ 1846 paa Lillehammer, confirm. i Wisconsin 1861, d. $23/9$ 1899, gf. $10/7$ 1869 i Scandinavia, Wisc. m. Anne Kathrine Torbenson. Han var Farmer. Flg. 7 Børn [alle fødte i Jola, Wisc.] VIII 1—7.

- VIII. 1. **Anton Theodor Selmer**, f. $21/2$ 1871, confirm. $10/10$ 1886 i Hiterdals Kirke, Jola, gf. smst. $2/6$ 1898 m. Beatta Peterson. 3 Børn, fødte i Harrison, Wisc.
- IX. 1. **Cora Geneva Selmer**, f. $1/4$ 1899.
- 2. **Theodor Franklin Selmer**, f. $18/12$ 1900.
 - 3. **Elwin Cornelius Selmer**, f. $5/10$ 1902.
 - 4. **William Selmer**, f. 1904.
 - 2. **Marie Charlotte Selmer**, f. $18/6$ 1873, confm. i Hiterdals Kirke $23/9$ 1888, gf. smst. $26/11$ 1891 med Ole J. Toe (4 Døtre, hvoraf 2 Tvillinger).
 - 3. **Carl Fredrick Selmer**, f. $27/2$ 1875, confm. i Htrdl. Kk. Jola, $7/12$ 1890, Kjøbmand.
 - 4. **Clara Henriette Selmer**, f. $27/11$ 1877, confm. i Htrdl. Kk., Jola, $4/12$ 1892, gf. smst. $16/10$ 1902 med Christian I. Kolden.
 - 5. **Adolph Otto Selmer**, f. $31/7$ 1879, d. $6/5$ 1887.
 - 6. **William Ludwig Selmer**, f. $23/7$ 1881, confm. i Htrdl. Kk. $25/5$ 1896. Han er Kjøbmand og havde til 1903 sammen med sine 2 Brødre en Forretning, etabl. $1/11$ 1901, under Firma: Selmer Bros., i Reams, Wisc., siden 1903 Medlem af Firma J. L. Jensen & Co. i Rosholt, Wisc., gf. $28/5$ 1907 m. Mabel Brække. 3 Børn:
- IX. 5. **Ruth Sodalía Constance Selmer**, f. $12/3$ 1908
- 6. **Andrew Fredrick William Selmer**, f. $17/5$ 1910.
 - 7. **Morgan Luther Gerhardt Selmer**, f. $26/12$ 1911.
- VIII. 7. **John Morgan Selmer**, f. $18/1$ 1884, confirm. i Hiterdals Kirke Jola, $5/6$ 1898. Kjøbmand, var Partner i Firmaet: Selmer Bros. Reams.
- VII. 2. **Anne (Annie) Cecilia Selmer**, f. $23/11$ 1847 paa Lillehammer, døbt smst., cnfm. i Waupaca 1862, gf. smst. $29/8$ 1865 m. Farmer Ole Knudson Tresnes, f. $21/10$ 1824, d. 1892. Af deres 8 Børn var den ældste Datter, Elise Margrethe, gf. i. Gg. m. sin nedennævnte Slægtning Anton Frithjof Olaf S. (VII 16), efter hvis Død hun er gift 2 G. med John Buslett.
- 3. **Johan (John) August Selmer**, f. paa Eidsvold d. $7/8$ 1849, cnfm. i Scand. Wisc. 1866, gf. $10/10$ 1878 m. Maggie Lien. Farmer & Lumberman. 8 Børn, alle fødte i Jola, Wisc., og cnfm. i Hiterdals Kirke smst:
- VIII. 8. **Emma Helene Selmer**, f. $22/9$ 1879, cnfm. $7/3$ 1895, gf. $19/6$ 1901 m. Ingeman E. Helgeson (1 Datter).
- 9. **John Oscar Selmer**, f. $25/11$ 1881, d. $5/9$ 1884.
 - 10. **Ella Josephine Selmer**, f. $8/2$ 1884, cnfm. $5/6$ 1898.

- VIII. 11. **Palma Oletta Selmer**, f. $\frac{3}{3}$ 1886, cnfm. $\frac{1}{7}$ 1900.
- 12. **James Le Ray Selmer**, f. $\frac{7}{5}$ 1888, cnfm. $\frac{8}{6}$ 1902.
 - 13. **Mabel Amanda Selmer**, f. $\frac{30}{9}$ 1890.
 - 14. **Bessie Christina Selmer**, f. $\frac{13}{1}$ 1894.
 - 15. **Evelyn Rosella Selmer**, f. $\frac{20}{9}$ 1896.
- VII. 4. **Johan Petter Selmer**, f. $\frac{18}{9}$ 1851, d. $\frac{14}{9}$ 1865.
- 5. **Bolette Helene Selmer**, f. i Milwaukee, Wisc., $\frac{4}{12}$ 1854, cnfm. i Scand., Waupaca, gf. m. Cornelius O. Foxen, Farmer. (6 Børn).
 - 6. **Cecilia Selmer**, f. i Jola $\frac{28}{3}$ 1857, cnfm. 1872, gf. $\frac{22}{12}$ 1879 m Samuel I. Robinson, død $\frac{14}{5}$ 1897, (4 Børn).
 - 7. **Syverine Selmer**, f. i Jola $\frac{9}{2}$ 1858, d. $\frac{18}{2}$ 1861.
 - 8. **Christian Otto Selmer**, f. i Jola $\frac{7}{9}$, 1861, d. 1935, knfm. i Scand. Kk. 1876. — Gf. $\frac{23}{6}$ 1893 m. *Gunhild Olsen*, f. $\frac{17}{12}$ 1873 i Telemark, Norge, kom 1885 til Waupaca, hvor hun konfirmeres. 2 Børn.
- VIII. 16. **Olger Frithjof Selmer**, f. $\frac{16}{4}$ 1894. Bosatt i Corvell, Wisconsin, hvor han har «a grocery store and gasoline filling station». Gift, men børnløs.
- 17. **Morris Bernhard Selmer**, f. $\frac{9}{2}$ 1898 Ansattes 1913 v. The Cornell Wood Products Comp. Cornell, Wisconsin, hvor han i 1942 var avancert til Production Manager. Gf. m. *Margaret Tandberg*, f. . . . Dtr. af Andrew Tandberg, f. . . som 15 Aar gml. kom til U. S. A. fra Ringerike. 2 Barn:
- IX. 8. **Bonnie Ellen Selmer**, f. $\frac{3}{5}$ 1938.
- 9. **Christian Andrew Philip Selmer**, f. $\frac{14}{10}$ 1940.
 - 9. **Antonette Severine Selmer**, f. i Jola, Wisc., $\frac{20}{2}$ 1864, db. $\frac{3}{7}$ 1864 cnfm. Scand. Kk. $\frac{21}{9}$ 1879, gf. $\frac{30}{5}$ 1884 m. Frederik William Langendorf, f. i Grant Co., Wisc., $\frac{18}{3}$ 1855. (7 Børn, fødte i Merrill, Lincoln Co., Wisc.)
 - 10. **Frederika Christine Selmer**, f. $\frac{20}{2}$ 1867, var 3 Aar gift m. den danskfødte Malermester Robert Jansen; hun døde børnløs.
 - 11. **Johan Peder Selmer**, f. $\frac{3}{2}$ 1869 i Jola, cnfm. 1883, gf. $\frac{22}{7}$ 1896 i Scand. Kk. m. Julia Anna Søndsen, f. $\frac{26}{10}$ 1873 i Jola, cnfm. i Scand. Kk. 1889. 3 Børn:
- VIII. 18. **Farris Alta Selmer**, f. $\frac{4}{11}$ 1897.
- 19. **Herrold Fredrik Selmer**, f. $\frac{2}{10}$ 1899.
 - 20. **Benny Leonard Selmer**, f. $\frac{24}{12}$ 1900.
- VI. 5. **Anna Marie Selmer**, f. paa Eidsvold d. $\frac{11}{11}$ 1818, d. $\frac{4}{2}$ 1873, gf. med Gaardbruger Peder Larsen Næs, f. $\frac{21}{3}$ 1818, d. $\frac{15}{11}$ 1873. (5 Børn).
- 6. **Johan Christian Selmer**, f. 1825, d. $\frac{23}{5}$ 1882, var Bundtmager, bosat paa Dal i Eidsvold, gf. m. Enken Julie Ingeborg f. Dahl, f. $\frac{16}{4}$ 1825, d. i Chria. $\frac{15}{10}$ 1912. 4 Børn:
- VII. 12. **Cecilia Ingeborg Fredrikke Selmer**, f. paa Eidsvold $\frac{1}{8}$ 1861, d. $\frac{23}{4}$ 1936. — Gf. $\frac{24}{11}$ 1883 med Kjøbmand Svend Hansen Bjørge, f. $\frac{28}{3}$ 1849 paa Tysnes, Stord, d. i Chria. $\frac{20}{6}$ 1910. Efter hans Død drives S. H. Bjørges Forretning af hans Enke i Christiania. (9 Børn).

VII. 13. **Emilie Antonette Selmer**, f. paa Eidsvold $\frac{4}{1}$ 1863, d. $\frac{26}{10}$ 1918, gf. $\frac{26}{3}$ 1886 i Skedsmo m. Landhl. i Lillestrøm Johan T. Aamodt, f. $\frac{27}{6}$ 1853. (6 Børn).

- 14. **Johan Christoffer Selmer**, f. $\frac{24}{11}$ 1865, d. $\frac{30}{7}$ 1937, Joh. Chr. Selmer (som han skrev sig) ansattes v. Statsbanene $\frac{1}{10}$ 1880, blev kontorist på Chra. Ø. 1888, 1ste kl. kontorist $\frac{22}{2}$ 1899, stasjonsmst. v. Alnabru st. $\frac{20}{1}$ 1902, forflyttet $\frac{1}{3}$ 1908 til Dal st., hvor han tjenstgjorde til han fratrådte m. pensjon. Under feltmanøvren 1912 tildeltes han kongens fortjenstmdl. i sølv for sin greie avvikling av militærtransp. fra Dal st. — Ved hans død skildrede avisene S. som en ualmindelig lun og omgjengelig, høit aktet og meget avholdt mann, altid i godt humør. S. var en entusiastisk harejeger og fremragende hundeoppdretter, hvis hunder gj.m årene erobret en rekke premier. Såsant mulig tok S. sine ferier i jakttiden om høsten. — Gf. $\frac{26}{7}$ 1901 m. *Kitty Boe*, f. $\frac{25}{9}$ 1876, dtr. av kunstdreier i Chra. Christian Axel Johansen, f. $\frac{21}{7}$ 1849, d. $\frac{25}{9}$ 1876, og hustru Hilda Gustava, f. $\frac{20}{3}$ 1854, d. $\frac{22}{2}$ 1934. — 1 sønn:

VIII. 21. **Erling Christian Selmer**, f. $\frac{17}{5}$ 1902. Etter middelsk. og handelsskl. i Oslo reiste S. 1922 til U. S. A., hvor han for sin utdannelse i bilbranchen, gikk på teknisk skole (Auto-linjen) og arbeidet som «student» ved flere av de største bilfabrikker, et studium som berettiger ham til tittelen civilingenior. Kommen hjem novbr. 1925 startet han Gjøvik Bilverksted; ansattes sm. år som selger i Auto-Centralen, Oslo, hvor han var til 1930, da han startet egen på import fra U. S. A. og England basert bilforretning. Siden $\frac{15}{11}$ 1941 er S. største aksjonær og disponent i Homansbyens Garasje A/S., Oslo. — Gf. $\frac{30}{11}$ 1929 m. *Aase Guri Narveseth Rodningen*, f. $\frac{13}{3}$ 1906, dtr. av restaurator i Engebrets Café, Oslo, Halvor Rodningen, f. $\frac{1}{5}$ 1863, og hustru Anna Karoline Martinsen, f. i Hurdal $\frac{21}{2}$ 1870. — 2 barn:

IX. 11. **Kari Solveig Selmer**, f. i Oslo $\frac{21}{3}$ 1938.

- 12. **Rolf Johan Selmer**, f. smst. $\frac{10}{8}$ 1942.

- 15. **Olaf Anton Frederik Selmer**, f. paa Eidsvold $\frac{13}{6}$ 1867. Var i 15 Aar ansat i Larsens Vaabenforretning, Chra., indtil 1898, da han startede egen Forretning (Bicycler og Vaaben) under Firma: O. Selmer & Co. ved Ankerbroen, Chra. 1900 reiste han med Haandværkerstipendium udenlands. — Olaf S. har faaet Patent paa flere Opfindelser: i 1900 et Redningsapparat, som vandt Kong Oscars II's Bifald, saa Kongen bestilte et saadant, og paa Verdensudstillingen i Paris vilde dette have opnaaet Guldmedalje, hvis S. havde havt en Ingeniørs Udtalelse om det. I 1913 fik S. Patent paa den Ski-paabinding, som opkaldtes efter Skiløberen Bergendal I 1914 paa en Anordning saakl. «Slangebesskytter» paa Cycler. — Siden $\frac{24}{6}$ 1905 er S. ansat som Værksmester v. en Cyclefabrik paa Lillehammer. — Gf. i Janr. 1893 m. Marie Elisabeth Person, f. $\frac{21}{6}$ 1856, Dtr. af Kirkesanger Matias Person i Strømstad. 6 Børn:

VIII. 22. **Dora Cecilie Selmer**, f. i Chra. $\frac{7}{8}$ 1893, db. $\frac{21}{9}$ 1893, cnfm. Vaaren 1908, død i Tr.hjem $\frac{7}{8}$ 1939. — Gf. $\frac{13}{5}$ 1917 i Chra. m. Ciselør Paul Skarsten, f. i Nordfjord $\frac{7}{5}$ 1893, Søn af Gaardbrg. Rasmus Sk., f. $\frac{23}{1}$ 1867 og Hustru Pernille, f. $\frac{30}{4}$ 1866. (1 Barn.)

- 23. **Ruth Frederikke Selmer**, f. smst. $\frac{25}{11}$ 1897, db. smst. $\frac{6}{3}$ 1898, cnfm. $\frac{10}{5}$ 1913. — Gf. $\frac{15}{11}$ 1919 m. Disponent Emanuel Karlson, Gjøvik, f. $\frac{12}{6}$ 1891 i Ørebro. (1 Barn).

- 24. **Jul Olaf Selmer**, f. i Chra. $\frac{17}{6}$ 1900, db. $\frac{12}{8}$ 1900. knfm. $\frac{5}{12}$ 1916, tok middelsk.eksm. 1917 (tf.) og jernbanesk.eksm. $\frac{2}{6}$ 1920 (2,30). Var i 6 år ansatt v. jernbn. som kontorist og telegrafist, til han $\frac{10}{8}$ 1923 reiste til U. S. A., hvorfra han kom tilbake decbr. 1927 og var bosatt i Theim til 1938, da han startet sykkelykst. i Lillehammer. — Gf. i Theim $\frac{27}{12}$ 1928 m. *Dagmar Thekla Aarum*, født i Borge pr. Sarpsborg $\frac{15}{12}$ 1908, dtr. av mekaniker Arnt Aarum, f. $\frac{11}{4}$ 1880, og hustru Emilie, f. $\frac{21}{4}$ 1884. — 1 sønn:

IX. 12. **Odd Alf Selmer**, f. $\frac{7}{2}$ 1930 i Strinda.

- 25. **Øivind Selmer**, f. smst. $\frac{28}{11}$ 1902, db. $\frac{5}{4}$ 1903, d. i Chra. $\frac{12}{2}$ 1905.

- 26. **Julie Johanne Selmer**, f. på Lillehm. $\frac{6}{1}$ 1906, db. 2. påskedag 1906, knfm. $\frac{4}{12}$ 1920. Tog 1923 eksm. (hovedk. 1. —) v. Lilleh. komnl. 2-årige handelskl. Gf. $\frac{27}{1}$ 1940 m. Henry Gulbrandsen, f. $\frac{6}{5}$ 1895. (1 sønn).

- 27. **Arne Selmer**, f. på Lillehm. $\frac{14}{10}$ 1908, db. $\frac{26}{12}$ 1908, knfm. $\frac{1}{12}$ 1923, middelsk.eksm. 1924, tekn. aftensk. 1926, lakkéerer i møbelindustrien 1924—35, derav $\frac{1}{2}$ år i Sverige. Reiste 1932 m. statsstipdm. til Tyskland. Siden 1935 lakkéerer og dekoratør v. P. T. Hellebergs sykkelfbr., Lillehammer. — Gf. på Lillehm. $\frac{23}{9}$ 1933 m. *Gunhild Norshus*, f. i O. Gausdal $\frac{2}{5}$ 1909, dtr. av gårdbrk. Tobias N., f. $\frac{10}{6}$ 1869, d. $\frac{6}{3}$ 1934, og hustru Kristiane, f. $\frac{22}{9}$ 1874.

VI. 7. **Peter Frederik Klebo Selmer**, f. $\frac{23}{3}$ 1831 paa Næs, Hedemarken, d. i Chra. $\frac{7}{10}$ 1911. Han var Bogtrykker paa Lillehammer hos H. I. Selmer (IV. 11), til han i 1852 kom til Wulfsberg, Chra.; var ansatt som Typograf i «Morgenbladet» fra 1867, til han i 1906 fik Pension. Gf. $\frac{7}{4}$ 1863 paa Eidsvold m. Dora Emilie Dahl, f. 1833, d. $\frac{5}{10}$ 1907, Dtr. af Toldbetjent i Chra. Ole Dahl og Hustru Ingeborg f. Larsen. — 1 Søn:

VII. 16. **Anton Olaf Frithjof Selmer**, f. i Chra. $\frac{14}{3}$ 1865, udvandrede 1882 til Wisc., U. S. A., gf. smst. $\frac{10}{4}$ 1886 med sin Niece Elise Margrethe Knudson, f. $\frac{24}{6}$ 1866, db. $\frac{29}{7}$ s. A. cnfm. $\frac{16}{12}$ 1881 (se under VII. 2). — Anton Selmer døde $\frac{4}{3}$ 1889. — 1 Barn:

VIII. 28. **Dora Juliane Selmer**, f. $\frac{25}{3}$ 1888, cnfm. $\frac{8}{6}$ 1902.

V. 14. **Alet Marie Selmer**, f. i Aurdal $\frac{7}{4}$ 1771, d. paa Toten $\frac{24}{7}$ 1849. Gf. i Aurdal $\frac{25}{12}$ 1801 m. Lensmand i Vestre Toten Hans Lemmich Juell, f. $\frac{12}{8}$ 1775, d. $\frac{4}{3}$ 1841, Søn af Sorenskr. H. Lemmich Juell og Hustru Dorothea f. Blix. (6 Børn).

- V. 15. **Jens Andreas Selmer**, f. i Aurdal $13/8$ 1776, d. i Chra. $24/11$ 1830. Løitnant, senere Kaptajn og Landinspector og endelig Overtoldbetjent i Chra. — Gf. $4/1$ 1804 m. Marie Magdalene Gløersen, f. i Kj.havn $24/4$ 1784 og d. af Kolera i Oslo $6/9$ 1853, Dtr. af Sørenskr. i Nordre Hedemarken, senere Valdres, Erik Gløersen, f. i Solør $30/1$ 1751, d. paa Ringsaker $2/4$ 1819, og Hustru Marthe Elisabeth f. Gløersen, f. $14/10$ 1752, d. $27/1$ 1823. — Lige efter Brylluppet, som Brudens Fætter Løitnant, senere Krigskommissær Frisak har skildret som meget animeret, reiste J. A. Selmer med sin endnu ikke 20 Aar gml. Hustru til Kj.havn for at underkaste sig Landmaalerexamen for at kunne tiltræde den ham lovede Landinspectorpost i Chrssands Stift. Oljemalerier i $1/2$ natrl. Størrelse af saavel J. A. Selmer som hans Svigerfader eiedes af Kaptein, senere Director H. A. Gløersen's Enke, Chra. (VII 21). — 6 Sonner og 4 Døtre (VI 8—17):
- VI. 8. **Erik Gløersen Selmer**, f. i Chra. $30/1$ 1805, Student 1824, cand. theol. (laud.) 1828, $29/11$ 1830 udnv. til Sogneprest til Bakke, Chrssands Stift, og $28/6$ 1842 til Vaage, Hedalen og Sel i Gudbrandsdalen, hvor han døde $12/8$ 1882. — Gf. i Chra. $28/3$ 1831 m. sit forannevnte Næst-soskendebarn (se under IV 8) Marie Elisabeth Holmen, f. i Aker $29/8$ 1799, d. i Vaage $6/7$ 1882, Dtr. af Gaardbrg. Even Hansen Holmen og Barte Margrethe f. Fremming. 4 Sonner og 3 Døtre (VII 17—23) alle fødte i Bakke:
- VII. 17. **Jens Andreas Selmer**, f. $26/1$ 1832, d. $25/8$ 1916. Student (laud.) 1852, cand. med. 1859 (laud.), ansattes 1863 som Læge v. Amtssygehuset i Namdalen, 1869 Reservelæge v. Gaustad Asyl, 1872 Distriktslæge i Søndre Valdres og blev 1875 Director for Rotvold Sindssygeasyl, hvilken Stilling han havde til 1911, da han traadte af m. Pension. Siden var han bosat paa Lysaker v. Chra., hvor han døde $23/8$ 1916. Han var Ridder af St. O. O. til han $21/1$ 1904 blev Kommandør af 2. Kl. — Gf. $16/6$ 1868 m. Jacobine Kristine Thams, f. $26/1$ 1850, d. paa Lysaker $8/2$ 1915, Dtr. af Trælasthandler i Fredriksstad, senere Brukseier i Ørkedalen (Trondhjem) Wilh. Aug. Thams og Ida Olava f. Mandskøw 3 Børn:
- VIII 29 **Einar Thams Selmer**, f. $25/11$ 1869, d. i Drammen $27/7$ 1942. Uteksaminert fra Thjems tekn. skole. Var jernbn.ingeniør og siden 1922 bosatt i Drammen, hvor enken bor. — Gf. i Chra. $28/12$ 1907 m. *Alette Kristine Landstad*, f. $15/6$ 1878 dtr. av prost til Eidsvold Hans Landstad, f. $2/2$ 1835 og Anne Marte Marie f. Aamodt, f. $16/9$ 1838, d. $12/2$ 1884. — 4 barn:
- IX. 13. **Anne-Marie Selmer**, f. $25/3$ 1909. Eksm. handelsgm. 1932, 2 år som nurse i Paris, utdannet barnepleierske og gjennomgått sociale kurser i Oslo 1935; nu sykepleierske utdn. v. Akers sykehus.
- 14. **Jens Andreas Selmer**, f. på Dovre $17/5$ 1911, student 1931, arkitektsk. v. Stockholms tekniska högskole 1935 og så etpar år hos arkitek. Blakstad & Munthe Kaas, Oslo Medlem

av N. I. A. F. — I 1941 tildelt Lars Backers stipendium, herom se i tillegget. — Gf. $17/5$ 1939 m. *Inger Synnove Hansen*, f. $11/3$ 1915 i Oslo, dtr. av kunstglasmst. Finn Dedekam Hansen, f. $31/8$ 1880, d. $30/12$ 1925, og Astrid Bjørnhild Winther Larsen, f. $19/5$ 1889. — 1 sønn:

X. 1. **Per Erik Selmer**, f. i Oslo $1/12$ 1942, db. i Drammen $17/10$ 1943.

IX. 15. **Ida Margrethe Selmer**, f. $25/6$ 1913 på Dovre. Etter middelsk. 1 års husmorsk. og vevskole, 3-årig utdannelse v. kvinnelige Industrisk. Oslo. Siden 1939 vevlærerinne v. Drammens og Opl. husflids- og vevskole.

- 16. **Erik Gløersen Selmer**, f. i Fana $25/2$ 1916, Handelsgm. 1936. Siden 1937 kontorist v. Dramm. jernstøperi. Var i mars 1940 færdig utdannet som sergeant i intendanturen og var med i krigen.

VIII. 30. **Jens Wilhelm Selmer**, f. $20/12$ 1872 i Nordre Aurdal, cand. med. 1902 (haud.) Var fra 1904 kommunelege i Vestnes (Romsdal) og beskikkedes $18/12$ 1914 til distr.lege smst. Den $16/9$ 1920 direktør for Valen asyl i Søndhordland; $13/2$ 1925 autorisert til direktør v. Telemk. fylkes sindssykeasyl, Faret pr. Skien, hvilken stilling han tiltr. $1/7$ 1925, fratrådte m. pensjon august 1936 og bosatte seg i Oslo. — Gf. $20/12$ 1910 m. *Marthe Strande*, f. i Aadalen $17/6$ 1880, dtr. av gårdbrk. Anders Strande og Else Marie f. Holte, d. $2/4$ 1940, 2 barn:

IX. 17. **Else Marie Selmer**, f. $8/8$ 1913, artium 1931, handelsgym. 1932, cand. oecon 1936, fra hvilket år ansatt i «Brage», Oslo.

- 18. **Inger Ida Jacobine Selmer**, f. $7/8$ 1917, middelsk. 1933, eksam. Oslo Hjemmenes Vels husm.skl. på Rosenkilde 1935, 3 mdr. handelskursus 1937, utdannet Ullevålssøster 1940, siden ansatt v. Oslo kommnl. sykehus. Gf. i Oslo $19/6$ 1943 m. doktor *Age Gloer Halvorsen*, f. i Kra. $25/2$ 1915, sønn sønn av cand. theol., lærer Hartvig Johs. Halvorsen, f. $1/5$ 1883, og Marie f. Gloersen, f. $3/3$ 1881 (se Slekten Gloersens stmtv. side 178.)

- 31. **Jacobine Marie Selmer**, f. $14/4$ 1878, utdannet arkitekt og som sådan ansatt i Akers kommune.

VII. 18. **Marius Maximilian Selmer**, f. $28/3$ 1833, d. $28/3$ 1916, Student 1853 (haud) 1855 Exm. philsphe. (laud.) og 1858 cand. juris (haud.) — Høsten 1858 reiste han til Tyskland, hvor han i 3 Semestre v. Universt. i Giessen og i Smst. v. Unvst. i Göttingen studerede Forstvidenskab m. forskj. Bifag. $16/8$ 1860 anst. s. Forstassistent i det Trondhjemske under Forstm. P. C. Asbjørnsen; constitueredes 1864 som Forstmester i nævnte Distrikt, til han 1866 fik fast Anst. smst. Dengang boede M. Selmer indtil Vaaren 1868 i Namdalen, senere paa Levanger, hvor han var Medlem i Komms. Ligningskomm. — Ved kgl. Resl. af $6/2$ 1875 udn. M. Selmer til Skovdirectør i det da oprettede Embede, efterat han Aaret forud var beskikket til Medlem af den v. kgl. Resl. af $28/3$ 1874 nedsatte Komm. til Behandl. af Skovlovgivningen. — 1881 besk. til Formd. i den v. kgl. Resl. af $25/7$ s. A., nedst. Komm. til Undersogl.

af forskj. Spørgsmaal vedk. Kongsberg Sølvværks Forstvæsen. 1884 besk. til Medlem af den v. kgl. Resl. af 14/6 s. A. oprettede «Norges geogr. Kommission». — Udn. 1882 til Ridder af St. O. O. og 1901 Kommandør af 2. Kl. af St. O. O. for fortjenstfuld Embedsvirksomhed. — M. Selmer søgte sin Afsked (med Pension) fra Nytaar 1903. — Gf. 8/5 1866 i Thjem m. *Benedikte Eleonore Elisabeth Thams*, f. 4/2 1841 i Fr.stad, d. i Chra. 24/2 1916 (Søster af forann. hans Broders, Director J. A. Selmers Hustru. Ang. disse se «Ætten Thams». 1860, Pag. 13). 5 Børn (VIII 31—35):

VIII. 32. **Eivind Vidkun Selmer**, f. 22/12 1868 paa Levanger, db. 2/4 1869 smst., cnfm. 12/4 1885 i Chra., tog Midl.exm. 1887 og besøgte Chra. tekn. Skole i Aar, som han p. G. a. Sygdom maatte forlade. Samtidig havde han gennemgaaet 4 Klasser paa den kgl. Kunst- og Haandvk.-skole i Chra. — Udexm. ved Hortens tekn. Skole i 1890, hvorefter han studerede Skibskonstruction, reiste 17/10 1890 til U.S.A., hvor han ansattes paa Cramp & Sons Skibsverft i Philadelphia. Høsten 1898 blev han Chef for Tegnekontoret v. Marinens Skibsbyggeri, Horten. Fra 1904 til 31/12 1940 havde han lign. Stilling som Overingenior v. Thjems mek. Verksted. S. var i 28 Aar Repræsentant for Det Franske Bureau Veritas' Trondhj. afdeling. Gf. 6/11 1890 i Philadelphia m. *Jenny Petrine Henriksen*, f. 6/11 1869. — 3 Børn:

IX. 19. **Alf Carl Selmer**, f. 18/9 1891 i Philadelphia, db. smst. 10/3 1892, cnfm. i Thjem 21/4 1906, d. i Thjem 17/10 1918. Han gik 15 Aar gml. tilsjøs og fik sin første Sjømandsuddannelse omb. i Skoleskibet «Tordenskjold», tog 1911 Styrmd.-exm. og 1914 Skipperexm. Han var 1ste Styrmand paa et af Nordenfjeldske Dampskibsselskabs Skibe. Paa en Reise fra Nordland til Thjem brød Spanskesygen pludselig ud ombord og Kapteinen, 2den Styrmand og flere af Mandskabet maatte gaa tilkøis. Selv var han ogsaa angrebet, men forblev allikevel i ca. 24 Timer paa Kommandobroen og førte Skibet ind til Thjem. Men da var han ogsaa færdig. Han blev baaret iland og kjørt paa Sygehuset, hvor han kort Tid efter afgik ved Døden. Saa man maa sige om ham, at han døde paa sin Post. — Gf. i Thjem. 26/6 1918 m. *Ingeborg Berg*, f. 29/7 1891, Dtr. af Skibskapt. Sigvart Christian Berg f. 19/12 1859 og Laura Jensine Elisabet f. Thoresen, f. 24/11 1858. — 1 Barn:

X. 2. **Carl Eivind Selmer**, f. 18/3 1919. Var 1943 Elektr. Sveiser v. T.m V.

- 20. **Eivind Maximilian Selmer**, f. 22/1 1894 i Philadelphia, Pens., U. S. A., dp. smst. 23/7 1894, tok middlsk. eks. 1911 v. Katedr. sk. i Thjem, Eks. fra Thj. Tekn. Læreanstl., maskinlinjen, 1915; var 1915—16 ansatt som maskiningenior v. Thj. mek. Verkst., 1916—17 assistent hos professor Lutz v. N. T. H.; hospiterede 1917—18 skipslinien ved N. T. H.; 1918—19 skipskonstruktør v. Larviks Slip og Verkst.; 1919—20 skipsing. v. Rosenbergs m. Verkst., Stavanger; 1920—21

hospiterte han skipslinien v. den tekn. høiskl., Danzig; 1921—22 skipsing. v. Chantiers des Normandie i Rouen, og var sommeren 1922 på studiereise i England, til han høsten sm. år ansattes som skipsing. v. Thj. mk. Verkst., hvor hans far var overingeniør. Den 22/1 1926 reiste S. til U. S. A., hvor han arbeidet v. større skipsverfter for marinefartøier. I mai 1935 var S. innstillet som nr. 1 til verftsdirektørstillingen på Horten. En ældre sjøoffiser blev imidlertid ansatt; efterat S. i 1935—36 hadde vært avdelingssjef v. Schickau Schiffswerft i Danzig, blev han i november 1936 ansatt som overingeniør v. Nylands mek. Verksted, Oslo. — Gf. 5/8 1926 i New York, U. S. A. m. *Ida Therese Caroline Ranft*, f. 27/9 1898 i Bessedau, Saalkreis, Tyskland, dtr. av kjøbm. Richard B. Ranft, f. 7.10 1867, d. 1927, og hustru Karoline Marie f. Rannefeld, f. 12/8 1877, d. 6/12 1929. — 1 datter: X. 3. **Karin Gertrud Käte Selmer**, f. 1/3 1930 i Comden, New Jersey, U. S. A.

IX. 21. **Kaare Edgar Selmer**, f. 6/5 1898 i Philadelphia, db. smst 27/8 1898, praktiserte efter bestått middelsk.eksm. i 3 år v. mek. verksteder; var i 1½ år elev av den 2-årige tekn. mellemskl. i Thjem. hvorefter han arbeidet som mekaniker i automobilbranchen og blev 1923 ansatt v. automobilfabr. i Philadelphia, hvor han var til 1937, da han kom til Thjem for å starte egen bilforretning, men døde 14/5 1938. — Gf. i Brooklyn 14/11 1925 m. sin kusine *Aradi Randi Bonheur Bosse*, f. i Oslo 5/4 1900, dtr. av August Jacob Bosse, f. 30/4 1877, d. 9/8 1921, og Karoline f. Engelbrecht, f. 5/9 1877, d. 13/7 1937. — 1 datter:

X. 4 **Randi Bonheur Bosse Selmer**, f. 3/11 1937 i New York.

VIII. 33. **Ida Marie Selmer**, f. 22/5 1870 i Levanger, db. smst. 19/7 1870, d. i Chra. 23/11 1875.

- 34. **Valborg Selmer**, f. 16/2 1872 i Levanger, db. smst. 1/1 1872, cnfm. 8.4 1888 i Chra. Fra 14/3 1892 var hun henvend 1½ Aar i Montereau (Seine & Marne), hvor hun tog en Examen, omtrent svarende til vor Middelsk.examen. (Gf. i. 17/11 1896 i Chra. m. cand. juris *Peter Prydz Bloch Roshauw*, f. 23/8 1864, Søn af Kæmner i Chra. A. E. S. Roshauw, f. 19/1 1823, d. 8.4 1895, og Agnes Vanda f. Raabe, f. 25/9 1827. — En Datter i dette Egteskab: Agnes Benedicte Elisabeth Roshauw, f. i Chra. 9/10 1897. — Skildt fra P. Roshauw giftede hun sig 2. d. 1/11 1913 med Forretningsmand, Generalkonsul *Niels Tønder Lund Bull*, f. i Chra. 17/12 1863, Søn af Kjøbmand Thomas A. Bull, f. 24/9 1831, d. 2/7 1877, og Cathrine Johanne Christiane f. Kraft, f. 9/2 1833.

- 35. **Karl Selmer**, f. i Levanger 27/12 1873, d. smst. 25/6 1874.

- 36. **Hjalmar Carl Marius Selmer**, f. i Chra. 25/7 1879, db. smst. 7/10 s. å., cnfm. i Chra. 21/4 1895, Middelsk.exm. 1894, 1 år Gymnasiet. Chra. Handelsgymnasium, utexm. 1897 (1.8), hvorefter ansatt Granfos

Papirfabrik, Lysaker, og engrosforretning Chra. til 1899, cognac-firma, senere skibsmeglerfirma Syd Frankrike til 1902, Chr. Salvesen & Co., Leith, til 1904, H. Clarkson & Co., London, til 1905, og Treschow-Fritzoe, Larvik, siden 15. mai 1905. Gf. i Tønsberg ²⁹/₁₂ 1909 m. *Fredrikke Margrethe Tønning*, f. i Levanger ¹⁰/₈ 1882, Dtr. av apoteker i Tønsberg Peder Raskanus Frimann Tønning, f. i Aalesund ¹⁶/₁₂ 1840, d. i Tønsberg ²/₂ 1932, og Christiane Elise f. Finch, f. i Trondhjem ¹³/₁₀ 1848, d. i Tønsberg ⁴/₇ 1937. 2 barn: IX. 22. **Carl Marius Selmer**, f. i Hedrum ²²/₁₀ 1910, db. i Larvik

³⁰/₄ 1911, cnfm. i Larvik ⁵/₁₂ 1926, Artium 1930, Handelsgymnasium 1931, Garden 6 mdr., Exm. philos. 1932, studerte kortere tid jus, hvorefter Handelsskole Lübeck samt kortere tid i Konsul Heinemeiers forretning sammesteds, ca. 1 år hos Vogt & Maguire, Liverpool, og fulgte samtidig undervisningen i engelsk & spansk ved City of Liverpool School of Commerce, ophold i Frankrike en tid for sprogets skyld. Frekventerte så i ca. 1½ år Handelshøisk. i Berlin og studerte i ca. 2 år folkerett, socialøkonomi etc. ved Universitetet i Liège. Efter i 1935 å være antatt som aspirant til utenriksstjenesten blev han i 1937 ansatt i Utenriksdep, Oslo. I 1938 sendtes han som legationssekret. til Ankara, hvor han også fungerte som chargé d'affaires for Norge og Danmark under legationens chef, minister Bentzons fravær. Okt. 1939 blev han forflyttet og den unge diplomat måtte foreta den eventyrlige spennende 5—6000 km. lange reise, alene i egen bil, fra Ankara tvers igjennem det «urolige» Europa.

- 23. **Per Tønning Selmer**, f. i Hedrum ¹⁸/₉ 1923, db. i Larvik ²¹/₃ 1924, cnfm. i Larvik ³/₁₂ 1939, Middelsk.exm. 1940, 2 år i Gymnasiet, skogpraktikant.

VII. 19. **Eveline Margrete Selmer**, f. ²⁹/₈ 1834, d. i Skien d. ¹⁸/₁₁ 1912; gf. i Vaage ²⁹/₈ 1860 m. sin nedenanførte Fætter (VII 24) Forstmester J. W. Fleischer Selmer.

- 20. **Johan Fredrik Klebo Selmer**, f. ²⁷/₁₂ 1835 i Bakke, død nær Trondhjem ¹⁰/₆ 1920. Uddannet som Agronom ved en svensk Lnbrg.skole. Proprietær til Ingdalen i Stadsbygden (m. Underbruget Grostad), hvilken Eiendom kom i hans Besiddelse ved Ægteskab med *Louise Magrethe Selmer* (VI 53), med hvem han blev gift i Ingdalen den ⁸/₈ 1859. Underbruget Grostad solgtes ³⁰/₅ 1860 til en af hans Svigerfaders Forpagtere, mens S. beholdt og eiede Hovedbruget «Nedre Ingdal» til ⁹/₃ 1905, da han solgte det til F. C. Hagen, Eier af Storfossen i Orlandet. «Nedre Ingdal», som under Joh. F. K. Selmers Besiddelse ved Salg blev formindsket med 6 Husmandspladse og 1 Slaatte-eng, er en Jord- og Skogeiendom paa ca. 15000 Maal, hvoraf dog adskilligt mindre end Halvdelen kun er skogbevokset. Eiendommen, hvortil hører Sag- og Møllebrug m. m., har ca. ¹/₄ Mil lang Strandlinje langs Trondhjemsfjorden med godt Laksefiske. Endelig er «Nedre Ingdal» eneberettiget til Vandretten i Ingdalselven samt til Fossefaldet, som ligger et Par Hundrede Meter fra Elvens Udlob i Trondhjemsfjorden. — Med sin ovenn. Hustru, d. ⁸/₅ 1890, hadde S. 12 Børn (VIII. 37—48):

- VIII. 37. **Erik Gløersen Selmer**, f. $21/6$ 1860 i Ingdalen. Reiste i 2 Aar tilsøs som halvbefaren Matros og udvandrede 1880 til U. S. A., hvor han blev Mekaniker ved et Jernb.verksted i Kansas City. — Gf. derst. 1: $16/10$ 1889 m. *Kristine Gjodeborg*, f. $27/12$ 1865, d. $4/1$ 1896, Dtr. af Lars og Karen Gj. fra Gefleborg, Sverige. 2: $23/4$ 1898 m. *Anna Olsen*, f. $13/7$ 1879 paa Ytterøen, Dtr. af Oluf og Maren Olsen, 2 Børn af 1. Ægtesk., f. i Kansas City:
- IX. 24. **Laura Johanne Selmer**, f. $10/3$ 1890, gf. $10/3$ 1910 m. *Cassens Clay Full*, f. $5/7$ 1886, som er Contractor. 1 Søn.
- 25. **Elmer Kristoffer Selmer**, f. $22/6$ 1895, d. $18/12$ s. A.
- 38. **Hadoline Kristiane Fremming Selmer**, f. smst. $8/11$ 1861, d. $4/7$ 1871.
- 39. **Edvard Marentius Selmer**, f. smst. $15/10$ 1863, gik fra 1875—1879 paa Thjems Realskole, døde af Hjertefeil d. $30/11$ 1881.
- 40. **Ernst Wilhelm Fremming Selmer**, f. smst. $8/4$ 1866, d. paa Røros $18/3$ 1919. Klassisk Exm. artium fra Thjems Kathedralskole 1885, Exm. philosophicum 1886. Gjennemgik derefter et «merkantilt Kursus for Student-er» ved Kra. Hndlgymn. m. Afgangsexm. 1888. — Opholdt sig i Pittsburgh Pa. U. S. A. fra Høsten 1889 til ultimo 1890 og var en kort Tid ansat paa Pennsylvania Railroad Comp.s Kontor. I 1892 ansattes han som Bogholder og Kasserer ved Thjems Aktie Trælastcomp. Fra Septb. 1898 til 1919 Hovedbogholder v. Røros Kobberværk, Røros. — Da Faderen Vaaren 1905 solgte Eiendommen «Ingdalen», som har været i Slægten Selmers Besiddelse siden 1790, anlagde W. Selmer samme Aars Høst Odelssøgsmaal. Efter Afsigelse af 2 Høiesteretsdomme (ingen af disse vedkom selve Odelsløsningen, idet den ene Tvist gjaldt Overodelstaksten, og den anden et formelt Spørgsmaal af processuel Art) blev Odelsløsningen fuldbyrdet $14/1$ 1914 i H. t. Odelsløsningsdom af $2/10$ 1913 (afsagt af Sorenskriveren i Fosen m. 4 Meddomsmænd — Takstmændene v. Underodelstaksten). Wilh. Selmer blev saaledes Eier af «Ingdalen», som efter hans Død toges ved Odel af Søsteren Ragna i 1922, hvis Søn Sigmund Selmer Nergaard (f. $6/4$ 1914) fik Skjøte paa Ingdalen den $23/8$ 1939. — E. W. F. Selmer gf. $3/13$ 1890 m. *Johanne Augusta Brønne*, f. i Thjem $27/11$ 1850, Dtr. af Fabrikeier Steffen B. ($6/5$ 1818— $9/5$ 1895) og Edel Marie f. Gudde ($27/8$ 1818— $27/4$ 1905). Uten Børn.
- 41. **Karl Andreas Selmer**, f. smst. $28/10$ 1867. Uddannet som Snedker. Udv. 1887 til U. S. A., hvor han nu som Mekaniker er ansat v. et Jernbaneverkst. i Springfield, Miss. Gf. $17/10$ 1895 m. *Hilda Karolina Gustafson*, f. $17/9$ 1872 i Vadstena, Sverige, Dtr. af Carl August og og Eva Katarina Gustafson (børnløs).
- 42. **Eveline Marie Selmer**, f. smst. $1/3$ 1873, d. Kansas City $14/3$ 1907. Udvandrede 1893 til Kansas City, U. S. A., hvor hun 1900 blev gf. m. Konduktør *Anders Dalin*, f. $30/3$ 1870 i Lima, Falu Län, Sverige, og d. i Kansas City $2/8$ 1907. Dalin var Enkemand m. 1 Barn. Eveline fødte ham 2 Børn og døde v. sin 3. Nedkomst.

VIII. 43. **Jenny Petra Selmer**, f. smst. $^{10}/_{11}$ 1874, gf. $^{2}/_{6}$ 1903 m. Seminarist og Folkeskolelærer i Ingdalen *Nils Wesche*, f. $^{24}/_{12}$ 1876, Søn af Gdbruger Johan Martin Olsen Wesche, f. $^{2}/_{10}$ 1830, og Hustru Ingeborg Kristine Pedersdatter f. Gjømble, f. $^{26}/_{12}$ 1831. (4 Børn).

- 44. **Johanne Louise Selmer**, f. $^{31}/_{3}$ 1877. Styrer Huset for sin Søster Ragna.

- 45. **Ragna Selmer**, f. smst. $^{12}/_{11}$ 1878, Middelsk.exm. i Thjem 1894, har Exm. fra Levanger Seminarium 1900. Ansat som Lærerinde ved Aalesunds Folkeskole 1900—1901, senere v. Thjems Folkeskl. Gf. $^{24}/_{5}$ 1904 i Thjem m. Seminarist, Student *Trond Nergaard*, som har været ansat v. Klæbo Blindeskole v. Thjem, senere v. Dalens Blinde-skole, f. $^{2}/_{5}$ 1876, Søn af Gdbruger Ole Throndsen Nergaard og Hustru Martha paa Tusteren i Nordmøre. (2 Børn).

- 46. **Ragnvald Selmer**, f. smst. $^{12}/_{11}$ 1878. Smed. Arbeidet i Thjem, til han 1903 emigrerede til U. S. A., hvorfra han vendte hjem Vaaren 1905 for paany at reise derover i Mars 1906. Er Smedeformand paa et Jernb.verksted i Kansas City. Bestyrede fra April 1901 til 1903 sin Faders Eiendom «Ingdalen», som derefter bortforpagtedes til Svogeren Lærer Wesche, som disponerede den indtil Salget i Mars 1905. — Gf. i Kansas City $^{22}/_{10}$ 1909 m. *Anna Pauline Gronningen*, f. $^{14}/_{2}$ 1879 i Lensviken, Stadsbygdens Prestegjæld, Dtr. af Gdbruger Johan Petter G. (f. 1833, d. 1881) og Hustru Ane Louise (f. $^{4}/_{2}$ 1835, d. $^{4}/_{12}$ 1893). 4 Børn;

IX. 26. **Louise Margrethe Selmer**, f. $^{26}/_{7}$ 1910 i Kansas City, db. $^{16}/_{11}$ 1910 smst.

- 27. **Johan Fredrik Klebo Selmer**, f. smst. $^{15}/_{8}$ 1912, db. smst. $^{27}/_{10}$ 1912.

- 28. **Agnes Eveline Selmer**, f. smst. $^{26}/_{7}$ 1916, db. $^{24}/_{9}$ 1916.

- 29. **Ragna Pauline Joseline Selmer**, f. smst. $^{19}/_{10}$ 1918, db. smst. $^{13}/_{4}$ 1919.

VIII. 47. **Edvard Marentius Selmer**, f. $^{19}/_{3}$ 1883, tog 1902 Exm. v. Skiensfj. mek. Fagskole i Porsgrund. Udvandrede i 1903 til U. S. A., hvor han lærte Malerfaget og er nu Malerformand hos et Bygmesterfirma i Minneapolis, Minn. — Gf. derst. $^{29}/_{10}$ 1906 m. *Petra Larsen*, f. i Ingdalen $^{16}/_{2}$ 1876.

- 48. **Ingvald Kristian Selmer**, f. smst. $^{5}/_{12}$ 1884. Han for tilsjøs paa Seilskude fra Sommeren 1901 til 1903, udvandrede i Mars 1904 til U. S. A., hvor han i Minneapolis, Minn., er Inspector v. Great Western Railway. — Gf. $^{26}/_{8}$ 1916 m. *Minnie Larson*, f. $^{8}/_{9}$ 1881. — 2 Børn:

IX. 30. **John Richard Selmer**, f. $^{13}/_{2}$ 1917.

- 31. **Robert Wynne Selmer**, f. $^{9}/_{11}$ 1922.

VII. 21. **Marie Magdalene Selmer**, f. $^{19}/_{6}$ 1838, d. i Chra. $^{6}/_{4}$ 23. Gf. i Vaage d. $^{6}/_{5}$ 1864 m. sin Fætter Artillerikap., senere Director f. Chra. Tugthus for Kvinder, *Hans August Gloersen*, f. $^{5}/_{11}$ 1837, d. i Chra. $^{6}/_{8}$ 1902, Søn af Havnefoged i Chra. Peter Paul Ferdinand Gloersen og Hustru Hanne Christine f.

Selmer (VI 13). H. A. Gløersen var R. Sv. O. og R. St. O. O. — 7 Børn angd. hvilke se «Stamtavle over Slægten Gløersen», udarb. af Forstmester A. T. Gløersen, Side 21.

VII. 22. **Peder Martin Selmer**, f. $17/9$ 1839, d. i Hevne $9/8$ 1912, Student 1858, cand. med. 1867; var Distriktslæge i Loppen, Finmk., senere i Hevne. Efterat han havde taget sin Afsked (m. Pension) boede han en Tid i Hevne og i Thjem. Gf. $1/8$ 1867 m. sin nedenauførte Slægtning *Ernesta Vilhelmine Hadoline Selmer* (VI 55), f. $17/12$ 1844 d. $6/12$ 1898. — 4 Børn:

VIII. 49. **Johan Louis Fredrik Selmer**, f. $10/6$ 1868. Udvandrede, som voksen til U. S. A. og var Kjøbmand i Northport, Wash., hvor han i 1914 valgtes til Borgermester (Mayor). Senere havde han Forretning i Portland, Oregon. Gf. smst. $9/5$ 1913 med *Bertha Kristine Løven*, f. $21/3$ 1891 i Spokane, Wash., Dtr. af Farmer John Løven (norsk Løvøen) fra Aremark, Smaalenene, og Hustru Oline Kleiven, f. i Nordre Fron. 2 Barn:

IX. 32. **Gjertrud Oline Selmer**, f. $21/10$ 1914 i Spokane Wash.

- 33. **Ragna** f. 1918.

VIII. 50. 1 Søn, f. 1871, døde som liden.

- 51. 1 Søn, } f. $29/5$ 1886, døde sm. Aar.
- 52. 1 Datter, }

VII. 23. **Kaja Kristiane Selmer**, f. $3/2$ 1842, d. $24/10$ 1844.

VI. 9. **Peder Martin Selmer**, f. i Chra. $24/9$ 1806, Student 1827 (laud.), Exm. philos. (laud.), cand. theol. $2/12$ 1830 (laud.), persl. Kapellan i Vestre Toten $12/10$ 1831, resd. Kapellan til Frøen $13/8$ 1838, Sogneprest til Indvigen $13/11$ 1843, og $10/3$ 1854 Sogneprest til Seljord i Telemarken, hvor han døde $12/10$ 1876. — Gf. i Vaaler $3/11$ 1831 m. *Frederikke Louise Katrine Fleischer*, f. $16/10$ 1810, d. i Chra. $2/9$ 1882, Dtr. af Sogneprest i Botne Isak Vilhelm Castberg Fleischer og Kristine f. Calmeyer. — 2 Sønner:

VII. 24. **Isak Wilhelm Fleischer Selmer**, f. paa Toten $29/11$ 1832, d. i Skien $4/9$ 1904. Besøgte Lillehammer Skole og blev Student (laud.) 1853, hvorefter han i 2 Aar studerede Realia, indtil han 1857 reiste til Universitetet i Giessen, hvor han i 1859 fik Afgangsexm. i Forstvidenskab (Karakter: «ausgezeichnet») Fra Vaaren 1860 var han ansat paa Aas Landbrugsskole som Lærer i Botanik og Skovhusholdning. Sommeren s. A. udnævntes han til Forstassistent i Gulbrandsdalen, 1866 forflyttet til Christianssands Stift som Forstmester med Bopæl i Skien. Ved Indførelsen i 1896 af den nye Forstordning blev I. W. Fleischer Selmer udnævnt til Skogforvalter i Ostagder, hvilken Stilling han indehavde til $13/10$, da 1903, da han, efter 43 Aars Tjeneste i Statens Forstvæsen, paa Ansøgning fik Afsked med Pension. — Gf. i Vaage $29/8$ 1860 m. sin forannævnte Cousine (VII 19) *Eveline Margrethe Selmer*. 4 Børn:

VIII. 53. **Frederikke Louise Kathrine Selmer**, f. i Vaage $12/9$ 1861, d. $5/2$ 1940, cnfm. i Skien $23/4$ 1878. Bodde ugift i Skien, sammen med Søsteren til dennes Død.

- VIII. 54. **Marie Elisabeth Selmer**, f. i Vaage $21/6$ 1863, d. $18/10$ 1929, cnfm. i Skien $8/4$ 1880. Var Elev af Agathe Backer Grøndahl. Musikk lærerinde i Skien; var Organist paa Herre i Bamle, senere paa Skotfos i Solum.
- 55. **Peder Martin Selmer**, f. i Solum $1/10$ 1872, dp. smst. $5/11$ s. a., knfm. i Gjerpen $8/4$ 1888, middelsk.eksm. 1887 (m. g.), eksm. artium 1890 (m. g.), eksm. philos. 1891 (m. g.), jur. embedseksm. 1896 (laud.), deretter var han i 2—3 år edsv. fullm. hos sorenskriveren i Hardanger og Voss og hos kriminaldommeren i Bergen, o.r.sakfører 1899 og var som sådan først i Bergen, fra 1900 i Sarpsborg, 1901 antatt som öff. forsvarer v. meddoms- og forhørsrettene i S.borg og en del av Tune sorenskriveri, 1922 som aktor i samme distrikt. — I Sarpsborg har P. M. Selmer innehatt en rekke kommunale og andre tillitsverv. I 1908 var han byens ordfører, fra 1909 til 1940 bysekretær og ligningssjef. Praktiserer etter 1940 som advokat i Sarpsborg. — Gf. 1. $19/10$ 1901 m. *Thora Ingeborg Othilia Woxen*, f. i Sarpsborg $1/2$ 1873, d. smst. $3/3$ 1919, dtr. av kjøpmann Emil Thorvald Woxen, f. $13/7$ 1841, d. $14/8$ 1911, og hustru Fredrikke Kathrine f. Hofgaard, f. $23/9$ 1841, d. $16/10$ 1923. — Gf. 2. $31/7$ 1920 m. *Ida Thelander*, f. $23/4$ 1884, dtr. av Carl Anders Thelander, f. $9/6$ 1839, d. $12/4$ 1914, og hustru Hilda f. Grevelius, f. $31/3$ 1841, d. $3/2$ 1915.
- 56. **Erik Gløersen Selmer**, f. i Skien $15/1$ 1874, cnfm. i Gjerpen $13/4$ 1890, Middelsk.exm. 1889, ansattes i April 1890 som Assistent i Skiensfj. Kreditbank, Skien; reiste 1894—1896 til Tyskland, Frankrike og England og ansattes Vaaren 1898 som Sekretær i den nyoprettede Skiens og Oplands Privatbank, $25/9$ 1906 meddeltes han Collectivprocura, fra $1/4$ 1921 til $7/11$ 1922 var han konstitueret som Bankchef. Fra $7/11$ 1922 til $15/1$ 1944 var han Sekretær i Bøndernes Bank i Skien. — Gf. $29/9$ 1899 i Göttingen m. *Auguste Marie Mathilde Jenny Hoyer*, f. i Göttingen $1/7$ 1870, Dtr. af Fotograf Johan Heinrich Hoyer, f. $23/10$ 1837, d. $29/12$ 1915, og Hustru Mathilde Frida f. Boie, f. $17/7$ 1841, d. $13/4$ 1922 — 5 Born:
- IX. 34. **Erika Mathilde Selmer**, f. $27/5$ 1901 i Skien, db. $20/7$ sm. år, knfm. i Skien $1/12$ 1918; middelsk.eksm. 1917. Var elev som tannteknikker til hun i 1925 ansattes i Singer Co., Skien, hvor hun var reisende instruktise, da hun sluttet i 1940. Hun var «Singerfil» fra 1935. — Gf. $7/9$ 1940 (viet i Gjemso kapell) m. *Poul Lauritz Aass Dahl*, Porsgrunn, f. $9/10$ 1900 i Oslo, sønn av sorenskr. i Heddal Johan Koren Fürstenberg Dahl, f. $23/6$ 1867, og hustru Richarda Dorothea f. Aass, f. $6/6$ 1870.
- 35. **Henrik Hoyer Selmer**, f. $23/1$ 1903 i Skien, dp. $27/5$ s. å., knfm. i Skien $1/12$ 1918. Var i det første elevkull

på Skiens forskole f. håndvk., eksn. m. beste karakter. Var elev på korresp.d.skoler for kunstmaling i Berlin og Oslo. Drog 1925 tilsjøs, var i Canada fra 1927—1930, senere på hvalfangst. Reiste 11/2 1938 som motormann på M/T «Pericles» av Oslo.

- IX. 36. **Isak Wilhelm Fleischer Selmer**, f. i Skien 4/11 1905, dp. 25/5 1906, knfm. 12/3 1922; mddlsk. eksn. 1923, og hndlsk. eksn. 1924 (1.85); ansattes 1924 på Skiens Aktiemølle, hvor han 1938 var avansert til hovedbokholder. — Gf. 11/3 1939 m. *Thea Bruun*, f. 29/1 1903, dtr. av o.r.sakf. Christian Carl Bruun, f. 10/9 1865, og hustru Betzy Marie Kittilsen, f. 1/9 1873, d. 27/5 1937, dtr. av brukseier Nils Kittilsen, Skien, f. 21/11 1834, d. 27/1 1908 1 sønn:

X. 5. **Christian Bruun Selmer**, f. i Skien 11/2 1940

- 37. **Margareta Eveline Elisabeth Selmer**, f. smst. 24/1 1908, dp. 6/10 1908, knfm. 2/12 1923, mddlsk. eksn. 1924. — Gf. 23/7 1936 m. maskinist *Olav Arnfinn Frønæs*, f. 17/6 1906, sønn av Andreas Frønæs, f. 7/6 1877, og hustru Karen f. Aarhus, f. 2/2 1878 (2 barn: Erik Andreas Selmer Frønæs, f. 11/2 1938, dp. 24/7 1938 og Sissel Elisabeth Selmer Frønæs, f. 5/10 1942).

- 38. **Curt Per Herman Selmer**, f. i Gjerpen 25/7 1913, dp. smst. 29/9 1914. Etter folkeskl. gikk han 2 kurs på Skiens forskl. for snekkere (begge m. beste karakter.) frekventerte 2 år Statens kunst- og håndvkskl., Oslo, og er nu kunstmaler. — Gf. 5/12 1942 m. *Gunvor Tove Bergvall*, f. 23/3 1920, dtr. av Martin Bergvall, f. 24/2 1883, og Jenny Marie f. Gillberg, f. 24/8 1879.

- VII. 25. **Jens Andreas Selmer**, f. i V. Toten 10/4 1835, d. paa Kongsberg 11/10 1907, — Forstcand. fra Universitetet i Giessen. — Janr. 1861 beskikket til Forstaspirant ved Kongsberg Solvværk, indtil han 1863 blev Holzförster v. Solvværket. I denne Stilling var han samtidig 10 Gange (tilsm. 5 Aar) constitueret som Overförster. 1890 udnævntes J. A. Selmer til Overförster, hvilken Stilling han indehavde til 1896, da han tog Afsked. — Gf. 20/12 1863 m. *Mathilde Karsch*, f. 29/10 1842, — d. 5/8 1927 — Dtr. af Brugseier Lars Karsch og Henriette Marie f. Steemshorn. — 1 Datter:

- VIII. 57. **Fredrikke Louise Jenny Selmer**, f. 11/5 1865, db. 18/6 1865, d. i Chra. 26/1 1912. Gf. 1/7 1893 m. cand. jur. og Sekretær i Arbeidsdepartementet *Hans Eduard Caspary Ambjørnsen*, f. 11/10 1863. (2 Døtre).

- VI. 10. **Johan Fredrik Klebo Selmer**, f. i Chra. 1/10 1807. Kompagnikirurg. Student 1827, cand. med. 1833, dode 4/5 1835 i Chrssand som Læge under en Typhus-Epidemi. (Han var forlovet m. sin Cousine *Anna Juell*, som siden ægtede hans flg. Broder).

- 11. **Hans Jensen Selmer**, f. i Næs, Hedemarken, 24/11 1809, d. paa Lian 14/1 1892 (hos sin yngste Søn). Redaktør og Bogtrykker paa Lillehammer; gf.

paa Toten $^{19}/_{10}$ 1837 m. sin Cousine *Anna Juell*, f. $^{4}/_{3}$ 1804, d. $^{13}/_{2}$ 1873, Dtr. af Lensmand paa Toten Hans Lemmich Juell, f. $^{12}/_{8}$ 1775, d. $^{4}/_{8}$ 1841, og Alet Marie Selmer (V 14). 2 Sønner:

VII. 26. **Hans Andreas Einar Selmer**, f. på Lillehammer $^{25}/_{12}$ 1848, var pharmaceut i Stvgr., senere Apoteker i Eau Claire i Wisc., U. S. A., hvor han døde $^{2}/_{1}$ 1889. — Gf. i Haugesund $^{19}/_{6}$ 1875 m. *Anna Elise Nielsen*, f. $^{19}/_{11}$ 1855, dtr. av byfoged i Haugesund N. Nilsen, f. 1819, d. $^{2}/_{9}$ 1895, og Johanne Caroline f. Stolt, f. 1822, d. $^{27}/_{2}$ 1896 i Haugesund. — Efter H. A. Selmers død giftede hans enke seg $^{4}/_{3}$ 1889 m. grosserer Sigvald A. Quale, d. $^{17}/_{5}$ 1891; dennes forretning fortsattes under sm. navn, eiedes av enken og bestyredes av svigersønnen H. Knutson. (1 barn av 2. ekteskap: Sigvald Quale, f. $^{39}/_{8}$ 1891) 5 barn i 1. ekteskap:

VIII. 58. **Elise Anna Selmer**, f. $^{10}/_{5}$ 1876 i Kri.ania, gf. $^{4}/_{1}$ 1895 i Eau Claire m. grosserer *Henry Michael Knutson*, f. $^{19}/_{4}$ 1872 (3 barn).

- 59. **Augusta Selmer**, f. $^{7}/_{9}$ 1878, d. $^{2}/_{5}$ 1923. — Gf. $^{24}/_{6}$ 1903 m. norsk praktiserende lege i Eau Claire *J. R. Mathiesen*, sønn av komm.kapt. T. M. Mathiesen. (4 barn).

- 60. **John Jacob Selmer**, f. $^{19}/_{11}$ 1883; gf. i Eau Claire $^{26}/_{5}$ 1914 m. *Helga Birgitte Aanstad*, f. $^{24}/_{2}$ 1892, dtr. av Ole Aanstad, f. $^{8}/_{11}$ 1843, d. $^{13}/_{7}$ 1916 og Serianna Torgerson, f. $^{24}/_{6}$ 1848. 3 barn:

IX. 39. **Barbara Selmer**, f. i Eau Claire $^{10}/_{7}$ 1916.

- 40. **John Sigvald Selmer**, f. smst. $^{27}/_{3}$ 1919.

- 41. **Robert Jack Selmer**, f. smst. $^{5}/_{3}$ 1922.

- 61. **Frank Selmer**, f. $^{3}/_{7}$ 1885, d. 1886.

- 62. **Frank Selmer**, f. $^{12}/_{8}$ d. 1887.

VII. 27. **Johan Peter Hakon Selmer**, f. paa Lillehammer $^{30}/_{6}$ 1850, Student-1869, cand. jur. 1874, kgl. Fuldmgt. i Finants- & Tolddept., fra 1893 var han Kasserer, Chef for Tællingskontoret i Norges Bank i Chra. Tog Avsk. $^{30}/_{6}$ 1818. Død i Chra. $^{24}/_{4}$ 1924. Gf. $^{5}/_{7}$ 1883 med *Halvordine (Dina) Johanne Juell*, f. $^{20}/_{7}$ 1855, d. $^{24}/_{8}$ 1929, Dtr. af Verks-eier Hans Lemmich Juell, f. $^{8}/_{6}$ 1806, d. $^{30}/_{12}$ 1884, og Marthe Valentine f. Heyerdahl, f. $^{11}/_{8}$ 1817, d. $^{22}/_{4}$ 1875. — 2 Sønner:

VIII. 63. **Thorleif Juell Selmer**, f. $^{1}/_{5}$ 1884, uteksm. som bygnings-ing. v. Chra. tekn. Skole i 1906 (m. godt) 1913 assistenting. v. Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen avdl.kontor for Vestlandet; 1918 avdelingsing., senere bestyrer av nv.kontor i Førde. — Gf. $^{3}/_{7}$ 1915 m. *Astrid Havnen*, f. $^{6}/_{6}$ 1889, dtr. av utskiftningsform. Peder Olaj Havnen, f. $^{1}/_{9}$ 1856, d. $^{22}/_{1}$ 1918, og Alvine Kristliebe Natalie f. Paulsen, f. $^{16}/_{10}$ 1859, d. $^{22}/_{5}$ 1917. — 3 barn:

IX. 42. **Eli Juell Selmer**, f. $^{28}/_{4}$ 1916 i Bergen.

- 43. **Reidar Juell Selmer**, f. $^{11}/_{7}$ 1918, ettårig handelsk. i Bergen, 1936. Ansatt fra 1937 – 39 hos A/S Wal-lendahl & Søn, Bergen, og siden 1940 assistent v. v. N. V. og Elctr. vesens kontor i Førde.

- IX. 44. **Per Alv Juell Selmer**, f. $14/9$ 1919. Uteksm. v. Førde Metalfagskole 1937. Fra 1940 medinnehaber i fa. Selmer & Farsund, sykkelvkst. og mek. verksted, Førde, hvis innehaber han nu er.
- VIII. 64. **Reidar Juell Selmer**, f. $6/1$ 1886, uteksamn. som maskingeniør v. Chra. tekn. Skole i 1906 (m. godt) $1/1$ 1907 ansatt på Totens Cellulosefabrik, 1910 bestyrer av Kirkebyens Sulfittfabrikk i Segmon, Sverige, hvor han døde $1/8$ 1917 v. et vådeskud på jagt. Begravet på Nordstrand kirkegd.
- VI. 12. **Anna Tonette Selmer**, f. paa Næs, Hedemarken, $19/10$ 1811, d. ugift $11/3$ 1885. Hun boede paa Stiftelsen «Oscarsminde» og ligger begravet paa Oslo Kirkegaard.
- 13. **Hanna Christine Selmer**, f. paa Næs, Hdmk., $5/1$ 1813, d. i Oslo $2/7$ 1871; gf. i Chra. $1/2$ 1837 m. Dampskfører senere Havnefoged i Chra. *Peter Paul Ferdinand Gløersen*, f. i Land $1/2$ 1808, d. i Kria. $18/5$ 1905, Søn af Kaptein, Overinspektør ved Chra. Tugthus Hans G. og Karen Augusta f. Tandberg (7 Børn, se Gløersen-Stamtavlen).
- 14. **Christian Selmer**, f. paa Næs, Hedemarken, $5/2$ 1814, d. i Stavanger $22/5$ 1903, Student 1833, cand. theol. 1839 (haud.), var saa Huslærer, til han i 1843 blev persl. Kapl. i Haa og do. i Sogndal 1845. — 1856 udnv. til Sogneprest i Suldal, 1868 do. til Klep og 1875 til Vikør, hvor han var til $1/5$ 1886, da han tog Afsked; siden boede han til sin Død i Stavanger. — Gf. $23/6$ 1845 m. *Trine Tobine Aamodt*, f. $12/4$ 1818, d. i Stvgr. $4/8$ 1897, Dtr. af Provst Christen Thorén Aamodt, f. 1770, d. 1836, og Ambrosia Paluda f. Lund, f. 1792, d. 1874. — Chr. Selmer og Hustru feirede Sølvbryllup i Klep 1870 og Guldbryllup i Stavanger 1895. — 7 Børn (VII 28—34).
- VII. 28. **Gustav Ambrosius Selmer**, f. i Sogndal $17/4$ 1846, d. $11/9$ 1919, Student 1863, cand. philos. 1865, cand. theol. 1870, alle Examina m. laud.; persnl. Kapl. i Høyland $24/1$ 1874; Sognepr. i Suldal $25/5$ 1878; Provst i Ryfylke $8/4$ 1881; Sognepr. til Sogndal $6/3$ 1885; Do. $4/9$ 1896 til Johannes Menighed i Stavanger; $24/3$ 1900 til St. Petri Menighed smst. — Gf. $11/2$ 1874 m. *Helga Louise Bordoe*, f. $16/8$ 1850, d. $17/1$ 1927, begr. $21/1$ 1927, Dtr. af Bagermst. Jens Peter Bordoe i Chra. og Hustru Margrethe f. Andersen. — 11 Børn:
- VIII. 65. **Jens Kristian Selmer**, f. $18/11$ 1874, db. $4/12$ 1874, student 1893 (laud.), tog 1896 ingeniøreksm. v. Chalmerska Institut, Göteborg, var fra 1897—1900 ansatt som brannmester i Stavanger. Utvandret 1900 til U. S. A., reiste 1904 til Mexico, hvor han var til januar 1910. Fra høsten 1908 til sommeren 1909 var J. Kr. Selmer norsk konsul ad interim for republikken Mexico. Fra 1910—1912 arbeidet han i Norge, til han høsten 1912 reiste til Argentina (kanalanlegg), hvorfra han kom hjem 1915; da var han beskjeftiget m. kommunale ingeniørarbeider (bl. a. i Thune); var stadsingeniør paa Notodden 1919—1929, konsulent i Oslo til 1933, da han bosatte seg i Hakadal, hvor han vesentlig drev forfattervirksomhet i 4 år. Ansatt i A/S Glasswatt 1937—39,

i Akers oppmålingsvesen til 1940; deretter anleggsbestyrer i Nordnorge: fra septb. 1940—juni 1941 i Kirkenes og fra juni 1941 i A/S Konstruktion med arbeid på Nordlandsbanen. — J. Kr. Selmer har fra barndommen av vært sterkt interessert i hons og har utgitt flere bøker om hønseavl. For sitt arbeid m. fjærfesaken har han Norsk fjærfeavlsforenings fortjenstmdl. i guld og en do. fra Oslo fjærfealsfrg. nærmest for sin dommervirksomhet. — Gf. 1. ^{11/10} 1898 m. *Ellen Johanson*, f. i Goteborg ^{10/2} 1876, dtr. av byggmst. Frans Ludvig Johanson, f. 1851, d. 1914, og Anna Christina f. Anderson, f. 1847, d. 1925. — Efterat dette ekteskap i 1917 var oppløst, er fru Ellen Selmer sm. m. sin datter bosatt i Oslo, begge som pianoinformatricer. — J. Kr. Selmer blev gf. 2. ^{24/12} 1917 m. *Pauline Johanne Bartnes*, f. ^{23/10} 1888 i Fosnes, dtr. av Anton Lervik Bartnes og Henriette f. Kolberg. — 2 barn av 1. ekteskap:

IX. 45. **Mildred Selmer**, f. i Stavanger ^{9/1} 1900, døbt smst. ^{4/2} s. å. av hendes dengang 86 år gml. oldefar, som sammen med barnets farfar og en farbror stod faddere; knfm. i Chra. ^{19/5} 1914, mdl.sk. (m. tf.) smst. 1915 og gikk i gymn. til våren 1916, da hun sluttet skolen for å studere musikk. Efter å ha studert i Kjøbenhavn, Paris og München, debuterte hun høsten 1921 i Chra. og gav sin første egne konsert oktober 1923. I 1932 utgav hun en barnebok «Små gryter» og hadde i A-Magasinet i 1937 en artikkelserie «15 timer i takt og tone», som senere i utvidet form utkom som bok «Vi spiller klaver». 1942 kom en illustrert, musikalsk billedbok for barn «Per og Tone-liten i Spillemannland». Praktisk klaverskole «Leksen en lek» hører også til hendes pedagogiske arbeider, som hun har prestert ved siden av sin pianistiske virksomhet. Flere ganger var hun deltager i pedagogiske kurser i Stockholm. Den ^{9/7} 1927 giftet hun seg med dipl.ing. *Per Lasson Brun*, f. ^{2/8} 1900, d. ^{2/4} 1932, sønn av bankchef Lyder Brun og Marie, f. Lasson.

- 46. **Gustav Christian Selmer**, f. i Stvgr. ^{28/10} 1904, db. smst. ^{4/12} 1904 av farfaren — på dagen 30 år efter barnets fars dâp, knfm. i Chra. ^{9/5} 1920, midtelsk.eksm. (tf.) i 1920, artium (tf.) 1923 v. Frogner skole. Ved sin avgang fra skolen tildeltes han kommandørkorset av Samfundsordenen (utdelt 33 i 56 år) og Storkors av Theaterordenen. Cand. jur. 1927, o.r sakf. Tromsø 1929, tok advokaturen 1939 og utnevntes 1940 til høiesterettsdommer. — ^{22/12} 1941 oppnevnt som ny formann i Norges Juristforbund og ^{3/3} 1942 av idrettsførereren utnevnt til president

for Idrettstinget 1942. Høsten 1942 drog S. som frivillig til østfronten, hvor han faltt $^{20}_{/9}$ 1942. — Gf. $^{7}_{/6}$ 1930 i Tromsø med *Bergljot Kristina Fonsteli*, f. i Måløy $^{14}_{/10}$ 1908, dtr. av kjøbm. Erik Fønsteli og Johanne f. Rygg. — 4 barn:

X. 6. **Erik Christian Selmer**, f. i Tromsø 14 1931, db. $^{7}_{/6}$ 31.

- 7. **Jan Fredrik Selmer**, f. i Tromsø $^{16}_{/11}$ 1934, db. smst. $^{4}_{/12}$ 34 på dagen 60 år efter sin farfar og 30 år efter sin far; død i Tromsø $^{19}_{/4}$ 1935.

- 8. **Thore Johan Selmer**, f. smst. $^{8}_{/12}$ 1938, db. $^{1}_{/3}$ 1939.

- 9. **Ellen Johanne Selmer**, f. smst. $^{21}_{/8}$ 1940.

VIII. 66. **Georg Selmer**, f. paa Sandnæs $^{6}_{/5}$ 1876, d. $^{13}_{/1}$ 1928; gik tilsjøs 1891 og traadte 1898 i Stvgr. D/s.selsk.s Tjeneste, hvor han fra 1907 var D/s.fører. — Gf. $^{15}_{/3}$ 1906 m. *Helene Schøning*, f. $^{10}_{/7}$ 1880, Dtr. af Sognepr. til Hobøl Christian Martinius S. og Petra f. Olsen. (Uden Børn).

- 67. **Margrete Selmer**, f. $^{9}_{/5}$ 1878 på Sandnæs, tok mdlsk.eksm. 1905 (utmk. godt) og blev, efter noen år å ha vært guvernant, student i 1903 (mg. ff.), 1903—4 vikar v. Sandnæs komm. middlsk., 1904—5 v. pikeskole i Fredriksstad, 1905—6 v. Voss komm. middlsk. — Tok i 1913 sproglig-historisk embedseksm. (med haud., der manglet $^{5}_{/10}$ karakter på laud.) og var de siste 3 år av studietiden ansatt v. Kra. 3-årige komm. middlsk. som timelærerinne; blev $^{1}_{/8}$ 1913 overlærer i Krsund N., tok pedagogisk eksm. 1915 og ansattes $^{1}_{/3}$ 1917 som lektor v. Bergens komm. mdlsk., som i 1921 gikk over til Sydneshaugens mdlk. og gymnasium. I 1938 tok hun avskjed m. pensjon og er bosatt i Bergen.

- 68. **Katharina Selmer**, f. $^{6}_{/6}$ 1880, d. $^{21}_{/1}$ 1881.

- 69. **Peter Hærem Selmer**, f. $^{12}_{/9}$ 1882 i Suldal, tog 1899 Mid-delsk.exm. 1901, Exm. fra Holtsmarks Vinterlandbrgsk. i Asker, 1906 Exm. fra Veterinærhøisk. i Kjøbenhavn, 1906—7 Assistent hos Dyrlg. Winsnes i Chra., 1907 blev han Amtsdyrlg. i Snaasen, 1910 Assist. v. den komm. Kjødtkontrol i Stvgr. og er fra $^{1}_{/7}$ 1916 Stadsdyrlg. og Direktør for Slaktehuset i Stvgr. — Gf. $^{20}_{/3}$ 1908 m. *Anna Boserup*, f. i Kjøbenhavn $^{18}_{/10}$ 1882, Dtr. af Adam Gottlob Boserup og Christine f. Rasmussen. — 3 Børn:

IX. 47. **Georg Selmer**, f. i Snaasen $^{8}_{/1}$ 1909; student 1928, cand. juris (laud.) 1932. Siden 1935 egen sakførerftg. i Stavanger, advokat. — Gf. $^{12}_{/9}$ 1940 m. *Kirsten Nedland Nilssen*, f. i Stavanger $^{13}_{/9}$ 1917, dtr. av verksmst. Johannes Nilssen og Nelly f. Nielsen. — 1 datter:

X. 10. **Ragnhild Selmer**, f. i Stvgr. $^{6}_{/3}$ 1943.

- IX. 48. **Johan Henrik Selmer**, f. i Stvgr. $\frac{1}{5}$ 1913. Gikk etter midlsk.eksm. tilsjøs, siden styrmannseksm. Sluttet sjøen i 1939 og har siden hatt arbeid iland. Gf. i Stvgr. $\frac{20}{3}$ 1943 m. *Johanne Viig*, f. $\frac{23}{9}$ 1911, dtr. av gårdbrk. Asbjørn Viig, f. $\frac{22}{5}$ 1882, og Eline f. Refsnes, f. $\frac{15}{3}$ 1883.
- 49. **Inger Margrethe Selmer**, f. i Stvgr. $\frac{6}{12}$ 1916. Gf. $\frac{13}{10}$ 1936 m. arkitekt *Torleif Vaaland*, Stavanger, sønn av dispnt. Thormod Vaaland, f. $\frac{4}{7}$ 1881, og Thora f. Gerhardsen, f. $\frac{14}{7}$ 1882. (2 barn).
- VIII. 70. **Katharina Selmer**, f. $\frac{15}{6}$ 1884, tog Middelsk.exm. 1899 (mg. godt), Student 1908, Tillægsprøve v. Nissens Seminar i Chra. Siden 1911 ansat som Lærerinde v. Stvgr. Folkeskole.
- 71. **Thorvald Nicolai Selmer**, f. $\frac{29}{3}$ 1886 i Sogndal, d. i Gjerstad $\frac{2}{2}$ 1922. Student fra 1906 blev han udexm. i 1910 fra Stenkjær Skogskole og ansattes i 1911 som komm. Skogbestyrer i Faaberg og fra 1915 som Bestyrer af de Heibergske Skoge i Gjerstad. — Gf. $\frac{27}{12}$ 1912 m. *Anna Katharina Ulstrup*, f. i Stvgr. $\frac{8}{3}$ 1889, Dtr. af Consul A. N. Ulstrup og Katrine f. Gimre. — 2 Børn:
- IX. 50. **Tor Selmer**, f. i Gjerstad $\frac{3}{6}$ 1916, d. $\frac{17}{5}$ 1917.
- 51. **Helga Bordoe Selmer**, f. smst. $\frac{7}{7}$ 1918, tok 1935 midlsk.eksm. i Bergen, så husmorsk.kursus og handelskursus, $\frac{2}{1}$ 1939 elev på Ullevål, Oslo, senere avdl søster på privat nerveklinikk, Bergen.
- 72. **Ingeborg Kathinka Selmer**, f. i Sogndal $\frac{3}{3}$ 1888, student 1908; efter et kursus på Treiders Hndlsk. hadde hun 2 år kontorarb. v. D/S.eksp. i Stavgr. og ansattes i december 1914 på Hotel Augustin i Chra. — Gf. $\frac{16}{8}$ 1916 m. kjøbm. *Olaf Sætersdal*, Bergen, f. $\frac{19}{10}$ 1868, d. $\frac{13}{8}$ 1933, sønn av fabrikkeier Lars Sætersdal, f. $\frac{12}{1}$ 1843, d. 1915, og Anna Lund, f. $\frac{20}{6}$ 1836, d. 1923, (4 sønner og 1 dtr. som alle er døpt Selmer Sætersdal).
- 73. **Johannes Selmer**, f. $\frac{1}{5}$ 1889. Gik 1905 tilsjøs og blev 1915 styrmann i Bergenske D/S.selsk. — Sluttet sjøen 1917 og drev hønseri m. v. på Botne Gård i Ryfylke, som han bestyrte for sin svigerfar. December 1924 ansatt v. shipping avdl. i Electric Furnace Products Company, Sauda. — Gf. $\frac{26}{6}$ 1919 m. *Magda Marie Roth*, f. 1896, dtr. av disponent Tobias Roth og Mathilde f. Nesler. — 4 barn:
- IX. 52. **Karen Wilhelmine Selmer**, f. $\frac{1}{6}$ 1920, tok mddlsk.-eksm. 1936, ett år i gymn., tok i 1938 telegrafkurs. i Bergen, nu telegrafistinne i Sauda.
- 53. **Gustav Helge Selmer**, f. $\frac{25}{12}$ 1921, tok 1937 mddlsk.-eksm., 1940 realartium, praktiserer v. elektr.verkst. i Sauda.
- 54. **Jens Andreas Selmer**, f. i Sauda $\frac{9}{1}$ 1927.
- IX. 55. **Ingvar Selmer**, f. i Sauda $\frac{4}{2}$ 1941.

- VIII. 74. **Trygve Selmer**, f. i Sogndal $\frac{9}{5}$ 1891, d. i Oslo $\frac{18}{3}$ 1942. Tok 1910 eksm. v. Skiensfj. mek. Fagskole i Porsgr. og studerte 1 år v. Thuringisches Technicum, Ilmenau; var 1913—16 ansatt i «Norsk Hydro», Rjukan, 1916—19 konstruktør v. Det norske A/S Elektrokem. Industri, Chra., fra $\frac{15}{6}$ 1919 v. A/S Vallø Olieraffineri, Vallø, og blev 1937 avdelingschef v. Østl. Petroleums Co. — Gf. 1912 m. *Anna Marie Petersen*, f. i Skien $\frac{24}{3}$ 1889, dtr. av kjøbm. Ludv. E. Petersen. — 3 barn:
- IX. 56. **Odd Selmer**, f. i Chra. $\frac{8}{12}$ 1912, artium 1932 (1fst.), cand. juris 1938 (laud.), blev septb. 1941 sekretær i forsyningsdept. — Gf. $\frac{16}{5}$ 1942 m. *Mary Alexandria Jacobsen*, f. $\frac{16}{4}$ 1915, dtr. av Harald Georg Jacobsen f. $\frac{21}{7}$ 1893 og h. Mimi Harriet, f. $\frac{8}{9}$ 1893. — En datter:
- X. 11. **Anne Marie Selmer**, f. $\frac{23}{4}$ 1943, dp. $\frac{20}{6}$ 1943.
- 57. **Arne Bordoe Selmer**, f. på Rjukan $\frac{27}{9}$ 1914, Eksm. fra Oslo tekn. Skole, maskinlinjen 1937; er inspektør v. Østl. Petroleums Co. — Gf. $\frac{11}{4}$ 1942 m. *Marie Camilla Harildstad*, f. $\frac{30}{7}$ 1916, dtr. av Kristian Harildstad f. $\frac{13}{3}$ 1879 og Hilda Sophie, f. $\frac{18}{3}$ 1891.
- 58. **Helge Gustav Selmer**, f. på Vallø $\frac{21}{12}$ 1921, død $\frac{4}{8}$ 1931.
- 75. **Sigurd Selmer**, f. i Sogndal $\frac{27}{12}$ 1893, tok middlsk. eksm. 1909 (mtf.) var 3 år skoglærning og tok 1914 eksm. (m. 1.53) v. Chra. tekn. Mellemskl. og ansattes sommeren 1914 v. ingeniør Dahls oppmåling i Chra., den $\frac{1}{7}$ 1918 i opmålingsfirmaet Hidle & Finnemann, $\frac{15}{2}$ 1919 som leder av dette firmas filial i Stvgr. og fra $\frac{1}{7}$ 1920 leder av opmålingen v. hovedkontoret i Chra. Tok 1930 eksm. som bygningsing. v. N. T. H. og er siden $\frac{1}{8}$ 1930 ansatt i Ingeniør F. Selmer A/S., Oslo. — Gf. $\frac{27}{12}$ 1918 m. *Ragna Marie Selmer* (VIII. 107). 2 barn:
- IX. 59. **Jens Rynning Selmer**, f. i Stvgr. $\frac{27}{9}$ 1919, student 1938; praktiserte 1 år som anleggsarb. og reiste sommeren 1939 til Zurich, hvor han v. Eidg. Techn. Hochschule i 1943 tok eksm. som dipl. ing.
- 60. **Thorvald Nicolai Selmer**, f. i Chra. $\frac{10}{8}$ 1922, student 1941 og har siden praktisert som anleggsarbeider.
- VII. 29. **Marie Magdalena Selmer**, f. $\frac{2}{4}$ 1848, d. $\frac{10}{4}$ 1848.
- 30. **Jens Andreas Selmer**, f. $\frac{19}{2}$ 1849, d. $\frac{22}{2}$ 1849.
- 31. **Jens Christian Thorvald Selmer**, f. $\frac{8}{2}$ 1850, d. i Oslo $\frac{11}{9}$ 1930; student 1868, cand. theol. 1874 — begge m. laud. — 1869 2den eksm. m. præceteris. — Var 1 år lærer v. Missionsskolen i Stvgr. og fra 1875 lærer v. Amtsskl. på Halsnøen, en kort tid notarius v. det teologiske fakultet, fra 1879—1884 sognepr. i Høgsfjord; tok 1885 avsked for å reise som missionær til Madagaskar, hvor han var til 1896. På reisen opholdt han seg en tid i Zululand og kom 1896 til Tananarive, hvor han bestyrte skolen og hjemmet for missionærenes barn; 1887—1894 bestyrte han Fandriana station og 1894—96 leder av menigheten Tananarive, under opholdet i Fandriana foretok han en længere undersøkelsesreise i Skoglandet Tanala. I Tananarive redigerte han 1894—96 det madagassiske blad «Mpamangy» (Besøkeren) og oversatte

til madagassisk «Dr. Martin Luthers liv» av Disselhoff. — Efter hjemkm. 1896 utnv. til sognepr. i Snaasen, 1903 dø. til Finnaas (tillike provst) og decbr. 1909 til Vang, Hedemarken, hvor han 1920 tok avsked og bosatte seg på Stabækk. Siden bestyrte han ledige kald og fungerte efter å ha fylt 80 år som hjelpeprest i Ø. Bærum. — Gf. 1. $20/12$ 1876 m. sin svigerinne *Ingeborg Margrete Bordo*, f. $15/2$ 1853, d. på Madagaskar $28/4$ 1896. I dette ekteskap efternv. 6 barn (VIII, 76—81). Gf. 2. 1898 m. *Mimmi (Marie) Lous*, f. $10/8$ 1867, som var oversøster v. «Det røde Kors» og som på sin 75-årsdag omtaltes i pressen slik:

Den kjente prestefrue *Marie Selmer*, f. Lous, Oslo, fylder 10. august 75 år. Hun er født i Kristiansund. Etter noen års tjeneste som Røde Kors-søster i Oslo inngikk hun i 1898 ekteskap med tidligere misjonsprest på Madagaskar og senere sokneprest i Norge, Jens Christian Selmer. Hennes første heim og virkefelt ble i Snåsa, deretter i Finås i Sunnhordland og så i Vang ved Hamar. Overalt tok hun virksom del i sin manns mange gjøremål, og minnet om den dyktige og elskverdige prestefrue vil i disse menigheter sent bli glemt. En tid etter sin manns død overtok hun stillingen som bestyrerinne ved Misjonærheimen i Lyder Sagens 7, Oslo. Her kom hun misjonen og dens arbeidere enda nærmere, og mange er de misjonærer og misjonærfamilier som takker henne for hva hun ga dem av sin lysende intelligens og av sitt hjertes rike forråd. Innen Oslo og Akershus krets av Misjonsselskapet er dog fru Selmer mest kjent som formann i komitén for og som leder av kretsens årlige kvinnestevner i Oslo, et verv hun innehadde i 13 år. Også denne oppgave løste hun på en utmerket måte. Gjennom sitt oppofrende arbeide, sin noble, rettlinjede karakter og sin aldri sviktende omsorg for andres vel har hun for den norske kirke og dens tjeneste utad fått gjøre en innsats som alle hennes venner og medarbeidere på 75 års dagen takker henne for.

VIII. 76. **Trine Selmer**, f. paa Halsnoen $14/11$ 1878, tog Middelsk.exm. 1895, blev uddannet som Søster v. «Det røde Kors» (1900), var et Aar paa Missionsskole i Kjøbenhavn og drog 1911 til Madagaskar i Det norske Missionsselskabs Tjeneste, hvor hun døde den $23/3$ 1916. Hun var gift med Missionær paa Madagaskar Eggen.

- 77. **Harald Selmer**, f. i Høgsfjord $7/5$ 1880, d. $11/5$ 1881.

- 78. **Ingeborg Margrethe Selmer**, f. i Høgsfjord $10/9$ 1883, db. smst. $21/10$ 1883, cnfm. 1899 i Snaasen. Uddannet i praktisk Retning v. Industrisk. i Chra. og et Hushl.kursus v. Hankø Bad. Var derpaa i nogle Aar Kjøkkenchef ved Lyster Sanatorium og fra 1912 Bestyrerinde af Ungdomshospitset i Chra., hvorefter hun i nogle Aar bestyrede Hotel Augustin smst. — Gf. $26/5$ 1916 paa Hamar m. Disponent *Henry Ørbek*, som døde efter ca. $1\frac{1}{2}$ Aars Ægtesk. Etpar Aar derefter blev Enkefru Ørbek Bestyrerinde af Skogli Sanatorium ved Lillehammer og overtog Sommeren 1923 efter Opfordring Ledelsen af Soldaterhjemmet paa Værnes. Fra 1924 drev hun sitt eget Hotel, «Stjordan Høtel» til feb. 1930, da hun blev bestyrerinne av Theims gamle hjem. (1 barn).

- 79. **Gustav Kristian Selmer**, f. $31/7$ 1887 i Antananarive paa Madagaskar; frekventerte 1903--1906 Skiensfjordens mek. Fagskole i

Porsgrund og i 1908 blev han udexamineret fra Technicum Strelitz, Mecklenburg, 1910—12 ansat hos Siemens-Schuckert, Thjem, 1912—1915 Assistent i Elektroteknik v. Norges tekn. Høiskole, $\frac{1}{11}$ 1915 ansat som Avdelingsingeniør v. Thjems Elektricitetsvk. — Gf. $\frac{19}{8}$ 1912 med *Ingeborg Anna Christine Olsen*, f. i Thjem $\frac{31}{5}$ 1881, Dtr. af Ingeniør Hans I. Olsen, f. p. Kongsberg $\frac{9}{10}$ 1824, d. $\frac{26}{5}$ 1902, og Hustru Laura Carenze f. Moe, f. $\frac{4}{5}$ 1841, d. $\frac{21}{5}$ 1921. — 3 Børn, f. i Thjem:

IX. 61. **Thorvald Selmer**, f. $\frac{22}{5}$ 1913, db. $\frac{13}{12}$ s. å., student 1932, 1937 Elektroing. fra N. T. H. Fra februar 1938 ing. v. ASEA fabriker i Ludvika, Sverige. Juni 1939 ing. v. Siemens Norsk A/S Avd. Trondhjem. — Gf. $\frac{24}{8}$ 1940 m. *Sara Emy Catharina Lundström*, f. $\frac{4}{5}$ 1918, dtr. av disp. civiling. Carl Atle Lundström, f. $\frac{19}{8}$ 1888 og Augusta f. Roth f. $\frac{17}{2}$ 1894.

- 62. **Laura Margrethe Selmer**, f. $\frac{19}{11}$ 1914, db. $\frac{13}{12}$ s. å., student 1935, decbr. 1940 eksm. fra Statens lærerinnesk. i husstell. Gf. $\frac{24}{4}$ 1940 m. *Tormod Ildstad*, f. $\frac{13}{10}$ 1914, løjtnant i garden, sønn av utskform. Hjalmar Ildstad, f. $\frac{27}{6}$ 1885, og Gunvor f. Straumstøyl, f. $\frac{3}{1}$ 1885.

- 63. **Hans Johan Selmer**, f. i Thjem $\frac{6}{3}$ 1919, d. smst. $\frac{2}{9}$ 1941. Tok artium 1938 og studerte fra 1939—høsten 1941 v. N. T. H.

VIII. 80. **Helga Marie Selmer**, f. $\frac{25}{11}$ 1888 i Fisakana, Madagascar; d. $\frac{21}{2}$ 1935. gf. $\frac{30}{6}$ 1911 med kst. Lensmand i Finnaas, fra 1930 i Etne, Søndhordland, *Gerhard Meidell Gerhardsen*, f. $\frac{25}{4}$ 1885, Søn af Lensmd. og Storthgmd, Gerhardsen og Hustru Anna f. Trovik. (7 Børn).

- 81. **Edel Sofie Selmer**, f. $\frac{16}{11}$ 1893 i Antananarivo, d. smst. $\frac{13}{2}$ 1894.

VII. 32. **Anne Marie Magdalene Selmer**, f. $\frac{7}{6}$ 1852 i Sogndal, d. $\frac{19}{7}$ 1856 i Suldal.

- 33. **Johan Jørgen Emanuel Selmer**, f. $\frac{20}{2}$ og dp. $\frac{28}{3}$ 1855, død $\frac{8}{3}$ 1929, blev student 1876, cand. theol. 1881, persnl. kapl. i Vikøy 1882 (hos sin far), kaldskpln. i Lyngdal 1888, sognepr. til Kjærringø 1893, do. i Bruvik 1899 og do. i Nedre Stjørdal 1911. Meddeltes avsked i nåde $\frac{24}{10}$ 1925. I 1888 bestyrte han Valle sognekl. i Sætesdal, hvor han blev gift m. *Thora M. Harstad*, f. $\frac{11}{8}$ 1866, dtr. av gårdbrk. Mikkel G. Harstad og hustru Mari. — 3 barn:

VIII. 82. **Christian Selmer**, f. i Lyngdal $\frac{3}{4}$ 1889, d. $\frac{21}{10}$ 1942; middlsk.eksm. 1905, student 1908 (tf.) cand. med. 1916 (haud.) Høsten 1916 ansatt som distr.lege i Leksviken, $\frac{1}{4}$ 1919 som komm.lege i Nedre Stjørdal, 1923 distr.lege i Selbu og 1936 i Alvdal. Var 1941—42 ansatt v. Lier asyl. — Gf. på Vernæs prestegård (sm. dag som hans bror) $\frac{11}{7}$ 1917 m. *Riborg Rambeck*, farmaceuse (et yrke som hun tok opp igjen efter mannens død i 1942) f. $\frac{16}{4}$ 1893, dtr. av prost Søren Rambeck, Namsos, f. $\frac{25}{5}$ 1859, d. $\frac{26}{3}$ 1937, og Beret Marie f. Gaupseth, f. $\frac{11}{5}$ 1866. — 3 barn:

IX. 64. **Erna Selmer**, f. i Leksviken $\frac{23}{4}$ 1918, Rødekorssøster $\frac{1}{4}$ 1942. — Gf. i Alvdal $\frac{12}{9}$ 1942 m. stud. juris *Einar Lieberg Thoresen*, f. $\frac{25}{6}$ 1915, sønn av lensm., cand. juris Ragnvald Thoresen, f. $\frac{5}{8}$ 1883 og Dagny f. Lieberg, f. $\frac{10}{9}$ 1890, d. $\frac{23}{8}$ 1929.

- IX. 65. **Christian Johan Selmer**, f. i Nedre Stjørdal $18/12$ 1919, 1937 apprentis i Wilhelmsens rederi; 1941 på Oslo politiskl. og blev 1942 konstabel i Oslo.
- 66. **Søren Jørgen Selmer**, f. i Selbu $23/6$ 1923.
- VIII. 83. **Michal Marius Selmer**, f. i Lyngdal $27/2$ 1891, middlsk.eksm. 1905, student 1908 (mg. tf) cand. med. 1916 (laud.) Ansattes høsten 1916 som konst. distr.lege i Skånevik, fra $1/7$ 1917— $1/7$ 1920 var S. kommunelege i Meråker, hvor han var meget avholdt. Efter avreisen fra Meråker fikk han seg tilsendt en adresse med oppfordring om å fortsette sin legevirksomhet i bygden, hvilken var undertegnet av alle stemmeberettigede i Meråker og Kopperå, menn og kvinder. Doktoren søkte dept. om tillatelse til å flytte fra Dybvaag tilbake til Meråker; men dette blev avslått. S. var i Dybvaag til $1/4$ 1925, da han blev assist.lege v. Kr.sunds sykehus, hvilken stilling han hadde til $1/4$ 1926, siden hvilken dag han har været distr.lege i Holt m. bopæl i Tvedestrand. — Gf. på Vernæs prestegård $11/7$ 1917 m. *Dagmar Julie Jørgensen*, f. $3/5$ 1890 på Fyen, dtr. av proprietær Søren Kristian Jørgensen, Nørre Aaby, Danmark, f. $13/1$ 1851, d. $3/10$ 1917, og hustru Sine Mygind, f. $23/6$ 1853, d. $19/6$ 1937. — 4 barn:
- IX. 67. **Thora Mygind Selmer**, f. i Meråker $15/4$ 1919; student 1937, eks. fra hotelskolen.
- 68. **Ruth Selmer**, f. i Lyngør $17/5$ 1921, artium 1939, studerte v. Aas Landbr.sk. for å bli kemiker.
- 69. **Knut Johan Christian Selmer**, f. $20/12$ 1923.
- 70. **Signe Helene Selmer**, f. $11/9$ 1931 i Holt.
- 84. **Trine Tobline Aamodt Selmer**, f. i Kjærringø $27/8$ 1893, utdannet Rodekorssøster. — Gf. 1) 1926 i Brooklyn m. dipling. *Knut Knutson* fra Bergen, som døde i Brooklyn 1933. En datter i dette ekteskap. — Gf. 2) i 1938 i Brooklyn m. *Hans Jorde* fra Drammen.
- VII. 34. **Anne Marie Sophie Selmer**, f. $21/6$ 1757, d. mai 1939; gjennomgikk 1882 Nissens guvernanteskl. i Chra. og tok 1891 lærerinne-eksm. i Krssand. Fra 1894 lærerinne ved folkeskl. Stavanger.
- VI. 15. **Johan Jørgen Selmer**, f. paa Næs, Hdmk., $18/11$ 1815, cand. juris 1839 (laud.) og var Overretssagf. i Thjem, 1863 Stiftsoverretsassessor smst. og siden 1860 Director i Norges Bank. Død $29/4$ 1886. — Gf. i Molde $23/12$ 1845 m. *Hilmara Cæcilia Krohg*, f. $19/1$ 1823, d. $6/5$ 1909, Dtr. af Amtmand i Romsdals Amt Hilmar Meincke Krohg og Edel Sofie f. Stub. 11 Børn, alle fødte i Thjem:
- VII. 35. **Hilmara Cecilie Selmer**, f. $11/4$ 1847, d. $7/9$ 1923, gf. $2/9$ 1884 m. Dp.-sk.expeditor *Anton Nicolai Møller*, f. $22/1$ 1840, d. $7/4$ 1892.
- 36. **Marie Magdalene Selmer**, f. $22/8$ 1849, d. $22/12$ 1938, gf. $15/7$ 1876 m. O.R.sagf., senere Assessor i Thjem *Bernhard Conrad Bergersen*, f. $21/4$ 1847, d. $14/5$ 1927, cand. juris 1872, vrnpl. Major, R. St. O. O. Av deres 10 barn — 6 sønner og 4 døtre — og barnebarn bærer flere navnet Selmer Bergersen.
- 37. **Alfred Selmer**, f. $1/3$ 1851, d. $26/6$ 1919. Stud. 1871, cand. med. 1878. Blev efter 1 års anstl. på Rikshspl. i Chra. amanuensis hos distr.lg. Hartmann i Orkedalen, siden reservelg. v. Thjems bys sykehus og utnv. $13/7$ 1883 til distr.lg. i Balsfjorden, 1902 til do. i Follo.

Gf. $\frac{6}{10}$ 1883 m. *Aagot Gjems*, f. $\frac{27}{10}$ 1857 i Kongsvinger, d. $\frac{25}{9}$ 1926, dtr. av kjøpmann Sven Jørgen Gjems og Johanne Marie Edvardine f. Rolfsen. Aagot Gjems var i 7 år skuespillerinne v. Chra. Theater, til hun giftet seg. I 1900 startet hun en foredragsturné i Norge m. emne: Våre børns sedelige oppdragelse. Hun var den første her i landet som tok til orde for barns seksualopplysning og foredragene fikk enestående tilslutning. Juni 1900 holdt hun 4 foredrag i Chra. for fulle hus. Også i Sverige og Finland hadde hun stor succes. 1901 utga hun barneboken »Småpikernes bok», som omhandler det nordlandske doktorhjem; boken er oversatt til 8 språk og solgtes i 1943 i nye tusener i Tyskland. I 1902 utkom «Da mor var liten»; i 1903 «Mors bok» (religiøse tanker); 1904 «Dengang»; i 1911 «Lillemor» — begge oversatt til flere språk. Hendes siste foredrag var et fredsforedrag holdt i Norge og Danmark 1916—17, 7 barn:

VIII. 85. **Ragnar Selmer**, f. $\frac{4}{9}$ 1884, d. $\frac{7}{9}$ 1884.

- 86. **Tordis Gjems Selmer**, f. $\frac{2}{6}$ 1886, cnfm. 1900 i Balsfjord. mdl.-eksm. Tromsø 1900, studerte sang i Oslo, i Berlin 1909, i London 1911—12; har medvirket v. konserter i Norge, Sverige og Danmark. Var 1916—17 engagert v. «Chat noir» og siden 1923 medarbd. i «Urd», hvis musikk-kritikker hun er siden 1925. Overtok 1927 foreldrehjemmet «Soleglad» i Aas. — I Griegåret 1943 begynte hun v. konserter å kåsere over musikalske og literære emner. —

- 87. **Liv Selmer**, f. $\frac{29}{4}$ 1889. Har merkantil utdannelse og var fra 1907—1912 ansatt på Akervektforsøkenes kontor. 1912 reiste hun sammen med søster Tordis til London for å lære sproget. 1918—1921 ansatt i rasjoneringsdirektoratet, 1922—23 i Statistisk Ct.byrå, fra 1924—1929 i Oslo Folkeregister og fra $\frac{1}{4}$ 1929 i Statens kornforretnings revisjon. — Gf. $\frac{20}{6}$ 1935 m. advokat *Leif Asbjørn Røslie*, sønn av banemester Anders Røslie og Elise f. Thoresen.

- 88. **Aagot Gjems Selmer**, f. i Balsfjord $\frac{22}{10}$ 1890, dp. smst. $\frac{1}{3}$ 1891, knfm. i Chra. $\frac{22}{4}$ 1906. Middelsk.eksm. Gf. i Chra. $\frac{14}{6}$ 1913 m. daværende Forstkand. *Julius Wilhelm Guthormsen*, f. $\frac{28}{9}$ 1880 i Drammen, sønn av grosserer Andreas G. og hustru Kari. — Bosatt siden 1914 på Hønefoss, hvor J. W. Guthormsen er fylkesskogmester i Buskerud fylke, øvre distr., og hvor fruene 1937—1941 var innvalgt i bystyret og innehadde flg. komnl. verv: 1931—41 mdl. i fabrikktilsynet, 1935—41 i skolestyret, 1935—38 i helserådet, 1938 mdl. av Hfs. kmnl. nevnd for yrkesopplæring av unge piker, 1940 form. i kvinnernes Arbeidshjelp, 1941 form. i Nasjonalhjelpens avdl. f. Ringerike, 1940 form. i den av Administrasjonsrådet nedsatte komité for norske krigsfanger på Hvalsmoen. (2 barn).

- 89. **Alfred Jørgen Gjems Selmer**, skuespiller, f. $\frac{4}{6}$ 1893, d. i Theim. $\frac{30}{1}$ 1919 av spanskesyken. Tok artium 1912, 2. eksm. 1913. Blev i 1914 ansatt s. skuespl. v. Stavanger nye scene; debuterte s. Henning i Bjørnsons «Geografi og Kjærlighet»; hadde senere stor framgang som sortebroder Knud i Oehlenschlägers «Axel og Valborg», som Wrotsky i Tolstois «Anna Karenin», som Fredrik Riis i Bjørnsons «Det nye system» og som Lord Windermere i «Lady Windermere's vifte». Han var efter alles mening rikt begavet og et allsi-

dig talent. Neitralitetsvakt i 1914—18 var årsak til, at han gikk glipp av mange roller, som var tiltenkt ham bl. a. Oswald i «Gjenganger», som var en av hans ønskeroller. — I 1917 blev S. ansatt v. Bergens nationale scene, hvor blandt hans viktigste roller var Gudmund i «Husmandsjenten» av Selma Lagerlöf og fyrstesønnen i det russiske drama «Lea», hvor han gjorde stor lykke. (Bg. Aftenbl. skrev: «Alfred Selmer's Fyrst Konstantin var en glædelig overraskelse. Den unge skuespl. åbenbarer i denne rolle et betydelig talent; han har temperament og bevæger sig frit og naturligt på scenen. Den keitethet og den nervøsitet, som han lagde for dagen ved førsteoppfl. av «Eventyret» var som blåst væk av ham; av norske skuespillere har han meget tilfelles m. Ingolf Schanche dåde i spill og opptreden. Han er åbenbart en målbevist kunstner, av hvem man kan vente sig meget».) Sommeren 1918 m. dette teater på Ibsen-gjestespill i Kjøbenhavn og blev i sept. s. å. ansatt v. Thjems teater, hvor han spilte Aslaksen i «De unges forbund» [sin fars fetter, Jens Selmers gamle rolle] og Den unge mann i Galeotto, hvor han og hans nedenfor nevnte kone spilte hovedrollene. Hans siste rolle blev den unge legen i «Bommerangen». Han var i sterk utvikling og man satte store forhåpninger til hans fremtid, da han døde. — Alfred S. blev $28/7$ 1917 i Chra. gift m. skuespillerinnen *Liv Uchermann*, f. $7/1$ 1893, dtr. av maleren Carl U. og Blette f. Schnitler) Fruen hadde debutert på Nationalt. 1913, og hadde sin 2den debut i Bergen 1914 som Ragnhild i «Svend Dyringshus»; var sesongen 1915—16 ved «Det n. teatret», 1916—1917 v. Stavanger teater og fra 1918—20 v. Thjems teater, hvor hun gjorde megen lykke som Esther Levin i «Innenfor murene». Fra 1920—23 v. Centralt., hvor hun hadde flere store roller bl. a. Eline Gyllenløwe i «Fru Inger til Østråt». 1923 er fru Liv Uchermann Selmer ved Nationalt., hvor hun spiller «Den grønklede» i «Peer Gynt», 1924—25 v. Stvgr. teater: Karen i «Kjærlighetens tragedie», Anne Pedersdotter i A. P. dtr. av Wiers Jensen — og flere store roller. På turné i 1927 m. «Hærmennene på Helgoland» spilte hun «Hjordis» med stor success. Fra 1828—38 var hun igjen v. Det nye Teater, hvor hun spilte bl. a. Søster Wayland i «Den hellige ild», Dronningen i «Gustav den 3die» av Strindberg, Italienerinnen i «Mary Dugan saken», Betena i «Før solnedgang». Fruen har også spilt i mange norske filmer. I 1943 er hun ansatt v. Det nye teater, Oslo. — 1 barn:

IX. 71. **Eva Selmer**, f. $9/3$ 1918, mdlsk. eksm. 1934.

VIII. 90. **Rajala Gjems Selmer**, f. $25/4$ 1895, d. i Balsfjorden $31/1$ 1896.

- 91. **Bergliot «Lillemor» Gjems Selmer**, f. i Balsfjorden $30/12$ 1900. Som den yngste av søstrene blev hun kallt «Lillemor». Hun hadde arvet lysten til morens tidligere yrke og hadde som 15-års pike sin første opptreden i «Efter ballet» på Aas landbruksskoles studenterscene under morens instruksjon. For å utdanne seg til skuespillerinne reiste hun 1916 til Kjøbenhavn, hvor hun leste m. Betty Hennings og gikk på Det kgl. Theaters balletskole hos fru Wahlbom.

Fra 1917—19 drev hun på Aas en danseskole, hvor barn var hendes første elever; men snart hadde den altid humørfylte lærerinne alle bygdens voksne som ivrige elever, tilsluttet også høiskolens professorer. Gjennem hendes livlige instruksjon kom det ren danse-galskap i bygden, hvor der før ikke hadde vært tilboielighet til slikt. — $\frac{4}{10}$ 1920 debuterte hun som «Käthie» i «Gamle Heidelberg» på Thjems Teater, til hvilket hun var knyttet i 3 år (hadde vesentlig lystspillroller), idet hun fra $\frac{1}{1}$ 1924 ansattes v. Nationalteateret og spillte «Ginevia» i «Vendetta». Fra høsten 1925 var hun 2 sæsonger v. «Chat Noir», hvor hun foruten å spille revy også satte i scene danser; av alvorlige ting spillte hun Magda i Braatens «I lukket omslag», som ifl. kritikken blev hendes gjennombrudd. Etter et gjestespill på Balkonen som Marika i Sholem Asch: «Hevnens Gud» gifter hun seg 1927 og blir mor i 1928. Det er da etter dette Lillemor von Hanno blir hendes kunstnernavn, under hvilket hun fra $\frac{1}{9}$ 1928 de følgende 6 år opptrer på Det nye Teater, hvor hendes viktigste roller er: Stella i «Den hellige ild», Elma i «Når synger kanarifuglen?», Armida (m. Lars Hanson) i «Den farlige Ferante», Nancy i «Fire unge mennesker» foruten flere lystspillroller. I 1931 og 1934 gjestet hun i Stockholm i henholdsvis «Når synger kanarifuglen?» og «Fire unge mennesker». Fra $\frac{1}{9}$ 1934 er hun igjen ansatt v. Nationalteateret, hvor hun har opptrått som Kitty i «Middag til 8», fru Veldre i «Den store skilsmissen», Anitra i «Peer Gynt» (200 ganger), «Madame» i «Mrs. Datt», fru Graah i «Egelykke», fru Friedemann i «Tre par», kvinden i «Cirkus Juris», Camilla i «Don Juan», Gilda i «Leveregler», Helene i «Karusellen», Susan i «Ørkensangen», Fru Andersen i «Kontorchef Lie» og «Andersens» samt Lavinia i «Det lykkelige valg». — Sin forfattervirksomhet begyndte hun med artikler og kåserier i Dagbladets søndagsnumre, i 1936 kom hendes første bok »De og vi» (opplag 12000), i 1937 «Dumme menn og troll til kjerringer», i 1938 «Hele verden står dig åpen», i 1939 «Blindebukk», i 1940 «Det går et år»; våren samme år seiret hun i en konkurranse i Bergen om det beste 17de mai stykke med et skuespill om Henrik Wergeland. Hendes lystspill «Leken vi lever» blev i 1938 oppført både på Den nationale Scene i Bergen og på Det nye Teater. — I november 1941 tildeltes hun Conrad Mohrs stipendium (kr. 3300). Gf. $\frac{9}{4}$ 1927 m. tegneren *Otto Friederich Wilhelm von Hanno*, f. $\frac{14}{10}$ 1891, sønn av arkitekt Wilhelm Carl von Hanno, f. $\frac{4}{7}$ 1860 og frue Ingeborg f. Gjerdrum, Oslo. En datter: Anne Mari v. Hanno, f. $\frac{10}{1}$ 1928. Ekteskapet oppløst $\frac{18}{4}$ 1942.

- VII. 38. **Otto Hilmar Selmer**, f. $\frac{13}{10}$ 1852, d. $\frac{29}{10}$ 1937, Stud. 1870, cand. theol. (theor.) 1876 og (prakt.) 1879. Var Lærer i Thjem i 2 Aar, $\frac{13}{12}$ 1879 udnv. til prsnl. Kapl. til Inderøen, $\frac{19}{5}$ 1883 Stiftskpl. i Bergens Stift, $\frac{27}{2}$ 1886 til resd. Kapl. i Orkedalen, $\frac{21}{5}$ 1894 Sognepr. til Sveen Prestegjeld Søndhordland, 1905 Sognepr. i Tjomø, hvor han tog Afsked i 1923. — Gf. $\frac{23}{8}$ 1883 m. *Laura Schübeler*, f. $\frac{13}{12}$ 1855, d. i Chra. $\frac{2}{12}$ 1924, Dtr. af Sognepr. til Inderøen Gabriel Fredrik Ludvig Schübeler, f. $\frac{7}{9}$ 1813, d. $\frac{4}{6}$ 1886, og Laura f. Roosen, f. $\frac{21}{11}$ 1815, d. $\frac{21}{1}$ 1894. — 3 Børn:

VIII. 92. **Jørgen Selmer**, f. $21/6$ 1884, Exm. artium i Stvgr. 1902 (laud.), exm. philos. 1903 (laud. præct.), exm. theol. 1909 (laud.), prakt. exm. Høsten 1909 (laud.) $6/1$ 1910 ordineret for at betjene ledige Embeder i Bergens Stift, Febr. 1911 Kaldskpl. i Sandherred, $24/6$ 1911 udnv. til persnl. Kpl. i Sem, $11/7$ 1913 Stiftskpl. i Chra. Stift, $6/1$ 1917 udnv. til Sogneprest i Hauge Menighed, $17/3$ 1938 Sognepr. i Paulus Menighed. — Gift $8/11$ 1922 i Saude med *Kristiane Sejersted Jervell*, f. $1/8$ 1885, Dtr. af Sogneprest i Saude. Telemark, Jakob Jervell, f. $26/9$ 1856 og Hustru Johanne Fredrikke f. Sejersted, f. $26/1$ 1864.

- 93. **Gabriel Fredrik Ludvig Selmer**, f. i Orkedalen $17/5$ 1886, artium i Stvgr. 1905 (laud.), forberedende prøver 1906 (karakt. 1.0), cand. theol. teor, våren 1911 (laud.) og prakt. om høsten (laud.); $22/11$ 1912 utnv. til tredieprest i Ullensaker, forflyttet 1916 som sognepr. til Siljan; August 1924 utnv. til sognepr. i Hof, Oslo bispedømme, hvor han innsatt. $23/11$ 1924. Den $2/9$ 1913 tildelt han Kongens guldmedalje for besvarelsen av en av det theol. fakultet oppst. oppgave: «Ludvig Holbergs Stilling i det 18. århundredes religiøse Aandsliv». Tok i 1924 den theologiske doktorgrad. — Desember 1930 utnv. til residerende kpl. v. Petrus menighet i Oslo og decmb. 1939 til sognepr. i Kråkstad, hvor han døde $24/8$ 44. Begr. i Oslo $30/8$ 44. Fra mai 1941 kst. prost i Øvre Borge syssel prosti. Fra 1933 sensor v. teologisk embedseksm. v. universitetet. — Gf. $6/2$ 1917 m. *Marie Kristine Nyberg*, f. $26/1$ 1888, dtr. av lærer Anton N., f. $14/3$ 1841, d. $23/11$ 1924, og Karoline f. Breien, f. $28/8$ 1849, d. $26/3$ 1926. — 2 barn:

IX. 72. **Otto Hjalmar Selmer**, f. $5/3$ 1918 i Siljan, middlsk.eksm. 1934 (Stf) artium 1937 (mtf.), stud. theol.

- 73. **Karoline Johanne Selmer**, f. $22/1$ 1920 i Siljan; middelsk.eksm. 1936 (stf.) Hun var alt som barn dygtig på piano, Den $28/4$ 1933 gas konsert av seks av Nils Larsens elever m. assistanse av Filharm. Selskaps orkester, hvor «den 12-årige Johanne Selmer vakte stor sensasjon i en sats av Mozarts d-moll konsert. Man la særlig merke til hendes vakre anslag, den bløte, varme melodiforing og hendes tekniske slagferdighet i den flott gjengitte mellemdel», sa pressen. Den $9/5$ 1937 holdtes igjen en slik ungdomskonsert i Aulaen, hvor førsteoptredende, den 17-årige Johanne S., spilte en Mozartkonsert «nettopp så gjennemsiktig ren og klar som den bør være, teknikken var perlende fin og lett, rytmen så levende, og det beste av alt: adagio'en hadde den inderlige følelse og skjønn klang, som går til hjertet», skrev «Urd». — Før sin utdanning til pianistinne var hun elev hos Ingeborg Gresvik, Nils Larsen og Ivar Johnsen; i 1939 medlem av Oslo musikk lærerforening. — Fra juni 1940 organist v. Kråkstad kirke. — Gf. $23/1$ 1942 i Kråkstad m. cand. theol. *Eirik Ivar Guldvog*, f. $23/11$ 1915, sønn av handelsbe-

styrer Einar Alfred Guldvog, f. $^{24}/_{11}$ 1883, og Anna Jensine Guldvog f. Olaussen, f. $^{17}/_5$ 1892. (1 sønn $^{28}/_7$ 44).

VIII. 94. **Johannes Selmer**, f. i Orkedalen $^{23}/_5$ 1889, d. smst. $^{13}/_9$ 1892.

VII. 39. **Henriette Lovise Christiane Selmer**, f. $^{16}/_8$ 1854, d. $^{9}/_{12}$ 42.

- 40. **Inga Fredrikke Selmer**, f. $^{25}/_2$ 1856, død $^{27}/_5$ 1938, gf. $^{18}/_{11}$ 1884 m. sin Fætter *Ferdinand Emil Gloersen*, f. $^{6}/_9$ 1851, Student 1868, cand. juris 1873, Kopist 1876, Fuldmægtig i Justitsdpt. 1886, Bureauchef 1896, 1898 Sorenskr. i Bamle, fra 1912 i Moss.

- 41. **Cecilia Edel Sofie Selmer**, f. $^{8}/_2$ 1858, gf. $^{11}/_4$ 1881 m. O.R.sagf. og Bankdirector *Ingebrigt Buuås*, f. $^{3}/_9$ 1852, Stud. 1872, cand. jur. 1875, O.R.sagf. 1876; døde ved et Ulykkestilfælde $^{28}/_5$ 1902. (3 Børn).

- 42. **Christian Frederik Selmer**, f. $^{15}/_{11}$ 1859, d. $^{10}/_6$ 1925, Stud. 1879, cand. jur. 1884, hvorefter han arbeidede paa Svogeren Bergesens Kontor til 1893, da han blev Bestyrer af Anton N. Møllers Dp.sk.-expedition i Aalesund. Fra $^{1}/_4$ 1896 igjen bosat i Thjem beskjæftiget hos Bergersen & Hirsch, Revisor i Thjems Brandfsk. og Thjems Hndlbank. Fra 1905 Forvalter ved Thjems Laaneindretning. — Gf. i Thjem $^{19}/_8$ 1899 m. prakt. Tandlæge *Johanne Caroline Marie Prydz*, f. i Thjem $^{3}/_8$ 1874, Dtr. af Stadthauptmd. Gert Nicolai Flock Prydz, f. $^{24}/_4$ 1837, d. $^{27}/_6$ 1892, og Dorothea Wilhelmine Marie Gaden, f. $^{25}/_5$ 1849. — 2 Børn:

VIII. 95. **Erling Prydz Selmer**, f. i Thjem $^{27}/_9$ 1900, student 1919 (m. tf.) eksm. v. N. T. H. 1924 (m. tf.) hvorefter S. var ansatt v. Ford Motor Co., København. 1931 tok han tannlg.-eksm. fra Ng. Tannlg. høiskole (s. tf.) Praktiserer som tannlege i Thjem. — Gf. $^{12}/_{10}$ 1934 m. *Oda Fretheim-Olsen*, f. $^{20}/_4$ 1905, tannlege, dtr. av skibsfører Olaf Fretheim-Olsen, f. $^{10}/_1$ 1875, og Ingeborg f. James-Hansen, f. $^{12}/_2$ 1880. — 1 datter:

IX. 74. **Merete Selmer**, f. i Thjem $^{8}/_9$ 1937.

- 96. **Marie Magdalene Prydz Selmer**, f. i Thjem $^{10}/_9$ 1902; gf. $^{26}/_{11}$ 1923 m. gårdbruker *Wilhelm Alexander Prydz*, f. $^{3}/_{11}$ 1881, d. 1936, sønn av Stadthauptmann Gert Nicolai Flock Prydz (1837—1892) og Dorothea Wilhelmine Marie f. Gaden. (2 barn: Marie Magdalene P. f. $^{16}/_9$ 1924, Christian Fredrik Selmer P., f. $^{23}/_8$ 1927).

- 43. **Hilmar Meincke Krohg Selmer**, f. $^{19}/_8$ 1861, gjennomgik Haug Lndbrg.skole i Vardal og Aas høiere Lndbrg.skole. Reiste til U. S. A., bosatte sig i Faulkton, Dakota, hvor han døde ugift $^{8}/_{12}$ 1886.

- 44. **Johan Jørgen Selmer**, f. $^{25}/_8$ 1863, d. $^{31}/_3$ 1865.

- 45. **Johan Jørgen (George) Selmer**, f. $^{31}/_5$ 1866, Middelsk.exm. Thjem 1885, udv. 1886 til U. S. A., hvor han gik som Apothekerlærling i La Crosse, Wisc., var paa Apothek i Dakota, senere i Chicago, hvor han frekventerede Illinois College of Pharmacy og blev i 1891 Graduate of Pharmacy (Ph. G.). I 1893 startede han eget Apothek i Chicago, hvilket han drev til 1909, siden hvilket Aar han har drevet Utica Pharmacy, Utica, Ill. — Gf. $^{15}/_3$ 1904 med *Anna Christine*

Skalstad, f. $7/10$ 1879, Dtr. af den norskfødte Tandlæge Carl August Skalstad, f. $3/5$ 1853, og Anna f. Nielsen, f. $28/2$ 1856, bosatte i Chicago. — 2 Børn:

VIII. 97. **Mildred Hilmar Cecilie Selmer**, f. $12/1$ 1905.

- 98. **Carl George Selmer**, f. $14/11$ 1907.

VI. 16. **Marie Magdalene Selmer**, f. paa Næs paa Hdmk. $1/4$ 1817, d. i Chra. $29/8$ 1903. Gf. i Chra. $13/3$ 1843 m. sin nedennævnte Fætter *Ludvig Selmer*, (VI 21).

- 17. **Jensine Andrea Selmer**, f. i Chra. 1821, døde omtrent $1/2$ Aar gml.

V. 16. **Johan Peter Selmer**, f. i Aurdal $19/3$ 1778, d. i Chra. $11/7$ 1853; var Kjøbmand i Frhald, senere Forvalter v. Slotsbygningsarbeidet i Chra. — Gf. 180 . m. *Inger Elisabeth Leganger*, f. 1787, d. i Frhald $12/10$ 1824. — 6 Børn:

VI. 18. **Hanne Elisa Georgine Selmer**, f. $18/7$ 1806 paa Frhald; døde ugift paa Oslo Hospital $5/12$ 1857.

- 19. **Emilie Selmer**, f. paa Frhald $13/9$ 1808. Hun skulde have været meget vakker og blev tilbedt af en bekjendt Digter, som hyldede hende baade i Vers og paa Prosa. Hun blev imidlertid (den $1/11$ 1826) forlovet med en anden, som senere blev en af Norges mest bekjendte Politikere og indehavde Landets høieste Embede. — Da hendes Forlovede skulde op til juridisk Embedsexamen, reiste Emilie Selmer paa Besøg til Bamle, hvor hun den $31/10$ 1828 døde af Tyfus og blev begravet paa en Kirkegaard, som laa ved den nuværende «Torvgade» i Skien. Efterat denne Kirkegaard i lang Tid havde været nedlagt, besluttedes Tomten udlagt til Torv, hvorfor enkelte gjenstaaende Gravmonumenter i Jern (deribl. Emilie Selmers) i 1913 flyttedes op i Parken om Brække Museum.

- 20. **Johan Frederik Selmer**, f. $7/5$ 1811, d. $17/9$ 1860 i Chr.sund N., hvor han var Bogtrykker. — Gf. i Chr.sund $6/10$ 1839 m. *Marie Henriette Baars*, f. i Chr.sund $12/11$ 1817, d. $18/6$ 1897, Dtr. af Skibsfører smst. Hans Adolf B. og Hustru Johanne Christiane, d. $5/4$ 1850. — 5 Børn:

VII. 46. **Ludvig Wilhelm Selmer**, f. i Chr.sund N. $13/9$ 1842, Student 1860, cand. med. 1867, praktiserede i Chr.sund til $1/4$ 1872, da han tilflyttede Surndl., efterat han $10/2$ s. A. var udnv. til Distriktslæge derst.; 1885 Distriktslæge til Surendals Lægedistrikt; siden 1896 bosat i Chr.sund som Distriktslæge i Søndre Nordmøre. S. var Sagkyndig i retsmedicinske Sager i Nordmøre. Den $15/7$ 1912 R.¹ St. O. O. for Embedsfortjeneste. — Gf. $24/11$ 1875 m. *Jensine Rynning Elster*, f. $11/9$ 1852 i Snaasen, Dtr. af Sognepr. Lorentz Peter Elster, f. $2/11$ 1812, d. i Surendal $11/7$ 1889, og Julie Cathrine f. Rynning, f. $2/9$ 1817, d. i Stangvik $19/11$ 1873. — 9 Børn:

VIII. 99. **Johan Fredrik Selmer**, f. $25/10$ 1876 i Surndalen, frekventerte Chrssunds off. høiere Skole; 1896 eksm. bygningsing. fra Thjem; i 1898 2 semestre v. tekn. høiskole Dresden, hvorefter 8 års praksis i Tyskland og Østerrike og 1 år i U. S. A. — Startet 1907 entreprenorftg. i Chra., hvilken i 1930 omdannedes

til fa. Ingeniør F. Selmer A/S. — Gf. $\frac{8}{9}$ 1928 m. *Hjordis Agnethe Schreiner*, f. $\frac{29}{8}$ 1899 i Theim, dtr. av Axel H. Schreiner, f. $\frac{28}{9}$ 1867 og Ragnhild f. Finckenhagen, f. $\frac{16}{4}$ 1878. — 1 datter.

IX. 75. **Ragnhild Jensine Selmer**, f. $\frac{11}{2}$ 1933.

VIII. 100. **Lorentz Elster Selmer**, f. $\frac{16}{11}$ 1878 i Surndalen, tannlg.eksm 1900 og har siden 1901 vært prakt. tannlg. i Krsund; studerte 1903—4 v. Harvard & Pennsylvania universitet U. S. A. — Gf. $\frac{24}{7}$ 1907 m. *Helga Sand*, f. i Thjem $\frac{30}{5}$ 1887, dtr. av dr. Anton Julius Sand, f. $\frac{24}{4}$ 1844, d. 1916, og Sofie Augusta f. Stang, f. $\frac{9}{4}$ 1833, d. 1918. 5 barn:

IX. 76. **Ludvig Wilhelm Selmer**, f. $\frac{5}{1}$ 1909; tannlg.eksm. N. T. H. 1931; praktiserer sm. m. sin far. — Gf. $\frac{7}{8}$ 1937 m. *Borghild Meek*, f. $\frac{12}{6}$ 1911 i Kr.sund, dtr. av bestyrer Lars Meek, f. $\frac{20}{6}$ 1882 og Olga f. Bersås, f. $\frac{26}{4}$ 1883. — 3 barn:

X. 12. **Turid Selmer**, f. i Kr.sund $\frac{15}{5}$ 1938.

- 13. **Lorentz Selmer**, f. smst. $\frac{14}{6}$ 1940.

- 14. **Synnøve Selmer**, f. smst. $\frac{25}{10}$ 1942.

- 77. **Helga Antonie Selmer**, f. $\frac{1}{2}$ 1914, tog hndlsk.eksm. 1940, er kontordame.

- 78. **Lorentz Elster Selmer**, f. $\frac{30}{8}$ 1915, byggn.ing. fra N. T. H. 1938; $\frac{16}{1}$ 1939 ansatt i Ing. F. Selmer A/S. Oslo.

- 79. **Jensine Julie Selmer**, f. $\frac{25}{10}$ 1916; gf. $\frac{24}{3}$ 1941 m. kjøbm. *Knut Anker Bachke*, f. $\frac{24}{1}$ 1914, sønn av professorarkitekt Frits Morten Anker Bachke, f. $\frac{12}{5}$ 1885, d. $\frac{30}{1}$ 1941, og Hanna f. Løchen, f. $\frac{15}{7}$ 1891, d. $\frac{5}{12}$ 1943, (en sønn).

- 80. **Johan Fredrik Selmer**, f. $\frac{3}{3}$ 1918. Vorprüfung d. Zahnheilkunde b. Ernst-Moritz-Arndt-Universität, Greifswald, 1938. Eksm 1942 v. Norges Tannlg. høiskole. Fra 1943 prakt. tannlege i Theim.

- 101. **Arne Selmer**, f. $\frac{18}{9}$ 1880 smst., død $\frac{25}{3}$ 1924; var en tid typograf i Chrssund; fra 1907 tannlege m. praksis i Surendal, Nordmøre, bosatt på familiens gård.

- 102. **Julie Catharine Elster Selmer**, f. $\frac{25}{7}$ 1882 smst. utdannet masseuse. Fra 1917 bosatt i Bergen.

- 103. **Marie Cathrine Selmer**, f. $\frac{6}{2}$ 1884 smst., døde noen uker gl.

- 104. **Marie Henriette Selmer**, f. $\frac{21}{4}$ 1885 i Surendal, hvor hun døde $\frac{22}{7}$ 1886.

- 105. **Ludvig Flor Selmer**, f. i Surendal, artium 1905, studerte v. tekn. høiskole Dresden og Berlin. Ansatt i Ing. F. Selmer A/S.

- 106. **Sigurd Selmer**, f. $\frac{4}{11}$ 1889 i Surendal, d. $\frac{15}{6}$ 1901 i Chrssund.

- 107. **Ragna Marie Selmer**, f. $\frac{9}{4}$ 1892 i Surendal. — Gf. $\frac{27}{12}$ 1918 m. forannv. ingeniør *Sigurd Selmer*. (VIII. 75).

VII. 47. **Hans Adolf Baars Selmer**, f. i Chrssund $\frac{25}{1}$ 1846, d. $\frac{12}{6}$ 1918, var boktrykker og redaktør av «Romsdalske Amtstidende». Ugift.

- 48. **Henrik Fredrik Theodor Selmer**, f. $\frac{6}{11}$ 1855 i Chrssund, d. $\frac{20}{2}$ 1928, bisatt $\frac{24}{2}$ 1928. Student 1873, cand. jur. 1879, o.r.sakf. i Chrssund fra 1880—1911 og samtidig bankchef for Krsund Kreditbank fra 1886—1895; formann i direktionen for br.v.samlaget, i Chrsunds og omegns turistfng., i telefon-

selsk. og i Nordmøre ds.selsk. og inntok som interessert konservativ politiker en ansett stilling i byens off. liv. Fra 1887 var han medlem av Chrsunds bystyre, hvis ordfører han var fra 1901—1911; ved sin fratrede som sådan blev Fr. Selmer (som han skrev seg) R.¹ av St. O. O. for fortjenstfull kmnl. virksomhet, likesom han overrakte en æresgave av Chrsunds borgere. Han var innehaver av Kroningsmdl. 1. — I 1908 og 1909 møtte Fr. Selmer på stortinget som varamann for Chrssund, var medlem av lagtinget og næringskomité No. 2. — ⁶/₅ 1911 utn. til sorenskr. i Nordre Jarlsberg, bopæl Holmestrand, fratrådte 1925 v. oppnådd aldersgrense. — Gf. 1902 m. *Kathinka Edvarda f. Selmer* (VII 89) i Chra. ¹⁴/₅ 1859, enke etter kjøbm. Oscar Clausen, d. ²⁴/₃ 1917 i Holmestrand, 1 datter: VIII. 108. **Frederikke Kathinka Selmer**, f. ¹⁷/₅ 1902.

VII. 49. **Johanne Christine Selmer**, f. ¹/₁ 1840, d. ²¹/₃ 1848.

- 50 **Hanna Constance Selmer**, døde spæd ²⁰/₉ 1848.

VI. 21. **Ludvig Selmer**, f. ²⁹/₇ 1813, d. i Chra. ¹⁷/₁₂ 1898. Var først kjøbm. i Chra., senere inntil sin død bokholder i Chra. Glassmagasin. Sammen med 71 kjøbmenn innrykket han Loverdagen 6te August 1842 følgende bekjendtgjørelse i «Morgenbladet»: «Undertegnede Kjøbmænd ere blevne enige om at holde sine Butiker lukkede hver Søn- og Helligdag, hvilket tager sin Begyndelse førstkommande 7de August. Dette finde vi passende at bringe vore ærede Kunder i Erfaring». — Gf. ¹³/₃ 1843 m. sin forannv. kusine (VI 16) *Marie Magdalene (Lena) Selmer*. 5 barn, alle fødte i Christiania:

VII. 51. **Johan Peter Selmer**, f. ²⁰/₁ 1844, død ²¹/₇ 1910, begravet i Oslo ²⁸/₉ 1910. Student 1862, Komponist. — Allerede som Barn robede han musikalske Anlæg og begyndte tidlig at tage Pianoundervisning. Som Skolegut gav han Vidnesbyrd om Anlæg for Komposition og valgtes, da han var i 5. Mdl.klasse til Sangdirigent af Guttene. — Pekuniære Vanskeligheder stillede sig imidlertid i Veien for hans Uddannelse til Musiker, hvorfor han bestemtes til at studere jus. Da han saa blev angrebet af et alvorligt Brystonde, raadede Lægen ham til at foretage en Sjøreise, til hvilken han vandt velvillige Skibsreders Interesse, og vedblev han at reise meget de følgende Aar. Dette kom til at ændre hele hans Liv, og han gjenvandt efterhaanden sin Helse. De Indtryk, han paa disse sine Reiser modtog, virkede stærkt paa hans kunstneriske Naturel og ogede hans Trang til at blive Musiker. Mod Slutten af Aaret 1868 kom han til Odessa, hvor han forblev et Par Maaneder, og her modnedes hans Beslutning om at gjøre alt for at blive Musiker. Paa Tilbagereisen, for anden Gang i Konstantinopel, traf han en varmhjærtet Landsmand, Skibsmægler Schjøtt (senere Konsul i Dover) der som Laan forstrak ham med Midler til pr. Dampskib at naa Marseille og derfra videre til Paris for at opsøge en formuende Slægtning, Skibsreder *Fredr. Nils Selmer* i Håvre (VI 28), som sammen med sin Broder, daværende Byfoged, senere Statsminister *Chr. Aug. Selmer* (VI 27) og nogle andre Landsmænd nu gav ham Anledning til et roligt Studium ved Pariserkonservatoriet, hvor hans Lærer blev *Ambroise Thomas*. Den 1. Juli 1870 debuterede Johan Selmer ved en af ham selv foranstaltet

skandinavisk Konsert i Paris og dirigerede Korsager «a capella», hvoraf nogle af ham selv. Nogle Maaneder senere udbrød den fransk-tyske Krig, og de fleste Udlændinger forlod Paris, men Selmer blev og oplevede baade Beleiringen og Kommunens Oprør. De Indtryk, disse Begivenheder gjorde paa den unge Komponist, inspirerede ham til hans første Orkester-Komposition «Scène funèbre». Ved et Dekret af Kommunen nedsattes en Kommission til «at vaage over den musikalske Kunsts og Kunstnernes Interesser», og af denne Kommission blev «Borger» Selmer Medlem. I veldædigt Øiemed skulde der afholdes en Konsert, ved hvilken Selmer selv skulde dirigere sin «Scène funèbre». Komponisten stod allerede paa Dirigentpladsen med hævet Taktstok; — men pludselig blev alt afbrudt og alle gav sig paa Flugt; der blev nemlig meldt, at nu rykkede Versaillestropperne under Mac Mahon ind i Paris. Paa eventyrlig Vis slap Selmer ud af Paris og maatte nu ty til sin nysnævnte formaaende Slægtning i Havre. Han skjultes i en Kjælder, da enhver Slags «Kommunard» efterstræbtes, og forklædt som Matros slap han ved en opofrende tysk Skibskapteins Hjælp ombord i et Lastedampskib, som bragte ham til Hamburg, hvorfra han — stadig uden Penge og med tilfældig Hjælp — over Lübeck og Kjøbenhavn kom til Christiania. Efter 6 lange Ugers Venten lykkedes det ham at komme i Besiddelse af de for Flugtens Skyld i Paris efterladte Manuskripter, saa han den 14/9 1871 kunde afholde sin første Konsert i sin Fødeby, hvor hans «Scène funèbre» endelig kom til Opførelse. — Til hans videre Uddannelse var der, før Krigen brød ud, bl. a. af Kong Carl XV's Privatkasse lovet ham en Understøttelse, som p. G. a. Selmers «politiske» Historier holdt paa at blive taget fra ham. Men den bekjendte Redaktør Chr. Friele fattede levende Interesse for den begavede Flygtning, og han fik da udvirket, at det ham givne Løfte blev holdt. Samme Høst kunde Selmer saa med Understøttelse fra flere Hold begive sig til Leipzigs Konservatorium, hvor Professorerne Richter og Paul blev hans Lærere. Sommeren 1873 rammedes han af en Lungeblødning, hvorefter han Vinteren 1873—74 opholdt sig i Italien, væsentlig i Rom. Vendt tilbage til Hjemmet gav han den 24/10 s. A. en stor Konsert, som vakte megen Opmerksomhed. — Atter reiste han til Tyskland for at studere videre med Richter. Paa en Musikkfest i Erfurt fik han Anledning til at dirigere sit Opus 11 «Nordisk Festtog», efter hvis Udførelse han forestilledes for Storhertugen af Weimar, Festens Beskytter. I de paafølgende Aar gav han gjentagne Konserter i sit Hjemland, reiste atter ud og opholdt sig i Paris eller i Tyskland, og der for det meste i Leipzig. Hans Anseelse var i 1879 hjemme vokset saa stærkt, at der følte en almindelig Opinion for Bevilgning af «Komponistgage» for ham, som vedtoges i Stortinget mod kun 11 Stemmer. Høsten 1883 blev han Dirigent i Musikforeningen i Chra., hvilken Stilling han igjen fratraadte i 1886. Ved Sangerfesten i Trondhjem i 1884 dirigerede Selmer sin til samme skrevne «Hilsen til Nidaros» (Opus 23). Ved et Par nordiske Musikfester i Bergen og i Stockholm blev hans Arbejder dirigerede af Johan Svendsen, medens han selv i Kjøbenhavn i 1888 ledede sin «Nordens Aand». Efter Opførelsen (1898) af hans Hovedværk «Prometheus» i Chra. under egen Ledelse blev han dekoreret med St. Olavs Orden. — I 1899 fik han stærk Lungeblødning, og siden var hans Helbred saa svækket, at han ikke mere kunde lede nogen Orkesteropførelse og nødsagedes til at leve i sydligere Egne. — Hans vigtigste øvrige Arbejder for Orkester, med eller uden Kor, er «Tyrkernes Tog mod Athen», «Karneval i Flandern», «Mellem Fjeldene», «Selvmorderen og Pilegrimene». Han har skrevet talrige Sange med Piano og flere Solosange med Orkester (hvoribl. «La Captive» og «Jacobsen») og Nordiske

Folkemelodier behandlede for Damekor. Af hans Mandskor er «Norge, Norge», «Ulabrand», «Vort Land», «Gud signe» etc. blevet vore Sangforeningers Repertoire. Paa Komponist Selmers Grav reiste norske Sangere i Octbr. 1912 et Mindesmerke med hans Buste. — Gf. $27/3$ 1888 med *Marie Blich*, f. $1/10$ 1842, d. $7/5$ 1924, Dtr. af Hoiesteretsassessor Christian Julius Blich, f. $9/11$ 1812, d. 1891, og Emilie f. Poulsen, f. $26/12$ 1816, d. $31/3$ 1895. (Uden Børn).

- VII. 52. **Jens Andreas Ludvig Selmer**, f. $14/7$ 1845, d. i Oslo 21. mai 1928. Skuespiller. Han var først bestemt for den militære Bane, som han dog forlod og debuterede paa Chra. Teater $10/5$ 1865. — Elsker- og Heltefaget mentes først at ligge bedst for den unge Skuespiller, men han indsaar efterhaanden, at hans Begavelse vilde mere komme til sin Ret i Roller, hvor hans joviale Lune og medfødte Komik kunde blive fremtrædende. — I Begyndelsen af 1870-Aarene spillede han et Par Sæsoner paa det Bjørnsonske Secessions-theater i Møllergaden, hvor han foruden alvorligere Opgaver fik Anledning til at optræde i komiske Roller. Senere vandt han megen Popularitet ved flere morsomme Figurer, han skabte i sine forskj. Roller paa Chra. Theater. Ved siden heraf ydede han ogsaa dygtige Præstationer i det klassiske Repertoire, og efter Johannes Brun's Død overtog han dennes Rolle som «Jeppe» og var meget heldig i Udførelsen af den ypperlige Figur, som Brun havde skabt i denne Rolle. Her er det ikke godt muligt at opregne alle de Roller, som Jens Selmer i Løbet af Aarene har spillet i saavel udenlandske som norske Skuespil, men som Udtryk for hans Popularitet som Skuespiller skal her refereres, hvad et Dagblad i Chra. skrev, da Jens Selmer ved sit 40-Aars-Jubilæum var tilstaaet Beneficeforestilling paa Nationaltheateret, til hvilket han sammen med sin Hustru var gaaet over ved sammes Oprettelse i 1899. Nævnte Avis bragte Jubilantens Portræt og skrev: «Herr Jens Selmer fik igaar erfare, at faa er kommet vort Publicums Hjærte saa nær som han i de 40 Aar, han har været ved vor nationale Scene. Fra Kongeloge til øverste Amfi lød Bifaldet saa oprigtigt og kraftigt som kun sjelden i Nationaltheateret. Hver enkelt af hans Scener i «En Fallit» som den trauste og gemytlige Brygger Jacobsen blev indrammet i en stormende Hyldest, der kom fra Publicums taknemmelige og bevægede Hjærte. — Efter Forestillingens Hæder holdtes Fest for Jens Selmer af Natnl.theatrets Direction og Skuespillere i Theatrets store Foyer. Den fungerende Theaterchef talte vakkert og træffende for Jubilanten som «den unge, gamle, konservativt radikale Jens Selmer», — — — Skuespiller Henrik Klausen talte for ham som den bramfrie elskelige Kamerat. Og som den bramfrie, elskelige Mand og Kunstner, han er, blev Jens Selmer igaar hyldet saa begeistret af sine Kamerater, som han blev det af sit store Publicum». — I 1908 pensionertes Jens Selmer af Nationaltheateret. Den $25/4$ 1908 udnævntes han til Ridder af St. O. O. for fortjenstfuld kunstnerisk Virksomhed. — Gf. $25/1$ 1873 m. Skuespillerinden *Eleonora Josefine f. Nielsen*, f. $15/10$ 1851, død i Oslo $12/2$ 1930, Dtr. af Bogtrykker i Grimstad Johan Peter Nielsen. Fru Eleonora Selmer debuterede paa Møllergadens Theater i Begnd. af 1870-Aarene, knyttedes senere til Christiania Theater og ansattes i 1899 ved Nationaltheateret, hvorfra hun i 1907 trak sig tilbage med Pension. — 4 Børn:

VIII. 109. **Gudrun Selmer**, f. $23/11$ 1873, død . . . , gf. $1/9$ 1898 m. Læge *Lars Green*, f. $20/6$ 1874, Søn af Gaardbrg. Engebret Green. (2 Børn).

VIII. 110. **Signe Selmer**, f. 1878, d. s. A.

- 111. **Ragnfrid Selmer**, f. $\frac{3}{10}$ 1879, gf. $\frac{2}{3}$ 1901 m. Læge *Theodor Langaker*, f. $\frac{29}{11}$ 1864, Søn af Skibsreder Kristian L. og Hustru Theodalia. (2 Sønner).

- 112. **Ulf Selmer**, f. $\frac{10}{12}$ 1885, var først en kort tid i murerlære med henblikk på å bli arkitekt, så elev v. Fahlstrøms Theater og fikk 1904 fast ansettelse som skuespiller v. Centralteateret, Chra., fra 1909-11 ved Nationalturnéen. Efterat han fra 1911 hadde vært v. Trondhjems Theater, kom han 1918 igjen til Chra. Fra 1918 til 1922 var han engagert til Chat Noir og fra 1923 til 1924 v. Nationaltheateret, hvor han også jevnlig siden har hatt gjesteopptreden. — Av hans beste roller var Bastian Monsen, Tobias Hikke, Min venn Teddy, Gulstad, Phileas Fogg og Dr. Junthner. — Det som særlig karakteriserer Ulf Selmers kunst er en sikker kultur, en intelligent oppfatning og en behagelig blanding av stilfærdig humor og ekte følelse. Som menneske er han jovial og hyggelig og av et bramfritt vesen. I de senere år har skuespilleren ofte måttet vike plassen for maleren Ulf Selmer; han har vært en produktiv akvarelmaler og har hentet sine motiver fra Oslo og da spesielt fra sitt fødested «Vika», som er dømt til å forsvinne ved rådhusreguleringen. — I Trondhjem inngikk han $\frac{31}{12}$ 1917 ekteskap m. *Ruth Moxness*, f. $\frac{23}{9}$ 1891, dtr. av Peter Moxness på Eiendommen Cæcilienborg v. Trondhjem. Ekteskapet er oppløst. — 1 sønn:

IX. 81. **Jens Peter Selmer**, f. $\frac{23}{9}$ 1918 i Trondhjem, er vokset opp i Bergen, hvor han 1939 tok eksm. v. Bergens handelsgymn., 1941 artium som privatist (tilfrst.) og var 1943 stud. mag. art.

VII. 53. **Marie Magdalene Selmer**, f. $\frac{5}{7}$ 1847, d. $\frac{14}{7}$ 1858.

- 54. **Hjalmar Selmer**, f. $\frac{26}{2}$ 1851, d. i Oslo $\frac{31}{10}$ 1932, cand. jur. 1873, var Overretssagf. i Mandal fra 1876—1892, da han blev Politimester i Fredriksstad. 1899 udnævntes han til Sorenskr. i Hallingdal, hvilket Embede han indehavde, til han $\frac{5}{8}$ 1921 meddeltes Afsked. — Gf. $\frac{12}{9}$ 1877 m. *Karen Elisabeth f. Hals*, f. $\frac{19}{4}$ 1855, d. $\frac{16}{7}$ 1940, Dtr. af Overlærer paa Lillehammer Søren Brun Hals, f. $\frac{6}{9}$ 1819, d. 1901, og Helene Mathiesen, f. $\frac{28}{10}$ 1825, d. 1901. — 7 Børn:

VIII. 113. **Erling Selmer**, f. i Mandal $\frac{12}{6}$ 1878, knfm. i Frstad Ø. $\frac{1}{4}$ 1894, student (laud.) 1896, andeneksm. 1897 (laud.), sproglig hist. lærer-eksm. 1903 (laud.); fra 1903—4 lærer v. Quams Skole, Chra., v. Frogner skole fra 1904—1918 og samtidig v. Nissens Seminar fra 1905—1916; fra $\frac{1}{8}$ 1918 lektor v. Aars & Voss Skole smst. og lærer i engelsk og fransk v. Haagaas' artiumskurser fra 1914. Fra 1905—17 lærer v. Kria. Lærerskole. I 1937 konstituert som rektor v. Aars & Voss skole fra $\frac{1}{8}$ 1937, hvor han hadde vært inspektør og bestyrer. — Selmer har dels m. offentlig stipendium, dels på egen bekostning studert skolevesen i Danmark, Tyskland, England og Frankrike; han har vært formann i filologenes forening og i Kristiania-foreningen. Blev på ansøking begrunnet i helbredshensyn meddelt avskjed fra $\frac{1}{8}$ 1940. — Gf. $\frac{1}{4}$ 1917 m.

Aagot Grøner, f. i Tønsberg $^{20}/_{11}$ 1887, dtr. av Amund Christian Fredrik G. f. 1843, og Petra f. Bruun, f. 1850, d. $^{15}/_{11}$ 1937. — Frk. Aagot Grøner blev student 1907 og var lærerinne v. Nissens skole 1909—16. — 2 barn:

- IX. 82. **Karen Elisabeth (Lisbet) Selmer**, f. i Chra. $^{12}/_{12}$ 1917; gf. $^{29}/_{3}$ 1941 m. *Olaf Bockmann jr.*, Bergen, sønn av assu-
ransedirektør O. Bockmann og Thora f. Wetlesen.
- 83. **Ingrid Selmer**, f. i Chra. $^{6}/_{12}$ 1920; gf. 1941 m. stud. med.
Ole Sandberg.

VIII. 114. **Hildur Selmer**, f. på Lillehammer $^{13}/_{7}$ 1879.

- 115. **Dagfin Selmer**, f. i Mandal $^{24}/_{2}$ 1881, student (laud.) 1899, cand.
philos. (laud.) 1900, cand. juris (laud.) 1905. Fra våren 1906 edsv.
fullmgt. hos faderen i Hallingdal til han i septb. 1908 konstituer-
tes som politifullmkt. i Skien; 1909—13 politiassistent i Christian-
sund N., 1913 politiasst. i Bergen, 1921 politiinspk. smst., $^{10}/_{11}$ 1929
plt.mester smst. Den $^{8}/_{4}$ 1938 sorenskr. i Hadeland og Land. Var
i en årrekke styremedlem i politiembedsmennenes landsfrng. og
1933—36 form. i sm. — S. var medlem av den komité justitsdept.
oppnevnte til å utarbeide forslag til ensartet uniformer for hele
landets politi. — Gf. $^{3}/_{12}$ 1928 m. *Bertha Floistad*, f. $^{8}/_{8}$ 1894, dtr.
av gårdbrk. Jens Floistad og hustru Brita. — 3 barn:

IX. 84. **Eva Selmer**, f. $^{28}/_{7}$ 1931.

- 85. **Hjalmar Johan Selmer**, f. $^{26}/_{3}$ 1933.
- 86. **Berit Selmer**, f. $^{30}/_{9}$ 1934.
- 116. **Signe Selmer**, f. i Mandal $^{2}/_{11}$ 1882. Tog i 1905 Lærerindeexm.
v. Hallings sproglig-hist. Seminar og er fra 1912 Lærerinde v.
Nissens Pigeskole, Chra, senere v. Oslo folkeskoler.
- 117. **Ragnhild Selmer**, f. i Mandal $^{12}/_{7}$ 1884, d. smst. $^{29}/_{11}$ 1884.
- 118. **Margit Selmer**, f. i Mandal $^{14}/_{11}$ 1886, d. $^{20}/_{2}$ 1920. Tog Kjøkken-
skolelærerindeexm. ved Bonnevies Hushl.sk. 1912.
- 119. **Ruth Selmer**, f. i Mandal $^{16}/_{8}$ 1890.

VII. 55. **Ludvig Marius Selmer**, f. $^{21}/_{11}$ 1860, d. $^{8}/_{3}$ 1931, Student 1882, cand. philos.,
Litterat. — Gf. $^{8}/_{6}$ 1889 m. *Mathilda Westerlund*, f. $^{15}/_{12}$ 1868, Dtr. af den
ogsaa i Norge bekjendte Dr. med. Ernst Westerlund i Enköping. f. $^{22}/_{10}$
1839, d. $^{28}/_{11}$ 1924, og Hustru Nina f. Floderius, f. $^{10}/_{3}$ 1839, d. $^{23}/_{3}$ 1922. 1 Barn:

VIII. 120. **Ernst Westerlund Selmer**, professor, f. $^{23}/_{4}$ 1890 på morfarens
eiendom «Halmbyboda» ved Upsala. Artium 1908 (præct.) forbe-
redende prøve 1909 (utm. g. 1.00), filol. embedseksm. 1. avdl.
(engl., fransk) 1911 (m. 1.9), hovedfag (tysk) 1913 (præceteris 1.5).
Gjentatte stipendiareiser og studieopphold v. universitetene i Ox-
ford, Montpellier, Leipzig, Hamburg, Marburg; 1915—17 «Wissen-
schaftlicher Hilfsarbeiter» v. det daværende Hamburgische Kolo-
nialinstituts tyske seminar; studerte samtidig experimentalfonikk.
1918 doktorgraden v. Oslo Universitet på avhangingen «Sprach-
studien in Lüneburger Wendland»; blev 1917—24 adjunktstipen-
diat i tysk språk v. Oslo Universitet, fra 1924 dosent i germansk
filologi og almen fonetikk, fra 1937 professor. S. har skrevet en
rekke bøker og avhandlinger på norsk og tysk, vesentlig i Viden-

skapsakademiets skrifter og i tyske tidsskrifter m. emner hovedsaklig fra nordtyske og nordfrisiske dialekter, samt flere eksperimentalfonetiske studier over skandinaviske tonelag, dessuten over Zulu-språk og georgisk. S. har utgitt forskjellige lærebøker dels til universitets- dels til skolebruk; var 1919—1937 midlertidig lektor i tysk v. Oslo universitet; fra 1918 bestyrer (og oppretter) av Universitetets Fonetiske Institutt; medlem av Videnskapsakademiet i Oslo og «De Fryske Akademy» i Leeuwarden, Holland. Gf. $19\frac{1}{3}$ 1919 m. *Ella Sejersted*, f. $25\frac{1}{8}$ 1895, dtr. av Oberst og Direktør for Norges Geografiske Oppmåling Nils Johannes Sejersted, f. $17\frac{1}{10}$ 1865, omkom v. jernbanekatastrofen v. Thjem $19\frac{9}{9}$ 1921, og Anna Steffens, f. $8\frac{1}{9}$ 1871, d. $25\frac{1}{8}$ 1938. — 3 barn:

IX. 87. **Ernst Sejersted Selmer**, f. i Oslo $11\frac{2}{2}$ 1920, student 1938, studerer realfag v. universitetet, cand mag. 1941.

- 88. **Nicolay Sejersted Selmer**, f. smst. $6\frac{1}{4}$ 1921, student 1939; studerte kjemi v. N. T. H. i Thjem (1. avdeling 1941). Død i U. S. A. $9\frac{1}{1}$ 1943.

- 89. **Knut Sejersted Selmer**, f. $7\frac{1}{11}$ 1924 på Bestun, Aker; gikk 1941 i gymn. v. Stabekk hr. Almenskl., artium 1944 (Stf.)

VI. 22. **Constance Selmer**, f. i Frhald $14\frac{1}{7}$ 1815, d. i Chra. December 1852. — Gf. i Chra. $26\frac{10}{10}$ 1842 m. Kontorchef under Revisionen *Johan Conrad Schultz*, f. i Frhald $13\frac{1}{4}$ 1812, Søn af Kaptein, senere Overtoldbetjent i Bergen, Joakim Fr. Schultz og Kristense Sofie f. Conradi. (1 Datter).

- 23. **Wilhelm Hansen Selmer**, f. i Frhald $29\frac{1}{12}$ 1816, d. i Chra. $25\frac{1}{9}$ 1861. — Cand. jur. 1842 (laud.); var Overretssagf. i Chra. — Gf. $11\frac{1}{9}$ 1850 i Romedal p. Hedemarken m. sin Cousine *Ida Leganger*, f. $25\frac{1}{11}$ 1827, d. i Chra. $25\frac{1}{2}$ 1862, Dtr. af Sørenskriver i Søndre Hedemarken Henrik Leganger, f. $8\frac{1}{4}$ 1788, d. $19\frac{1}{2}$ 1874, og Hustru Christiane Cathrine f. Dass, f. paa Lurø $31\frac{1}{1}$ 1794, d. $27\frac{1}{8}$ 1865. — 6 Børn:

VII. 56. **Axel Selmer**, f. i Chra. $18\frac{1}{7}$ 1851, Student 1870; døde som Kopist i Justitsdept. $12\frac{1}{6}$ 1881.

- 57. **Constance Selmer**, f. i Chra. $2\frac{1}{1}$ 1853, ugift, bodde i Chra. paa «M. Thorsen's Stiftelse»; død høsten 1936.

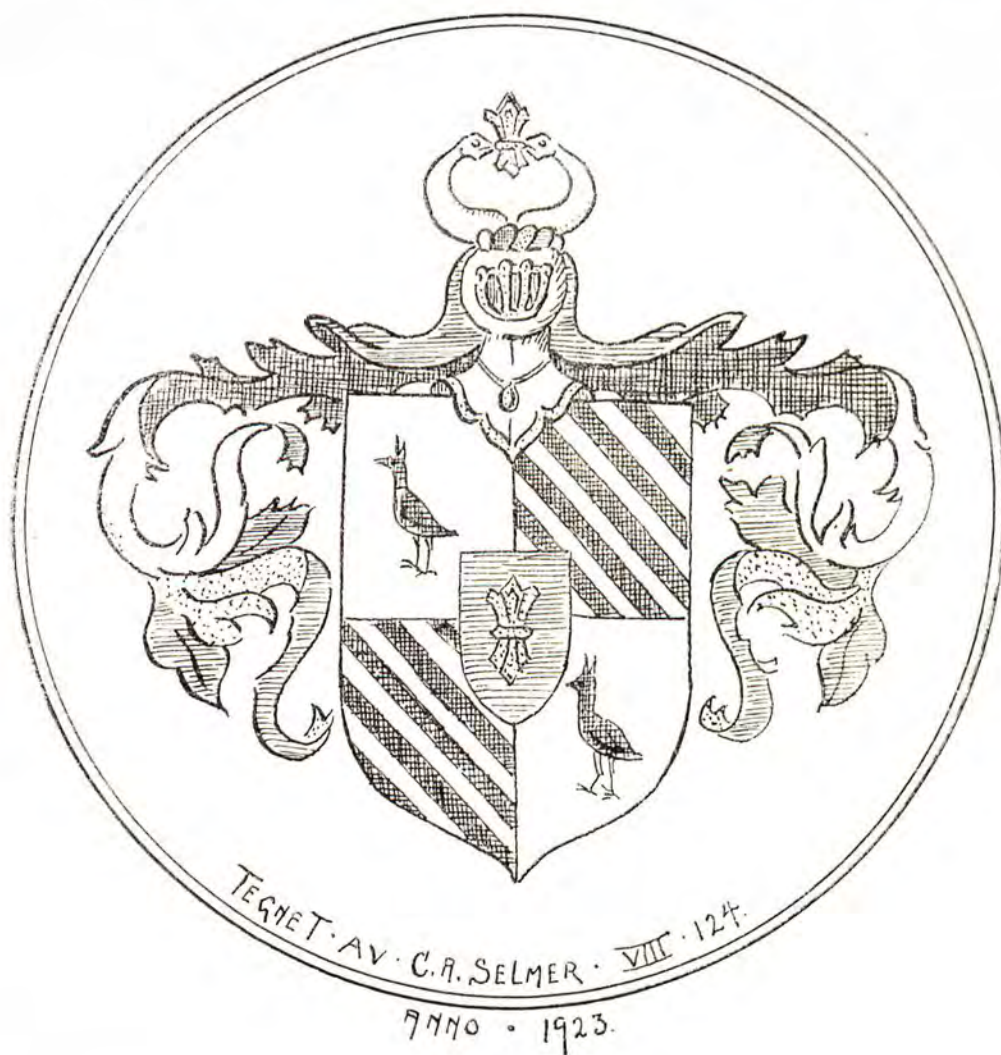
- 58. **Henrik Leganger Selmer**, f. smst. $29\frac{1}{4}$ 1854, Student 1872, cand. jur. 1878; døde $27\frac{1}{3}$ 1894, ugift, som Sekretær i Statsrevisionen. Han havde samlet mange personalhistoriske Notater angaaende sin Moders Slægt, Leganger-Familien, og blev hans genealogiske Arbeide efter hans Død overgivet Rigsarkivet.

- 59. **Anna Sylvia Selmer**, f. smst. $18\frac{1}{10}$ 1855, d. høsten 1936, gf. $6\frac{1}{5}$ 1880 med daværende Provisor i Kjøbenhavn, nu Apotheker i Nørre-Sundby (Danmark) *Carl August Jordening*, f. $5\frac{1}{8}$ 1844. (3 Sønner og 2 Døtre, hvoraf 4 lever).

- 60. **Frederik Selmer**, f. $20\frac{1}{5}$ 1857, d. $5\frac{1}{8}$ 1859.

- 61. **Inger Elisabeth Selmer**, f. i Chra. $30\frac{1}{10}$ 1859, d. i Oslo $17\frac{1}{5}$ 1942 ugift.

- V. 17. **Anna Marie Selmer**, f. i Aurdal den 4² 1781, død 28/11 1856 i Norderhov paa Ringerike. — Gf. 25/1 1811 m. Major og Veimester *Johan Jørgen Krohn*, f. 6/12 1766, d. i Norderhov 5/4 1834. (2 Børn). Krohn var skilt fra sin første Hustru f. Magelsen.
- 18. **Johan Christian (Pedersøn) Selmer**, f. 12/12 1783 i Valdres, d. i Fr.hald 10/3 1830 som Grosserer dersteds. Under Krigen i 1808 deltog han ved Kampen paa Præstebakke 10. Juni 1808, ifl. Oberstløjtnant Juuls Rapport, sammen med H. Stang som Fører for 60 Mand af Tistedalens Brugsfolk. Rapporten er trykt i Meddelelse fra Krigsarkiverne, III (Kjhavn 1888), S. 400—404. — Det samme er ogsaa nævnt i Danmarks Krigs- og politiske Historie 1807—1809, II, S. 524. — — Gf. 24/12 1808 m. *Johanne Ditlevine Michen Vibe*, f. i Frstad 10/10 1788, d. 29/9 1879, Dtr. af Capitaine i det dansk-norske Artilleri og Stiftamtmand paa Island Joachim Christian Vibe, f. 1749, d. 11/2 1802, og Ingeborg Kristine f. Hirsch, f. 1756, d. 2/2 1842. — Vibe-slægten, hvis Vaaben hidsættes nedstammer fra Karl den Store (f. 742, d. 814)

Romersk Keiser, fransk Konge, og Konge af Norge Harald Haarfagre (f. 850, d. 933) jevnfør en af Boghandler i Oslo Nils Selmer Hauff (nedenfor under VI 25, 3 e) udarbejdet Stamtavle. Stiftamtmand J. C. Vibe havde 3 Børn, alle Døtre som alle var gifte, men kun ovenn. Fru Michea Selmer fik Børn, og af Stiftamtmandens 9 Søsken havde bare en Broder Descender, som har ført Slægtens Navn og Vaaben ned til vor Tid. — J. C. Selmer havde 6 Børn (VI 24—29).

VI. 24. **Hanne Jakobea Matea Selmer**, f. i Frhald $16/1$ 1810, d. i Bergen $16/5$ 1848. — Gf. i Frhald $16/1$ 1832 m. Arkitekt *Ole Peter Riis Hoegh*, f. 1807, d. som Stadskonduktør i Bergen 1852, Søn af Foged i Solør og Odalen Dines Guldberg Hoegh. (4 Børn).

- 25. **Bolette Kirstine Oline Selmer**, f. i Kjøbenhavn $28/2$ 1812, d. $26/6$ 1888. — Gf. $28/2$ 1841 med daværende resid. Kapellan i Chra. *Anders Christian Anderssen*, f. $4/1$ 1811, d. $25/12$ 1885, Søn af Lensmand Hans Anderssen og Anna Andersdatter. 3 Børn. og da disse eller deres Børn bærer Dobbeltnavnet *Selmer-Anderssen*, hidsættes deres Navne:

1. **Hans Christian Anderssen**, f. $23/1$ 1842. Sendtes som ung til Onkelen, Grosserer og Skibsreder Fredr. Nils Vibe Selmer i Håvre, Frankrige, for der at faa de Forkundskaber, som en Sjømand maa have. Med sin Familie boede han fra 1877—1896 i Håvre. I 1896 flyttede Familien til Chra. Han var Skibsfører, fik som saadan for Redning af Menneskeliv svensk Sølvmedalje, var senere til sin Død 1903 Fyrvogter paa Jeita Fyr, Søndfjord. Han ægtede, paa sin Moders Fødselsdag og Vielsesdag, den $28/2$ 1866 *Hilma Caroline*, f. *Sigholt*, og havde følgende 5 Børn:

- a) **William Selmer-Anderssen**, f. $9/12$ 1866, gift og bosatt i Honfleur, Frankrige. 1 Barn.
- b) **Elinor Anderssen**, f. $11/6$ 1872, gf. med agent Hans Lunden, Chra. 1 sønn.
- c) **Hans Christian Anderssen**, f. $9/10$ 1874. Sjømann.
- d) **Hilma Sigholt Anderssen**, f. $25/5$ 1876, d. $19/8$ 1922. Gf. m. lege v. Tonsaasen Sanatorium, senere stadslege *Paul Konow*, f. $28/2$ 1865, d. $9/2$ 1933.
- e) **Marie Selmer Anderssen**, f. $27/5$ 1878, d. $1/1$ 1936, var bosatt i Chra., hvor hnn underviste i fransk.

2. **Johan Christian Selmer-Anderssen**, f. 1844, død $18/3$ 1930, cand. theol. 1868, var Adjunkt ved Tromsø off. Skole fra 1869—1872, derefter i ca. 8 Aar Sognepr. til Bjørnør, do. til Agvaldsnes til 1890, do. til Vefsen (Nordland) indtil 1899, da han udnævntes til Sognepr. til Gran, Hadeland, hvilket Embede han tiltraadte i 1900. I 1915 søgte han Afsked. — Gf. $1/9$ 1869 m. *Valborg Elfrida* i. *Sogn*, f. i Korsør $5/4$ 1848. 6 Børn:

- a) **Ingegerd Selmer-Anderssen**, f. $15/5$ 1871 i Tromsø.
- b) **Olaf Selmer-Anderssen**, f. $22/12$ 1872 i Bjørnør, cand. mag; var ansatt v. Universitetsbiblioteket, senere amanuensis v. Det n. Nobelinstitut. Gf. $20/12$ 1916 m. *Agot Paus*, f. $28/11$ 1885. 1 sønn.
- c) **Sigrid Selmer-Anderssen**, f. i Bjørnør $11/6$ 1874, gf. m. stadsfysikus *Ove Caspersen*, f. $2/2$ 1855, d. $20/1$ 1921.
- d) **Helge Selmer-Anderssen**, f. smst, $1/5$ 1879, ingeniør U. S. A.
- e) **Erling Selmer-Anderssen**, f. $22/7$ 1880, tannlege paa Molde. Gf. m. *Rachel Knudsen*, f. $6/6$ 1884. 5 barn.
- f) **Haakon Selmer-Anderssen**, f. $21/6$ 1882. Offiser.

3. **Alvilde Bolette Anderssen**, f. i Rendalen $5/1$ 1848, d. $1/8$ 1892 i Drobak. Gf. $25/3$ 1870 med tidlgr. Skibsfører, senere Havnefoged i Drobak *Thorvald Westy Hauff*, f. i Sandefjord $21/7$ 1841, d. i Drobak $11/2$ 1912, Søn af Consul Nils Fredrik Hauff, (6 Sønner).

- a) **Anders Christian Anderssen Hauff**, f. i Chra. $26/4$ 187., gf. $11/10$ 1899 i Stevens-Point, Wisc., m. *Elizabeth Nelson*. 1 barn.

- b) Alf Hauff, f. $23/9$ 1874. Farmer. Gf. $1/10$ 1904 m. *Hulda Christina Teresia Larsson*, f. $1/11$ 1876, d. $16/7$ 1941. 1 barn.
- c) Thorvald Westy Hauff, f. $20/7$ 1876, forretningsmann i Seattle, gf. $28/9$ 1904 m. *Mabel Storm*, f. $1/5$ 1878. 2 barn:
- d) Bjørn Hauff, f. $22/7$ 1879, gf. $12/1$ 1913 m. *Jessie Rosabella Harmon*, f. $5/2$ 1880, Hauff d. som forretningsmann i Seattle.
- e) Nils Selmer Hauff, f. $27/2$ 1882, siden 1911 bokhandler i Universitetsgt. Oslo; var 7 år formann i Oslo Bokhndl.fg., derefter i vel 9 år form. i den n. Bokhld.fg.; i mange år medl. av Oslo Handelskm.; form. i foreng. til våre gamle glassarbeiders bevaring og eier landets største private sml. av gml. glas. Han tok i 1934 initiativet til reisin. av nationalmonumt. over Ludv. Holberg i Oslo og forestod pengeinnsml.
- f) Leif Thorvaldsen Hauff, f. $4/8$ 1884, d. $29/11$ 1885.

- VI. 26. **Eleonora Ulrikke Selmer**, f. i Frhald $8/5$ 1813, død $19/5$ 1814.
- 27. **Christian August Selmer**, f. i Frhald $16/11$ 1816, d. $1/9$ 1889. Student fra Frhalds Skole 1837, cand. juris i 1842, med Laud. til alle Examina. Efter i endel Aar at have været edsv. Fuldmægtig hos Sorenskriver Leganger i søndre Hedemarken gik han i 1846 ind i Justitsdept. som Kopist, og blev i 1848 Fuldmægtig hos Prokurator Midelfart i Drammen. Ved dennes Befordring til Sorenskriver i Stør- og Værdalen i 1849 fik C. A. Selmer Constitution til at udprocedere dennes mange og store Retssager, hvorefter han i 1850 fik Bevilling som Sagfører med Forpligtelse til at tage Bopæl i Drammen. Her havde han en betydelig, indbringende Sagførerpraksis, indtil han i 1862 blev udnævnt til Drammens Byfoged- og Magistratsemede, med Forpligtelse til at udrede aarlig Pension til den fratrædende Byfoged Praem af 800 Spd. til dennes Død, og da at finde sig i efter eget Valg at overtage enten Byfogedembedet eller Magistratsemedet. Ved Praem's Død i 1870 overtog C. A. Selmer Byfogedembedet. Hans Bolig var fra 1869 kommen ind under Drammens Jurisdiction, hvorved han fra da af blev valgbar som Storthingsmand fra Drammen. Han repræsenterede med Dygtighed denne By paa Storthingene 1871—1874 og indtog en fremtrædende Stilling blandt det konservative Parti og agtedes for en af Regjeringens bedste Støtter, da han i Juli 1874 indtraadte i Regjeringen som Statsraad. Han bestyrede forskellige Departementer og blev, da Fredrik Stang tog Afsked, den $11/10$ 1880 udnævnt til Statsminister. Han holdt den af Stang anlagte Kurs; til det store Tvistemaal om Kongemagtens absolutte Veto i Grundlovssager, der var bleven reist ved Sanktionsnægtelsen 1880 paa tredje Gangs Vedtagelse af Statsraadsagen, kom i de følgende Aar flere andre Stridsspørgsmaal, til hvis Løsning Storthinget ansaa Rigsrettens Mellemkomst for paa-krævet. I 1883 undergaves han Tiltale ved Rigsret og dømtes $27/2$ 1884 til Embedsfortabelse. Ifl. kgl. Resolution af $11/3$ 1884 fratraadte han som Statsminister og constitueredes i April s. A. som Generalauditor, i hvilken Stilling han døde. — C. A. Selmer var Kommandør m. Storkors af St. O. O. og Nordstjerneordenen. Efter han den $13/3$ 1884 var udnævnt til Ridder af den svenske Serafimerorden, blev han anmodet om at indsende sit Vaaben med Valgsprog til fremtidig Ophængning i Riddarholmskirken i Stockholm. Serafimeriddernes Antal er fastsat til 32, deraf 8 udenlandske (ikke svenske). Foruden fyrstelige Personer er Ordenen tildelt en Række norske Statsministre siden 1814. Naar en af dem, der har faaet Ordenen, afgaar ved Døden, ringes der ifølge Statutterne med den saakaldte Serafimerklokke i Rid-

darholmskirken, og efter Riddernes Død males deres Vaaben paa Vægfeldter i Koret i denne ærværdige Kirke, som siden 1807 har tjent som sidste Hvilested for svenske Konger og fremragende svenske Mænd. Kun ved kgl. Ligfærd holdes Gudstjeneste i Riddarholmskirken, i hvis Høialter staar Æresgravminder over Kongerne. — Nedenfor vil findes en Skisse af det Vaaben, som Statsminister Selmer valgte til sit Serafimervaaben, med Valgsproget: Cum rege pro lege et patria. Vaabenbunden paa venstre Side er ligesom Kappens Yderside, det venstre Horns øverste og høire Horns nederste Del hvid, mens Midtfiguren og Kappens Inderside samt noget af Hjelmen og Hornenes skraverede Dele er rødfarvet. I Vibevaabenet, som danner den høire Side, er Sølvfarven fremherskende, idet saavel Hjelmen og dens «Horn» som Bunden i de Feldter, hvori de sorte Viber staar, og de lyse Striber i

de andre Feldter har denne Farve. Halskjederne paa begge Hjelme er forgyldte i Lighed med Topfiguren paa Vibevaabenet (hvilken i samme Farve findes i et blaåt Feldt i Midten) og Hjelmens Visir. De øvrige Forsiringer

er blaa. — Af dette Vaaben havde Statsministeren et Signet, som nu eies af hans Søn Emil Selmer. — Naar «de Vibers» Vaaben blev foiet til, efterkom han derved sin Moders og Mormoders Ønske, mens det er uforstaaelig, at Vaabenets venstre Halvdel skulde være udledet fra Selmerstamfaderens Vaaben, som C. A. Selmer vel kjendte. —

C. A. Selmer blev $24/12$ 1848 i Romedal gf. med *Anna Sylvia Leganger*, f. $4/10$ 1825, d. $5/1$ 1896, Dtr. af Sørenskriver i søndre Hedemarken Henrik Leganger, f. $8/4$ 1788, d. $19/2$ 1874, og Hustru Christiane Cathrine Dass, f. paa Lurø $31/1$ 1794, d. $27/8$ 1865. — 7 Børn (VII 62—68).

VII. 62. **Jørgen Leganger Selmer**, f. i Strømsø $22/12$ 1849, d. i Hammerfest $12/4$ 1906. — Gik først paa Strømsø Borgerskole i et Aar og derpaa indtil 1867 paa Drm. Latin- og Realskole og Heltbergs Latinskole; Student 1869; exm. philos. 1870 (laud.); cand. juris 1873 (laud.). Efter at have været ansat paa Drm.s Byfogedkontor og hos Adv. Thorne smst. blev han $6/7$ 1874 Overretssagfører; fra $13/7$ 1874— $31/12$ 1875 var han Fuldmgt. hos O.R.sagfører Heidenreich i Christiania; fra $1/7$ 1876 Extraskriver i Justitsdepartementet, fra $1/1$ 1878 do. i i Indredept., indtil han $9/9$ 1879 konstitueredes som kgl. Fuldmgt. i sidstn. Dept. og udnævntes som saadan $25/11$ 1882. — Jørg. Selmer (som han skrev sig) var Sekretær i den skandinaviske Kommission til Udarb. af Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker: 1881—1882, og blev han Registrator for Varemærker fra $1/4$ 1885. Den $31/10$ 1885 overtog han Byfogedembedet i Hammerfest, til hvilket han var bleven udnævnt $13/7$ 1885. Fra $5/6$ 1886— $10/11$ 1886 var Jørg. Selmer konstitueret Amtmand i Finmarken; var Formand i Hammerfest Sygehuskommission fra $28/5$ 1887 til Janr. 1889. Han var ogsaa Medlem af Statens Laanekommission i Hammerfest fra $10/6$ 1887 og var valgt til Formand ($1/7$ 1888) i Bestyrelsen for Forsvarsforeningen i Hammerfest Kreds og mødte som saadan paa Fællesmøder i Chra. i 1889 & 1890. Afholdt og anseet som han var havde denne fremragende Mand mange baade statsborgerlige og kommunale Hverv; saaledes var han ogsaa Director i Hmf. Brv.samlag og i Hmf. Sparebank. Som Politiker tilhørte han som Faderen det konservative Parti og mødte som valgt Storthingsmand for Finmarksbyerne paa Thinget 1889—1891 og var i de to sidste af disse Aar Sekretær i Odelstinget og fra $16/3$ 1891 Formand i Protokolkomiteén. — Gf. i Drammen $22/5$ 1878 m. *Anna Christine Seeberg*, f. i Drammen $1/10$ 1851, d. i Chra. $17/2$ 1907, Dtr. af Kjøbmand og Skibsmægler Carl Frederik Seeberg, f. 1816, d. 1881, og Hustru Maren f. Mørch, d. 1866 ca. 36 Aar gml. — 3 Børn:

VIII. 121. **Signy Selmer**, f. i Chra. $19/2$ 1879. — Gf. 1904 med Marineloitnant *Fredrik Schulz*, Søn af Apotheker paa Hammerfest Schulz og Frue f. Robertson. (2 Børn).

- 122. **Christian August Selmer**, f. i Chra. $26/12$ 1880, d. $29/4$ 1881.

- 123. **Carl Frederik Selmer**, f. i Chra. $31/1$ 1883, artium 1900 (1.70), har anciennitet som værnepliktig secondlt. i Fæstningsartl. fra $3/9$ 1901, cand. jur. (haud.) 1905. — Ansattes 1913 i Andresens Bank, Chra., fra 1906—13 ansat hos C.

J. Hambro & Son, London, i 1917 bankchei i Klavenes Bank, Chra., senere Kompagnon i firma Grønvold & Selmer Oslo. — C. F. Selmer blev i 1906 gf. m. *Ingrid Østenstad*, f. i Chra. $16/8$ 1886, dtr. av fhv. skibsfører H. M. Østenstad, f. $8/4$ 1856. og Amalie f. Gundersen, f. $25/3$ 1856. — 4 barn:

IX. 90. **Per Fredrik (Freddy) Selmer**, f. i London $7/5$ 1910. Etter handelsgymn. 1 års opphold i Tyskland, disponent for C. Frogner A/S, Gl. Drmm.vn. 72 c, Stabekk. — Gf. $1/2$ 1934 m. *Hjordis Esbensen*, f. $14/12$ 1909, dtr. av hvalfangstbst. Wictor Esbensen, f. $11/3$ 1881, og hustru Elvina, f. $21/12$ 1884, Blommenholm. — 2 barn:

X. 15. **Liv Sylvia Selmer**, f. $5/2$ 1937, i Bærum.

- 16. **Nanna Elisabet Selmer**, f. $4/5$ 1939, smst.

- 91. **Elsie Sylvia Selmer**, f. i London $13/6$ 1913, artium 1931, ophl. i England.

- 92. **Ingrid Elisabet (Ingerlise) Selmer**, f. i Bærum $14/5$ 1916, knfm. $14/5$ 1933. Artium 1935.

- 93. **Hans Jørgen Selmer**, f. i Bærum $25/1$ 1920, knfm. $2/12$ 34. Artium 1939.

VII. 63. **Nanna Selmer**, f. $28/5$ 1851 paa Strømsø i Drammen, bodde sammen med sin Søster (VII 67) i Chria. Ugift. Død $24/10$ 1942.

- 64. **Anna Sylvia Selmer**, f. smst. $19/12$ 1852, d. smst. $8/8$ 1853.

- 65. **Joachim Christian Vibe Selmer**, f. i Skauger ved Drammen $14/5$ 1855, begr. $9/5$ 1936 i Oslo, var Bysælger og Handelsfuldmgt., bosat i Chra. — Gf. med *Gyda Isidora f. Tommeraas*, f. $8/9$ 1881.

- 66. **Henrik Leganger Selmer**, f. smst. $13/7$ 1856, cnfm. 1872, d. i Oslo $19/1$ 1925, besøgte Drammens Latin- og Realskole, gik 1873 tilsøs og blev allerede i 20-Aarsald. Skibsfører. Efterat han havde ført Skibe i Østersøisk, Syd- og Nordamrk. og vestindisk Fart, forlod han Søen i 1888 og blev i 1889 Indehaver af Chra. varme Søbad. Efterat dette var gaaet ind, bosatte han sig i Sandviken pr. Chra. og blev i 1905 Bogholder v. Hamang Papirfabrikker. — Gf. $18/11$ 1890 m. *Marie Louise Virginia Due*, f. $6/5$ 1861 i Carleston S. C. Amerika, d. i Oslo $22/7$ 1940, Dtr. af Arkitekt Paul Due, Chra., og Hustru Franzisca Wilhelmina Witte fra Hannover. — 1 Barn:

VIII. 126. **Christian August Selmer**, f. $27/6$ 1893, knfm. 1909; efter middelsk. og gymnasiet frekventerte han 1913—15 kunstindustriskolen og kunstakademiet i Chra. og har — ved siden av å være maler — fra 1916 vært ansatt s. tegnelærer v. Frogner Skole, Oslo. — I 1925 overtok han sin fars villa »Ro» i Sandviken pr. Oslo — Gf. $2/7$ 1921 m. *Henriette Dorteia Nordan Lund*, f. $12/6$ 1899, dtr. av major Ivar Lund, f. $6/6$ 1861 og Jacobine f. Nordan, f. $29/1$ 1867. — 2 barn:

IX. 94. **Marie Louise Selmer**, f. i Chra. $29/10$ 1923, db. $9/3$ 1924, knfm. $3/12$ 1939, student (mtf.) 1943.

- 95. **Henrik Selmer**, f. i Sandviken, V. Bærum, $30/8$ 1926, db. $12/6$ 1927. Gymnasiast 1943.

VII. 67. **Ida Selmer**, f. $23/12$ 1858, viedes $23/7$ 1887 i Bygde Kapel, som da for første gang benyttedes til brudevielse, til advokat *Hellesen*, d. i Chra. $30/1$ 1894, 31 år gammel. Som enke hadde hun en veveskole i Chra. — (3 barn).

- 68. **Emil Abildgaard Selmer**, f. $7/5$ 1861 i Skauger. Han var en interessert sportsmann, har bl. a. oppfunnet forskj. artikler for skisporten, var dommer ved en internasjonal skiutstilling i Chra. 1907. — I 1907 midlertidig ansatt v. Slemmestad Cementfabrikk. — Emil S. er Literat og var i 1907 bosat i Røken, en tid på gården Egeberg i Frogn og senere på villa Hassellund, Bestum. — På hans 80-årsdag skrev en avis følgende:

En av Oslos sportsveteraner, Emil Abildgaard Selmer, villa Hassellund, Bestum, blir imorgen 80 år. — Selmer er født i Skoger ved Drammen og kom som ung til Oslo. I sine yngre dager drog han til sjøs, men koffardifarten passet ham ikke, hvorfor han begav sjøen. Hans hu stod til skogen i forstlig henseende, studerte ved forstakademiet i Tharandt, Sachsen, men måtte av økonomiske grunner avbryte oppholdet der. Efter sin tilbakekomst hadde Selmer i flere år ansettelse i Ludv. Torgersens sportsforretning inntil firmaet skiftet innehaver. Derpå overtok Selmer stillingen som arbeidsleder ved Hurrums stenbrudd på Nærnes, en stilling som han samvittighetsfullt skjøttet i mange år, aktet og avholdt av arbeidsgiver og den store arbeidsstokk.

Som et eksempel på Selmers allsidige virke kan anføres, at han i 1908, sammen med rentier Ytteborg utrustet en båt for Spitsbergen (dengang ingenmanns land) lastet med staur og ståltråd, hvormed blev inncirklet et areal (kullfelt) ved Green Harbour, så stort som tråden rakk. Dette areal blev senere overdratt til det Ankerske Kullkompani der.

I ledige timer har Selmer også dyrket gudinden Klio og utgav bl. a i 1888 sin bok «Fra Nutiden» med en vakker novelle.

Mest kjent er Selmers navn på sportsområdet: seil, ski, jakt og fiske. Således var han i årrekker fast dommer i skiklubben «Skuld», Ullevålsseteren. Selmer var i 1890 og utover visstnok en av de første her i landet som syslet med skismorning, moderne bindinger og staver. Ved klubbens 50 års jubileum i 1936 blev han i erkjennelse av sine allsidige fortjenester utnevnt til æresmedlem, og det blir vel mange av «Skuld-gutta» som i anledning av 80-års dagen sender ham en varm tanke og hjertelig hilsen.

Gf. m. *Inga Othilde Hansen*, f. $20/10$ 1890, dtr. av Otto Hansen. — 1 sønn:

VIII. 96. **Kaare Selmer**, f. $29/8$ 1911, kontorist. Gf. $7/1$ 1939 m. *Else Synnøve Holtsmark*, f. $11/3$ 1913, dtr. av Bjarne Leonard Holtsmark og Dagny Elfrida f. Larsen.

VI. 28. **Frederik Nils Vibe Selmer**, f. i Frhald $26/10$ 1824, d. Havre $23/12$ 1888, Skipsreder. Han var en rigt begavet Mand med særlige Anlæg for Matematik; om hans forbausende Evne som Gut at kunne regne med de største Tal gik der inden hans nærmeste Familie Fabler. Han bosatte sig 18 Aar gml. i

Havre, hvor han startede som Skibsreder og Trælasthandler. Hans lyse Hoved og den Lethed, hvormed han trængte ind i de franske Forhold, gav ham tidlig Anseelse i Havre. Han blev Formand i den store Handelsclub dernede. Hans merkantile Virksomhet var vistnok ikke baseret paa nogen høiere Uddannelse, alene Begavelsen, Geniet ledede ham. Til dette havde han ogsaa selv den største Tillid. Til en Slægtning (VII 51) ytrede han saaledes engang: «Hvis Du, min kjære, havde saa megen Begavelse at støtte Dig til som jeg i min Kjøbmandsvirksomhed, vilde Du ingen Vanskelighed have med at komme frem i Verden». — Hans Forretning blomstrede især i Krigsaarene 1870—71, da han bl. a. havde paataget sig store Leverancer til den franske Stat af Høi og Foder, som han importerede fra Norge. Men senere uheldige Speculationer bragte hans Hjem nedover, og hans 7 Skibe gik efterhaanden med i hans engang saa blomstrende Handelshus' Tilbage- og Undergang. — — Gf. i Havre $\frac{5}{2}$ 1848 med *Céline Ancel*, f. smst. $\frac{19}{10}$ 1829, d. $\frac{25}{6}$ 1901. — 5 Børn:

VII. 69. **William Georg Frederik Selmer**, f. $\frac{6}{8}$ 1849, d. $\frac{11}{4}$ 1866.

- 70. **Frédéric Vibe Selmer**, f. $\frac{12}{4}$ 1851, d. 1871.

- 71. **Christian Vibe Selmer**, f. $\frac{22}{5}$ 1852, d. 1888. — Gf. 1878 m. *Anna Light*, f. i England 1858. — 2 Børn:

VIII. 125. **Frédéric Vibe Selmer**, f. i Håvre 1879. Saavidt vides var han bosat i England, hvor han døde brystsvag.

- 126. **Amie Selmer**, f. 1881, d. 1888.

- 72. **Jeanne Selmer**, f. i Håvre $\frac{18}{1}$ 1854, død $\frac{10}{2}$ 1907 i Hartford i U. S. A. — Hun flyttet 1872 til Norge og blev i 1874 gift m. Consul *Johannes Schiøtt*, Chra., f. 1845, d. $\frac{10}{4}$ 1906, Søn af Brigadelæge Schiøtt. Efter Mandens Død reiste Fruen med sine 2 Sønner, Pianisten Christian Schiøtt (f. $\frac{11}{3}$ 1882) og Marineltnt. Johannes Schiøtt (f. $\frac{20}{9}$ 1879) til U. S. A., hvor hun fik opleve sidstnv. Søns Bryllup med en Dtr. af Mlilionæren Bedford. Foruden nævnte 2 Sønner, som var de yngste, havde Ægteparret 1 Søn og 2 Døtre, som vistnok er bosatte i Norge.

- 73. **Berthe Selmer**, f. 1855, døde sm. Aar.

VI. 29. **Johanne Marie Magdalene Selmer**, f. $\frac{18}{12}$ 1827 i Frhald, døde ugift i Porsgrund $\frac{3}{4}$ 1854.

III. 8. **Christian Albert Selmer**, f. i Rendsborg $\frac{29}{8}$ 1707, d. i Næs i Hallingdal $\frac{8}{3}$ 1760. Maa vistnok antages at være den samme («unge Person») C. A. S., som findes under $\frac{5}{12}$ 1721, altsaa ganske kort før Faderens Død, at være antaget som Søkadet. Han naaede dog ikke at blive Søofficer, men blev senere, ligesom de andre af hans Brødre, ansat i den norske Landhær. Blev $\frac{14}{2}$ 1729 Fændrik ved 1ste eller oplandske Nasjonalregiment, $\frac{30}{4}$ 1732 Overløjtnant ved Lands og Gran's Komp., $\frac{29}{11}$ 1735 Kaptajnløjtnant ved Ringeske Komp., $\frac{13}{1}$ 1738 Kaptajn; fik Majors Karakter $\frac{7}{4}$ 1756 og Afsked $\frac{15}{6}$ 1857. — Gf. i Chra. $\frac{5}{10}$ 1734 m. *Margrete Holter*, f. smst. $\frac{9}{9}$ 1702, d. i Næs i Hallingdal $\frac{21}{7}$ 1785, Dtr. af Kjøbmand Ole Holter og Hustru Marie f. Bendeke. 10 Børn:

- IV. 18. **Johan Henrik Selmer**, f. i Gran, Hadeland, $\frac{5}{8}$ 1735, d. $\frac{11}{12}$ 1746.
- 19. **Marie Selmer**, f. smst. $\frac{20}{8}$ 1736, d. $\frac{8}{9}$ s. A.
 - 20. **Ole Selmer**, f. i Norderhov $\frac{21}{9}$, d. $\frac{28}{9}$ 1737.
 - 21. **Anna Gjertrud Marie Selmer**, f. i Næs $\frac{13}{11}$ 1739, d. i Chra. $\frac{20}{2}$ 1748.
 - 22. **Marie Bendeke Selmer**, f. i Næs $\frac{3}{4}$ 1740, d. smst, $\frac{28}{7}$ 1792. Gf. i Næs $\frac{10}{9}$ 1756 med Student, senere exam. jur. *Jorgen Peter Rasch*, f. $\frac{28}{10}$ 1738, Dødsåret ubekjendt, Søn af Commerceraad Kr. Rasch og Birgitte Marie f. Vindekilde. (Børn). Gf. 2. i Næs $\frac{29}{10}$ 1778 m. *Helge Trondsen*, f. smst. $\frac{1}{4}$ 1744.
 - 23. **Ole Selmer**, f. i Næs $\frac{28}{8}$ 1741, d. smst. som Kaptajn $\frac{1}{6}$ 1793 (efter en anden Angivelse begrav. $\frac{19}{5}$). Var 1764 Fændrik, 1787 Kaptajn v. 2. Oplandske Nasjonalregiment. Gf. 1. Gg. 1779 m. *Karen Kjep*, db. i Eidsvold $\frac{12}{8}$ 1756, d. som fraskilt(?) $\frac{21}{3}$ 1807 (efter en anden Beretning kjørte hun sig ihjel), Dtr. af Sogneprest til Næsodden Jens Kjep og Margrete f. Gamborg. — Gf. 2. i Næs $\frac{6}{11}$ 1787 m. *Dorothea Vibe*, f. i Rollag $\frac{25}{4}$ 1763, d. i Chra. $\frac{18}{11}$ 1846, Dtr. af Major Johan Christian Vibe og Anna Katrine f. Pihl og Søster til den ovenfor (se V 18) nævnte Stiftamtmand Joachim Chr. Vibe. — 6 Børn, 2 af første, 4 af andet Ægteskab (V 19—24):
- V. 19. **Margrete Selmer**, f. i Eidsvold $\frac{21}{11}$ 1780, d. spæd.
- 20. **Helene Kirstine Selmer**, db. i Chra. $\frac{23}{11}$ 1781, døde spæd.
 - 21. **Karen Kjep Selmer**, f. i Næs $\frac{6}{5}$ 1788, d. i Bergen $\frac{21}{6}$ 1856 hos sine 2 Sonner, bosatte der som Bundtmagere. — Gf. i Gran p. Hadeland $\frac{9}{3}$ 1818 m. Lensmand i Røken pr. Drammen *Kr. Selbo*, f. 1784, d. 1834, Søn af Lensmand Johan Vibe Selbo.
 - 22. **Anna Katrine Selmer**, db. i Næs $\frac{7}{12}$ 1789, d. 1791, $1\frac{1}{2}$ Aar gml.
 - 23. **Johan Christian Albert Vibe Selmer**, f. i Næs $\frac{23}{4}$ 1791, død i Chra. $\frac{21}{5}$ 1855, blev i 1811 udeksaminert fra det militære akademi i Chra., og var 1813 overløjtnt. v. vesterlenske Fodregimt, 1850 Kapt. og Komp.chef v. det Aggershs. hvervede Korps af 1ste Aggerhusiske Fodfolkbrigade. Han kjøbte i 18 . . gaarden Langangen, som han eiet i 20 aar. — Gf. 1. Gg. i Norderhov $\frac{13}{9}$ 1819 m. *Helene d'Uncker*, f. i Chra. $\frac{10}{9}$ 1796, d. i Aal i Hallingdal $\frac{25}{4}$ 1836, Dtr. af Generaladjutant Heinrich d'Uncker, f. $\frac{3}{2}$ 1769, d. $\frac{20}{3}$ 1843, og Elisabeth Charlotte f. Lützow, f. 1763, d. $\frac{26}{10}$ 1840. (Han var født tysker; navnet blev senere til Dunker). — Gf. 2. Gg. $\frac{8}{10}$ 1838 på Hauger m. *Marthe Brejen*, db. i Jevnager $\frac{6}{1}$ 1793, d. i Chra. $\frac{3}{9}$ 1849, Dtr. av Lensmn. Michael Brejen, f. $\frac{23}{12}$ 1756, d. $\frac{1}{11}$ 1848, og Ingeborg Hansdatter Hauger, f. 1758, db. $\frac{11}{11}$ 1758, d. $\frac{5}{9}$ 1802 (Familienavnet skreves indtil 1800 Brejen, så Brejen og fra 1808 Breien). Kapt. Johan Selmer havde 12 Børn (VI 30—41) alle af 1. Ægteskab og fødte i Norderhov. — Fra H. H. Breiens bok «En oplandsslekt gj. et kvart årtusen», side 215. hidsettes: Marthe Breien, lensmn. Michael Breiens 2den datter, blev født på Hauger ved nyttår 1793, døpt $\frac{6}{1}$, og vokste op i fædrehjemmet på Breien gaard. Fra sin ungdom av er hun i tradisjonen skildret som vakker, djerv og av meget livsmot samt sjelden munter. Av de gamle blev berettet, at der var flere friere og blandt dem også en av hovedstadens rikmenn; nevnt blev også den unge loitnant Johan Selmer — en vakker og

behagelig mann — men han blev snart gift med Helene d'Unker på Tanberg, oberst d'Unkers datter. Selv skal jomfru Marthe ha sagt, at hun ikke vilde gifte sig. Så styrte hun huset for sin bror, prokuratoren på Hauger i hans ungkarsdager og var jevnt hos begge brødrene. Efter svigerinnens død på Hauger 1834 overtok Marthe atter styret der og nevnes fra denne tid med et jevnt, roligt sind bestemt og nøiaktig i sitt husbestyr, men jevnlig tilbøielig til raille-rier og uskyldige løier. — Så var det i 1838 hun overrasket alle ved å ekte kaptein Johan Selmer. Deres bryllup stod på Hauger den 8. oktober, hun var da 45 år og han 47 med en stor barneflokk. — Selmer var også veiinspektør på Ringerike, hvor han bodde på Vestern i Haug. I 1834 utnevntes han til kaptein og chef for det nye Aalske kompani i Hallingdal. Det var således på chefsgården Gullhagen i Aal at fru Marthe Selmer flyttet inn. Her var forholdene yderst primitive, idet hovedbygningen var en Hallingdalsk sperrestue m. kjøkken og ett kammer. — Kapt. Selmer er skildret som en vakker mann og af en elskværdig, nobel karakter

IV. 24. **Anna Cecilia Selmer**, f. i Næs $29/5$, d. $7/6$ 1743.

- 25. **Jokum Selmer**, f. smst. $11/6$, d. $19/6$ 1745.

- 26. **Anna Dorotea Selmer**, f. smst. $20/8$ 1747, d. $20/5$ 1820. — Gf. 1789 m. Sagfører i Frhald *Peter Bruun* (som egentlig hed Brandt), f. i Bergen $24/6$ 1837, d. $12/6$ 1806, Søn af Tinstøber Markus Brandt og Helche f. Rytter (1 Søn: Chr. Alb. Selmer Bruun, f. 1786 ?)

- 27. **Anna Gjertrud Selmer**, f. i Næs $17/10$ 1749, d. i Chra. som Enke $3/10$ 1825 Gf. m. Løjtnant, senere Oberstløjtnant v. valderske Skarpskytterbataljon, *Frederik Otto Rappe Juell*, db. $7/1$ 1749, d. $20/3$ 1815, Søn af Foged Jens Juell (1 Datter)

VI. 30. **Henrik Olaus Selmer**, f. $4/10$ 1819. Var først Undertoldbetjent i Bergen og fra Slutningen af 1863 i Chra. Han døde $4/4$ 1883 som Overtoldbetjent i Frhald. — Gf. i Chra. $28/4$ 1851 m. *Louise Frederiksen*, f. $29/10$ 1829, d. $1/3$ 1904, Dtr. af oprindelig Sømand, senere Slagterborger Kristen Frederiksen i Oslo. — 7 Børn:

VII. 74. **Johan Christian Albert Vibe Selmer**, f. i Chra. $14/3$ 1852. d. smst. $19/9$ 1919, Secondltnt. 1872, Prmltnt. 1877, Kaptein Kvartermst. $1/1$ 1889, Komp.chef i 1. Akershs. Infnt. Brigade 1891, $28/11$ 1908 udnævnt til Major og beordret til Chef for Numedals Linjebtl., tog Afsked 1917. — Gf. $4/11$ 1886 m. *Margrethe Dorothea*, f. *Jacobsen*, f. $27/4$ 1859, Dtr. af Grosserer Ferdinand Jacobsen, i Haugesund, og Margrethe Katrine f. Jansen. — 6 Børn:

VIII. 127. **Curt Henrik Vibe Selmer**, f. $26/11$ 1887 i Fredriksstad, db. Mai 1888. Han tog Realartium 1906, vpl. Secdltn. 1907, ulnt. Kapt. og Chef for 5. Automobilkomp. 1918, cand. oecon. 1909, Handelssk.exm. 1910, fra 1910—1912 i privat Forretning, $1/2$ 1912 Secretær v. Chra. Børs, fratraadte her $31/12$ 1916 og overtog Stillingen som Secretær i Den norske Handelsstands Fællesfrg. (nu Norges Handelsstands

Forbund) og Redaktør for Handelstandens Maanedsskrift. Ved Siden heraf Secretær f. Fetevareimportørernes Landsfrg. og Kunstgjødningsgrossisternes Landsfrg. Han fratraadte disse Stillinger $^{30}/_6$ 1920 og gik over i privat Forretningsvirksomhed. Fra $1/9$ 1921 adm. Director for Varetrafikanternes Kontor, Chra. — Overtok og sammensluttet i 1931 firmaerne Teknisk Hushjelp A/S og G. Magnus, Elektrisk installasjonsvirksomhet. Gf. $^{29}/_9$ 1914 m. *Borghild Bauck*, f. i Chra. $^{27}/_7$ 1891, db. $^{30}/_8$ 1891, dtr. av general Ivar Bauck og Olga f. Hielm. — 3 barn:

IX. 97. **Trygve Bauck Selmer**, f. i Chra. $^{4}/_{10}$ 1915, db. $^{8}/_{10}$ 1915, uteksaminert fra Oslo Tekniske Skole 1935 og Artilleriets Befalskole 1936; autorisert som elektrisk installatør 1940 og overtok v. ingeniør G. Magnus' død sm. år stillingen som ansvarshavende installasjonsingeniør i Teknisk Hushjelp A/S. Gf. $^{11}/_9$ 1940 m. *Inger-Margrethe Lassen*, f. i Chra. $^{14}/_4$ 1917, db. $^{24}/_5$ s. å., dtr. av apoteker W. Lassen og frue f. Høibraaten. — 1 barn:

X. 17. **Curt Henrik Selmer**, f. i Oslo $^{4}/_{11}$ 1941, db. smst. $^{24}/_5$ 1942.

- 98. **Eisabeth Selmer**, f. i Chra. $^{6}/_1$ 1917, db. $^{14}/_1$ 1917. Gf. $^{8}/_2$ 1941 m. advokat *Elling Agder*.

- 99. **Ivar Bauck Selmer**, f. i Bærum $^{11}/_3$ 1922, db. $^{20}/_8$ 1922.

VIII. 128. **Johan Henrik Dunker Selmer**, f. i Chra. $^{20}/_2$ 1889, db. smst. $^{19}/_5$ s. å. og knfm. smst. høsten 1904. 1907 uteksm. fra Kra Handelsgmn. og utdannedes videre i forretningslivet, til han $^{1}/_1$ 1918 etablerte egen agenturforretning i Chra.

- 129. **Sverre Selmer**, f. $^{29}/_5$ 1890, db. $^{21}/_8$ 1890 i Chra.; Realartium 1908; premierltm. 1911; Eksm. v. Militære Høiskole 1913; kaptein 1917, major 1934. I 1918 blev han artillerikonstruktør for feltartilleriet, en stilling som i 1934 blev utvidet til artillerikonstruktør for hæren. Han har i en årrekke vært lærer v. Skyteskolen og for hærens artilleri og v. den Militære Høiskole og flere gange foretatt studiereiser til utlandet, vært formann og medlem av en rekke militære kommissjoner, vesentlig til fastsettelse av nytt materiell. En stor del av vårt nyeste militærmateriell har Major Selmer konstruert, især skyts, hvorav kan nevnes 7,5 cm. berghaubits M/32 og M/27, 12 cm. felthaubits M/32, 7,5 cm. luftvernsskanon M/32, 60—81 m.m. bombekaster og 7,5 cm. berghaubits M/39 — alt m. ammunisjon og tilhørende transportmidler. For sitt fremragende virke er S. i 1936 blitt utnevnt til Ridder I St. O. O. — Sin 50-årsdag tilbragte Major Selmer på Grini fangeleir i Bærum

Gf. $26/10$ 1918 m. *Rebekka Erichsen*, f. $27/9$ 1887, db. $27/11$ 1887, dtr. av gårdbruker Nils Johannes Erichsen og Eline f. Guldbransen. — 1 barn:

IX. 100. **Sverre John Selmer**, f. i Oslo $23/10$ 1920, db. $3/4$ 1921.

VIII. 130. **Henrik Trygve Selmer**, f. $24/7$ 1893, d. $16/11$ 1909.

- 131. **Alice Margrethe Selmer**, f. i Chra. $19/4$ 1895, db. $3/6$ 1895. I 1913 uteksm. fra Kra. Handl.gymns. Gf. $7/1$ 1933 m. revisor *Trygve Fredriksen*.

- 132. **Helene Selmer**, f. i Chra. $2/12$ 1896, db. $14/5$ 1897. Tok 1915 sprogl. historisk artium; 1916 handelsk.eksm. Gf. $19/10$ 1921 m. disponent *Nicolay Paus Jenssen*. (3 sønner).

VII. 75. **Elisabeth Charlotte Helene Kristiane Selmer**, f. i Bergen $22/7$ 1854. Gf. Høsten 1883 m. Grosserer *Glor Th. Mejdell*, d. $31/3$ 1892, Søn af Sørenskr. Mejdell paa Lillehammer. — 3 Sønner, hvorom henv. til Stmtvl. over Mejdell-Familien.

- 76. **Louis Selmer**, f. $16/3$ 1856, d. $25/3$ 1857.

- 77. **Henrik Olaus Selmer**, f. smst. $16/3$ 1856, d. $18/10$ 1857.

- 78. **Anna Selmer**, f. smst. $5/11$ 1857, d. $27/11$ s. A.

- 79. **Mariane Selmer**, f. smst. $2/2$ 1860. — Gf. m. dansk Husarofficer, Oberstltnt. i det chilenske Kavaleri, *Victor Lindholm*.

- 80. **Henrik Louis Selmer**, f. i Chra. $20/6$ 1867, student 1886, cand. juris 1892, og var advokatfullm. i Oslo til 1893, da han etablerte egen sagførerftg. i Oslo. En tid — fra $22/3$ 1918 var han midlertd. ansatt som kontrollør for tobakk-, chocolate- og sukkerbeskatningen. Sine siste år var han sykkelig og bodde på Gamlebyens gamle hjem, hvor han døde $22/4$ 1937.

VI. 31. **Nils Vibe Selmer**, f. $19/9$ 1820, d. $17/3$ 1864 som Kaptajn i den Bergenske Brigade. — Gf. i Norderhov $25/3$ 1848 m. sin Cousine *Maren Fredrikke Dunker*, f. smst. $2/6$ 1825, Dtr. af Løjtn. Nikolaj Dunker (d. 1855) og Beate f. Moss. — 5 Børn:

VII. 81. **Johan Nikolaj Bernhard Vibe Selmer**, f. $5/5$ 1849, opgives død i Amerika.

- 82. **Betsy Helene Marie Selmer**, f. $3/11$ 1851. Opgaves af Faml. at være død i Chra.

- 83. **Albert Christian Selmer**, f. $3/3$ 1854, d. $24/10$ 1858.

- 84. **Hilmar Alfred Hagbart Dunker Selmer**, f. $24/9$ 1855, d. $30/3$ 1857.

- 85. **Laurits Hagbart Selmer**, f. $21/6$, d. $21/8$ 1857.

- 32. **Elisabeth Charlotte Selmer**, f. $19/7$ 1821, d. $15/6$ 1871. Hun blev opdraget hos sin Tante Kammerherreinde Dunker i Stockholm, hvor hun $2/6$ 1854 blev gf. m. Vice Häradshöfding, Dr. filos., siden 1858 Notarie i Svea kgl. Hofrätt, Riddare af kgl. Wasa Orden *Wilhelm Daniel Salomon Jakob Königsfeldt*, f. $26/10$ 1820, døde flere og otti Aar gml., Søn af svensk Major M. Königsfeldt. (1 Datter).

- 33. **Dorothea Selmer**, f. $8/2$ 1823, d. 187 . paa Gaarden Nord pr. Kongsvinger. — Gf. i Chra. $17/7$ 1849 m. Lastehandler *Arne Lunderby*, Eier af Gaardene Lunderby og Nord i Vinger Prestegjæld, f. smst. $13/3$ 1822, d. 1891. (7 Børn).

- 34. **Nikolaj Karl Henning Selmer**, f. Febr. 1824, d. $6/11$ s. A.

- VI. 35. **Edvard Henrik Nikolaj Peder Jesper Hans Tor Christian Selmer**, f. $27/7$ 1825, d. i Chra. $17/6$ 1879. Var først Sømand, Skibsfører, senere indtil sin Død Kjøbmand i Chra. — Gf. i Chra. $28/2$ 1853 m. *Katinka Pouline Flor*, f. i Thjem $28/3$ 1833, d. i Chra. $13/9$ 1907, Dtr. af Kaptajn Jens Martinus F. og Anna Luise f. Bratt. Fru Katinka Selmer var blind de sidste Aar af sit Liv. — 5 Børn:
- VII. 86. **Johanne Olga Abrahamine Kirstine Selmer**, f. i Chra. $19/11$ 1854, d. smst. $26/12$ 1902. Gf. m. kgl. Fuldmgt. *J. G. Schmidt*. 4 Børn.
- 87. **Anna Luise Flor Selmer**, f. i Chra. $21/12$ 1855, d. $19/7$ 1916. — Gf. $29/3$ 1877 m. fabrikkformann Johan O. Fjeldstad, f. $4/4$ 1853, d. $30/6$ 1928. (8 Børn).
 - 88. **Edvard Selmer**, f. smst. $23/4$, d. $4/3$ 1857.
 - 89. **Kathinka Edvarda Wilhelmine Selmer**, f. smst. $14/3$ 1859, d. $24/3$ 1917 i Holmestrand. Gf. 1. m. Kjøbmand *Oscar Olausen*, Christianssund; gf. 2. m. daværende Overretssagf. i Chrssund *Fr. Selmer* (VII 48). 3 Døtre, 2 i første, 1 i andet Ægtesk.
 - 90. **Kirsten Bull Selmer**, f. smst. $10/11$ 1861. Gf. m. Kjøbmand *Adolf Larsen*, bosat i Seatell U. S. A. — 1 Barn.
- 36. **Annette Kristine Selmer**, f. $2/3$ 1827, d. $3/11$ 1866 (i Barselseng m. en dødfødt Gut). Gf. i Vinger $23/11$ 1863 m. Landbruger, Forpagter af Gaarden Lunderby, *Christopher Sofus Foss Bye*, f. $13/9$ 1830, Søn af Stiftsamstsskriver Ole Bye og Anna Katrine f. Nannestad.
 - 37. **Karl Henning Dunker Selmer**, f. 1828, d. $9/3$ 1829, $1/2$ Aar glm.
 - 38. **Frederik Vilhelm Selmer**, f. paa Ringerike $2/2$ 1830, d. paa «Solihøgda» $8/3$ 1901. Han var først Handelsborger, bosat i Hamar, derefter i 18 Aar Reisende for Firmaet Carl Schwensen & Co., Chra., indtil 1890, da han kjøbte Gaarden «Solihøgda» nær Chra., som han selv drev og opførte paa den Hotellbygning m. Skydsstation. Efter hans Død dreves «Solihøgda» af hans Enke, til Eiendommen i 1917 solgtes til Skibsreder Fearnly. — Gf. $15/6$ 1872 i Chra. m. *Sofie Fredrikke f. Seehuus*, f. paa Røroen paa Hittern $24/6$ 1845, Dtr. af Handelsmd. Knut Seehuus og Nikoline Marie f. Holm. — 4 Børn:
- VII. 91. **Thorleif Vibe Selmer**, f. i Chra. $14/6$ 1876, db. $7/7$ 76, knfm. i Bærum 1891. Etter best. middelsk.eksm. besøkte han den kgl. kunst- og håndvkskl. og gjennomgikk 1898—99 Kongsberg skovskole (beste karakter). Drev som gårdbrk. på «Solihøgda» til han i 1917 flyttet til gården «Søndre-Fjeld» nær Drammen, hvilken han solgte 1925 og kjøpte høsten 1926 «Rytteråker» i Hole (360 ml.), som solgtes. Deretter drev S. med hundeoppdrett i Tranby, Lier, hvorfra han flyttet i 1937 til Simonstranda, Modum, hvor han bodde til 1940, senere i Tynset. Gf. 1. $18/4$ 1901 m. *Stine Marie Steen*, f. $8/3$ 1880, d. $7/1$ 1915, dtr. av skipskpt. Martin Steen og Maren f. Seehuus. — Gf. 2. 1916 m. sin svigerinne *Trine Steen*, f. $21/1$ 1884. 12 barn, 6 i hvert ekteskap:
- VIII. 133. **Synnøve Selmer**, f. i Oslo $17/9$ 1901. Gf. 1925 m. grdbk. *Bjørn Holm*, sønn av grdbk. O. H. Holm og frue f. Erikssen (5 barn).
- 134. **Sofie Fredrikke Selmer**, f. $2/5$ 1903, d. juli 1903.

- VIII. 135. **Vighild Sofie Seehuus Selmer**, f. i Hole $\frac{4}{7}$ 1904. — Gf. $\frac{13}{12}$ 1930 m. herredsgartner *Arne Brastad*, f. $\frac{12}{6}$ 1901, sønn av grdbk. Andreas Brastad, f. $\frac{29}{6}$ 1868, d. $\frac{22}{5}$ 1903, og hustru Anna f. Kolbrækk, f. $\frac{3}{10}$ 1867, d. $\frac{16}{9}$ 1941. (1 dtr).
- 136. **Thordis Selmer**, f. i Hole $\frac{14}{6}$ 1907. Gf. 19 . . m. ingeniør *Erling Rytterager*, sønn av reisende K. A. Rytterager og frue f. Svendsen. (1 dtr.)
 - 137. **Asgerd Helene Dunker Selmer**, f. i Hole d. $\frac{22}{11}$ 1909. Gf i Nesodden $\frac{11}{2}$ 1939 m. grdbk. *Arne Sorby*, Nesodden, f. $\frac{12}{4}$ 1899, sønn av direktør Olaf Sorby, Nesodden, f. $\frac{1}{9}$ 1867, og frue Ingeborg f. Berg, f. $\frac{8}{4}$ 1870. (Ingen barn).
 - 138. **Wilhelm Fredrik Selmer**, f. i Hole $\frac{5}{3}$ 1912, uteksm. fra Buskerud landbr.skl. — Gf. i Lier $\frac{20}{5}$ 1936 m. *Kristine Bakke*, f. $\frac{26}{1}$ 1915, dtr. av Kristoffer Bakke, Lier, f. $\frac{39}{4}$ 1887 og Anne f. Opsahl, f. $\frac{16}{3}$ 1886. — 4 barn:
- IX. 101. **Randi Synnøve Selmer**, f. i Trunby, Lier, $\frac{3}{7}$ 1936.
- 102. **Liv Mona Selmer**, f. i Eidskogen $\frac{16}{11}$ 1938.
 - 103. **Thorleif Selmer**, f. smst. $\frac{30}{8}$ 1940.
 - 104. **Björg Selmer**, f. i Lier $\frac{17}{2}$ 1942.
- VIII. 139. **Aase Marie Selmer**, f. i Oslo $\frac{28}{7}$ 1917. Gf. $\frac{26}{11}$ 1943 m. bokhandler i Amot, Modum, *Carl Otto Vangen*, f. $\frac{18}{9}$ 1913, student 1932, sønn av Thorbjørn Chr. Vangen, f. $\frac{27}{5}$ 1885 og hustru Laura Andrea f. Sveaas, f. $\frac{5}{6}$ 1887.
- 140. **Elin Margaret Selmer**, f. i Strømgodset $\frac{7}{3}$ 1919.
 - 141. **Sofie Seehuus Selmer**, f. smst. $\frac{22}{6}$ 1921.
 - 142. **Snorre Lützow Selmer**, f. smst. $\frac{7}{4}$ 1923.
 - 143. **Marit Selmer**, f. smst. $\frac{3}{9}$ 1925.
 - 144. **Aslaug Selmer**, f. i Hole $\frac{3}{7}$ 1929.
- VII. 92. **Aslaug Seehuus Selmer**, f. $\frac{26}{3}$ 1878. Gf. $\frac{3}{4}$ 1901 m. Lærer og Kirkesanger *Svend O. Enger*, f. $\frac{7}{8}$ 1872, Søn af Kirkesanger og Lærer Ole Enger i Lier. (4 Børn).
- 93. **Malmfrid Helene Selmer**, f. $\frac{31}{3}$ 1880. Gf. 1907 m. Gaardbruger *Elling Olsen Elsrud*, Aadalen, f. $\frac{12}{2}$ 1883. (2 Sønner).
 - 94. **Vilhelm Frederik Dunker Selmer**, f. $\frac{9}{4}$ 1883. Uddn. som Sjømand, var 1907 Styrmand paa norsk Skib, bosatte sig senere i Amerika, hvor han tog amerikansk Skipperexm. — Gf. i 1908 i Amerika m. *Mary f. Lowton*. : Barn:
- VIII. 145. **Brynhild Selmer**, f. $\frac{17}{4}$ 1910.
- VI. 39. **Beate Helene Selmer**, f. $\frac{39}{4}$ 1831. Hun boede, da Moderen var Enke, sammen med hende i Oslo; ved Moderens Død kom hun til sin Broder (VI 38) paa «Solihøgda». Hun opholdt sig fra Decbr. 1902 paa Sygehjemmet Bethesda i Chra., hvor hun døde d. $\frac{1}{4}$ 1904.
- 40. **En Datter**, død under Fødselen $\frac{27}{7}$ 1832.
 - 41. **Carl Henning Lützow Selmer**, f. $\frac{27}{11}$ 1833, d. $\frac{8}{10}$ 1884. Var Sjømand og Skibskpt. i Chrssund N. — Gf. smst. $\frac{19}{11}$ 1862 m. *Martine Adolphine Voss Møller*, f. $\frac{11}{2}$ 1834, d. 1924, Dtr. af Skibsfører smst. Henning Olai Møller, d. 1866, og Lucie f. Kjeldsberg, d. 1863 — 2 Børn:

VII. 95. **Johan Albrecht Wibe Selmer**, f. i Chrssund $28/7$ 1864, d. af Tyfus $27/8$ 1910. Han begyndte $15\frac{1}{2}$ Aar gml. i Kjøbmadsfrtg. i Chrssund, reiste 1882 til England, hvor han i 8 Aar var ansat i Skibsrederi- og Befragtningsforretning. Derpaa var Albr. W. Selmer i ca. 10 Aar i en større Befragtningsfrtg. og D/s.expedition i Thjem, indtil han 1898 i eget Navn startede sin betydelige D/s.reder- og Befragtningsforretning, som efter hans Død i 1910 overgik til A/S. Det Selmerske Rederi. Han var som en af Thjems største Forretningsmænd interesseret i flere Foretagender og var nogle Aar Medlem af Directionen for Den Nordenfj. Kreditbank. I 1905 blev Albr. W Selmer portugisisk Viceconsul og Ridder af Port Conç. O. — I 1901 købte han Gaarden «Overvik», Ranheim pr. Thjem (300 Maal dyrket Jord og 200 Maal Udmark) som bestyrtes af hans ældste Søn til 1933. — Gf. $5/5$ 1894 i Thjem m. *Nicoline Klinge*, f. $21/5$ 1871, d. $1/1$ 1933, Dtr. af Underfoged Johan Andreas Klinge, f. $11/8$ 1823, d. $29/3$ 1890, og Nicoline f. Thomsen, f. $23/5$ 1831. — 5 Børn:

VIII. 146. **Lilly Selmer**, f. $28/2$ 1895, d. $25/8$ 1910.

- 147. **Kari Andreas Selmer**, f. $19/5$ 1897, db. $11/7$ 1897, knfm. $4/5$ 1913, tok middelsk.eksm. og frekventerte Skjetlein landbr.skls vinterkurs. Overtok garden «Overvik» våren 1933, hvor han bl. a. driver isskjæring. Han er disponent for A/S Trondhjems Iskompani og medl. i styret for Thj. meieri. Gf. 1923 m. *Karen Elisabeth Sandved*, f. $7/7$ 1900, dtr. av av sognepr. Samuel Sandved, Aardal, Sogn, f. $28/8$ 1852, d. $11/8$ 1908 og hustru Hanna Malene f. Aasland, f. $14/9$ 1867. 4 barn:

IX. 105. **Ninni Selmer**, f. $23/4$ 1924.

- 106. **Randi Selmer**, f. $1/1$ 1928.
- 107. **Ruth Selmer**, f. $23/12$ 1932, d. 6 uker gml.
- 108. **Karl Johan Albrecht Selmer**, f. $4/4$ 1934.
- 148. **Trygve Selmer**, f. $23/9$ 1900, db. $22/11$ 1900, knfm. $3/12$ 1916, tok middl.sk.eksm. (t.), gikk $1\frac{1}{2}$ år i realgymn., 1-årig handelssk.eksm., hospiterte 1 år på Aas Landbr.sk., 1920—21, og ansattes 1922 i A/S Gunnar Birkeland, hvis kontorchef han nu er. — Gf. juni 1934 m. *Anna Margaret Grytness*, f. $24/12$ 1906, dtr. av ingeniør Hallvard Grytness, f. $2/2$ 1878 og hustru Valborg f. Dahl, f. $1/10$ 1881. — 2 barn:
- IX. 109. **Bjørn Selmer**, f. $8/3$ 1936.
- 110. **Hallvard Selmer**, f. $5/6$ 1939.
- 149. **Johan Albrecht Wibe Selmer**, f. $31/5$ 1902, db. $7/8$ 1902, knfm. $12/5$ 1918, tok middelsk.eksm., ettårig Hndl.sk.eksm. (1.50), var bankassistent til høsten 1925, da han reiste til San Francisco, hvor han var til janr. 1933. Ved hjemkomst startet han A/S Plama, T.heim, (malervarer) hvis chef han er.
- 150. **Riedar Lützow Selmer**, advokat, f. $29/1$ 1907, db. $23/4$ 1907, knfm. $3/12$ 1922, cand. jur. 1932. Hos byfogden i T.heim 1932 og begyndte $2/1$ 1933 s. fullm. hos H.R.advokat og Riksmgl.mann Andreas Clausen. Siden 1934 kompanjong

hos denne. Medlem i styret til flere firmaer. Gf. $24/3$ 1934 m. *Tordis Harriet Aars*, f. $11/2$ 1911, dtr. av avdelingschef i Oslo Telefonanlegg Aksel Aars, f. $7/7$ 1876, d. $13/8$ 1936 og hustru Aridbjørg Dorothea f. Wiese, f. $13/6$ 1880. — 2 barn:

IX. 111. **Albrecht Aars Selmer**, f. $23/12$ 1935.

- 112. **Lill Selmer**, f. $28/7$ 1937.

VII. 96. **Lucie Kaja Martine Selmer**, f. i Chrssund $1/3$ 1867, hvor hun var lærerinne til 1920, da hun bosatte seg sammen med sin mor på Hestnes, Otnes, Valsøyfjord pr. Christiansund, hvor hun døde $13/11$ 1940. Med en helt usedvanlig interesse og tiltaksvilje gikk frk. Selmer inn for en rekke sociale og kulturelle formål i Valsøyfjord, hvor hun de siste 20 år av sitt liv hadde sitt vakre og gjestfrie hjem. På hendes foranledning blev der startet en forening «Gamles Venner» med hende som formann, og denne foreningen har skaffet bygden midler til et gamlehjem. Frøken Selmer ydet selv en betydelig del av midlerne. Hun deltog også meget aktivt i arbeidet for restaureringen av Valsøyfjord kirke.

V. 24. **Anna Katrine Vibe Selmer**, db. i Næs i Hallingdal $10/2$ 1793, d. i Kongsvinger $23/3$ 1850. — Gf. i Sandsvær $11/7$ 1829 m. fhv. Kaptein *Vilhelm Christian Hygen*, f. 1775, d. i Kongsvinger $19/11$ 1849. (Han blev Officer 1793, Kaptein 1810 og afgik paa Vartpenge ved Hærindskrækningen i 1818).

III. 9. **Sigismund Christian Selmer**, f. i Rendsborg $31/12$ 1708, d. p. Cæcilienborg v. Thjem $21/7$ 1791. Det er dennes Linie, som i Norge pleier at kaldes den Nordenfjeldske i Modsætning til de andre, de Søndenfjeldske. Han blev $30/1$ 1732 Fændrik ved andet eller vestre Oplandske Nasjonalregm., $12/8$ 1735 Overløjtnant ved Gran og Jevnagers Komp. under samme Rgm., $13/1$ 1738 Kaptajnløjtnant v. Ringerigske Komp., fik $10/7$ 1739 Kaptajns Karakter; $17/2$ 1751 forsat til øvre Valdarske Komp., $13/11$ s. A. til Sigdalske, $27/9$ 1757 igjen til Ringerigske med Majors Karakter, blev $11/7$ 1759 Sekondmajor $4/3$ 1770 Oberstløjtnant ved tredie Trondhjemske Regiment. Fik Obersts Karakter $1/3$ 1780 og Afsked 1786 med 500 Rdl. i Pension. — Gf. i Chrssand $10/4$ 1749 m. *Johanne Katrine Nyrop*, f. $10/4$ 1727, d. p. Cæcilienborg $10/6$ 1804, Dtr. af Biskop Christoffer Hansen Nyrop i Chrssand og Elisabeth Kirstine f. Hjort. De havde følgende 14 Børn (IV 28—41), alle fødte i Norderhov paa Ringesø (Gaarden Frog):

IV. 28. **Gjertrud Selmer**, db. $3/4$ 1750. — Gf. i Norderhov $6/2$ 1769 m. Regimentskvartermesteren *Tomas Jensen*, f. 1727, d. $11/9$ 1786. (5 Børn).

- 29. **Kristoffer Selmer**, db. $3/3$ 1751, døde ugift og sindssvag.

- 30. **Elisabeth Kirstine Selmer**, db. $16/6$ 1752, d. $22/12$ 1811. — Gf. m. Oberst *Johan Otto v. d. Osten*, som stod i det 3die trondhjemske Fodfolkrqm., Eier af Gaarden Kulsaa v. Thjem, db. $21/8$ 1747, d. $15/10$ 1821, Søn af daværende Løjtn. Jak. Fr. v. d. Osten og Ulrikke Eleonora f. Frølich. Om der var Børn, vides ikke).

- IV. 31. **Katrine Margrete Selmer**, f. $\frac{23}{8}$ 1753, d. $\frac{13}{2}$ 1832. — Gf. m. Kaptajn *Nils Krabbe Vind Richelieu*, f. i Tingvold i Romsdalen $\frac{7}{8}$ 1757, d. $\frac{21}{2}$ 1807, Søn af Major v. 2det trondhjemske Rgmt. Johan Kristoffer Richelieu. — Der var 2 Sønner og 3 Dotre, hvis Descendenter lever i Danmark.
- 32. **Sara Maria Selmer**, db. $\frac{27}{11}$ 1754, d. Janr. 1755.
- 33. **Johan Henrik Selmer**, f. $\frac{26}{4}$ 1756, d. i Vejle $\frac{21}{1}$ 1831. — Allerede 12 Aar gml. satte Faderen ham som Underofficer ved sit Regmt., og i Begyndelsen af 1770 kom han paa Militærskolen i Chra.; derfra gik han 1772 til Kjøbenhavn og blev Stykjuncker ved Artillerikorpsen, og i Novbr. 1773 Artilleriløjtnant. Blev 1784 tillige Landmaaler, 1785 Landinspector og var i saadan Egenskab i idelig Virksomhed ved Opmaaling og Udskiftning af de kongelige Eendomme paa Bornholm og i Fredriksborg Amt. 1786 blev han af Hensyn til disse Arbejder sat paa Vente i Hæren, men oprykkede iøvrigt efter sin Tjenststid til Kaptajn af Artilleriet. Efterat alle Udskiftningerne i det nævnte Amt var tilendebragte, blev han 1792 ansat ved de nye Indretninger paa de Soroske Godser, og blev 1795 Medlem af Hoverikommisjonen for Sjælland og Øerne. Den $\frac{26}{2}$ 1800 udnævntes han til Amtmand i Bratsberg Amt (i Norge), hvorfra han under $\frac{27}{4}$ 1803 forflyttedes som Amtmand til Vejle Amt i Danmark, hvilken Post han beklædte, indtil han i 1820 efter indgiven Ansøgning under $\frac{20}{5}$ blev afskediget i Naade og med Pension. I 1806 var han tillige bleven Medlem af Matrikelkommisjonen, og i denne vedblev han at virke — som Formand — ogsaa efter at være gaaet af som Amtmand, indtil han i 1825 heri standsedes af den langvarige Svaghed, hvoraf han tilsidst døde, henimod 75 Aar gml. — Amtmand Selmer blev $\frac{23}{1}$ 1813 Ridder af Dannebrog. — Gf. i Kjøbenhavn $\frac{7}{5}$ 1800 m. *Inger Marie Müller*, f. paa Gaarden Stokholt i Bjernede Sogn paa Sorø Gods $\frac{11}{9}$ 1774, d. i Vejle $\frac{23}{6}$ 1828, Dtr. af Forvalter v. Sorø Akademi Kaspar Peter Müller og Anna f. Paludan. — 8 Børn:
- V. 25. **Johanne Katrine Selmer**, f. paa Gaarden Men (nu Menstad) i Gjerpen i Norge $\frac{7}{2}$ 1801. Død ugift i Kjøbenhavn $\frac{13}{6}$ 1893.
- 26. **Hannibal Peter Selmer**, f. smst. den $\frac{3}{9}$ 1802, d. p. Fredriksberg $\frac{2}{10}$ 1877. Han blev Student fra Horsens 1820, juridisk Cand. (laud) 1826; $\frac{31}{9}$ 1828 Kopist i Universitetsdirectionens Kontor, hvor han oprykkede til under $\frac{27}{6}$ 1837 at blive sammes Chef (som Kancellisekretær, senere Kancelliraad), fra hvilken Post han ved Universitetsdirectionens Oplosning Vaaren 1848 gik af ($\frac{11}{4}$) paa Vartpenge og som Justitsraad ($\frac{3}{6}$). — Resten af sit Liv henlevede han som Privatmand. H. P. Selmer udgav flere periodiske Skrifter, saasom «Akademiske Tidender» (1833—1841), «Kjøbenhavns Universitets Aarbog» (1849—1852, med Biografer af nylig Afdøde i Ind- og Udland); stor Opmerksomhed vakte han ved sine puristiske Værker, især den i 1861 udgivne tykke Bog: «om de i det danske Sprog forekommende fremmede Ord samt Tyskagtigheder, andre Ufuldkommenheder og Sprog- og Retskrivningsfeil». — Han var ivrig med at opfinde nye danske Ord til at afløse de fremmede med; men hermed var han ikke heldig, han blev tilsidst en ren Særling, der stod ganske alene med sine Idéer og underlige Ord, og han bidrog med disse til at bringe Sprogrensningen i Vanry; nogen virkelig Indflydelse paa

Sproget havde han heller ikke. — Slægten Selmer maa være H. P. Selmer taknemlig for hans Udgivelse af Stamtavlen Udgave af 1868. — Gf. i Kjøbenhavn $14/12$ 1837 med *Johanne Adelaide Vilken*, f. $29/1$ 1809, d. $2/7$ 1852, Dtr. af Kontorchef i Nationalbanken Kancelliraad Jessenius Nikolaj Henrik Vilken, f. $6/3$ 1780, d. $6/5$ 1842, og Johanne f. Hvid, f. $23/12$ 1786. — 3 Børn:

VI. 42. **Inger Marie Johanne Selmer**, f. i Kjøbenhavn $26/2$ 1843, d. $22/7$ 1913. som sindssyg.

- 43. **Johanne Adelaide Selmer**, f. smst. $30/8$ 1845, d. $17/11$ 1853.

- 44. **Nikoline Henriette Selmer**, f. i Fredriksberg $12/9$, d. $22/10$ 1848.

V. 27. **Luise Augusta Selmer**, f. i Vejle $16/8$ 1804, d. $27/5$ 1806.

- 28. **Luise Augusta Selmer**, f. smst. $1/12$ 1806, d. $22/5$ 1807.

- 29. **Valdemar Sigismund Selmer**, f. smst. $24/6$, d. $23/10$ 1808.

- 30. **Inger Marie Charlotte Selmer**, f. smst. $4/1$ 1811, døde (ugift) i Kjøbenhavn $22/7$ 1881.

- 31. **Sigismund Selmer**, f. & d. i Vejle $7/6$ 1812.

- 32. **Harald Selmer**, f. smst. $18/3$ 1814, d. $17/12$ 1879. Student 1831; efter i 1838 at have taget Lægeexm. (med laud.) var han Lægekand. p. Bistrup, siden prakt. Læge i Stege, i Jylland og endelig i Kjøbenhavn, hvor han 1847—1852 var Udgiver af «Bibliothek f. Læger». I 1841 udgav han sit polemiske Skrift «Om Psykiatriens Tilstand i Danmark med særligt Hensyn til St. Hans Hospital paa Bidstrupgaard», som fremkaldte en literær Feide. — I 1842 udgav han «Om Sindssygdomme og andre sygelige Sjælstilstande» og i 1846 «Alm. Grundsætninger for Daarevæsenets Indretning», og han fik derefter en væsentlig Del i Bygningen og Indretningen af Sindssygeanstalten v. Aarhus, ved hvilken han fra $1/6$ 1852—1878 var Overlæge. S. blev $1/1$ 1856 Professor og $1/1$ 1859 Ridder af Dannebrog. I 1877 blev han ved 400-Aarsfesten i Upsala creeret til Dr. med. honoris. Efter Ansøgning (p. Gr. af nedbrudt Helbred) fik han Afsked $1/4$ 1878. Som Anerkjendelse fik han af Rigsdagen forhøiet Pension og Titel af Etatsraad. Høsten 1879 udgav han «Statistiske Medd. og Unders. fra Sindssygeanst. ved Aarhus». S. blev af Staten begravet paa Sindssygeanstaltens Kirkegaard ved Aarhus. — Gf. i Fredensborg $10/10$ 1842 m. *Julie Frederikke Bodenhof*, f. $12/11$ 1818, d. $21/2$ 1863, Dtr. af Forpagter af Bidstrupsgaards Jorder ved Roskilde Andr. Bodenhof og Golla Hermantine f. Rosing. — 7 Børn:

VI. 45. **Johanne Charlotte Selmer**, f. p. Hjortespring, Viborg St., den $7/8$ 1844, døde i U. S. A., hvorhen hun udvandrede 1883. — Gf. $4/8$ 1866

m. Kunstmaler *Robert Peel Bojesen*, f. $27/12$ 1841, d. $4/12$ 1876, Søn af Kredslæge i Holbek Bo B. og Jensine Mathilde f. Opius. (7 Børn).

- 46. **Golla Hermantine Selmer**, f. p. Hjortesp. $31/1$ 1846, d. i Kjøbenhavn $27/4$ 1851.

- 47. **Johan Henrik Selmer**, f. i Kjøbenhavn $22/11$ 1847, d. i Roskilde $17/11$ 1893. Blev Student 1866, cand. med. (laud.) 1873, og praktiserede først i Ferritslev. Blev $1/11$ 1877 cand. paa K. H. i Kjøbenhavn, fra $1/6$ — $1/12$ 1879 Reserve læge i Hæren, $1/12$ 1879— $1/12$ 1881 Reservemedicus ved Fredriks Hosp. Fra $1/11$ 1878 assisterede han Stadslægen i Kjøbenhavn ved statistiske Arbejder m. H. t. Kjøhavns Syge- og Dødelighed, var om Sommeren i Aarene 1880—1886 const. Stadslæge. — $1/6$ 1882 blev han Læge ved Karantænen i Kjøbenhavn, $1/5$ 1879 Assistent ved

Vaccinationsanst. i Kjøbenhavn. — Den $13/3$ 1880 blev J. H. Selmer Goodtemplar og fra August 1882—1885 Ordenschef. Han indlagde sig stor Fortjeneste i Arbeidet for Ædruelighedens Fremme i Danmark, var Medstifter af «Samfundet til Ædruelighedens Fremme» og var Ophavsmanden til Planen om Oprettelse af et Drankerhjem og Sjælen i det forberedende Arbeide for dette. — Gf. 1. den $10/10$ 1874 m. *Elna Marie Jensen*, f. i Kjøbenhavn $13/4$ 1848, d. $3/7$ 1877, Dtr. af Overlæge ved Østifternes Sindssygeanst. v. Vordingborg H. P. Jensen og Golla Hermandine f. Bodenhof. — Gf. 2. den $12/7$ 1884 m. *Ida Dorothea Elisabeth Wolff*, f. $25/1$ 1860 i Rendsborg, Dtr. af Overauditor C. J. Wolff og Karen Margrethe Cathrine f. Agerup. — 1 Barn af 1ste Ægteskab:

VII. 97. **Estrid Selmer**, f. i Ferritslev $24/11$ 1875. Var først Sygepleierske, senere Kontordame i Kjøbenhavn.

VI. 48. **Andreas Julius Selmer**, f. i Kjøbenhavn $8/2$ 1850. Gik 1866 tilsøs efter at have bestaaet den høiere Realexamen; tog 1871 Styrmandsexm. i Kjøbenhavn og aftjente 1876 sin Værnepligt i Marinen som Reserveofficer. — Siden førte S. Dampskib under chilensk Flag paa Vestk. af Syd-Amerika med Bopæl i Valparaiso. — Gf. $15/1$ 1897 i Valparaiso m. *Fanny Biber*, f. $19/1$ 1862 i Nordlingen, Bayern, Dtr. af Lokomotivfører Johann Gottlieb Michael Biber og Marie Anna f. Dycke. — 3 Børn:

VII. 98. **Harald Selmer**, f. $20/11$ 1897.

- 99. **Frances Ann Selmer**, f. $9/11$ 1899.

- 100. **Karen Elisabeth Selmer**, f. $18/1$ 1903.

- 49. **Golla Hermandine Selmer**, f. i Kjøbenhavn $23/1$ 1852, død ved Aarhus $21/2$ 1854.

- 50. **Udøbt Datter**, f. v. Aarhus $5/1$, d. $11/3$ 1854.

- 51. **Marie Sofie Selmer**, f. smst. $17/4$ 1855. Udvandrede 1883 sm. m. Søsteren (VI 45) til U. S. A., hvor hun blev Sygepleierske.

IV. 34. **Sara Marie Selmer**, db. $19/7$ 1857, d. s. A. 13 Uger gml.

- 35. **Peter Selmer**, (eller **Peter Hersleb Selmer**, som han kaldte sig selv, efter Sigende til Minde om en Velgjører, men hans Døbenavn var kun Peter), f. $6/12$ 1758, d. i Kjøbenhavn $27/1$ 1819. Blev $27/12$ 1780 Underløjtnant i Søværnet, 1789 Overløjtnant, s. A. Inspections-Officer v. Holmens Reberbane, 1796 Kaptajn-løjtnant, 1800 Kaptajn, 1810 Kommandørkaptajn, $1/10$ 1815 Kommandør. — Gf. i Kjøbenhavn $3/9$ 1788 m. *Marie Grove*, f. $5/10$ 1762, d. i Kjøbenhavn $8/7$ 1827, Dtr. af Kontorchef v. Holmen Etatsraad Joh. Kr. Grove og Mette Marie f. Årebo. — 9 Børn (V 33—41) alle fødte i Kjøbenhavn:

V. 33. **Johanne Katrine Marie Selmer**, f. $21/6$ 1789, d. i Kjøbenhavn $5/9$ 1870. Gf. i Kjøbenhavn $27/3$ 1815 m. Kontorchef i Rentekammeret, Justisraad, senere kommitteret og Konferensraad *Christian Rothe*, Rdd. af Dannebrog og Dannebrogsmænd, f. $27/6$ 1770, død som afskediget $1/9$ 1852, Son af Etatsraad Tyge Jesper Rothe og Karen f. Bjørn, og gift 1.

m. Charlotte Kirstine Müller, Str. af den ovenfor (IV 33) nævnte Inger Marie Müller. — (8 Børn, hvis Descendenter lever i Danmark, mestendels i Kjøbenhavn).

- V. 34. **Mette Marie Petrea Selmer**, f. $\frac{7}{3}$, d. $\frac{30}{3}$ 1791.
 - 35. **Johanne Christiane Selmer**, f. $\frac{20}{3}$ 1792; døde ugift i Kjøbenhavn $\frac{7}{8}$ 1873.
 - 36. **Sigismund Christian Peter Selmer**, f. $\frac{6}{10}$ 1794, d. $\frac{21}{2}$ 1795.
 - 37. **Karen Mariette Dorotea Selmer**, f. $\frac{7}{2}$ 1796, d. ugift p. Herregaarden Buderupholm i Jylland $\frac{2}{7}$ 1821.
 - 38. **Johan Henrik Selmer**, f. $\frac{1}{7}$, d. $\frac{7}{7}$ 1799.
 - 39. **Immanuel Selmer**, f. $\frac{22}{7}$ 1800, d. ugift $\frac{23}{4}$ 1842. Blev Student 1817, cand. jur. (laud.) 1821. Var Auditor ved 2det Livregimt. og ved garden samt Overauditor, i nogle Aar tillige overtallig Assessor i Kjøhavns Politiret, fra hvilket sidste Embede han under $\frac{9}{12}$ 1841 blev i Naade og m. Ventepenge afskediget. — Han forulykkede paa en Lystreise i Schweiz, idet han styrtede ned af Riggibjerget, hvor han var gaaet op uden Fører.
 - 40. **Udøbt Søn**, f. og d. 1802.
 - 41. **Mariane Elisabeth Kirstine Selmer**, f. $\frac{23}{4}$ 1804, d. $\frac{1}{2}$ 1891. Gf. i Kjøbenhavn $\frac{8}{1}$ 1830 m. Overretssagfører, senere Skifteforvalter i Vestindien, Justitsraad, Byfoged og Borgermester i Slagelse *Peter Lorenz Benzon*, f. $\frac{29}{5}$ 1779, d. $\frac{23}{5}$ 1879, Søn af Urtekræmmer og Grosserer i Kjøbenhavn Peder Benzon og Elisabeth Katrine f. Sejdelin. — (4 Børn).

IV. 36. **Sigismund Christian Selmer**, f. $\frac{23}{2}$ 1760, d. paa Cæcilienborg v. Thjem $\frac{4}{5}$ 1827. Blev $\frac{5}{5}$ 1779 Underløjtnant, $\frac{17}{5}$ 1786 Overløjtnant v. 3die thronhj. Rgmt. til Fods; $\frac{8}{2}$ 1794 Auditor og Regimentskvartermester v. 1ste thronhj. Fodrgmt. og ved Garnisonen, og fik $\frac{13}{5}$ 1803 Titel af Generalauditor. Ved den Hærindskrækning, som paafulgte Adskillelsen fra Danmark, gik han ud af Virksomhed, formodentlig med Pension ell. Vartpenge, og levede forresten af en liden Formue, han havde erhvervet ved sit første Ægteskab. Han giftede sig nemlig 1. i Thjem $\frac{21}{12}$ 1785 m. Frk. *Nannette Pavillard*, en fransk Dame, der var bleven indforskrevet som Selskabsdame for den der-værende General Kroghs rige Svigermoder Fru Schøller; denne skjænkede dem i Medgift den smukke og betydelige Landeiendom Nedre Stafne, som efter Fruen fik det ovenanførte Navn Cæcilienborg. — Ægteskabet blev barnløst, og snart bukkede den fine franske Dame under for det barske Klima. Gf. 2. $\frac{21}{9}$ 1793 m. *Karen Juliane Matea Heltzen*, f. i Kongsberg $\frac{14}{8}$ 1773, d. i Thjem $\frac{21}{2}$ 1839, Dtr. af Overbjerghauptmand, Konferensraad Kristian Ernst Heltzen og Anna Kirstine f. Hoxthausen. — 7 Børn (V 42—48):

- V. 42. **Nannette Pavillard Selmer**, f. $\frac{7}{8}$ 1795, d. 1796.
 - 43. **Johanne Katrine Christiane Selmer**, f. $\frac{2}{5}$ 1796, d. $\frac{21}{4}$ 1826. — Gf. $\frac{25}{8}$ 1813 m. Krigsraad *Andreas Svane Dick*, f. i Danmark $\frac{23}{3}$ 1786, d. $\frac{30}{10}$ 1849. Dick havde i Krigens Tid været Løjtnant, var Eier af en Reberbane, senere af et Brændevinsbrænderi v. Thjem. — (6 Børn).
 - 44. **Sigismund Christian Ernst Selmer**, f. $\frac{21}{10}$ 1798, d. i Thjem $\frac{9}{1}$ 1849. Han var bestemt til Studeringer, men maatte p. G. af Sygdom (Krampeslag), som overfaldt ham allerede i Skolen, sættes til Han-

delen, og blev da Kjøbmand i Thjem, men døde sindssvag. — Gf. $\frac{26}{10}$ 1829 med *Luiſe Phil*, f. $\frac{12}{12}$ 1795, d. $\frac{6}{4}$ 1875, Dtr. af Sogneprest, Professor Ole Pihl og Anna Katrine f. Holm. 1 Datter:

VI. 52. **Sigismunda Christiane Selmer**, f. $\frac{13}{3}$ 1832, d. $\frac{1}{6}$ 1853.

V. 45. **Georgine Margrete Frederikke Selmer**, f. $\frac{9}{3}$ 1800, d. $\frac{26}{10}$ 1852. Gf. $\frac{21}{9}$ 1820 m. Kjøbmand og Stadskaptajn *Hans Arentz* i Thjem, f. $\frac{18}{7}$ 1791, d. $\frac{3}{1}$ 1860. — (7 Børn).

- 46. **Nikoline Brog Selmer**, f. $\frac{12}{7}$ 1802, d. $\frac{25}{10}$ 1891. Gf. $\frac{11}{5}$ 1828 m. Stiftsoverretsjustitiarius og Bankdirector i Thjem *Jakob Roll*, Ridder af Nordstjernen og St. Olafs O., f. $\frac{17}{3}$ 1783, d. $\frac{7}{3}$ 1870. Hun var hans 3die Kone og fødte ham 4 Børn, hvoribl. Sønnen Assessor i Høiesteret, F. N. Roll, f. $\frac{28}{5}$ 1831.

- 47. **Nannette Margrete Pavillard Selmer**, f. $\frac{28}{1}$ 1805, døde ugift i Thjem i Decbr. 1888.

- 48. **Caroline Luiſe Charlotte Selmer**, f. $\frac{2}{12}$ 1809, døde ugift i Thjem i Mai 1886.

IV. 37. **Frederik Christian Selmer**, f. $\frac{15}{2}$ 1762, d. i Hørsholm (Sjælland) $\frac{1}{12}$ 1843. Han blev saaledes baade den Ældste af Aar og den længstlevende af alle sine Brødre. Han blev Officer i den norske Hær, og var Kaptajn og Landinspector, da han i 1795 blev Medlem af Høverikommisſionen for Jylland. Blev i 1799 constitueret og $\frac{19}{6}$ 1805 udnævnt til Amtsforvalter i Hørsholm; $\frac{24}{6}$ 1808 udnævntes S. til Justitsraad. Han var tillige Landvæsenskommisſær og Forstkasserer. Under $\frac{22}{12}$ 1821 blev han i Naade afskediget fra Embedet og levede siden i Hørsholm til sin Død. — Gf. $\frac{2}{6}$ 1799 med sin Søsterdatter *Ellena Jakobine Jensen* (Dtr. af IV 28), f. $\frac{23}{9}$ 1774, d. i Hørsholm $\frac{12}{12}$ 1852. 9 Børn, alle fødte i Hørsholm:

V. 49. **Johanne Catrine Selmer**, f. $\frac{3}{3}$ 1801, død ugift i Hørsholm $\frac{4}{9}$ 1871.

- 50. **Frederikke Kristiane Selmer**, f. $\frac{22}{10}$ 1802, d. smst. $\frac{19}{10}$ 1822.

- 51. **Eline Jakobine Selmer**, f. $\frac{11}{3}$ 1805, d. ugift smst. $\frac{17}{6}$ 1880.

- 52. **Pouline Selmer**, f. $\frac{7}{8}$ 1807, d. ugift smst. $\frac{17}{10}$ 1870.

- 53. **Marie Bartholdine Selmer**, f. $\frac{7}{8}$ 1809, død ugift smst. $\frac{13}{12}$ 1852.

- 54. **Anna Catrine Selmer**, f. $\frac{7}{6}$ 1811, død ugift smst. $\frac{9}{3}$ 1846.

- 55. **Tomas Selmer**, f. $\frac{13}{6}$ 1813; blev Student 1832 og døde som stud. juris $\frac{20}{1}$ 1836.

- 56. **Ida Ulrikka Andrea Selmer**, f. $\frac{27}{6}$ 1817, død smst. $\frac{7}{1}$ 1829.

- 57. **Laura Selmer**, f. $\frac{19}{2}$, d. $\frac{28}{2}$ 1820.

- 38. **Jakob Bendiks Selmer**, db, $\frac{13}{9}$ 1763. Blev Officer og avancerede til Artillerikaptajn, men blev sindssvag, da han var omtrent 30 Aar gml., og døde ugift i det slesvigske Sindssygeasyl, hvor han havde opholdt sig de sidste 15 Aar, $\frac{20}{5}$ 1838.

- 39. **Peder Jespersen Selmer**, f. $\frac{11}{3}$ 1765, d. $\frac{31}{12}$ 1821. (Opkaldt efter sin Morbroder Provst Peder Jespersen Nyrop, som var Prest i Norderhov indtil 1763). Blev Oberstloitnant i Kavalleriet, var Eskadronchef i et Dragonregiment, hvorfra han senere havde Afsked. Han var antagelig i nogle Aar i Tiden før 1790 bosat som Officer paa Bynæsset ved Trondhjem. Var fra 1790—1821 Eier af følgende Gaarde i Stadsbygdens Thinglag: 1) Nedre Ingdal 2) Grøstad 3) Øvre Ingdal 4) Skjelbred og desuden flg. i Børsen

Thinglag (det senere Gjetestrandens Herred) 5) Bjørnbeth og 6) Aunet ell. Hammerfjeld. Solgte i 1800 Gaarden Skjelbred ligesom Aunet ogsaa i hans Tid frasolgte «Ingdalsgodset», som hørte under Reinkloster til 1663, da det solgtes til Kjøbmd. Hans J. Bull fra Thjem. «Ingdalsgodset» eiedes siden af H. J. Bulls Enke, Margrethe Hansdatter, fra hvem det overdroges hendes Søn af 1ste Ægteskab Fredrik Hansson Green (hvis Fader var Raadmand Hans J. Green), som eiede Godset fra 1691—1714. Dennes Enke Ellsabeth Rasmusdatter giftede sig med Jakob Mortensen Reen ell. Reener, som besad Godset fra 1720—1735 (?). Senere Eiere har været Hans Fredrik Green (1735—1744, Søn af ovenn. Fredr. H. Green), dennes Enke Maren, f. Lind (1744—1747), senere gift m. Jon Christoffersen Todal (Eier fra 1747—1769). Maren Todal f. Lind eiede atter Godset som Enke fra 1769—1788, da hun solgte det til Sønnen Svend Jonsen Todal, der i 1790 solgte det til sin Halvsøster Sille Green, og gennem hende, som blev P. J. Selmers Hustru, kom «Ingdalsgodset» i Selmerfamiliens Besiddelse. Oberstløjtnant P. J. Selmer købte Stadsbygdens og Rissens Kirker af Justitiarius von Trampe i Thjem. — S. fik «kgl. Bevilling» til at drive Nedre Ingdals Sagbrug med Angivelse af, hvor mange Tylvter Trær der kunde hugges i de hans Eiendomme tilhørende Skove. — Oberst P. J. Selmer deltog i 1808 & 1809 i Krigen mod Sverige og havde med sine Soldater Tilhold i Indherred. — — Gf. 1) $\frac{23}{6}$ 1790 med Presteenken *Sille Kaas* f. *Green* til Ingdalen, db. $\frac{1}{12}$ 1742, d. $\frac{11}{4}$ 1800, Dtr. af «Monsiur» Hans Fredrik Green til Ingdalen og Maren f. Lind, og Enke efter Skibsprest Johan Kaas; 2) $\frac{20}{9}$ 1801 m. *Marie Luise Heintz*, f. $\frac{29}{9}$ 1774, d. $\frac{3}{9}$ 1845, fra Grytten i Romsdalen. Hun var i sine sidste Leveaar stok blind. Af 2det Ægteskab 6 Børn:

V. 58. **Peter Christian Green Selmer**, f. $\frac{20}{3}$ 1802, d. $\frac{31}{7}$ 1803.

- 59. **Sille Selmer**, f. $\frac{19}{1}$ 1803, d. $\frac{2}{2}$ 1878 paa Herø hos sin Søn. Gf. m. Skibskapt. *Jakob Ostby*, d. $\frac{15}{11}$ 1859, med hvem 2 Børn:

Marie Louise Ostby, f. $\frac{8}{8}$ 1833, d. $\frac{2}{11}$ 1891, gf. m. Lensmd. N. Brodtkorb, f. 1826, d. $\frac{4}{9}$ 1898.

Peter Jesper Ostby, Prest, f. $\frac{29}{1}$ 1836, d. 1900.

- 60. **Johanne Katrine Selmer**, f. $\frac{11}{2}$ 1805, d. i Thjem $\frac{7}{11}$ 1865. — Gf. $\frac{12}{6}$ 1835 m. Eier af Aafjords Gods *Tore Peter Berg*, f. $\frac{1}{8}$ 1805, d. i Kjøbenhavn $\frac{17}{10}$ 1871, begrv. i Thjem. 2 Døtre:

Amalie Marie Berg, f. $\frac{17}{3}$ 1836, d. $\frac{11}{6}$ 1847.

Marine Kristiane Berg, f. $\frac{2}{5}$ 1838, gf. m. sin nedenanførte Fætter, Artilleriløitn. M. H. Arentz.

- 61. **Kirstine Andrea Selmer**, f. $\frac{3}{9}$ 1806, d. i Thjem $\frac{20}{12}$ 1864. — Gf. $\frac{2}{4}$ 1832 m. Inf.kapt. *Otto Schreuder Arentz* i Thjem, f. $\frac{3}{4}$ 1793, d. $\frac{25}{8}$ 1882. Kapt. Arentz kom gjnm. sin Hustru i Besiddelse af «Øvre Ingdal» i Stadsbygden, som han eiede fra 1832—1856, da han solgte den tilligm. »Bjørnbeth» i Børsen, som han i 1846 havde kjøbt af Svogeren S. C. Selmer. Arentz flyttede saa til Thjem, hvor han døde nær 90 Aar gml.; han deltog som Løitnant i Krigen mod Sverige i 1814, var med i Slagene ved Lier og Matrand. — 3 Sønner:

Nils Peter Selmer Arentz, f. $\frac{8}{8}$ 1833. Var først Adjunkt, senere Overlærer ved Thjems Katedralskole, hvorfra Afsked 1898. Gf. $\frac{8}{8}$ 1861 med Fanny Arentz, Dtr. af Hans Arentz (se V 45). 2 Børn.

Mauritz Hilarius Arentz, f. $11/5$ 1835; Artilleriløitn., senere Kaptein, faldt som saadan for Aldersgrandsen i 1895, senere bosat i Kjøbenhavn. Gf. $11/1$ 1859 m. nysnævnte sin Cousine Marie Berg. — 4 Døtre.

Christian Arentz, f. $19/2$ 1841; faldt i 1902 for Aldersgr. som Inft.kapt., bosat i Thjem. Gf. $23/9$ 1885 m. Kristine Ihler.

- V. 62. **Marta Margrete Selmer**, f. $12/2$ 1809, d. ugift $6/4$ 1850.
- 63. **Sigismund Christian Selmer**, f. $1/5$ 1812 i Ingdalen (db. i Bynæssets Kirke; hans Fader eiede formodentlig en Chefsgaard paa Bynæsset), d. i Chra. i Juni 1888. Var Agronom fra Sverdrups Landbrugsskl. — Landets første Landbrugsskl. — Godseier til Ingdalen i Stadsbygdens fra 1836 til 1856. Eiede desuden Gaarden Bjørnbeth i Børsen Thinglag, som han i 1846 solgte til Svogeren Kapt. Otto S. Arentz. — Den $7/10$ 1856 solgtes Ingdalen med Undtagelse af Underbruget Grostad til Lorentz Oxaal og Nils Christian Nielsen fra Trondhjem, hvilke imidlertid den $8/8$ 1858 bortskjødede den til S. C. Selmers ældste Datter (VI 53). — Efterat han den $7/9$ 1858 havde solgt Grostad til bemeldte Datter, flyttede han i 1859 til Chra., hvor han boede til sin Dod i 1888. S. C. Selmer eiede Stadsbygdens og Rissens Kirker til i 1859, da de solgtes til de resp. Kommuner. — Gf. i. $11/6$ 1837 m. *Madoline Fremming*, f. $28/6$ 1817, d. $7/1$ 1858, Dtr. af Skibsfører Fremming og Hustru f. Thronsen, tidlgr. gf. m. Kjøbmd. Henny; gf. 2. 1859 m. Skolebestyrerinde i Chra. *Anna Sofie Meyer*, f. $6/6$ 1816, d. 189., Dtr. af Kapt. Jakob Kornelius Henrik Meyer og Nikoline Annette f. Buntzen. — 3 Børn, alle af 1. Ægteskab:
- VI. 53. **Louise Margrete Selmer**, f. $22/7$ 1839 i Ingdalen, d. smst. $8/6$ 1890. — Gf. $8/8$ 1859 m. Proprietær til Ingdalen Johan Fredrik Klebo Selmer (VII 20).
- 54. **Peter Jesper Nyrop Selmer**, f. smst. $18/6$ 1840, cand. med. 1868, 1869 Distriktslæge til Skjærvø. Blev i 1871 sindssyg og døde paa Gausta Asyl i 1872. — Gf. 1869 m. *Jenny Caroline Reymert*, d. $11/11$ 1900, Dtr. af Brigadelæge Theodor Denoon Reymert, f. 1816, d. 1891, og Anne Malene f. Beer, f. 1822, d. 1874. — 1 Søn:
- VII. 101. **James Peter Theodor Denoon Selmer**, f. i Skjærvø d. $31/3$ 1871; tok i 1890 eksm. m. karakteren «godt» fra 2. kl. i Chra. tekn. skole; emigrerte 1891 og bosatte seg i Los Angeles, hvor han fra 1907 var ansatt som Electrical operator v. Los Angeles Gas- & Electrical Corporation. Pensjonert i 1936. — Gf. i Los Angeles d. $11/4$ 1897 m. *Fannie Milred Craig*, f. $16/16$ 1875, dtr. av irlænderen M. Craig, f. 1838, d. 1904, og hustru Fannie f. Kelly, f. . . ., d. 1926. — 1 sønn:
- VIII. 151. **Harald Richard Selmer**, f. i Los Angeles den $29/12$ 1898. Utdannet som forretningsmann, uteksm. fra Los Angeles high school og ansatt i secretary office ved Southern

Californian Gas Co. — Gf. $15/4$ 1928 m. *Florence Reddinger*, f. 1896, dtr. av John Reddinger og Florence f. Farmers fra Kansas City. — 1 sønn:

IX. 113. **Jerome Richard Selmer**, f. i Los Angeles d. $1/10$ 1933.

VI. 55. **Ernesta Wilhelmina Hadoline Selmer**, f. $7/12$ 1844, d. $6/12$ 1898; gf. $1/8$ 1867 med sin forannv. Slægtning *Peder Martin Selmer* (se VII 22).

IV. 40. **Johanne Katrine Selmer**, db. $21/12$ 1766, død ugift i høi Alder.

- 41. **Henrikke Katrine Selmer**, db. $25/9$ 1768, skal være død ugift i ung Alder.

III. 10 og 11. Foruden de anførte 4 Sønner maa Oberst Johan Henrik Selmer have havt 2 Døtre, hvilket erfares deraf, at der som ovenfor omtalt efter hans Død tillagdes hans 2 Døtre en Pension af Postpensionskassen paa 30 Rdl hver. Deres Navne anføres ikke, og der vides intet andet om dem, end at den ene sandsynligvis har været den «Frøken» Katrine Charlotte Selmer, som i Kirkebøgerne findes at have staaet Fadder i Gran i 1735, og i 1741 og 1755 i Næs i Hallingdal, og da rimeligvis har opholdt sig i Broderens Major Christian Albert Selmers Hus.

Som i boken av 1923 hidsettes medlemsfortegnelse i hver generasjon.

Disse tavlene viser, at der siden 1923 er kommet til i VIII generasjon 2 nye medlemmer, i IX 36 og i X 16 nr., så slektsregistret nu omfatter 561 Selmere, som også er medtatt i navne registret bak i boken.

II.

1. Matias Selmer, Kommissær, 1666 — 1710	6. Kristiane Helene Selmer, 1674 —
2. Franke Elisabeth Selmer, 1667 — 1689.	7. Johan Henrik Selmer, Oberst, 1678 — 1721.
3. Katrine Hedevig Selmer, 1668 — 1720.	8. Katrine Barbara Selmer, 1682 —
4. Susanne Magdalene Selmer, 1671 —	9. Frederikke Marie Selmer, 1686 —
5. Anna Margrete Selmer, 1673.	10. Christian Selmer, 1688 — 1713.

III.

1. Magdalene Cecilia Selmer, 1686 — 1689.	7. Frederik Christian Selmer, Kaptein, 1704 — 1769.
2. Christian Erasmus Selmer, 1687 — 1722.	8. Christian Albert Selmer, Major, 1707 — 1760.
3. Ulrik Frederik Selmer, 1694 —	9. Sigismund Christian Selmer, Oberst, 1708 — 1791.
4. Cæcilia Magdalene Selmer, 1696 —	
5. Frederik Carl Selmer, Kaptajn, 1702 —	
6. Jakob Matias Selmer, Major, 1700 — 1763.	

IV.

1. Karen Selmer, 1745 — 1785.	24. Anna Cecilia Selmer, 1743.
2. Johan Henrik Selmer, 1746 — 1788.	25. Jokum Selmer, 1745.
3. Christian Selmer, 1747 — 1797.	26. Anna Dorotea Selmer, 1747 — 1820.
4. Gjertrud Christiane Selmer, 1748 — 1789.	27. Anna Gjertrud Selmer, 1749 — 1825.
5. Severine Alette Selmer, 1749 — 1812.	28. Gjertrud Selmer, 1750.
6. Gjertrud Christiane Selmer, 1751 —	29. Kristoffer Selmer, 1751 —
7. Johan Henrik Selmer, 1725 —	30. Elisabeth Kirstine Selmer, 1752 — 1811.
8. Marie Elisabeth Selmer, 1726 — 1809.	31. Katrine Margrete Selmer, 1753 — 1832.
9. Unævnt.	32. Sara Maria Selmer, 1754 — 1755.
10. —	33. Johan Henrik Selmer, Kaptajn, Amtmand, 1756 — 1831.
11. Peder Klebo Selmer, Kaptajn, 1731 — 1797.	34. Sara Marie Selmer, 1857 —
12. Mette Helene Fredriksdatter Selmer, 1733 — 1823.	35. Peter Selmer, Kommandør, 1758 — 1819.
13. Alhed Selmer, 1743 — 1811	36. Sigismund Christian Selmer, Generalauditor, 1760 — 1827.
14. Frederikke Kirstine Selmer, 1745 — 1815.	37. Fredrik Christian Selmer, Justitsraad, 1762 — 1843.
15. Mette Alette Selmer, 1746 —	38. Jakob Bendiks Selmer, Artillerikaptein, 1763 — 1838.
16. Rangdi Selmer, 1747 —	39. Peder Jespersen Selmer, Oberstløjtnant, 1765 — 1821.
17. Anton Skøjendal Selmer, 1749 —	40. Johanne Katrine Selmer, 1766 —
18. Johan Henrik Selmer, 1735 — 1746.	41. Henrikke Katrine Selmer, 1768 —
19. Marie Selmer, 1736.	
20. Ole Selmer, 1737.	
21. Anna Gjertrud Marie Selmer, 1739 — 1748.	
22. Marie Bendeke Selmer, 1739 — 1748.	
23. Ole Selmer, Kaptein, 1741 — 1793.	

V.

1. Peter Selmer, Overløjtnant, 1776 —	8. Johan Nilsen Selmer, 1787 — 1812.
2. Severine Alette Selmer, 1780 — 1798.	9. Karen Henrikke Selmer, 1791 — 1859.
3. Anna Katrine Selmer, 1783 — 1821.	10. Christian Selmer, Kjøbmd., 1797 — 1834.
4. Jacob Matias Selmer, 1781 — 1802.	11. Et barn, Navn ubekjendt, 1768.
5. Anna Marie Selmer, 1782 —	12. Alet Marie Selmer, 1769 — 1770.
6. Severine Alette Selmer, 1783 — 1808.	13. Fredrik Selmer, Kaptajn, 1770 — 1838.
7. Eleonora Christiane Selmer, 1785 — 1809.	14. Alet Marie Selmer, 1771 — 1849.

15. Jens Andreas Selmer, 1776 — 1830.
16. Johan Peter Selmer, Kjøbmand, 1778 — 1853.
17. Anna Marie Selmer, 1781 — 1856.
18. Johan Christian (Pedersen) Selmer, Grosserer, 1783 — 1830.
19. Margrete Selmer, 1780.
20. Helene Kirstine Selmer, 1781.
21. Karen Kjep Selmer, 1788 — 1856.
22. Anna Katrine Selmer, 1789 — 1791.
23. Johan Christian Albert Vibe Selmer, Kapt., 1791 — 1855.
24. Anna Katrine Vibe Selmer, 1793 — 1850.
25. Johanne Katrine Selmer, 1801 — 1893.
26. Hannibal Peter Selmer, Justitsraad, 1802 — 1877.
27. Luise Augusta Selmer, 1804 — 1806.
28. Luise Augusta Selmer, 1806 — 1807.
29. Valdemar Sigismund Selmer, 1808.
30. Inger Marie Charlotte Selmer, 1811 — 1881.
31. Sigismund Selmer, 1812.
32. Harald Selmer, Læge, 1814 — 1879.
33. Johanne Katrine Marie Selmer, 1789 — 1870.
34. Mette Marie Petrea Selmer, 1791.
35. Johanne Christiane Selmer, 1792 — 1876.
36. Sigismund Christian Peter Selmer, 1794 — 1795.
37. Karen Mariette Dorotea Selmer, 1796 — 1821.
38. Johan Henrik Selmer, 1799.
39. Immanuel Selmer, Assessor, 1800 — 1842.
40. Udøbt Gut, 1802.
41. Mariane Elisabeth Kirstine Selmer, 1804 — 1891.
42. Nannette Pavillard Selmer, 1795 — 1796.
43. Johanne Katrine Christiane Selmer, 1796 — 1826.
44. Sigismund Christian Ernst Selmer, Kjøbmand, 1798 — 1849.
45. Georgine Margrete Frederikke Selmer, 1800 — 1852.
46. Nikoline Brog Selmer, 1802 — 1891.
47. Nannette Margrete Pavillard Selmer, 1805 — 1888.
48. Caroline Luise Charlotte Selmer, 1809 — 1886.
49. Johanne Catrine Selmer, 1801 — 1871.
50. Fredrikke Kristiane Selmer, 1802 — 1822.
51. Eline Jakobine Selmer, 1805 — 1889.
52. Pouline Selmer, 1807 — 1880.
53. Marie Bertholdine Selmer, 1809 — 1870.
54. Anna Catrine Selmer, 1811 — 1846.
55. Tomas Selmer, stud. juris., 1813 — 1836.
56. Ida Ulrikka Andrea Selmer, 1817 — 1829.
57. Laura Selmer, 1820.
58. Peter Christian Green Selmer, 1802 — 1803.
59. Sille Selmer, 1803 — 1878.
60. Johanne Katrine Selmer, 1805 — 1865.
61. Kirstine Andrea Selmer, 1806 — 1864.
62. Marta Margrete Selmer, 1809 — 1850.
63. Sigismund Christian Selmer, Godseier, 1812 — 1888.

VI.

1. Søren Christian Selmer, 1829 —
2. Cæcilia Frederikke Selmer, 1811 — 1842.
3. Karl Fredrik Selmer, 1813 — 1839.
4. Peter Andreas Selmer, 1814 — 1903.
5. Anna Marie Selmer 1818 — 1873.
6. Johan Christian Selmer, Bundtmager, 1825 — 1882.
7. Peter Frederik Klebo Selmer, Bogtrykker, 1831 — 1911.
8. Erik Gløersen Selmer, Prest, 1805 — 1882.
9. Peder Martin Selmer, „ 1806 — 1876.
10. Johan Fredrik Klebo Selmer, Læge, 1807 — 1835.
11. Hans Jensen Selmer, Bogtrykker, 1809 — 1892.
12. Anna Tonette Selmer, 1811 — 1885.
13. Hanna Christine Selmer, 1813 — 1871.
14. Christian Selmer, Prest, 1814 — 1903.
15. Johan Jørgen Selmer, Bankdirector, 1815 — 1886.
16. Marie Magdalene Selmer, 1817 — 1903.
17. Jensine Andrea Selmer, 1821.
18. Hanne Elisa Georgine Selmer, 1806 — 1857.
19. Emilie Selmer, 1808 — 1828.
20. Johan Fredrik Selmer, Bogtrykker, 1811 — 1860.
21. Ludvig Selmer, Bogholder, 1813 — 1898.
22. Constanse Selmer, 1815 — 1852.
23. Wilhelm Hansen Selmer, O.R.sagfører, 1816 — 1861.
24. Hanne Jakobe Matea Selmer, 1810 — 1848.
25. Bolette Kirstine Oline Selmer, 1812 — 1888.
26. Eleonora Ulrikke Selmer, 1813 — 1814.
27. Christian August Selmer, Statsminister, 1816 — 1889.
28. Fredrik Nils Vibe Selmer, Skibsreder, 1824 — 1888.
29. Johanne Marie Magdalene Selmer, 1827 — 1854.
30. Henrik Olaus Selmer, Overtoldbetjent, 1819 — 1883.
31. Nils Vibe Selmer, Kaptein, 1820 — 1864.

32. Elisabeth Charlotte Selmer, 1821 — 1871.
33. Dorothea Selmer, 1823 — 187?.
34. Nikolai Karl Henning Selmer, 1824.
35. Edvard Henrik Nikolaj Peter Jesper Hans Tor Christian Selmer, fhv. Skibsfører, Kjøbmand, 1825 — 1879.
36. Annette Kristine Selmer, 1827 — 1866.
37. Karl Henning Dunker Selmer, 1828 — 1829.
38. Fredrik Vilhelm Selmer, Hotelvært, 1830 — 1901.
39. Beate Helene Selmer, 1831 — 1904.
40. En Pige, død under Fødselen.
41. Carl Henning Lützow Selmer, Skibskaptein, 1832 — 1884.
42. Inger Marie Johanne Selmer, 1843 — 1913.
43. Johanne Adelaide Selmer, 1845 — 1853.
44. Nikoline Henriette Selmer, 1848.
45. Johanne Charlotte Selmer, 1844 — 1883.
46. Golla Hermandine Selmer, 1846 — 1851.
47. Johan Henrik Selmer, Læge, 1847 — 1893.
48. Andreas Julius Selmer, Skibsf., 1850 —
49. Golla Hermandine Selmer, 1852 — 1854.
50. Udgøbt Datter, 1854.
51. Marie Sofie Selmer, Sygepleierske, 1855 —
52. Sigismunda Christiane Selmer, 1852 — 1853.
53. Louise Margrethe Selmer 1839 — 1890.
54. Peter Jesper Nyrop Selmer, Læge, 1840 — 1872.
55. Ernesta Wilhelmina Hadoline Selmer, 1844 1898.

VII.

1. Carl Fredrik Selmer, 1846 — 1899.
2. Annie Cecilia Selmer, 1847 —
3. Johan (John) August Selmer, Farmer, 1849 —
4. Johan Petter Selmer, 1851 — 1865.
5. Bolette Helene Selmer, 1854 —
6. Cecilia Selmer, 1857 — 1897.
7. Syverine Selmer, 1859 — 1861.
8. Christian Otto Selmer, 1861.
9. Antonette Severine Selmer, 1864 —
10. Frederika Christine Selmer, 1867 —
11. Johan Peder Selmer, 1869 —
12. Cecilia Ingeborg Fredrikke Selmer, 1861 —
13. Emilie Antonette Selmer, 1863 — 1918.
14. Johan Christoffer Selmer, Stationsmester, 1865 — 1937.
15. Olaf Anton Fredrik Selmer, Verksmester, 1867 —
16. Anton Olaf Frithjof Selmer, 1865 — 1889.
17. Jens Andreas Selmer, Læge, 1832 — 1916.
18. Marius Maximilian Selmer, Skovdirektør, 1833 — 1916.
19. Eveline Margrete Selmer, 1834 — 1912.
20. Johan Fredrik Klebo Selmer, Proprietær, 1835 — 1920.
21. Marie Magdalene Selmer, 1838 — 1923.
22. Peder Martin Selmer, Læge, 1839 — 1912.
23. Kaja Kristiane Selmer, 1842 — 1844.
24. Isak Wilhelm Fleischer Selmer, Forstmes-
ter, 1832 — 1904.
25. Jens Andreas Selmer, Overførster, 1835 — 1997.
26. Hans Andreas Einar Selmer, Apotheker, 1848 — 1889.
27. Johan Peter Hakon Selmer, Chef for Tæl-
lingskt. i Norges Bank, 1850 — 1924.
28. Gustav Ambrosius Selmer, Prest, 1846 — 1919.
29. Marie Magdalene Selmer, 1848 — 1848.
30. Jens Andreas Selmer, 1849 — 1849.
31. Jens Christian Thorvald Selmer, Prost, 1850 — 1930.
32. Anna Marie Magdalene Selmer, 1852 — 1856.
33. Johan Jørgen Emanuel Selmer, Prest, 1855 — 1929.
34. Anne Marie Sophie Selmer, Lærerinde, 1857 — 1939.
35. Hilmar Cecilie Selmer, 1847 — 1913.
36. Marie Magdalene Selmer, 1849 — 1938.
37. Alfred Selmer, Læge, 1851 — 1919.
38. Otto Hilmar Selmer, Prest, 1852 — 1937.
39. Henriette Lovise Christiane Selmer, 1854 —
40. Inga Fredrikke Selmer, 1856 — 1938.
41. Cecilia Edel Sofie Selmer, 1858 —
42. Christian Frederik Selmer, Revisor, 1859 — 1925.
43. Hilmar Meincke Krohg Selmer, 1861 — 1866.
44. Johan Jørgen Selmer, 1863 — 1865.
45. Johan Jørgen (George) Selmer, Apotheker, 1866 —
46. Ludvig Wilhelm Selmer, Læge, 1842 — 1930
47. Hans Adolf Baars Selmer, Redaktør, 1846 — 1918.
48. Henrik Fredrik Theodor Selmer, Søren-
skriver, 1855 — 1928.
49. Johanne Christine Selmer, 1840 — 1848.
50. Hanna Constanse Selmer, 1848.
51. Johan Peter Selmer, Komponist, 1844 — 1910.
52. Jens Andreas Ludvig Selmer, Skuespiller, 1845 — 1928.
53. Marie Magdalene Selmer, 1847 — 1858.
54. Hjalmar Selmer, Sørenskriver, 1851 — 1932
55. Ludvig Marius Selmer, Literat, 1860 — 1931

56. Axel Selmer, Kopist i Justitsdpt., 1851 — 1881.
57. Constance Selmer, 1853 — 1936.
58. Henrik Leganger Selmer, Sekretær, 1854 — 1894.
59. Annan Sylvia Selmer, 1855 — 1936.
60. Frederik Selmer, 1857 — 1859.
61. Inger Elisabeth Selmer, 1859 — 1942.
62. Jørgen Leanger Selmer, Byfoged, 1849 — 1906.
63. Nanna Selmer, 1851 — 1942.
64. Anna Sylvia Selmer, 1852 — 1853.
65. Joachim Christian Vibe Selmer, Bysælger, 1855 — 1936.
66. Henrik Leganger Selmer, fhv. Skibskaptein, Bogholder, 1856 — 1925.
67. Ida Selmer, 1858 —
68. Emil Abildgaard Selmer, Literat, 1861 —
69. William Georg Fredrik Selmer, 1849 — 1866.
70. Frédéric Vibe Selmer, 1851 — 1871.
71. Christian Vibe Selmer, 1852 — 1888.
72. Jeanne Selmer, 1854 — 1907.
73. Berthe Selmer, 1855.
74. Johan Christian Albert Vibe Selmer, Major, 1852 — 1919.
75. Elisabeth Charlotte Helene Kristiane Selmer, 1854 —
76. Louis Selmer, 1856 — 1857.
77. Henrik Olaus Selmer, 1856 — 1857.
78. Anna Selmer, 1857.
79. Mariane Selmer, 1860 —
80. Henrik Louis Selmer, O.R.sagf., 1867 — 1937.
81. Johan Nikolaj Bernhard Vibe Selmer, 1849 —
82. Betsy Helene Marie Selmer, 1851 —
83. Albert Christian Selmer, 1854 — 1858.
84. Hilmar Alfred Hagbart Dunker Selmer, 1855 — 1857.
85. Laurits Hagbart Selmer, 1857.
86. Johanne Olga Abrahamine Kirstine Selmer, 1854 — 1902.
87. Anna Luise Flor Selmer, 1855 — 1916.
88. Edvard Selmer, 1857.
89. Kathinka Edvarda Wilhelmine Selmer, 1859 — 1917.
90. Kirsten Bull Selmer, 1861 —
91. Thorleif Vibe Selmer, Gaardbr., 1876 —
92. Aslaug Seehuus Selmer, 1878 —
93. Malmfrid Helene Selmer, 1880 —
94. Vilhelm Frederik Dunker Selmer, Sømand, 1883 —
95. Johan Albrecht Wibe Selmer, Skibsreder, 1864 — 1910.
96. Lucie Kaja Martine Selmer, Lærerinde, 1867 — 1940.
97. Estrid Selmer, Sygepleierske, Kontordame, 1875 —
98. Harald Selmer, 1897 —
99. Frances Ann Selmer, 1899 —
100. Karen Elisabeth Selmer, 1903 —
101. James Peter Theodor Denoon Selmer, Ingeniør, 1871 —

VIII.

1. Anton Theodor Selmer, 1871 —
2. Marie Charlotte Selmer, 1873 —
3. Carl Frederick Selmer, 1875 —
4. Clara Henriette Selmer, 1877 —
5. Adolp Otto Selmer, 1879 — 1887.
6. William Ludwig Selmer, Kjøbmand, 1881 —
7. John Morgan Selmer, Kjøbmand, 1884 —
8. Emma Helene Selmer, 1879 —
9. John Oscar Selmer, 1881 — 1884.
10. Ella Josephine Selmer, 1884 —
11. Palma Oletta Selmer, 1886 —
12. James Le Ray Selmer, 1888 —
13. Mabel Amanda Selmer, 1890 —
14. Bessie Christina Selmer, 1894 —
15. Evelin Rosella Selmer, 1896 —
16. Olger Frithjof Selmer, 1894 —
17. Morris Bernhard Selmer, 1898 —
18. Farris Alta Selmer, 1897 —
19. Herrold Fredrik Selmer, 1899 —
20. Benny Leonard Selmer, 1900 —
21. Erling Christian Selmer, 1902 —
22. Dora Cecilie Selmer, 1893 — 1939.
23. Ruth Frederikke Selmer, 1898 —
24. Jul Olaf Selmer, 1900 —
25. Øivind Selmer, 1902 — 1905.
26. Julie Johanne Selmer, 1906 —
27. Arne Selmer, 1908 —
28. Dora Juliane Selmer, 1888 —
29. Einar Thams Selmer, Ingeniør, 1869 — 1942
30. Jens Vilhelm Selmer, Læge, 1872 —
31. Jacobine Marie Selmer, 1878 —
32. Eivind Vidkun Selmer, Ingeniør, 1868 —
33. Ida Marie Selmer, 1870 — 1875.
34. Valborg Selmer, 1872 —
35. Karl Selmer, 1873 — 1874.
36. Hjalmar Carl Marius Selmer, Sekretær 1879 —
37. Erik Gløersen Selmer, Mekaniker, 1860 —
38. Hadoline Kristiane Fremming Selmer, 1861 — 1871.
39. Edvard Marentius Selmer, 1863 — 1881.
40. Ernst Wilhelm Fremming Selmer, Bogholder, 1866 — 1919.
41. Karl Andreas Selmer, Mekaniker, 1867 —

42. Eveline Marie Selmer, 1873 — 1907.
43. Jenny Petra Selmer, 1874.
44. Johanne Louise Selmer, 1877 —
45. Ragna Selmer, Lærerinde, 1878 —
46. Ragnvald Selmer, Smed, 1878 —
47. Edvard Marentius Selmer, Maler, 1883 —
48. Ingvald Kristian Selmer, Inspektør, 1884 —
49. Johan Louis Frederik Selmer, Kjøbmand, 1868.
50. Gut død spæd 1871.
51. Gut „ „ 1886.
52. Pige „ „ 1886.
53. Frederikke Louise Kathrine Selmer, 1861 — 1940.
54. Marie Elisabeth Selmer, 1863 — 1929.
55. Peder Martin Selmer, Advokat, 1872 — 1872 —
56. Erik Gloersen Selmer, Banksekretær, 1874 —
57. Fredrikke Louise Jenny Selmer, 1865 — 1912.
58. Elise Anna Selmer, 1876 —
59. Augusta Selmer, 1878 — 1923.
60. John Jacob Selmer, Forretningsmand,
61. Frank Selmer, 1885 — 1886.
62. Frank Selmer, 1886 — 1887.
63. Thorleif Selmer, Ingeniør, 1884 —
64. Reidar Selmer, Ingeniør, 1886 — 1917.
65. Jens Kristian Selmer, Ingeniør, 1874 —
66. Georg Selmer, Skibsfører, 1876 — 1928.
67. Margrete Selmer, Lektor, 1878 —
68. Katharina Selmer, 1880 — 1881.
69. Peter Hærem Selmer, Dyrlæge, 1882 —
70. Katharina Selmer, Lærerinde, 1884 —
71. Thorvald Nikolai Selmer, Skogbestyrer, 1886 — 1922.
72. Ingeborg Kathinka Selmer, Bestyrerinde, 1888 —
73. Johannes Selmer, Sømand, 1889 —
74. Trygve Selmer, Tekniker, 1891 — 1942.
75. Sigurd Selmer, Landmaaler, 1893 —
76. Trine Selmer, Rødekors-søster, 1878 — 1916
77. Harald Selmer, 1880 — 1881.
78. Ingeborg Margrethe Selmer, Bestyrerinde, 1883 —
79. Gustav Kristian Selmer, Ingeniør 1887 —
80. Helga Marie Selmer, 1888 —
81. Edel Sofie Selmer, 1893 — 1894.
82. Christian Selmer, Læge, 1889 — 1942.
83. Michal Marius Selmer, Læge, 1891 —
84. Trine Tobine Aamodt Selmer, Rødekors-søster, 1893 —
85. Ragnar Selmer, 1884 — 1884.
86. Tordis Gjems Selmer, Forfatterinne, 1886 —
87. Liv Selmer, 1889 —
88. Aagot Gjems Selmer, 1890 —
89. Alfred Jørgen Gjems Selmer, Skuespiller, 1893 — 1919.
90. Rajala Gjems Selmer, 1895 — 1896.
91. Bergliot Gjems Selmer, 1900 —
92. Jørgen Selmer, Prest, 1884 —
93. Gabriel Fredrik Ludvig Selmer, Prest, 1886 — 1944.
94. Johannes Selmer, 1889 — 1892.
95. Erling Prydz Selmer, Tandlæge, 1900 —
96. Marie Magdalene Prydz Selmer, 1902 —
97. Mildred Hilmar Cecilie Selmer, 1905 —
98. Carl George Selmer, 1907 —
99. Johan Fredrik Selmer, Entreprenør, 1876 —
100. Lorentz Elster Selmer, Tandlæge, 1878 —
101. Arne Selmer, Tandlæge, 1880 — 1924.
102. Julie Catharine Selmer, 1882 —
103. Marie Cathrine Selmer, 1884.
104. Marie Henriette Selmer, 1885 — 1886.
105. Ludvig Flor Selmer, Ingeniør, 1887 —
106. Sigurd Selmer, 1889 — 1901.
107. Ragna Marie Selmer, 1892 —
108. Frederikke Kathinka Selmer, 1902 —
109. Gudrun Selmer, 1873 —
110. Signe Selmer, 1878.
111. Ragnhild Selmer, 1879 —
112. Ulf Selmer, Skuespiller, 1885 —
113. Erling Selmer, rektor, 1878 —
114. Hildur Selmer, 1879 —
115. Dagfin Selmer, Sørenskr., 1881 —
116. Signe Selmer, Lærerinde, 1882 —
117. Ragnhild Selmer, 1884.
118. Margit Selmer, 1886 — 1920.
119. Ruth Selmer, 1890 —
120. Ernst Westerlund Selmer, Professor, 1890 —
121. Signy Selmer, 1879 —
122. Christian August Selmer, 1880 — 1881.
123. Carl Frederik Selmer, Bankchef, 1883 —
124. Christian August Selmer, Tegnelærer 1893 —
125. Frédéric Vibe Selmer, 1879 —
126. Amie Selmer, 1881 — 1888.
127. Curt Henrik Vibe Selmer, adm. Directør, 1887 —
128. Johan Henrik Dunker Selmer, Agent, 1889 —
129. Sverre Selmer, Major, 1890 —
130. Henrik Trygve Selmer, 1893 — 1909.
131. Alice Margrethe Selmer, 1895 —
132. Helene Selmer, 1896 —
133. Synnove Selmer, 1901 —
134. Sofie Frederikke Selmer, 1903.
135. Vighild Sofie Seehuus Selmer, 1904 —
136. Thordis Selmer, 1907 —
137. Asgerd Helene Dunker Selmer, 1909 —
138. Wilhelm Fredrik Selmer, 1912 —

139. Aase Marie Selmer, 1917 —
140. Elin Margaret Selmer, 1919 —
141. Sofie Seehuus Selmer, 1921 —
142. Snorre Lützow Selmer, 1923 —
143. Marit Selmer, 1925 —
144. Aslaug Selmer, 1929 —
145. Brynhild Selmer, 1910 —

146. Lilly Selmer, 1895 — 1910.
147. Karl Andreas Selmer, 1897 —
148. Trygve Selmer, 1900 —
149. Johan Albrecht Wibe Selmer, 1902 —
150. Reidar Lützow Selmer, Advokat, 1907 —
151. Harald Richard Selmer, 1898 —

IX.

1. Cora Genova Selmer, 1899 —
2. Theodor Franklin Selmer, 1900 —
3. Elwin Cornelius Selmer, 1902 —
4. William Selmer, 1904 —
5. Ruth Sodalía Constanse Selmer, 1908 —
6. Andrew Fredrick William Selmer, 1910 —
7. Morgan Luther Gerhardt Selmer, 1911 —
8. Bonnie Ellen Selmer, 1938 —
9. Christian Andrew Philip Selmer, 1940 —
10. Kari Solveig Selmer, 1938 —
11. Rolf Johan Selmer, 1942 —
12. Odd Alf Selmer, 1920 —
13. Anne-Marie Selmer, 1909 —
14. Jens Andreas Selmer, Arkitekt, 1911 —
15. Ida Margrethe Selmer, 1913 —
16. Erik Gløersen Selmer, 1916 —
17. Else Marie Selmer, 1913 —
18. Inger Ida Jacobine Selmer, 1917 —
19. Alf Carl Selmer, Styrmann, 1891 — 1918.
20. Eivind Maximilian Selmer, Overingeniør, 1894 —
21. Kaare Edgard Selmer, Mekaniker, 1898 — 1938.
22. Carl Marius Selmer, 1910 —
23. Per Tonning Selmer, 1923 —
24. Laura Johanne Selmer, 1890 —
25. Elmer Kristofer Selmer, 1895 —
26. Louise Margrethe Selmer, 1910 —
27. Johan Fredrik Klebo Selmer, 1912 —
28. Agnes Eveline Selmer, 1916 —
29. Ragna Pauline Josefine Selmer, 1918 —
30. John Richard Selmer, 1917 —
31. Robert Wynne Selmer, 1922 —
32. Gjertrud Oline Selmer, 1914 —
33. Ragna 1918 —
34. Erika Mathilde Selmer, 1901 —
35. Henrik Hoyer Selmer, 1903 —
36. Isak Wilhelm Fleischer Selmer, 1905 —
37. Margareta Eveline Elisabeth Selmer, 1908 —
38. Curt Per Herman Selmer, maler, 1913 —
39. Barbara Selmer, 1916 —
40. John Sigvald Selmer, 1919 —
41. Robert Jack Selmer, 1922 —
42. Eli Juell Selmer, 1916 —
43. Reidar Juell Selmer, 1918 —

44. Per Alv Juell Selmer, 1919 —
45. Mildred Selmer, 1900 —
46. Gustav Christian Selmer, Advokat, 1904 —
47. Georg Selmer, 1909 —
48. Johan Henrik Selmer, 1913 —
49. Inger Margrethe Selmer, 1916 —
50. Tor Selmer, 1916 — 1917.
51. Helga Bordal Selmer, 1918 —
52. Karen Wilhelmine Selmer, 1920 —
53. Gustav Helge Selmer, 1921 —
54. Jens Andreas Selmer, 1927 —
55. Ingvar Selmer, 1941 —
56. Odd Selmer, 1912 —
57. Arne Bordal Selmer, 1914 —
58. Helge Gustav Selmer, 1921 —
59. Jens Rynning Selmer, 1919 —
60. Thorvald Nicolai Selmer, 1922 —
61. Thorvald Selmer, 1913 —
62. Laura Margrethe Selmer, 1914 —
63. Hans Johan Selmer, 1919 — 1941.
64. Erna Selmer, 1918 —
65. Christian Johan Selmer, 1919 —
66. Søren Jørgen Selmer, 1923 —
67. Thora Mygind Selmer, 1919 —
68. Ruth Selmer, 1921 —
69. Knut Johan Christian Selmer, 1923 —
70. Signe Helene Selmer, 1931 —
71. Eva Selmer, 1918 —
72. Otto Hjalmar Selmer, Teolog, 1918 —
73. Karoline Johanne Selmer, 1920 —
74. Merete Selmer, 1937 —
75. Ragnhild Jensine Selmer, 1933 —
76. Ludvig Wilhelm Selmer, 1909 —
77. Helga Antonie Selmer, 1914 —
78. Lorentz Elster Selmer, 1915 —
79. Jensine Julie Selmer, 1916 —
80. Johan Fredrik Selmer, 1918 —
81. Jens Peter Selmer, 1918 —
82. Karen Elisabeth Selmer 1917 —
83. Ingrid Selmer, 1920 —
84. Eva Selmer, 1931 —
85. Hjalmar Johan Selmer, 1933 —
86. Berit Selmer, 1934 —
87. Ernst Sejersted Selmer, 1920 —
88. Nicolay Sejersted Selmer, 1921 — 1943.
89. Knut Sejersted Selmer, 1924 —

90. Per Fredrik (Freddy) Selmer, 1910 —	102. Liv Mona Selmer, 1938 —
91. Elsie Sylvia Selmer, 1913 —	103. Thorleif Selmer, 1940 —
92. Ingrid Elisabeth Selmer, 1916 —	104. Bjørg Selmer, 1942 —
93. Hans Jørgen Selmer, 1920 —	105. Ninni Selmer, 1924 —
94. Marie Louise Selmer, 1923 —	106. Randi Selmer, 1928 —
95. Henrik Selmer, 1926 —	107. Ruth Selmer, 1932 —
96. Kaare Selmer, 1911 —	108. Karl Johan Albrecht Selmer, 1934 —
97. Trygve Bauck Selmer, 1915 —	109. Bjørn Selmer, 1936 —
98. Elisabeth Selmer, 1917 —	110. Hallvard Selmer, 1939 —
99. Ivar Bauck Selmer, 1922 —	111. Albrecht Aars Selmer, 1935 —
100. Sverre John Selmer, 1929 —	112. Lill Selmer, 1937 —
101. Randi Synnøve Selmer, 1936 —	113. Jercme Richard Selmer, 1933 —

X.

1. Per Erik Selmer, 1942 —	10. Ragnhild Selmer, 1943 —
2. Carl Eivind Selmer, 1919 —	11. Anne Marie Selmer, 1943 —
3. Karin Gjertrud Käte Selmer, 1930 —	12. Turid Selmer, 1938 —
4. Randi Bonheur Bosse Selmer, 1937 —	13. Lorentz Selmer, 1940 —
5. Christian Bruun Selmer, 1940 —	14. Synnøve Selmer, 1942 —
6. Erik Christian Selmer, 1931 —	15. Liv Sylvia Selmer, 1937 —
7. Jan Fredrik Selmer, 1934 — 1935.	16. Nanna Elisabet Selmer, 1939 —
8. Thore Johan Selmer, 1938 —	17. Curt Henrik Selmer, 1941 —
9. Ellen Johanne Selmer, 1940 —	

Tilleg.

Biografier, Nekrologer, Interviews m. v.

VI. 41.

Kaptein Carl Selmer.

Christiansund, 28. Febr. Skonnert Lucie, hjemmehørende hersteds og bestemt hertil fra Antwerpen med en Ladning Tagsten og Tøndebaand, er indkommen paa Veiholmen paa Smølen, efterat den udenfor Kysten i Søndags har mistet Stængeriggen. Over Skibet, der gik ud herfra i Septbr. Maaned f. A., har der hvilet en uheldig Skjæbne, idet dets dygtige Fører, Kaptein Selmer (VI 41 Carl Henning

Lützow Selmer) som tidligere meddelt (^{8/10} 1884) skylledes overbørd, hvorefter Styrmanden, der overtog Kommandoen, avgik ved Døden i Lissabon. På Foranstaltning af vedk. Konsul gik en østlandsk Styrmand ombord paa Skibet, hvis Reise er endt paa foranmeldte uheldige Maade. Dampskibet Ganger Rolf gik imorges ud for at faa Fartøiet indbukseret hertil.

(Fra »Aftenposten«, 6. Marts 1885).

VI. 11.

Bogtrykker H. J. Selmer.

Bogtrykker H. J. Selmer, der var Grundlægger af «Lillehammer Tilskuer», er Thorsdag den 14de ds. efter et kort Sygaleie afgaaet ved Døden i Christiania, over 82 Aar gammel.

Hans Jensen Selmer (VI 11) var ifølge «Lillehammer Tilskr.» født i Christiania den 24de November 1809 og kom i 1837 op til Lillehammer, hvor han etablerede sig som Bogtrykker og begyndte samtidig i Forening med daværende Løitnant, senere som Kjøbmand avdøde, Ludvig Wiese Udgivelsen af «Oplands-Tidende». Dette Kompaniskap opløstes dog ved Udgangen af 1840, hvorefter Selmer fortsatte Bladet

under Navn af «Lillehammer Tilskuer» fra Januar 1841 med Sylvester Sylvertsson («Urdsongis») som Redaktør*).

Selmer var i al sin Gjerning ærlig og trofast, samvittighedsfuld og sandhetskjærlig og vandt derfor ikke ringe Paa-skjønnelse hos Medborgere. Paa Grund af tiltagende Sygelighed solgte Selmer i 1875 sit Bogtrykkeri og «Lillehammer Tilskuer» til den nuværende Eier og flyttede, da han havde adskillig Slægt i Christiania, til Hovedstaden, hvor han var saa lykkelig nogenlunde snart saavidt at gjenvinde sin Helbred, at han kunde søge og fandt lønnende Arbeide i sit Fag.

Jakob Løkke som Redaktør. Selmer, der som praktisk Mand indsaa Umuligheden af, at to Blade med nogen Fordel kunde udgaa på et saa lidet Sted, stansede derfor «Tilskueren» og overtog Trykningen af det nye Blad, som imidlertid holdt sig kun i 3 Aar, hvorefter Selmer atter fortsatte Udgivelsen af «Tilskueren».

(Fra »Morgenbladet» for ^{21/1} 1892).

*) Efter dette skulde «Lillehammer Tilskuer» nu udgaa i 51de Aargang; men at det kun er den 48de, kommer deraf, at i Begyndelsen af 50-Aarene stiftedes her et Interessentskab for Udgivelsen af et nyt Blad, kaldet «Kristians Amtstidende», med daværende Adjunkt ved Lillehammer offentlige skole, senere afdøde Overlærer

Regimentsliv paa Oplandene.

Ved Oberst Gulowsen.

Søndag den 19de August 1811 havde Kaptein og Landinspektør Selmer, der dengang boede paa Gaarden Skinstad paa Næs - Hedemarken -, Middagselskab i Anledning af, at hans Svigerfader, Sorenskriver Gløersen, var tilstede i Bygden ved en Aabodsforretning. Indbudne var foruden de andre juridiske Embedsmænd, der ligeledes var tilstede, nemlig Prokuratorerne Meidell og Timmermann, Bygdens Honoratiore: Sogneprest Bull med Familie, Kommerceraad Holter med Frue fra Helgeby paa Næs, Løitnant Hoel og Frue og Halvor Hoel fra Helgeøen. Endvidere en Kjøbmand Dallas fra Christiania, der var paa Besøg i Prestegaarden, samt Kaptein v. Schinstad med Familie og Løitnanterne v. Arøe, og v. Lassen, de to sidstnævnte af Søndenfjeldske Dragonregiment*).

Løitnant Carl Lassen var bekendt som en heftig og fredsforstyrrende Person, hvilket ogsaa fik sit Udtryk ved nærværende Anledning, idet der opkom Uenighed mellem ham, Sorenskriver Gløersen og et Par af de øvrige Gjæster, der endte med en Udfordring fra Lassens Side. Duellen blev imidlertid afværget ved, at Sorenskriveren i Henhold til Duelloven af 1741 nedlagde embedsmæssigt Forbud herimod og indmeldte Sagen til Chefen for Dragonregimentet, Generalmajor Meier**), dengang bosatt paa Toten.

Ved Regimentet verserede Sagen et Par Aar og fik først sin Afslutning i 1813, da Lassen endelig bestemte seg til at gjøre en rimelig Undskyldning for sin Optræden,

hvilket Gløersen — efter kjentagen Opfordring fra Regimentschefen, som gjerne vilde have Sagen bilagt — havde sat som Betingelse for at frafalde sin Klage.

Sagens Detaljer, saaledes som de fremstilles efter Regimentets Dokumenter, er i flere Henseender karakteristiske for Tidens Kultur og det militære Liv paa Oplandsbygderne de Par sidste Aar før Adskillelsen fra Danmark. Af de omhandlede Personer var flere i sin Tid meget bekendte. Sorenskriver Erik Gløersen var dengang Sorenskriver i Nordre Hedemarken i hvilken Egenskab han boede paa Gaarden Skarpsno paa Ringsaker, hvor han døde 1819. Hans Svigersøn, Kaptein og Landinspektør Jens Andreas Selmer, døde i 1830 som Overtoldbetjent i Christiania. Prokurator Johan Ernst Meidell blev siden Sorenskriver paa Ringerike, hvor han døde 1845. Sogneprest Vincents Stoltenberg Bull havde havt Næs Sognekald siden 1799 og blev forflyttet til Vang 1816, hvor han døde 1836. Prokurator Timmermann døde som saadan i Stange 1816.

Løitnant Lassen blev ikke længe efter denne Historie forsat til et dansk Regiment.

Løitnanterne Arøe og Hoel samt Halvor Hoel var store Eiendomsbesiddere paa Ringsaker og Helgeøen

Sorenskriveren indmeldte som sagt, at han havde været i Selskab hos sin Svigersøn, Kaptein Selmer, hvor blandt andre ogsaa Løitnant Lassen var buden sammen med Løitnant Arøe med Familie, hos hvem Sidstnævnte havde opholdt sig nogen Tid.

«Jeg anvendte», siger Sorenskriveren, «efter Sædvane i Selskaber, min medfødte Munterhed til at forøge Selskabets uskyl-dige Glæde, og deri herskede der fuldstændig Harmoni indtil ud paa Eftermiddagen, da man begyndte at spille Kort ved 3 Borde. Det faldt i min Lod at gjøre Parti med

*) Af Oplandske Dragonregiment og 4 Kompanier af Akerhusske oprettedes Søndenfjeldske Dragonregiment ^{20/4} 1811.

**) Knud Andreas v. M. 1811 til 1918

Løitnanterne Arøe, Schinstad og Lassen. Den sidste, hvis fornemste Beskjæftigelse er at spille høit Spil, har jeg ofte og ved adskillige Anledninger venskabelig foreholdt hans i honette Selskaber usømmelige Spillemaade, og ved denne Leilighed maatte jeg igjentage det samme og tilsidst alvorlig, hvorover han ansaa sig fornærmet og overøste mig med Skjældsord og yderst fornærmende Udtalelser. Prokurator Timmermann, som ikke havde noget Spilleparti, nærmede sig Lassen og siger, at han ikke taalte, at jeg som en gammel Embedsmand saaledes skulde blive overfuset af en ung Dreng. Han og Lassen kom derfor i Håndgemæng. Frygtende, at Timmermann skulde lide nogen Overlast for min Skyld, søger jeg at rive Lassen fra ham, hvilket ogsaa lykkedes, men dette havde tilfølge, at Lassen griber mig i Haaret og i Klæder og saaledes tumler med mig, indtil jeg af andre blev løsreven. Siden væltede han sig ind paa og tumlede med Prokurator Meidell og Løitn. Schinstad og udfordrere dem og Timmermann til at slaaes med sig paa Pistoler eller paa hvad Maade de vilde vælge, samt i det Hele viste den mest umiskjendelige Brutalitet og Ondskab. Alle Selskabets Fruentimmer, som var forsamlede i Værelset, blev forskrækkede over denne langvarige Allarm og Tummel, og Selmer var, saavelsom jeg og min Kone, bekymret for sin høist frugtsommelige Hustru, vor Datter, og hendes 4 smaa Børn, som ogsaa var i Værelset. Han nærmede sig derfor Lassen med et af Børnene paa Armen og siger ham, at dersom han ikke vilde være fredelig, havde han en haandfast Karl ved Haanden, der skulde føre ham ud af Værelset, pegende i det samme paa den døvstumme Johannes Schinstad, som har sit Livsophold paa Gaarden Schinstad, og som var bragt ind i Værelset. Herover anser Lassen sig fornærmet og forlader Værelset og reiser fra Stedet ifølge med Arøe.

Dagen efter, den 20de August om Aftenen kom et gaående Bud med Brev fra

Lassen til von Schinstad, Selmer og mig. Af det sidste, som er det groveste og skjændigste, jeg i hele min Levetid har faaet, giver jeg mig herved den Ære at lade følge bekræftet Afskrift. Brevene til von Schinstad og Selmer, hvilke jeg saa og læste, indeholdt Udfordring fra Lassen til at møde ham paa Askeskogen paa Næs for at slaaes med hvilke Vaaben, de vilde vælge. Han nævner som sin Secundant Løitnant von Heramb fra Gaarden Heramb paa Ringsaker.

Ved Udfordringen til Selmer blev jeg og min Kone sat i endnu større Bekymring for vor unge Datter; jeg greb derfor til den Beslutning strax at forbyde baade von Schinstad og von Selmer at møde paa Udfordringen. Til dette Skridt var jeg desuden forbunden, efterdi Forordningen om Dueller af 17de Marts 1741 befaler mig det under Embeds Fortabelse, ligesom jeg ifølge deraf skulde have Deres Høivelbaarenhed*) underrettet om Udfordringen, hvorfor jeg lige ærbødigst ansøger om, at da Lassens Brev til mig indeholder et Slags Undsigelse, min Person ved Deres Høivelbaarenheds Foranstaltning maatte sættes i Sikkerhed. Mit gode Navn og Rygte og mit moralske Værd kan Lassen ikke nedsætte, men efter hans Brev kan jeg ikke længer være sikker paa Liv og Lemmer, saalænge han opholder sig i den mig allernaadigst betroede Jurisdiktion.

At Lassens Adfærd paa Gaarden Schinstad har vært saadan, som jeg her har opgivet, vil i Tilfælde kunne bevises ved mange Vidner; — at han har vist lignende Brutalitet i mange andre honette Selskaber og Forsamlinger i den Tid, han har været paa Hedemarken, vil ligeledes være at bevise ved Vidner.

Skreven paa Ringsaker 23de August 1811.

E. Gløersen.

*) Regimentschefen.

Lassens brev:

Min Herre!

Den dybe Foragt for Deres graa Person følger disse Linier. Deres Opførsel igaaraftes i Deres Dem ganske værdige Svigersøns Hus var den skjændigste og mindst at vente af en Mand paa Deres Alder, som bilder sig ind at have Kultur og kjende Verden. Deres graa Haar hindrer mig fra at hevne mig, som De havde fortjent; dog vil jeg give Dem det gode Raad, at i Tilfælde vi skulde mødes oftere, hvilket min gode Genius bevare mig for, og De ikke var omgivet af den Døve, Svigersønnen og Kompagni, da at opføre Dem en Smule mere høvisk. I modsat Falk kunde jeg let forgleme, at De er 60 Aar.

Samsahl, 20de August 1811.

Carl Lassen.

Sagen sees efter denne Indmelding at have været holdt gaaende ved Korrespondance mellem Generalen og Sørenskriveren til medio 1812. Imidlertid havde Lassen tilladt sig at foretage en Reise udenfor Distriktet uden Regimentschefens Tilladelse. Han skriver i den Anledning under 4de April 1812 til denne, at «han brugte Frihed at tilmelde Deres høivelbaarenhed, at han igjen var returneret til Regimentet fra en Reise, som ikke var tilladelig, men som jeg smigrer mig med Hr. Generalens mig bekjendte Godhed vil undskyldes, da Ungdom og Visdom sjelden er Følgesvendene.» — For dette Fravær udenfor Distriktet blev han dikteret 4 Ugers Arrest paa Akershus.

Under 14de Mai 1812 tilskriver Sørenskriveren Generalen fra Skarpsno paa Ringsaker, at da han ved, at Løitnant Lassen er diktert 4 Ugers Arrest paa Akershus, saa anmoder han om, at der intet maa foretages med ham, før han har udstaaet denne Straf.

«Deres Høivelbaarenhed har anmodet mig i Skrivelse af 4de Oktober f. A. om at tage min Klage tilbage, hvortil jeg svarer, at jeg var villig under de i mit Svar

givne Betingelser. Den 30te Januar sidstl., da Lassen var paa Samsahl hos Arøe, tilskrev han mig og ligeledes anmdoede mig om at tage min Klage tilbage blot paa denne hans Erklæring, at han ikke havde noget imod mig som Embedsmand og Menneske. Da jeg ikke staar under hans Bedømmelse som Embedsmand og Dommer, har jeg svaret, at jeg ikke med saadan Erklæring kunde være tilfreds eller satisficeret. Nogle Uger efter kommer Hr. v. Arntzen hid til mig i Besøg og gjentager sin Anmodning til mig om at tilgive Lassen, beder mig derfor opsætte mine Tanker, hvorledes jeg vilde, Lassen skulde tilskrive mig, hvilket sker i Form af et Brev fra Lassen til mig, og da jeg overleverede Arntzen dette Konzept, finder han det saa moderat, at han ikke kunde tvivle om, at Lassen antog det; men da han forrige Maaned atter var paa Samsahl nogle Dage og af Arntzen forelægges Konzeptet, erklærer han sig uvillig til å tilskrive mig saadant Brev; fordi det efter hans Tykke indeholdt et Slags Afbigt, hvortil han ikke kunde bekvemme sig Efter saadant Forhold af Hr. v. Lassen haaber jeg, at D. H. ikke misbilliger, at jeg vedbliver at søge ham tiltalt og straffet.

Maaske man paa denne Maade kunde des hastigere blive kvit denne Fredsforstyrrelse, som, efter hvad mange fortæller, skal ved adskillige Anledninger have ytret Forundring over, at den norske Armé ikke for den største Del er besat med danske Offiserer.

Skarpsno, d. 14de Mai 1812.

Gløersen.»

Thingsvidner blev nu optaget ved Forhør paa Gaarden Skjelve paa Næs, hvor var stevnet til Fremmøde Prokurator Timmermann, Kommerceraad Peder Holter (Helgeby), Kjøbmand Georg Dallas og Pastor Bull.

«Prokuratøren havde siddet som Tilskuere ved et af Spillebordene, hvor der spilledes et Spil som man navngav «Bo-

ston», og hørte da Lassen sige til en af de Medspillende, hvoriblandt ogsaa Sorenskriveren, at hvis det Kort, som Løitnanten nævnte, blev kastet til, saa var Sorenskriveren Bet. Vidnet syntes ogsaa at erindre, at det nævnte Kort blev kastet til, saaledes som Løitnanten foregav. og da sagde Sorenskriveren, det var urigtigt at tale saadan i Spillet — lagde Kortene paa Bordet og sagde: «Jeg sætter paa saadan Maade ingen Bet», hvorpaa Lassen sagde, at ingen skulde forbyde ham at tale i Spillet, — hvorpaa Sorenskriveren vendte sig og sagde, at han ikke vilde spille med Løitnanten, og føiede hertil nogle Ord, som Vidnet ikke erindrede. Lassen reiste sig da af Stolen og sagde til Sorenskriveren, at han var en gammel Gjedebuk, eller at han, nemlig Løitnanten, ikke havde Gjedebukekskjæg som Sorenskriveren — en af Delene var hans Udtalelse, hvorpaa Sorenskriveren ogsaa bragte nogle Udtalelser, at Lassen talte som en Fjoliet eller noget saadant, hvorpaa Lassen greb efter Sorenskriverens Hoved, hvorpaa de blev staaende og disputere sammen i denne Stilling. Imidlertid kom Sorenskriver Glørsens Kone til og vilde mægle mellem dem og bar sig ilde for sin Mand, da Komparenten sprang til for at skille Sorenskriveren fra Løitnanten; derved blev denne mere opbragt, og da vexlede Komparenten nogle Ord med ham, og idet han kom længere ned i Selskabet, kom flere til at tale sammen Vidnet blev da udfordret paa Pistoler, som han imidlertid ansaa som Spøg»

Kjøbmand Dallas stod noget fra, henne i Gjesteværelset, og saa, «at en sort Kallot, som Sorenskriveren havde paa Hovedet, var afkastet, og hørte, at Lassen kaldte ham en gammel Gjedebuk, hvortil Sorenskriveren svarede: «De opfører Dem som en «Labs»».

Pastor Bull meddelte skriftlig, «at han havde været i Selskab hos Hr. Kaptein og Landinspektør Selmer med Familie paa Schinstad

Han maatte tilstaa, at Løitnantens Opførsel mod Sorenskriveren som en gammel agtværdig og anseet Embedsmand forekom ham meget uanstændig og fornærmende.»

Fru Selmer*) oplyste ved nyt Thingsvidne 21de Dec. 1812, «at hun havde seet, at Løitnanten greb hendes Fader i Haaret og tumlede med ham en Stund — og siden tumlede han vexelvis med daværende Løitnant, nu Kaptein, v. Schinstad og Prokuratorene Meidell og Timmermann, indtil han bekvemmede sig til at forlade Selskabet — efterat min Mand havde sagt ham, at dersom han ikke vilde være rolig, saa havde han en handfast Karl ved Haanden, som skulde føre ham ud —».

— — —

Fru Anna Bull oplyste under samme Datum som sidstnævnte, at hun intet havde hørt; iligemaade hendes Datter Margrete Bull.

— — —

Thingsvidne blev derpaa optaget paa Hadeland for at faa Prokurator Meidells Forklaring.

«Efterat Middagsmaaltidet, Kaffe og Thedrikken var forbi, blev Selskabet anbudet Spillepartier».

— — — — —

Han hørte Lassen meget hidsig kalde Glørsen en gammel Nar og en Gedebuk. Ved det herved fremkomne Ordskjænderi sagde Glørsen til ham, at han opførte sig som en saakaldt Labs.

Vidnet havde hørt fortælle, at Løitnanten skulde været paa Vei til at give Pastor Bull en Ørefig, men ved ikke, om det er sandt eller ikke. Han hørte videre, «at han udsagde Bitterheder baade mod Løitnant Hoel og Løitnant Arøe, fordi de ikke toge hans Parti, men det kunde ikke disse vide, da de ikke vare sa nær.»

Efter disse Vidneforhør — og da Løitnanten ikke vilde gjøre Undskyldning, som tidligere nævnt, blev der afholdt Stabskrigsforhør paa Fangbjerget i Rings-

*) Magdalene Marie S. f. Glørsen.

aker den 29. de Decbr. 1812 og 29de Januar 1813, efter hvilke der blev berammet Krigsret paa Gaarden Alfstad paa Toten Mandag den 8de Marts 1813.

Imidlertid maa Løitnanten endelig have bekvemmet sig til at fremsende en passende Undskyldning; thi 7de Marts, Dagen før Krigsrettens Afholdelse, skriver Sørenskriveren til ham, som følger:

«Ligesom jeg aldrig har kunnet bekvemme mig til at forlange Afbigt af nogen som endog i høieste Grad har fornærmet mig, thi dette er en Ydmygelse, som

det ene Menneske ikke bør fordre af det andet, saa erklærer jeg herved, at Brevet af Gaars Dato, som min Herre har beæret mig med, og hvori De tilstår, at De i Overilelse har fornærmet mig, er mig fyldestgørende, i hvis Følge jeg paa Deres Anmodning tilbagekalder en af mig til vedkommende Regiment indgiven Klage og Anmeldelse, saa at det vil bero paa Regimentet alene, om den imod Dem i Anledning deraf ordinerende Action kan bortfalde.

Gløersen.»

V. 18.

Kjøbmand Johan Christian Selmer.

18. Juni 1808.

Prestebakke

er Navnet paa den endelige Seier i en seirrig Krig mod en overtaallig Fiende.

Efter de heldige Affærer paa den nordlige Del af Krigsskuepladsen stod Landet i Juni Maanedes Begyndelse forøvrigt frit for Fiender.

Kun en Del af Fiendens venstre Fløi stod endnu paa norsk Grund.

Denne Fløi havde under hele Feiden saa at sige ligget uvirksom og kun indskrænket sig til at befæste de Punkter, som den ved Krigens Frembrud havde besat.

Dels skyldtes denne Uvirksomhed slet ledet Intendantur, dels Lederen General Vegesacks Sygdom og Jalousi ligeoverfor Armfeldt, dels vel den Respekt, som der stod af Fredrikstens berømte Fæstning, hvilken vel gjorde Angriberne forsigtige. Man vilde vel først opstive Troppernes moralske Mod ved Seiervindinger andetsteds, før man gik til en af Krigens vanskeligste Opgaver.

Brigaden Holst, der oprindelig, som den norske Armés yderste høire Fløi, stod ved Idefjorden, var ogsaa, idet vor Overgeneral Prins Christian August indsaa den sterke Stilling, vi her indtog, lidt efter lidt flyttet nordover for at fylde de Huller, der

opstod i Bevogtningslinjen derved, at man havde maattet forskyve Styrken saa langt nord som omkring Kongsvinger, hvor Svenskerne syntes at være heldigst i sit Angreb.

Forsvaret af Fredrikshald med Fæstning og Omegn var derfor, naar en Bataljon af søndenfjeldske Regiment og endel Landeværn og Depottropper undtages, overladt til dette Grænsedistrikts egen Befolkning.

Fredrikshalds Borgere havde dannet et frivilligt Korps, som under Navnet Christian Augusts Jægere stod under Kaptein Mamens Kommando

Arbeidere ved Tistedalens Sagbrug var organiseret til et Korps, kommanderet af Kjøbmand Johan Christian (Sttv. V 18) Selmer og Overtoldbetjent Hans Stang, og endelig havde man ved Hjælp af de mange Sjøfolk, som fordi Krigen med England gjorde Skibsfarten umulig, kunnet bemane en liden Flotille af Baade og Pramme.

Hele Styrken stod under Oberstløjtnant Juuls Kommando og gennem ham direkte under Overgeneralen.

Denne havde givet hele sin Armé Ordre til at skride til et samlet Angreb paa Fienden den 10de Juni for at drive ham over Grænsen.

For den øvrige Del af Krigsskuepladsens Vedkommende var dette som sagt gjort overflødig ved Svenskernes Afmarsch; kun for vor sydligste Fløis Vedkommende førte Generalsordren til Kamp.

Her stod nemlig endnu i sterke Stillinger om Ende og Gaarden Berby ved Bunden af Idefjorden og om Veikrydset Prestebakke, nær Enningdalens Kirke og Ørsjøen 1400 Mand svenske Tropper af Skaraborgs og Elfsborgs Regimenter. Oberstløjtnant Baron Knorring førte Kommandoen ved Prestebakke. Den senere saa bekjente Major Georg Adellersparre havde just overtaget Kommandoen ved Ende og Berby.

Oberstløjtnant Juul havde lagt Planen for sit Angreb saaledes:

Løjtnant Magnussen skulde med Flotillen gaa op Idefjorden og engagere de ved Ende og Berby staaende Fiender, medens Præstebakke, Fiendens Hovedstilling, skulde angribes dels i høire Flanke og Ryg af en Afdeling under Løjtnant Tambs, som skulde udføre dette ved en omgaaende Bevægelse rundt Ørsjøens Øststrand, dels ved et direkte Frontangreb, udført af Kaptein Arild Huitfeldt.

Da Oberstløjtnant Juul selv var syg, blev det Arild Huitfeldt, som kom til at lede Træfningen og vinde Seiren.

Under Fremmarschen om Morgen kom man forbi en Husmandsplads, hvor der just turedes Bryllup. Den norske Troppeafdelings Chef, Løjtnant Birch, bad

om en Veiviser, og Brudgommen tilbød sig som den bedst kjendte at vise Veien.

Han greb sin Rifle ned fra Væggen og fulgte Tropperne den hele Dag.

Da alt var klart til Angreb, blev han opfordret til at vende tilbage til sin Brud; men den kjække Kar vilde intet høre derom. Han var vel ogsaa Nordmand? Han skulde vel ogsaa faa gjøre sin Pligt fuldt ud, og saa deltog han da i Slaget og fandt Heltedøden.

Wilhelm Tell og Arnold Winkelried er Sagnfigurer. Brudgommen fra Prestebakke er en historisk Person.

Ære være hans Minde!

De Norskes Seier blev fuldstændig.

Overanføreren Baron Knorring og 20 andre Officerer blev fangne med 334 Mand, medens omkring 100 faldne og saarede Svensker bedækkede Valpladsen.

Vort hele Tab var foruden omtalte Brudgom kun 2 Officerer og 3 Soldater samt 6 Saarede.

En vakrere Seier er ikke vunden af Nordmænd end denne. Og i Modsætning til ved Trangen, kjæmpede vi ved Prestebakke mod stor Overmagt!

Hvad der desuden udmerker Prestebakkebedriften er, at den vandtes væsentlig af frivillige Folk under Ledelse af ganske unge Officerer, og at Kampen var afgjørende for hele Krigen.

Den Bautasten, som idag reises dernede, kommer til at staa der med rette.

Dødsfald.

Efter længere Tids Sygdom døde i Onsdags Aften den tidligere Overlæge ved Sindssygeanstalten i Aarhus, etatsraad Harald Selmer, 65 Aar gammel. Saa længe den Afdøde stod i sin fulde Manddomskraft, var han en af vort Fædrelands kyndigste, nidkjæreste og mest ansete

Sindssygelæger, og ikke blot den Anstalt, som blev til under hans Tilsyn, og ved hvilken han i en lang Aarrække virkede, men Sindssygevæsenet i det Hele skyldte ham overordentlig Meget. Han var født i 1814 i Vejle, blev Student 1831 og medicinsk Kandidat 1838. Psykiatrien blev

snart et Fag, som han i særlig Grad viede sin Interesse og sine Kræfter, og efterat han i 1841 havde udgivet sit første Skrift om «Psykiatriens Tilstand i Danmark, med særligt Hensyn til St. Hans Hospital paa Bidstrupgaard», fulgte efter det forskjellige andre Afhandlinger om lignende Æmne, deriblandt et af «Filiatrien» kronet Prisskrift, «Almindelige Grundsætninger for Daarevæsenets Indretning.» I 1847 overtog han Redaktionen af «Bibliotek for Læger», som han beholdt til 1852, og i hvilket han selv skrev ikke faa Afhandlinger, til dels ogsaa om psykiatriske Forhold, og samme Aar udnævntes han til lægekyndigt Medlem af den Kommission, der skulde udse en Byggeplads for en Helbredelsesanstalt for Sindssyge i Nørrejylland; da Valget af Byggepladsen var truffet, udarbejdede han Programmet for Anstaltens Opførelse, og som lægekyndigt Medlem af Bygningskommissionen ovede han en uafbrudt Indflydelse paa Anstaltens Indretning i alle Enkeltheder, medens han tillige fra 1851—53 var Medlem af Komiteen for St. Hans Hospitals Reorganisat-

tion. Han var selvskreven som Overlæge for den nye Anstalt, og i 1852 indviede han dens velsignelsesrige Virksomhed, som han vedblev at lede, indtil nedbrudt Helbred nødte ham til at overgive til andre Hænder Fortsættelsen af en Gjerning, som han havde ofret al sin humane Energi. Den Maade, hvorpaa han røgtede sit smukke, om end møjsommelige og vanskelige Hverv, skaffede ham Alles Anerkjendelse, og ligesom han hædredes af Kongen med Udnævnelse til Professor, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd, saaledes viste Regeringen og Folkerepræsentationen ham, efterat han havde trukket sig tilbage til Privatlivet, deres Paaskjønnelse ved Bevilling af en ekstraordinær Forhøjelse af den ham tilkommende Pension. Af hans Skrifter bør foruden dem, der vedrørte Psykiatrien, endnu nævnes «Den danske Lægestand», en Fortegnelse over levende og afdøde Læger med personalhistoriske Notiser, der er udkommen i flere Udgaver.

(Fra Dagens Nyheder).

VI. 47.

Karantænelæge J. H. Selmer.

Avsløring af et Mindesmærke.

Paa Frederiksberg Kirkegaard afsløredes i gaar Formiddags Kl. 2 det Mindesmærke for Karantænelæge J. H. Selmer, som Afholdsforbundet med Støtte af forskjellige andre Afholdsforeninger har reist over den første Chef for I. O. G. T. i Danmark.

Om Graven havde samlet sig en stor Mængde Mennesker, over hvis Hoveder de mange brogede Bannere, med hvilke Afholdsforeningerne vare mødte frem lyste i den klare Foraarssol. Man læste her med gyldne Bogstaver: Nørrebroes Afholdssloge, Socialdemokratisk Afholdssloge, Christianshavns Afholdssloge, Danmarks Stortempel af I. O. G. T., Afholdssamfundet, Dan-

marks Stortempel af Templarordenen, «Reform», Logen Øresund osv.

Paa Afholdsforbundets Vegne bød Kommunelærer Thomsen Velkommen og bad Forsamlingen synge den første af de til denne Leilighed trykte Sange, som et Musikkorps blæste Melodien til.

Sagfører Skovbye holdt derefter Talen ved Monumentets Afsløring.

— I Begyndelsen kneb det for Afholds-sagen her hjemme. De Fornemme og Rige spottede os eller trak medlidende paa Skuldrene af vore Bestræbelser, og de Fattige nærede Mistillid til os, fordi de troede, vi vare komne for at tage Glæden fra dem. Vi maa da hædre dem, der toge

det første Stød af — dem, der bragte Sagen frem ved deres ihærdige og selvopoffrende Arbeide.

Den mest fremtrædende mellem disse var Karantænelæge Selmer, den første Chef for I. O. G. T. i Danmark, den Mand, for hvem vi her have reist et beskedent Mindesmærke.

Han var det, der indførte den Organisation, som endnu samler os og hans fremragende Energi var Storlogen til uvurderlig Nytte.

Det Mindesmærke vi have reist, svarer ingenlunde til hans Fortjeneste af Sagen. Da måtte det have raget høit mot Himlen. Men det svarer i sin Beskedenhed til hans

bramfri Virken. Og det behøves vel heller ikke mere straalende, al den Stund hans Gerning har sat ham et uforgængeligt Minde i alle Afholdsfolkets Hjerter

Efter at have afsløret Monumentet, der er udført i Granit og bærer Indskriften:

«Johan Henrik Selmer,
R. af D.

22. November 1847 † 17. November 1893.
Den første Chef for I. O. G. T. i Danmark.

Reist af Taknemmelige Danske
Afholdsfolk»

overgav han den til Dr. Selmers Familie, der overværede Høitideligheden.

(Fra Dagens Nyheder 11/3 1896).

Lidt om Drammen for 50 Aar siden.

Af Sørenskriver Rolf sen.

VIII.

— Sidste Artikel —

Den høie, ranke Mand, som gaar der, er Drammens Formandskabs Ordfører ved denne Tid, Prokurator John Collett Falsen. Officielt førte han Titelen Prokurator, da han, før Sagførerloven udkom, var udnævnt til Prokurator i Grimstad. Efter Prokurator Midelfarts Befordring erholdt han Afsked som Prokurator og Beskikelse som Sagfører i Buskerud, med Bopæl i Drammen. Han kom derned i det Tilfælde at «have været Embedsmand» og blev uden at erhverve Gaard stemmeberettiget og valgbar. Han kom snart ind i Formandskabet som selvskrevet Ordføreremne og blev inden faa Aar Storthingsmand fra Drammen. Han havde et distingveret, nobelt Ydre og var ogsaa Dygtigheden og Nobelheden selv, en fin og behagelig Mand, skjønt vittig Ironiker. Han fik snart udmærket Praxis som Sagfører og nød stor Tillid. Ved at se ham færdes paa Thingene måtte jeg sande Rigtigheden af en Ytring af Sørenskriveren paa Eker:

Han er for god for denne Stilling. Jeg husker, at han en Dag mødte en ung Kollega i Retten ved Ekers Thing, der tilførte Protokollen: for Citanten mødte Stiftsoverretssagfører N. N.; Falsen tilførte derpaa: For Indstevnte mødte Underretssagfører Falsen, ganske tørt, men med stor Virkning. Stiftsoverretssagfører fortalte siden, at han havde følt sig meget flau ved denne Leilighed.

Ved Siden af Falsen kan man ikke undgaa at nævne hans Ven og Kollega, C. A. Selmer, der samtidigt blev Sagfører i Drammen og snart erhvervede sig en endnu større og navnlig mere indbringende Praxis end Falsen. Der er tidligere i disse Optegnelser talt om den uheldige Maade, hvorpaa Drammens Handelsstand optraadte ligeoverfor Pengekrisen i Hamburg i 1857. En fremtrædende og saare fortjenstfuld Andel i det gode Resultat tilkom Falsen og Selmer, hvorfor Sagen her kortelig skal nævnes.

Da i Høsten 1857 mange og tidligere anseede Bankierhuse i Hamburg, der havde Forretninger paa Norge, stansede eller

truedes med Stansning, resulterede heraf, at norske Tratter paa Hamburg kom tilbage med Protest, hvilket atter medførte Uro og Vanskeligheder her hjemme. I Drammen var en hel Del Kjøbmænd udviklede med Hamburgerhusene og stod nu i Forlegenhed, da Pengelaan ligesaa lidt var at opdrive, som der var Udsigt til at faa de hjemsendte Tratter optagne andetsteds, skjønt de norske Trassenter gjen-nemgaaende var solvente, iallefald de i Drammen. I et talrigt Møde paa Drammens Børs i December 1857 valgtes en Komite af 10 Medlemmer til at træffe de fornødne Foranstaltninger i denne Anledning. Denne Komite indbød til Stiftelse af en midlertidig Laaneindretning, grundet paa Depositum af Værdipapirer eller ædle Metaller. Indbydelsen dateredes 12te December og medførte paa Stedet en betydelig Tegning. Allerede to Dage efter kunde Komiteen henvende sig til den norske Regjerings Udsendinge for Optagelse af et Statslaan i Anledning af Krisen, D'hrr. Advokat Homann og Fabrikerier Halvor Schou, som da opholdt sig i Hamburg, med Underretning om, at der var tegnet 150,000 Spd. efter Indbydelsen, og med Forespørgsel om et saadant Beløb kunde erholdes i Udlandet paa 6, 12 og 18 Maaneder. Fra Kommissærerne indløb Svar, at dette var umuligt for Tiden. Det var kun efter megen Møie og efter langvarige Underhandlinger, heder det, at de saa sig istand til at skaffe Staten et Laan (paa 1 Million Spd.) paa nogenlunde rimelige Vilkaar. Komiteen stiftede da en Garantiforening, hvori alle Medlemmer tegnede sig ansvarlige for bestemte Beløb, belagte med Sikkerhed. I det Hele blev der i kort Tid tegnet 193,000 — et hundre og tre og niti tusende — Spd., altsaa henved 800,000 Kr., og vel at mærke belagt med ubetinget Sikkerhed. Garantiforeningens Bestyrelse bestod af Falsen, E. Børresen, J. Lærum, S. Capjon og C. Collett, der havde en dobbelt Funktion, først at godkjende de af Garanterne stillede Sikker-

heder og Valutaer, dernæst, hvad der var vanskeligere, at bedømme de nødlidende Firmaers Status, og bestemme, om og for hvilke Beløb Garanti af Foreningen kunde gives dem. Falsen var Formand i Garantiforeningens Bestyrelse. I Begyndelsen indskrænkede denne sig til at meddele Garanti for visse Beløb, men senere, da Statslaanet var optaget, og først 60,000, senere yderligere 30,000 Spd. deraf var stillet til Disposition for Drammens Distrikt, ved direkte Udlaan, med Henstand for Tilbagebetaling i 18 Maaneder. At Falsen herunder havde et betydeligt Arbejde, siger sig selv. Men Selmers Bidrag var heller ikke lidet. Han tog, som man siger, Tyren ved Hornene og reiste i December 1857 i Følge med en indsigtfuld og udenfor Vanskelighederne staaende Mand i Drammen, Grosserer J. A. Juel, til Hamburg, hvor de konfererede med Statslaanets Kommissærer og Bankier Andresen som Repræsentant for Norges Bank. Disse indrykkede i Børsenhalle en Erklæring om Forholdene i Norge, der virkede beroligende paa Børsen i Hamburg. Tilstanden her skildredes i Udsendingernes Breve som yderst trykket. Som Bevis paa Tilstandens Alvor fortaltes det at en Tratte af Donner paa Norges Bank en Dag ikke kunde honoreres. Ved en Samling hos Bankierhuset Schröder & Eife i Hamburg, hvor Husene Warnecke, Sifweking, Busse & Halske, Barbech & Wall, Lorent am Emde og Jacobi & Sohn var repræsenterede, oplystes, at alene disse 7 Huse havde Engagement i Norge af 6½ Million Bankomark. Imidlertid opnaaede vore norske Udsendinge strax den væsentlige Indrømmelse, at alle nødlidende Papirer skulde sendes til én Bank i Norge, nemlig den da ny oprettede norske Kreditbank, hvis Direktion var N. A. Andresen, O. J. Broch og Thv. Meyer, hvorved ialfald en lempelig Inddrivelse stilledes i Udsigt.

Foruden at Garantiforeningen ved Hjælp af Statslaanet erholdt kontante Midler til at beskytte de nødlidende Vex-

ler, begyndte efterhaanden Konjunkturerne at bedres og Pengemarkedet at lettes. Resultatet blev da det glædelige, at Garantiforeningen i Drammen allerede efter halvandet Aars Forløb, nemlig i September 1859 extraderede Garantisterne deres Forskrivelser og dertil hørende Værdipapirer, endog med Tilbagebetaling af Garantisternes Udlæg til Thinglæsning og Aflæsning af de udfærdigede Pantedokumenter. For Garantisterne var altsaa intet Tab opstaaet. Jeg kan heller ikke erindre, at i denne Tid noget Firma i Drammen stansede eller hjemsøgte med Retsforfølgning, skjønt vistnok enkelte fik et føleligt Knæk ved denne Begivenhed.

Man skulde have troet, at Administrationen af denne Sag med de betydelige Garantimidler og med de to Mænds Reise til Hamburg, samt den enes til Holland, maatte have draget betydelige Udgifter med sig. Men heller ikke dette blev Tilfældet. Garantiforeningen beregnede sig 2 pCt. i Endossementsgebyr af Laantagerne, og derved bestredes alle udgifter. Gebyrerne beløb sig til omtrent 800 Spd. De to Udsendingers Reiseudgifter utgjorde 430 Spd., Thinglæsning og Aflæsning omtrent 200 Spd., og Resten medgik til Avertissementer, Sekretær og Bud. I Bestyrelsens sidste Møde indeholdt Protokollen den Meddelelse, undertegnet af Erik Børresen, John Lærum, Søren Capjon og Christ

Collett, at «D'hr. Prokuratorerne Falsen og Selmer ikke vilde modtage noget Honorar for deres mange og besværgile Forretninger» for Foreningen.

Falsen og Selmer var gode Venner med en mærkelig Lighed i deres Livsbanes ydre Forhold. Jevnaldrende Universitetskamerater og samtidige Kandidater ansattes de først som edsvorne Fuldmægtige, hver hos en Sorenskriver paa Hedemarken, blev Svigersønner hver av sin Sorenskriver, derpaa først Falsen og derefter Selmer Fuldmægtig hos Prokurator Midelfart i dennes store Sagførerbedrift i Drammen, derefter begge Sagførere her samtidigt, og efter 10—12 Aars betydelige Praxis udnævnte til høie og betydelige Embeder, Falsen til Amtmand i nordre Bergenhus og Selmer til det da forenede Drammens Byfoged- og Magistratseembede. Efter begge at have været Storthingsmænd, gik de ind i Kongens Raad.

Falsen døde pludselig af Hjerteslag i 1879, 63 Aar gammel, og slap for at opleve Regjeringens kritiske Aar efter 1880, medens Selmer maatte gennemgaa Rigsrettens Skjærsild og Dom. Han døde som Generalauditor i Christiania i 1889.

Begge Mænds Minde lever høit agtet og æret i taknemmelig og varig Erindring hos Drammens Indvaanere.

(Fra «Morgenbladet»).

Hs. Maj. Kongens Tilkjendegivende i Anledning af Riksretdommen over Statsminister Selmer.

I Anledning af den af Rigsretten den 27de Februar 1884 afsagte og den 1ste Marts næstefter overbragte Dom i Sagen mod Statsminister Selmer har det under 11te d. Md. naadigst behaget Hans Majestæt at tilkjendegive og befale som følger:

«Hvad mine Forgjængere paa Kongeriget Norges Throne have udtalt efter Rigsrettsdommene i 1827 og 1845, gjentager jeg her paa det bestemteste.

Ingen Rigsretsdom kan af mig erkjendes som afgjørende Grundlovsfortolkning eller at medføre for mig eller nogen af mine Efterkommere i ringeste Maade bindende Præcedens.

Jeg erklærer altså at jeg ikke ved den nu afsagte Rigsretsdom vil anse mig i noget Punkt eller i nogen Henseende indskrænket i min Beføielse til fremtidig som hidtil at styre Riget med al den Myn-

dighed, som efter Grundloven rettelig tilkommer Kongen.

Angaaende det i Dommens 1ste Punkt omhandlede vigtige Anliggende anser jeg det særligt nødvendigt at udtale, at den afsagte Rigsretsdom ikke kan ophæve eller omgjøre den hidtil anerkjendte konstitutionelle Ordning, hvorefter ikke nogen Forandring i Grundloven kan blive gjældende uden Kongens Bifald.

Ved min Thronbestigelse har jeg besvoret Forfatningen, saaledes som den ved en mangeaarig Praxis var bleven forstaaet og ved de kyndigste Mænds saavel som ved selve Storthingets Udtalelser var forklaret og bekræftet. Men jeg har ikke lovet og er ved min Ed hindret fra at love ubetinget Tilslutning til enhver Forandring af Rigets Grundlov, som en Storthingsmajoritet maatte beslutte. Dette vilde være intet mindre end at opgive den statsretlige Stilling, som ved Forfatningen er tilagt Kongemagten, og som derfor Norges Konge er kaldet til at opretholde og værges.

De Forpligtelser, der paahvile Unionskongen, fordre derhos med bydende Nødvendighed, at jeg i Et og Alt hævder den Statsmagts Stilling, der alene kan betrygge den mellem Rigerne bestaaende Forening. En saadan Opgave er ved Grundlov og Rigsakt tillagt Unionskongen og maa efter Tingenes indre Nødvendighed være ham tilsikret.

Begge Riger ere ligeberettigede Medlemmer i den ved fælles fri Villie og i lovlig Form sluttede Union, men begge Folk ere ogsaa bundne ved denne Union, og Kongen som deres fælles Repræsentant har ikke blot Retten, men ogsaa Pligten til at vaage over, at denne Overenskomst nøie holdes. Jeg tilbageviser derfor paa det bestemteste ethvert ensidigt Angreb paa nogen af Garantierne for Unionens Bestaaen, og en af de vigtigste Garantier ligger i Kongens ubetingede Sanktionsret ved Grundlovsforandringer i det ene som i det andet Rige.

På Lydighed under Loven, paa Agtelse for Ret og Retfærdighed og for Statsforfatningen, saaledes som den er bleven fastsat og i Tiderne anvendt og forstaaet, maa ethvert Samfund bygges. Denne store Grundsætning kan ikke krænkes uden de alvorligste Følger for Folkets Hæder og Velfærd.

At give Indholdet af en Dom, som den, der er overgaaet Statsminister Selmer, min Tilslutning, vilde være at gjøre mig og det norske Folk medansvarlig i den og dens Følger for Landet og Foreningen.

Det er vitterligt, at der er grebet ind i Rettergangens Anordning og Domstolens Sammensætning paa en Maade, som strider mod Grundsætningerne for en upartisk Retspleie.

Dyb er min Sorg over, at en saadan Retsforfølgning og Dom har kunnet forekomme i vort Land.

Jeg finder dog under de Forhold, som foreligge, at maatte opfatte min Pligt saaledes, at jeg handler ret, og at jeg bedst beforder Fædrelandets Vel ved at lade Statsminister Selmer træde tilbage.

Han har derhos selv i Underdanighed tilkjendegivet Ønsket om at udtræde af Raadet.

Jeg bestemmer altsaa:

Statsminister Christian August Selmer fratræder sit Embede.

Jeg bevidner den fratrædende min naadige og varme Anerkjendelse for hans lange Embedsvirksomhed og troe Tjeneste mod Riget og mig.

Et mørkt Minde.

Det er idag 25 Aar

siden Rigsretens Dom faldt over Statsminister Selmer. Det er et saa mørkt og uhyggeligt Minde i vor politiske Historie, at vi ikke finder Grund til at dvæle nærmere derved. Det er vor bestemte Opfatning, at Venstre ved Rigsretssagen besudlede vort politiske Liv, og det bedste, som

kunde ske, var, at man overgav Sagen til Historien.

Foranledningen til Rigsretssagen var som bekjendt, at Ministeriet Selmer havde tilraadet Kongen 1. ikke at sanktionere Beslutningen om Statsraaders Adgang til Stortinget, — 2. ikke at faldbyrde Beslutningen om Bevilgningen til Folkevæbningssamlagene og Centralforeningen for Udbredelse af Legemsøvelser og Vaabenbrug, — 3. delvis at tage til Følge Stortingets Beslutning ang. Lønningsregulativ for Omordning af en Centralstyrelse for Jernbanerne.

Den 23de April 1883 besluttede Odelsthinget med 53 mod 32 St. Ministeriet Selmer sat under Tiltale. Debatten herom havde varet fra 6te April. Der valgtes en Aktionskomité, bestaaende af Steen, Johan Sverdrup, S. Nielsen, Haugland og H. E. Berner. Aktorer blev Høiesteretsadvokat (senere Lagmand), W. S. Dahl, Overretssagførererne H. Bentsen og (nu Stiftamtmand) Blehr. Af disse sidste kom dog alene W. S. Dahl og Blehr til at optræde for Rigsretsskranken, idet H. Bentsen ved Sygdom blev forhindret.

Man behandlede Sagen mot de 11 Ministre hver for sig. Den 18. Februar 1884 afsluttedes Proceduren mod Statsminister Selmer; Voteringen begyndte den 22. og afsluttedes den 27. Februar. Selmer dømtes til at have sit Embede forbrudt. Den samme Dom rammede Statsminister Kierulf, Statsraaderne Nils Vogt, Jens Holmboe, Helliesen, Chr. Jensen, A. F. Munthe og O. A. Bachke, Statsråderne J. L. Johansen, C. H. Schweigaard og Nils Hertzberg ilagdes hver en Bod paa 8000 Kr. Alle tilpligtedes desuden at deltage i Sagsomkostningerne.

Vi skal indskrænke os til disse korte Meddelelser og afholde os fra nogen yderligere Dom over, hvad der passerede hine Aar, da Spændingen og Ophidselsen var saa sterk, som den aldrig har været i norsk Politikk. Vi skal heller ikke fortabe os i

Mindet om, hvorledes Rigsretten lavedes, hvorledes Venstre skjød alle Hensyn tilside for at naa sit Maal.

Og Betegnelsen en Folkesynd staar den dag idag lige urokket.

(«Ørebladet», Lørdag 27. Februar 1909).

* *

Formandskabet besluttet i 1917 opnævnt en komité til planlæggelse af et historisk jubilæumsverk over Christiania for 300-året 1624—1924. Verket skulde efter komiteens bestemmelse utarbejdes i 5 bind. I komitémøte i december 1917 blev utarbejdelsen av de to sidste bind IV og V overdraget redaktør S. C. H a m m e r. Det er dennes bind V som nu foreligger helt avsluttet og som nedenfor skal redegjøres for i korte træk.

I 1880-årene blev partimotsætningerne stadig mere uforsonlige og tilspidsede. I 1883 besluttet odelstinget riksretstiltale mot ministeriet Selmer. Dommen faldt 27de Februar 1884. Ved et eiendommeligt træf var det salutdag den dag. Prins Carl, som opholdt sig her i byen med sine kongelige forældre og et par av sine brødre, fyldte 23 aar. Da riksretsdommen blev læst op præcis kl. 12, faldt kanonsalutten drønnende ind fra Akershus.

Utenfor stortingsbygningen blev statsminister Selmer, da han overvældet av bevægelse gik op i sin vogn ved den historiske trappe, hyldet av en svær folkemasse, som derefter ganske rolig blev staaende og vente for at ta imot de lagtingsmedlemmer, som hadde avsaagt «folkedommen». Mottagelsen var rimeligvis for deres vedkommende ikke blit av saa behagelig natur. Men — der kom ingen, «folkedommerne» forlot stortinget bakveien, gjennom utgangen til Stortingsgaten.

(Av en Pressenotis.)

VII. 67.

Fru Ida Hellesen.

En 80-åring fortæller.

Fru Ida Hellesen, statsminister C. A. Selmers datter, opfant Opstadveven og gikk på skøiter med kong Oscar. — Hun liker tidens ungdom og grubler aldri over sine plager.

Fru Ida Hellesen, statsminister Selmers yngste datter, fyller 80 år idag. Da Aftenpostens medarbeider igårftes besøkte den aldrende dame og spurte hvordan det stod til, svarte hun kjapt: — De mener med gikten og de andre plagerne? Nei, snakk ikke om all elendigheten. Når mine medsøstre her på Mogens Thorsen spør hvordan det står til, svarer jeg: Takk, som det skal være! Annet svar får de aldri. Jeg skal si Dem jeg liker ikke å høre at folk har vondt her og vondt der. Slikt skal man ikke underholde sine medmennesker med

Fru Hellesen har i 20 år drevet vevskole med statsbidrag i Oslo. Hun har konstruert Opstadveven, utgitt vevbøker og tatt 6 forskjellige patenter. Hun filer og knipler og syr. Hun konverserer den dag idag like lett på 3 forskjellige sprog, har reist meget, set meget og lært meget. Hun har levet sitt liv, dels i luksus, dels i hårdt arbeid. Hun har truffet all verdens interessante personligheter og er selv verdens enkleste og mest inntagende menneske.

— Min mann, advokat Hellesen, døde 31 år gammel, og jeg satt igjen med 3 barn, den eldste 5 år. Noget måtte jeg ha å leve av, forteller fru Hellesen. Jeg vilde gi undervisning i sprog. Men sprog lærte man like godt ved skolene i de dager. Så fant jeg på at jeg skulle veve. Jeg gikk et kurs hos frk. Frisack. men jeg måtte tjene penger og ta imot elever samtidig. Ja, jeg hadde ikke engang tid til å veve den reglementerte prøvelappen. La mig veve noget som jeg kan tjene penger på, sa jeg, og så vevet jeg en løper som blev utlagt tilsalgs i Husfliden. Den blev kjøpt av

prins Eugen. Mine næste produkter var sportsbelter.

Du får gjøre som andre agenter, tenkte jeg, de gir sig god tid når de vil selge noget. Og utrustet med denne livsvisdom gikk jeg til Husfliden for å avhende beltene. De betakket sig, derimot tok Mathiesen 100 og Steen & Strøm 200, og da jeg kom tilbake til Husfliden og fortalte om min storhandel, sa Gulliksen: — Vi tar 100, vi også! Javel, sa jeg, men i mellomtiden er beltene steget med 1 krone! Guliksen slo til, og så gikk jeg hjem for å få alle bestillinger ferdig til jul. Da satt jeg i 3 døgn ved veven uten å være av klærne. Om dagen hadde jeg min egen vevskole, hvor 7 forskjellige nasjoner var representert og hvor undervisningen måtte foregå på engelsk. Dessuten hadde jeg 3 losjerende og 3 små som stadig nappet mig i skjørtene. Det var en strevsom, men lærerik tid.

Jeg hadde stipendium til Bergensutstillingen i 98 og til Paris i 1900, forteller fru Hellesen. Jeg hadde min egen snekker i Østfold som laget vevene, men selv måtte jeg forklare ham hvordan de skulde være. Jeg sendte 20 vevstoler på en gang til London, og mange av mine vever finnes den dag idag i Amerika. Når jeg hadde en ledig stund, studerte jeg gamle tepper på museene, hvor jeg kunde komme og gå når jeg selv vilde, direktør Grosch var nemlig min nære slektning. Jeg hadde 100 jern i ilden dengang. Jeg tegnet gobelinsmønstre og fikk store bestillinger fra utlandet, jeg kniplet og jeg filerte og alle mine kjoler, alle mine kåper og alle mine hatter sydde jeg selv. Det gjør jeg forresten den dag idag.

Fru Hellesen viser ett og annet fra sin innholdsrike garderobe. Vi beundrer

et eventyr av en sort fløielskjole med innfelte broderier i sort silke. Et herlig arbeide på et herlig stoff, en arv fra

fru statsministerinnen. Av matt sort silke er der sydd stjerner som er satt sammen i mønstre. Alt er sydd med hånden og så elegant at selv ikke Seinestadens berømteste midinetter kunde gjøre det bedre. En sort silkekåpe overbrodert med gulltråder, forteler fru Hellesen følgende historie om: Da jeg var i Paris siste gang for 18—20 år siden, skrev jeg hjem efter en gammel kåpe i flosspiké. Den var begynt å bli slitt, og for å pynte på den, overbroder-te jeg hele kåpen med gulltråd. Efter nogen års forløp blev bunnen stygg, og så satte jeg mig til å sy over hele bunnen med sort silke. Altså kan jeg si at jeg har laget h e l e kåpen selv, stoffet også.

— Hvor har De lært å sy? spør journalisten.

— Lært har jeg aldri, alt har jeg tatt mig til på egenhånd. Da jeg 14 år gammel blev invitert som brudepike til Frankrike, sa min mor: — Ja, du skal få lov til å reise barnet mitt, men da må du sy din brudepikerkjole selv. Hjelp får du ikke. Vel, til Frankrike vilde jeg, og så gikk jeg op på loftet hvor jeg fant en av mine gamle ballkjoler, sprettet den forsiktig fra hverandre og brukte den som mønster. Da jeg kom til Frankrike, trodde de kjolen min var sydd i Paris! Siden har jeg alltid sydd mine klær selv, og alltid fått kompliment for dem. Og de kjolene som var moderne i min ungdom, var noget ganske annet enn de enkle plaggene man bruker nu til dags. Selskapskjolene hadde kør og lange slep, og for at slepene skulde føre sig, måtte vi sy tett i tett med fine kapper på undersiden. Også foret hadde et lignende slep. Vi måtte ha stor garderobe i de dager. Vi bodde jo i stiftsgården og min søster og jeg var på store baller minst et par ganger i uken og min søster og jeg måtte ha vår egen kammerpike. Der var baller i stiftsgården, i Paleet, i Foreningen, på Torshov og hos Heftyes. En forferdelig morsom tid. Vi levde under ganske andre forhold dengang enn nu. Vi kjente hele byen.

kong Oscar kalte oss for «familien», han og jeg gikk på skøiter helt til Dyna. Og prins Carl og jeg har danset meget sammen. Som døtre av statsministeren falt det meget selskapelighet på oss. Så meget at vi måtte dele oss. Min søster måtte gå et sted og jeg et annet, ellers kunde vi ikke overkomme det alt sammen. Men ingen steder danset man så godt som i stiftsgården. Der var nemlig gulvene så dårlige at de ikke tålte vann, men blev skrapet med glass. Jo tynnere de blev, jo bedre var de å danse på. Bare underlig at vi ikke danset oss gjennom gulvet....

I et hjørne av værelset står fru Hellesens kniplepute.

— Jeg knipler enda, forteller hun. Da min datterdatter giftet sig for 2 år siden, fikk hun en soupeduk til 24 personer med border og innfelling, dessuten tallerkender og servietter. Dengang kniplet jeg 8 timer hver dag i et helt år. Det er også noget jeg har tatt mig til. Da jeg blev forlovet, vilde jeg gjerne ha pene kniplinger på putevarene mine. Jeg gikk til Husfliden og bad dem stikke ut mønstre efter nogen gamle kniplinger, jeg hadde liggende. Men de kunde ikke klare det. Jeg blev ergerlig,

dette skulde da ikke være noget hekseri, sa jeg til mig selv og la iveri med blyant og millimeterpapir. Siden dengang har jeg alltid tegnet mine mønstre selv. Jeg tar litt fra én knipling og litt fra en annen og setter det sammen slik som jeg selv vil ha det. Mine barnebarn kommer her og forsyner sig. Når jeg har en blonde som er blitt tilstrekkelig lang, klipper de den ganske enkelt av. De er nogen moderne og fortryllende småpiker — jeg liker tidens ungdom.

Nei, jeg har nok ikke lagt op enda, slutter fru Hellesen, og jeg føler mig sterk nok til å kunde stå på ett ben hvor lenge det skulde være, til tross for at jeg to ganger har brukket hoften, 2 ganger leggen, en gang håndleddet og en gang 4 rib-

ben. Man skal bare ikke sitte og gruble over sine plager. Har man nok å gjøre, glemmer man dem. For 16 år siden blev jeg spådd av norske og franske læger at jeg skulde gå på krykker resten av mitt liv. Det skal vi bli to om, tenkte jeg, og siden den dag øvet jeg og øvet jeg, slik at jeg nu går udmerket bare ved hjelp av en eneste stokk — — —

Unn.

(i «Aftenposten» 23/12 1938).

Ad: V. 15, Side 23.

Efter Enkefru Holmboes Død blev Holmen — (Tyveholmen — Akers Verksted, Oslo), — med et tilhørende Pottemagerie i 1784 solgt til Svigersønnen Kontreadmiral og Indrulleringschef Fr. Wilh. Krag, og efter ham eiedes Stedet i mange Aar af hans Enke Anne Chr. Krefting; i 1825

fik Kaptein, Overtoldbetjent J e n s A n d r e a s S e l m e r Skjøte paa denne Eien- dom, hvor han i Forening med den som Portrætmaler bekjendte Kaptein Jacob Munch oprettede en Fabrik for Tilvirk- ning af Gibsornamenter og hvide glasse- rede Kakkelovne m. m., kaldet Holmens Ornament-Fabrik. Denne var i Gang i flere Aar og under den følgende Eier, Grosserer og Konsul Nicolay Andresen, der kjøbte Løkken i 1831 og i nogen Tid drev Fabrikken sammen med Kaptein Ja- cob Munch, blev den udvidet og forbedret. Dens tilvirkninger, navnlig nogle glasse- rede Tagsten og Gesimsornamenter af brændt Lere og Gibs, omtales i 1831 med megen Ros i Selskabet for Norges Vels Organ «Budstikken».

(A. Collett: «Gamle Christiania Billeder».)

VIII. 17.

Direktør Jens Andreas Selmer.

25-Aars Jubilæum.

Igår var det 25 Aar siden Dr. Jens An- dreas Selmer udnævntes til Direktør for Rotvold Asyl.

I den Anledning blev han i Tolvtiden komplimenteret af Medicinaldirektør Holmboe, Bestyrelsen for Lægeforeningen i Trondhjem, Kontrollkommissionens Med- lemmer, Funktionærerne ved Rotvold og flere.

Direktør Selmer modtog igaar mange Beviser paa den Agtelse og Kjærlighed, hvormed han omfattes af alle dem, som er kommen i Berøring med ham under hans Virksomhed som Direktør for Asy- let, hvad der ogsaa fik sit Udtryk i de Taknemmeligheds- og Erkjendtligheds- gaver, som blev ham overrakt, samt i de varme Ordslag, hvormed han i Anlednin- gen blev hædret.

Talernes Række aabnedes af Medicinal- direktøren, der paa Medicinalstyrelsens Vegne udtalte sin Tak til Hr. Selmer for den udmerkede Maade, hvorpaa han hav-

de bestyret Asylet i alle disse Aar. Som forhenværende Reservelæge ved Asylet havde han faaet i Opdrag at overrække en Mindegave fra Asylets Læger, Funk- tionærer og Betjening bestaaende af et stort Maleri af Rotvold, malet af Gud- mund Stenersen, samt en kunstnerisk ud- styret Adresse fra Giverne. Reservelæge Widerøe frembar i varme Ordslag en Tal. fra Asylets forhenværende Læger, der i Direktøren baade havde haft en elskvær- dig Overordnet og en erfaren Lærer, hvis noble og humane Eksempel maatte virke ansporende og tillige skjærpe deres Blik for de smukkeste Sider ved Lægens Virk- somhed. Han bad sluttelig Direktøren om at modtage et Album med forhenværende og nuværende Lægers Billeder.

Stadsfysikus Bøckman, Formand i Kon- trolkommissionen, takkede i bevægede Ord Direktøren for godt Samarbejde og fremhævede specielt, at Direktør Selmer havde gjort Kontrollkommissionens Ar- bejde let, da alt bestandig var i den ønsk- værdigste Orden. Han sluttete med at

bede om Lov til at lade ophænge et Billede af Direktøren på Direktørkontoret. Efterat Pastor Øverland havde holdt en Tale for Direktørens Familje, udtalte Jubilanten sin dybfølte Tak for alle de Æresbevisninger, som var blevet ham tildelt i Dagens Anledning, hvorefter Selskabet skiltes for atter at samles til Middag Kl. 6. Under Middagen, der belivedes af mange Taler, indløb der en Mængde Lykønskningstelegrammer fra Læger og Lægeforeninger rundt om i Landet, fra Justitsdepartementet, Professor Hagerup, de øvrige Sindssygeasyler m. fl.

(«Trondhjems Adresseavis».)

Hrr. direktør J. A. Selmer ved 25-aars jubilæet.

En hædrende krans vi rækker dig,
bunden i alle de mange år,
— fæstet blad til blad fra første dag. —
Den er ei døgnets verk; thi den er vunden
i trofast arbejdt' for dit livskalds sag.

Den hyldest, som vi bringer dig idag,
den er en takkens hymne fra os alle:
for trøstens tale til de syge sind
og al din stræben for at lindre sorg og
smerte,
for alt dit tålmod, når de mange krav
endmere øged' kaldets tunge byrde.

Du gik ei træet, men lige rank og mild,
du målte retsinds mål til alle kanter
og gjorde tifold let de manges virke.
Det er vort håb, at end i mange år
dit rige hjertelag, din ædle ånd
vil sprede solskin over vore kår.

Funktionær.

(«Trondhjems Adresseavis».)

VII. 17. 80 Aar.

Direktør J. A. Selmer

ved Rotvold Sindssygeasyl pr. Trondhjem
fylder imorgen 80 Aar. Selmer er født i
Bakke Prestegjeld paa Lister, hvor hans
Fader dengang var Prest. Senere forflyt-

tedes hans Far til Vaage i Gudbrandsdalen, hvor han var Prest i over 40 Aar. Direktør Selmer er af de Mænd i vort Land, som har gjort sig mest fortjent af Sindssygevæsenet. Allerede kort efter at have underkarstet sig medicinsk Embedsexamen i 1859 drog han udenlands for at studere Sindssygdommenes Pleie. Fra 1864 til 1870 var han Læge ved Nordre Trondhjems Amtssygehus i Overhalden, men gik saa atter tilbage til Sindssygevæsenet, idet han de paafølgende to Aar fungerede som Reservelæge ved Gaustad. Fra 1872 til 1875 var han Distriktslæge i Søndre Valdres, men udnævntes saa til Direktør ved Rotvold Sindssygeasyl, hvilken Stilling han nu har indehavt i 37 Aar. Direktør Selmer, som har søgt Afsked fra April dette Aar, nyder megen Anseelse som Sindssygelæge og har paa sit Område stor Autoritet. Personlig er Direktør Selmer den personificerede Elskværdighed.

Den store Vennekreds, som han og hans Hustru, f. Thams — der ogsaa har Fødselsdag idag, idet hun fylder 62 Aar, — har vundet, vil idag erindre Hædersparret med Høiagtelse.

(«Aftenposten». 25de Januar 1912.)

Nekrolog

i Norsk Magazin for Lægevidenskaben —
nr. 10, 1916.

Direktør J. A. Selmer.

Jens Andreas Selmer var født 26. januar 1832 paa Lister, blev medicinsk kandidat 1859, nedsatte sig samme aar som privatlæge i Trøgstad, foretog derefter en længere studiereise til utlandet, var 6 aar læge ved Overhallens sykehus, 3 aar reservelæge ved Gaustad, 3 aar distriktslæge i Valdres og blev 25. november 1875 direktør ved Rotvold asyl, hvor han blev, til han vaaren 1912 tok avsked. Han døde 25. august 1916 av tumor (cancer) intestini. Så enkelt tegner sig de ytre linjer for et langt liv, som litet tildrog sig offentlighetens opmærksomhet. Direktør Selmer

var en stilfarende Mand, som hadde en sterk sky for aa stikke sig frem. Han blev 1892 R., senere K. av St. Olaf, hadde ogsaa kroningsmedaljen, men jeg tror ikke, han nogengang bar disse udmerkelsestegn, som faa kunde mottat med større ret. For i det stille hadde han i mere end en menneskealder utført et selvforglemmende og utaknemlig arbeide med en plikttroskap, som ikke kjendte grænser.

En beskedenhet som hans blir let feil bedømt — og hans blev det vel iblandt av dem, som ikke kjendte ham. Men vi, som fik arbeide under ham i en aarrække, vi lærte at forstaa og sætte riktig pris paa ham. Vi fik se, at hvor meget end denne tause og tilknappede mand gik av veien for hurtige avgjørelser og skarp justis, saa fik han dog altid igjennem det, han vilde, og en lempelig irettesættelse fra ham bet mere end tordentaler andre steder. For alle de, som arbeidet under ham, følte, at paatalte han noget, saa var det med fuld grund.

Rotvold asyl blev ikke noget arnested for videnskabelig forskning. I det stykke var direktør Selmer ikke nogen rettænkende mand — mot sig selv. Hans grundige utdannelse, hans rike erfaring, som underbyggedes av en uavladelig vel vedlikeholdt læsning, og hans store menneskekundskap berettiget ham til at tale med. Det forstod vi bedst, som under det daglige samarbeide med ham fik øinene aapnet for hans selvstændige og fordomsfri syn paa mange av de spørsmål, som endnu staar uløst i vor videnskap. Han kunde ha ydet vegtige bidrag til deres løsning, om ikke en urimelig selvundervurdering hadde hemmet ham. Desværre. Men hvis direktør Selmer saaledes unddrog sig en plikt, han ikke følte som en saadan, saa unddrog han sig sandelig ikke den plikt, som hans sindssykelægegjerning paala ham og som for ham blev, hvad den bør være: den første og viktigste. I de 5½ aar jeg var hans reservelæge, kan jeg ikke mindes, at jeg

mere end en eneste gang, — og da bare for en ganske kort tid — nød den saart ettertragede ære at fungere som direktør i hans fravær. Hver eneste dag tilbragte han utrættelig mange timer i samtale med patientene eller deres paarende. Men saa var han ogsaa avholdt som det sjelden falder i en sindssykelæges lod at bli det. Og det særlig av dem, som kom i litt nærmere berøring med ham. Derom mottok han mange beviser. Ved sit 25 aars jubilæum som direktør bragte daværende og tidligere underordnede ham en hædersgave, som han glædet sig over næsten som et barn: et stort billede av Gudmund Stenersen, malet paa Rotvold og visende den herlige utsigt, man har fra asylet og indover Trondhjemsfjorden. Og nu til hans baare sendte betjeningen paa Rotvold en mægtig sølvkrans.

Et meget viktig fremskritt i vor tids sindssykepleie er den saakaldte familiære forpleining, hvorved de syke søkes optat som medlemmer av den familie, i hvilken de mottages i pleie, ikke gjerne flere end en eller to i hver familie. Den hadde direktør Selmer gjennomført i meget stor utstrækning længe før den blev berømt ved tyske forfatters programskrifter. Men han gjorde sa vist intet nummer av det. Saa meget mere paakrævet er det da her at minde om det og om den store fortjeneste, han saaledes har indlagt sig ved tidlig at gjøre vor offentlige sindssykepleie saa god og tidsmessig som mulig.

Naar jeg nu her forsøker at riste en minderune over min kjære gamle chef, av hvem jeg har lært saa meget, føler jeg med vemod, hvor ordene blir bleke og forslitte. Saasnart en mand er vel død, ødsles der med lovord, som mangel gang for den indviede klinger som den rene haan, saa ufortjent er de. Skulde jeg vælge i forhold hertil, maatte jeg nok ta sterkt i. Men det vilde litet passe med den mands væsen og tankesæt, det her

gjælder. Han likte sig bedst, naar han var ubemerket, gjorde sin gjerning ubemerket, og vil sikkert ogsaa bli husket med hengivenhet og tak, om kanskje ogsaa det vil skje oftest ubemerket.

H. D.

Nekrolog.

Den 25de i forrige maned døde fhv. direktør ved Rotvold asyl J. A. Selmer, 84 aar gammel. Han sov stille hen, efter nogen maaneders sygdom (leverkræft?).

Efter at ha tat medicinsk eksamen i 1859 var han i nogen aar privatlæge og senere læge ved Nordre Trondhjems amts-sykehus i Overhallen, indtil han i 1870 blev reservelæge ved Gaustad asyl. Der-efter var han et par aar distriktslæge i Valdres, men blev allerede i 1875 (ved Ludv. Dahls overgang til stillingen som medicinaldirektør) direktør ved Rotvold sindsykeasyl. Som saadan har han virket i 37 aar, indtil han i 1912, 80 aar gammel, tok avsked.

Selmer var en av foregangsmændene i arbeidet for vort sindsykevæsen, dengang det endnu stod paa det første trin av sin utvikling. Til dette arbeide medbragte han et solid fond av medicinske og psykiatriske kundskaper, som han stadig utvidet ved gjentagne utenlandsreiser og ved flitig læsning. Men fremfor alt medbragte han dertil en retsindighet, en varm interesse for sin gjerning, en kjærlig omhu for sine patienter og en taalmodighet

likeoverfor de mange vanskeligheter, devoldte ham, som aldrig svigtet. Han levettelukkende for sin gjerning ved asylet og gik helt og holdent op i den.

Rotvold asyl, som ved hans tiltræden var noksaa tarvelig utstyrt, blev under hans ledelse utvidet og i flere retninger forbedret, om han end ikke i denne henseende opnaadde alt, hvad han gjerne hadde ønsket. Og det lykkedes ham i en sjelden grad at vinde almenhetens tillid for den anstalt, han bestyrte. Naar en patient blev sendt til Selmer paa Rotvold, visste de paarørende, at han vilde bli vel behandlet og at hvad der kunde gjøres for ham, vilde bli gjort.

Den gamle direktør vil bli bevaret i kjærlig erindring av de mange, hvis sorger og lidelser han har bidraget til at lindre, av de mange funktionærer ved asylet, for hvem han har været en god og omsorgsfuld chef, og ikke mindst av de mange læger, som i hans tid har tjenestgjort som reservelæger eller assistentlæger ved Rotvold asyl. Vi kommer altid til at føle os i gjæld til ham for al hans elskværdighet baade som chef, som ven, og som vor lærer i praktisk psykiatri og i kjærlig og omhyggelig behandling av sindsyke. I dette siste punkt har jeg ikke truffet hans overmand. Samarbeidet med ham vil alltid staa for os som et av vore bedste minder.

M. H.(olmboe).

«Tidsskrift for Den norske lægeforening»
Nr. 18, 1916.

IX. 9.

Arkitekt Jens Selmer.

Lars Backers stipendium til arkitekt Jens Selmer, som skal brukes til studie av norsk møbelproduksjon.

Styret for Norske Arkitekters Landsforbund har 5. ds. på arkitekt Lars Backers fødselsdag, utdelt årets stipendium av arkitekt Lars Backers legat. Stipendiet som er på 2000 kroner tilfalt arkitekt

Jens Selmer, Oslo, for den selvvalgte opgave: Studier av møbelfabrikkens produksjonsmuligheter, salgs- og propaganda-apparat, for i nærmere kontakt med disse faktorer å lage gode og billige møbler for gjenreisningen og for folk i almin-delighet.

Stipendiet av dette legat er et utpreget arbeidsstipendium som søkes for bestemte

oppgaver som søkeren selv stiler sig, og resultatet av stipendiatens undersøkelse skal senere legges frem for arkitektstanden som publikasjon eller foredrag eller på annen måte. Det var ialt 14 søkere.

NTB. har spurt årets Backer-stipendiat om hans syn på norsk møbelarkitektur sett ut fra den oppgave han har påtatt sig, og arkitekt Selmer svarer:

— Den masseproduksjon av møbler i gamle stilarter, som siden maskinindustriens første begynnelse er blitt distribuert, har bidratt til å forvirre menigmanns begreper om møbler og innredning i det hele tatt. Man har glemt at hver stil har været uttrykk for sin tid og dens smak.

Den moderne industri er istand til å

fremstille enhver tenkelig møbelform, og det gjelder bare å finne frem til de forbruksting som i logisk opbygging og forøvrig estetisk sett står i samme forhold til vår tid som de eldre til sin.

*

Den unge arkitekt Jens Selmer vakte oppmerksomhet i Aftenpostens møbelkonkurranse ifjor ved å vinne 2. premie i konkurransens største oppgavegruppe. Særlig hans overstoppede møbelgruppe var vellykket og sofaen i denne gruppe blev utført av G. N. Huseby til møbelutstillingen i Håndverkeren. Senere har Selmer hatt utstilt i Brukskunst et lignende møblement som slo meget godt an.

«Aftenposten» 1941.

VII. 18.

Skogdirektør M. Selmer

feirer idag 25 Aars Jubilæum som Direktør og har i den Anledning i Formiddag været Gjengstand for megen Opmerksomhed baade fra officielt og privat Hold. Det blev en smuk Fest i Direktørens Hjem. Der var omtrent Alt, hvad Kolleger heder, mødt frem, alle Direktører i Statens Tjeneste, og alle de Forstmænd, som findes i Byen, foruden talrige Tilreisende. Telegrafdirektør Rasmussen tolkede i varme og anslaaende Ord Kollegernes Følelser for Jubilanten og betegnede Skogdirektørens Fortjenester af Skogvæsenet i de forløbne 25 Aar

Da han tiltrådte sit Embede, var der næsten ingen Interesse for rationel Skogdrift i vort Land; derfor havde han havt meget at kjæmpe med, inden man — i væsentlig Grad takket være ham — nu var naaet saa vidt, at man virkelig forstod den rationelle Skogsdrifts Betydning. Taleren takkede derefter Jubilanten for godt kollegialt Samarbeide og ønskede ham under almindelig Tilslutning, at han i sit Livs Aften maatte faa se glædelige Frugter af sit Arbeide. Fra udenbys Medlemmer af Forstetaten bragte Skogingeniør Krog en

Hilsen, for hans Kortorpersonale, der havde overrakt ham et vakkert Billede, tolkede Cand. Fauchald Følelserne for den afholdte Chef. En vakker Hilsen fik Direktøren i følgende Telegram fra en udenbys Forstmand:

«I Kamp og Møie manges Dag
De femogtyve lange Aar
Du kjæmped frem den gode Sag.
Der bunden var i trange Kaar.
Var Lønnen ringe end
Og dyrekjøbt vel Seiren,
Den er dog sikker nu.
Og derfor Tak fra os, som Veien
Fandt bredere at gaa end Du».

Skogdirektør M. Selmer

har indlevert sin Afskedsansøgning.

Selmer er født 23de Marts 1833. Efter i 1858 at have taget juridisk Embedseksamen ansattes han i 1860, efter i to Aar at have studert Forstvidenskab ved forskjellige Læresanstalter i Tyskland, som Forstassistent og i 1864 som Forstmester i det Trondhjemske.

I 1875 blev han udnævnt til det da oprettede Skovdirektørembede og han har nu

altsaa snart i 43 Aar virket i vort offentlige Forstvæsens Tjeneste.

Han var Medlem af den i 1874 nedsatte Kgl. Kommission, som skulde behandle vor Skovlovgivning og som afgav sin Indstilling i 1882.

Dette omfangsrige og grundlæggende Arbejde mødte dengang adskillig Modstand og er ikke benyttet i sin Helhed, hvorimod enkelte Afsnit deraf, saasom Udkastet til Værnskovens Bevarelse og Deling af Bygdealmendinger, senere er lagt til Grund for Særlove om disse Materier. Endvidere har Skovdirektøren afgivet Udkast til den senere Skovbrandslov og til Loven om Forbud mod Udførsel af Trævirke fra Nordland, Tromsø og Finmarken.

Selmer har en Tid lang fungeret som Formand i Den norske Forstforening.

I 1882 blev Skovdirektør Selmer udnevnt til Ridder og i 1901 til Kommandør af St. O. O.

(Aftenposten, 26/11 1902.)

Fhv. Skogdirektør Selmer

er avgaat ved Døden idag paa sin 83-Aars Fødselsdag. Marius Maximilian Selmer var født 28de Marts 1833, tok Artium 1853 og juridisk Embedseksamen 1858. Derefter studerte han Forstvæsen i Tyskland, kom hjem og blev Forstassistent i Trondhjemsamterne under daværende Forstmester P. Chr. Asbjørnsen. Da denne i 1864 gik over til Torvvæsenet blev Selmer først konstituert som Forstmester og fik i 1866 fast Ansættelse som saadan og virket i denne Stilling til han 6te Februar 1875 blev konstituert som Norges første Skogdirektør. Fra denne Stilling søkte han Avsked i 1902. Selmer har været Medlem av forskjellige departementale Kommissioner, som har behandlet Spørsmålet vedrørende Skogvæsenet, og han var en Tidlang Formand i Den norske Forstforenings Direktion. Han var ogsaa en flittig Medarbeider i Tidsskrifter og Aviser.

Da Selmer sattes i Spidsen for Statens

Skogvæsen, var Skogsaken ikke saa populær som nu, og der var dengang store Uoverensstemmelser inden interesserte Kredse. Det lykkedes Selmer ved sin Dygtighet, og ved sit lune og jevne Væsen at komme gjennom Vanskelighetene paa en Maate, som vandt almindelig Anerkjendelse. Han har i det Hele gjennom sin Virksomhet for Skogvæsenet indlagt sig store Fortjenester.

I 1882 blev Selmer utnævnt til Ridder og i 1901 til Kommandør av St. Olavsordenen for fortjenstfuld Embedsvirksomhet.

(«Morgenbladet» 28/a 16).

Fhv. Skogdirektør M. M. Selmer

avgik ved døden den 28de mars paa sin treogottiaarige fødselsdag.

Efterat ha tat juridisk embedseksamen studerte Selmer forstvæsen i Giessen og blev efter sin hjemkomst først forstassistent i Trondhjemsamtene og senere forstmester sammesteds. I 1875 blev Selmer skogdirektør og indehadde denne stilling i 28 aar —til 1903. Hr. Selmer blev sin sak tro, idet han ogsaa efter sin fratræden arbeidet i skogvæsenets tjeneste i departementet, hvor hans grundige kjendskap til landets skogforhold kom til nytte.

Selmer tilhørte den kreds av mænd, som fik til opgave at bryte første vei og rydde rum for ordnet husholdning med vort lands skogværdier. Uten disse pionerers ufortrødne og seige grundlæggende arbeide for at faa plantet og spredt forstvidenskapens grundsætninger ut over vort vidtstrakte land var skogsaken neppe saa godt rotfæstet i folkets sind som den nu er.

Vi skylder derfor disse mænd stor tak; ved skogdirektør Selmers bortgang har den sidste av disse rydningsmænd forlatt vore rækker.

Hæder over hans minde.

Fra Tidsskrift for Skogbruk, utgitt av Det Norske Skogselskap, hefte nr. 5, mai 1916.

VIII. 32.

Ingeniør Eivind Selmer

slutter ved Trondhjems mek. Verksted.

Da ingeniør Selmer den $^{30}/_{12}$ 1940 slut-
tet ved Trondhjems mek. Verksted kunde
han se tilbake på 50 års virke som skibs-
ingeniør. Det er en arbeidsdag som for-
tjener å nevnes, til ære for ingeniør Sel-
mer personlig, og med respekt for hans
virke, og i takknemlighet for hvad han
har ydet norsk skibsbygning.

For ingeniører av Selmers generasjon
var det meget enkelt hvad vårt land kun-
de yde av teknisk undervisning, så bare
den personlige dyktighet og virkelige
kjærlighet til yrket kunne skape den selv-
stendig arbeidende ingeniør. Heldigvis
hadde Norge sønner som gjennom trofast
arbeide bar den norske skibsindustri frem
gjennom vanskelige tider til hvad den er
idag. En av disse er ingeniør Eivind Sel-
mer. — Han er født $^{22}/_{12}$ 1868 på Levan-
ger. Sin første tekniske undervisning fikk
han på Chra. tekniske Skole som han dog
etter 1 års forløp forlot for å ofre sig for
sine kunstneriske evner, men etter gjen-
nemgåelse av 4 klasser på den Kgl. kunst-
og Handverksskole i Christiania har nok
allikevel det tekniske yrke med sine mu-
lignheter fått overtaket og han uteksami-
neres fra Hortens tekniske Skole våren
1890. Så reiser han til Amerika og får an-
settelse hos Cramp og Sons skibsverft i
Philadelphia. Typisk for ingeniør Selmers
trofaste natur blir han hele 8 år i dette fir-
ma, hvor han de siste år har ledende arbei-

de med byggingen av den japanske krysser
«Kasige», og de 2 russiske krigsskib: kryss-
seren «Variag» og slagskibet «Retvison».
Efter disse utenlandske år søkte ingeniør
Selmer hjem og blev ansatt som chef for
skibstegnekontoret ved Marinens Hoved-
verft på Horten. Her blev han i 6 år til
1904, og ydet med sin rike erfaring fra
krigsskibsbygning i Amerika et ypperlig
arbeide. — I 1904 drog han så til Trondhj.
mek. Verksted hvor han i 36 år nedla et
opofrende og til det yderste samvittig-
hetsfullt arbeide, inntil han ved utgangen
av forrige år på grunn av sykdom måtte
avslutte sitt tekniske virke. I den tid han
var ved T. m. V. har han bygget over 100
skib såvel laste- som passasjerskib. Når
T. m. V. særlig har vært kjendt for sine
pasasjerskib hvorav kan nevnes «Håkon
VII», «Finmarken», «Richard With»,
«Stavanger I», Tromsø Dampsk.selskaps
specialbyggede kystbåter o.s.v. har inge-
niør Selmer stor del i disses gode renom-
mé. Her kom hans sans for form og linje
til uttrykk, likesom hans rike praktiske er-
faring på skibsbygningens område kunde
spores til minste detalj. — 50 års virke for
den norske skibsbygning er endt. En ar-
beidsdag i det stille uten brask og bram,
men med virkelig ydelse. Vi takker ham
for velgjort arbeide og ønsker at de år han
har igjen å leve må bli lyse. j

J. Sw. i januarheftet 1941 av Skibsbygning,
tidsskr. for Motor- og Skibsygningsindustri.

VII. 22.

Fhv. distriktslæge P. M. Selmer.

Fhv. distriktslæge P. M. Selmer er
fredag 9de ds. afgaaet ved døden af hjer-
telammelse.

Selmer var født 1839 i Bakke preste-
gjeld i Kristianssands stift, hvor hans far
dengang var sogneprest. I 1867 tog han
medicinsk embedsexamen. Samme aar

blev han udnævnt til distriktslæge i Lop-
pen med bopæl i Hasvik, hvor han bl. a.
fungerede som viceordfører i formandska-
bet. I 1879 blev han distriktslæge i Hit-
teren; senere samme aar blev han ud-
nævnt til distriktslæge i Alten, fra hvilket
embede han søgte afsked i 1883 paa grund

af sygdom. Han flyttede saa til Stadsbygden og var 1884—85 konstitueret som distriktslæge i Indre Fosen, aaret efter i Hevne; 1886 udnævntes han til distriktslæge i Indre Søndmøre og i 1891 til distriktslæge i Hevne; fra dette embede tog han afsked i 1900 paa grund af svækket helbred. I juni 1878 kuldseilede han paa en embedsreise på Hitteren. Skydsfolkene kom samtlige på hvælv, men doktoren satte kursen mod land, svømmende i ulster og reise støvler. Han blev i sidste øieblik reddet af en forbifarende baad, aldeles udmattet. Doktoren havde da alt op-

givet alt haab om redning. 4 aar efter denne katastrofe blev han i Alten angreben af en saa ondartet nervefeber, at den behandlende læge havde liden tro paa, at han vilde staa denne sygdom over. Denne nervefeber efterlod en generende tung-hørthed, som han siden var plaget af.

Selmer var en broder af fhv. direktør ved Rotvold asyl Selmer og fhv. skogdirektør Selmer. Han var en dyktig og anset læge, der røgtede sin embedsgjerning med den største samvittighedsfuldhed og interesse.

VIII. 49.

John Selmer.

*Northport. Dist. 1- Stevens County
Democrat.*

In 1913 the Legislature fixed the route of the Inland Empire Highway to run from Marcus through Stevens County and Northport to the international boundry. British Columbia, after this route was decided upon by the state of Washington, spent some \$ 300,000 in getting ready to connect its highway system with that of this state.

But in 1915 the Legislature suddenly changed the route so that if built it would not connect up with the highway system of the Canadian government.

John Selmer of Northport came to this session of the Legislature with the demand that this state was morally and in honor bound to go back to the original route selected, as our neighbors to the north had spent a large sum of money on its highway system, beleiving that this state should not change its mind every two years.

Mr. Selmer was prepared to accept the extension of State Road No. 22, which runs from Davenport to Myers Fall and have it extended through Northport along

the lines originally selected for the Inland Empire Highway.

Mr. Selmer is a Democrat; his district is the First Representative District, comprising Stevens County. Born in Finmarken, Norway, in 1868, a son of Dr. and Mrs. Peter Martin Selmer, he came to the state of Washington in 1890. He has been repeatedly honored by the people of his district and served as councilman and city treasurer of the city of Northport and two terms as mayor in 1915 and 1916.

A quiet man, Mr. Selmer, attained considerable influence in his first experience in the Legislature. He is a good roads enthusiast and his advice on that subject was often sought by his colleagues. Mr. Selmer was a member of the committees on appropriations, hospital for the insane, house arrangements, logged-off lands, memorials and mines and mining.

(From Alfred Renfros's history of the fifteenth session of the Washington, State legislature 1917.

(Fra tidsskrift for Skovbruk).

I. W. Fleischer Selmer udtræder iaar af forstetaten, som den ældste af dens mænd, efter siden 1860 at have været ansat i tjenesten.

Med Selmer, der er født 1832, og som iaar kan feire sit firtiaars studenterjubilæum, mister staten en tro og dyktig tjener, i mange stykker en type paa en skovbestyrer for vore forhold.

Hans distrikt har været ret udstrakt, om end i den senere tid noget begrænset, og indbefatter en stor del af landets mest produktive og gode skovtrakter — Nedenæs og de nedre dele av Bratsberg amter. — Har Selmer ikke der havt de store Almendinger at forvalte, har han til gjengjæld havt saa mange flere af Embedsgaardsskogene og deriblandt flere ret betydelige saadanne, som til eksempel Drangedals, Holts og Østre Molands præstegaardsskoge, der i 36—37 aar har givet et netto-utbytte af respektive 125—75—100 tusin kroner. Enhver ældre skogvant mand vet, hvordan vore fleste Embedsgaardsskoge saa ut for en 40—50 aar siden, da det offentlige fra først av tog sig av deres bestyrelse.

Brugsberettigede havde i generationer forsynet sig og husmænd til husbehov undertiden vel saa det uten kontrol — at skovens beskatning da foregik med dens fremtid for øie var ikke at vente. Denne gik da som oftest udover de nærmest liggende dele af skoger, som regel de beste og mest produktive, medens de fjerneste kom til at staa til uplikt — tildels gammel forstaaen skov med daarlig gjenvækst med forringet jordbund og tarvelig eller ingen gjenvækst. Denne behandlingsmaate av skogen var saa tilvant — man kan næsten sige anerkjendt — at forstvæsenet paa dette gebet maatte møde modstand hos de bruksberettigede, og da man i de første decenier af Selmers virken blot havde et departement til overordnet, var det ikke

altid let at faa fornøden støtte i kampen mod gamle uvaner. Enhver mand med kjendskap til skov ved, hvor lang tid det tar at rette paa mangler i den slags skov, og hvilke stadier — af for den uforstaaende tilsyneladende ødelæggelse — den maa gjennemgaa, forinden den kan gaa en bedre fremtid imøte. — Han har nok hørt de ramaskrig som — især for en mandsalder siden — reiste sig, naar der blev gjort ordentlig St. Hansrent i disse gamle Augiasstalde; men jeg tror at en mængde skove under Selmers bestyrelse, — og jeg kjender ikke saa faa saadanne, som ved hans tiltrædelse var i rask tilbakegang — nu lover en smuk fremtid, trods den større del af oldingerne har maattet vige plassen for en frodig ungdom.

Det er imidlertid ikke alene for den stærke hugst, Selmer med saamange av vore forstmænd klandres — disse maa endnu noksaa ofte høre, at der bringes forlite nettooverskud ud av landets skove. Der er neppe mange der overgaar Selmer i forholdsvis stor netto af, hvad han har ladet aavirke. Der er jo saa vidt jeg vet klaget til stortinget over, at han betalte for knebne priser for hugst og drift, og jeg tænker ikke mange kjøpere anser ham for «slephendet» med sine varer; han har ofte prøvet deres taalmodighet til det ytterste og vel saa det! Han har i sin gjerning varetat statens tarv i fuldt maal, og kan derfor nu trække sig tilbake med god samvittighet herfor, for efter over firti aars trofast tjeneste at nyde sit otium cum dignitate, forhaabendslig med en god pension.

Den gamle stok blandt banebrytere for vort nuhavende forstvæsen falder nu mere og mere ifra, de faa gjenlevende er næsten alle borte fra den daglige befatning med skoven og kan med forstvæsenets Nestor min ven T. Mejdell — se tilbake paa et langt virksomt liv i denne. Jeg har derfor tillat mig at dvæle lidt udførligere

end sedvanlig ved denne min sidste samtidiges udtrædelse af skovarbeidet, for at gjenkalde for den yngre generation af skovmænd, hvad banebrytere paa feltet havde at kjæmpe med, nyland at bryde og endnu mindre paaskjønnelse end der selv nutildags kan blive dem tildel.

Forstmanden maa — i kraft af sin stilling og opgave — ofte komme i strid med private interesser; maatte den bedre forståelse av skovens værd og betydning, som nu begynder at gjøre sig gjældende, lette ham hans arbeide hos det hele folk, — gennem sympati og støtte.

Sandviken p.t. Tinnoset P. aab. 25. aug 1903.

D. Cappelen.

Skogforvalter J. W. Fleischer Selmer en gammel trofast ven og vogter av skoven — begravdes idag her i Skien. I over firti aar har han havt befatning med statens skove, væsentlig her i distriktet, og i al den tid har disse været dels hans smertens, dels hans glædens barn.

Han interesserede sig saa varmt for den, at han ofte støtte paa hindringer under deres administration og ikke fik det utbytte heraf, som han ønskede, men han kunde til gjengjæld glæde sig over at se frodig ungskov vokse op, hvor han ved sin tiltrædelse fandt overaaringer og skrab.

Da Selmer begyndte sin virksomhet, var man herhjemme avvant med kontrollen, og de mange rettighetshavere fandt ofte, at han gik vel vidt i de indskrænkninger han fandt at maatte paalægge dem i skovens interesse; men betydningen av skovens værdi for landet har efterhaanden for vore forstmænd gjort deres kontrollerende virksomhet lettere. Selmer viste i regelen megen forstighet ved valget av sine lokale tilsynsmænd; han havde — ialfald her i amtet — mange dygtige saadan- ne, saa der med tryghed kan siges, at han

ved sin bortgang efterlater de offentlige skove her i saa god stand, som vore norske forhold tillater at bringe dem under forsiktig kontrol av dygtige skovmænd. Staten har i ham mistet en tro tjener, der har varetaget dens interesser likemeget af pligt som af interesse for sin gjerning, medens han brød banen for den nye skovskjøtsel i Østager.

D. Cappelen.

(Fremskridt for 3/8 1904).

Skogforvalter J. W. Fleischer Selmer.

Fhv. skogforvalter i Østager skogdistrikt Isak Wilhelm Fleischer Selmer er ifølge meddelelse gennem bureauet fra Skien igaaraftes afgaaet ved døden i en alder af 72 aar.

Avdøde ansattes ved skogvæsenet i 1860 og virkede i dets tjeneste i 43 aar, indtil han ifjor tok avsked. Fleischer-Selmer var først en kort tid lærer i skogbruksfag ved Aas Landbruksskole, blev saa forstassistent i Vaage i Gudbrandsdalen, fra hvilken stilling han i 1866 avancerede til forstmester i Christiansandske distrikt, omfattende Bratsberg, Nedenes samt Lister og Mandals amter. Efter at ha virket som forstmester i 30 aar overgik Selmer fra nyttaar 1896 efter Skogvæsenets Omorganisation til skogforvalter i det oprettede Østager Forvaltningsområde.

Fra denne stilling tog han som ovenfor nævnt ifjor avsked. Det er et af landets største og vanskeligste Forvaltningsdistrikter med en flerhed af meget værdifulde embedsgaardsskoge, som avdøde saaledes i over en menneskealder har virket i, og i sin gjerning har han altid vist stor troskap og pliktfølelse.

Avdøde har i sin tjenestetid afhændet tømmer fra statens skoge for omkring 2 millioner kroner.

(«Morgensbladet», mandag 6/8 1904.)

50 år

er ingen alder, spesielt ikke for en mann med en så kraftig konstitusjon som overretssakfører Selmer. Som et litet fjell vandrer han blant os. Men som det pleier være tilfelle med store menn: Han er en elskværdig og tjenestevillig mann. Han bruker sine krefter til det gode i kommunens, det vil si: vaares alles interesse. Det er vel få mennesker, om nogen, hvis arbeide i den grad gjælder os alle. I adskillig utstrekning kan det sies om ham som bysekretær, men absolut som ligningsvesenets sekretær og ganske særlig som formann i ligningsrådet. I alt som berører ligningsvesenet er han kjent som i sin egen lomme. Han vet sikkert hvad som er lov, forordning, resolusjon, tillegg og tilleggs tillegg. Og det fins ingen værre lov-materie enn skattevesenet, sier folk som skjønner sig på det. Aldrig har det vært lappet slik på et gammelt lovkledebon som netop på dette.

Så det skal både lovkyndighet og krefter til å arbeide sig gjennom det og så å si til daglig å tumle med det.

Selmer er født i Skien, sønn av en ledende mann i vårt forstvesen, forstmester S. Han tok juridisk embedseksamen i 1896, var derefter i 2 a 3 år edsvoren sorenskriver og kriminaldommerfullmektig og blev sakfører i 1899. Efter et års tid å ha bestyrt forretning for advokat Arvesen, mens denne var på stortinget, overtok han forretningen efter Arvesens død. Helt har han ikke forlatt sakførerens gjerning som interesserer ham, især da den side av

den som vender inn mot retsskranken. Han er fast beskikket offentlig forsvarer ved meddomsretten. Selmer innvalgtes i 1907 i bystyret og var ordfører i 1908. men fratrådte i 1909 da han blev ansatt i den nyoprettede stilling som kommunesekretær, efter at han som formann i både lignings- og overligningskommisjonen var kommet godt inn i arbeidet. Desuten har han siden ligningsrådets oprettelse i 1913 vært formann i rådet med undtagelse av første periode, altså fra 1915. Han har den hele tid vært den egentlig ledende mann i vårt ligningsvesen, dets faste punkt, mens sammensetning av ligningskommissjon, ligningsnevnd eller ligningsråd har skiftet ved hvert valg.

Når vi til alt dette har nevnt at hr. Selmer er en dyktig og aktiv sanger, som forleden foredrog Gluntarne på en velgjørenhetstilstelning og for sin sang høstet stor ros, at han har vært formann i sangforeningen og som den gemytlige selskapsmann han er også formann i Klubben — ja så har vi visst nevnt det meste av det ved ham som vender ut mot offentligheten.

Alle mennesker har sine feil, bevars. Og hr. Selmer har også sine. Han har ialfall den å trekkes med at han er høiremann — sikkert et kors for en mann som ellers synes anlagt for en frisinnet åndsretning. Han har endog vært formann i byens høireforening.

Men meningsfelle som motstander vil ved 50 års milepelen i. oktober hilse ham med sine varmeste lykønskninger.

(«Glommen», torsdag 28. september 1922.)

VIII. 55.

Bysekretær P. M. Selmer slutter.

En lang arbeidsdag i Sarpsborg
kommunes tjeneste.

Fra 1. juli avslutter bysekretær P. M. Selmer en lang og fortjenstfull arbeidsdag i Sarpsborg kommunes tjeneste. Igår aftes førte han for siste gang protokollen i bystyret og ordfører Sørensens varmt følte takketale til bysekretæren vant gjengklang i alles hjerter. Etter møtet blev ytterligere mange takkens ord uttalt til den avholdte tjenestemann, ved en tilsteling som kommunen arrangerte til hans ære.

Helt fra den dag sakfører P. M. Selmer 27 år gammel kom hit til Sarpsborg for å bestyre advokat Arvesens sakførerforretning har han vært med i det kommunale liv her og han kan se tilbake på en innsats i det offentlige tjeneste større enn de flestes. Noen av de første hverv han fikk var som formann i ligningsnevnden, varaordfører i Sparebankens representantskap og medlem av bankens kontrollnevnd. I 1908 kom han med i bystyret og det at han allerede i sin første periode blev valgt til ordfører taler tydelig om den posisjon han hadde skaffet sig. Året etter blev P. M. Selmer ansatt som bysekretær, en stilling han på en ytterst samvittighetsfull og korekt måte har skjøttet helt til nu. Han hadde hele tiden vært offentlig forsvarer

ved by- og herredsrettene inntil han i 1922 blev beskikket som aktor i offentlige straffesaker ved de samme retter.

Som bysekretær har Selmer tjenestgjort under hele 7 ordførere. — Ialt har han som bysekretær ført protokollen i omkring 1500 formannskaps- og bystyremøter! Og allikevel er dette bare en enkelt side ved det store og omfattende arbeide som har sortert under bysekretærens og lignings-sjefens kontor.

«Hele byen» er kommet i kontakt med bysekretær Selmer under hans lange arbeidsdag. Og alle har lært å sette pris på denne hjelpsomme, innsiktsfulle tjenestemann, dette elskverdige, hjertelige menneske, om hvem det med sannhet kan sies at han har bare venner. Han er en humørfylt og charmerende selskapsmann, sangerbror og festtaler, — et overskuddsmenneske, som preger sine omgivelser med lyst humør og sprer glede rundt sig hvor han kommer.

Vi i avisene har særlig grunn til å takke den avgående bysekretær for greit og godt samarbeide, for tjenstvillighet og forekommenhet ved så mangen anledning. — Til denne takk føier vi et ønske om mange rike virkeår også etter denne dag, selv om det ikke lenger blir ved bysekretærens kontorbord.

(Sarpen lørdag den 29. juni 1940.)

IX. 45.

Mildred Selmer.

Et klaverpedagogisk verk.

Den kjente klaverpedagog Mildred Selmer har hos Tanum utgitt et meget omfangsrikt verk som hun kaler «Vi spiller klaver, en orientering til bruk ved undervisning og selvstudium».

Det har vært en udelt glede å lære dette verk å kjenne og jeg er forvisset om at mange tusener av både klaverlærere og elever rundt om i vårt land her vil finne

en kilde til å øke sin viden og innsikt, et opslagsverk til uvurderlig nytte i det daglige arbeide, samtidig som man ved alvorlig studium av det vil få en sjelden allsidig oversikt over klaverspillet og de utallige faktorer hvorav det egentlig består.

To fortrin vil jeg straks peke på, som denne bok kanskje eier i større grad enn andre og det er fordomsfrihet og en used-

vanlig grundighet. Forfatterinnen prøver å se problemene ut fra forskjellige synspunkter. Som nu f. eks. en så viktig ting som fingersetning. Grunnsynet her er at «en god fingersetning betyr en forenkling, ikke en komplikasjon av arbeidet». Følgelig er det en umulighet å gi ufravikelige regler, dertil spiller de individuelle forutsetninger en altfor stor rolle.

Ellers får vi behandlet de forskjelligste grener av klaverteknikken med utgangspunkt i de femtonige øvelser, de enkleste, fordi de nemlig ikke krever over- eller undersetning. Videre blir behandlet skala-øvelser, tre- og firklinger, håndleddsteknikk som igjen kan betraktes som et forstudium til oktavteknikken, videre triller og tremolloer, ters- og sekstpassasjer, repetisjon, glissando o.s.v.

Særskilte kapitler er viet takt og rytme, pedalbruk, det musikalske foredrag, holdning, håndstilling og endelig toneartene, hvor vi får oss et lite kursus i elementær teori ut fra det meget riktige syn at «en viss teoretisk viden er sterkt påkrevet for den praktiske virksomhet.»

Endelig vil jeg i dette ypperlige verk fremheve det kapitel hvor forfatterinnen viser musikkens nøie forbindelse med den tid hvori den opstår, fra barokken, rokokkoen, den klassiske og romantiske epoke over i nyklassismen og impresjonismen. Og av ikke mindre interesse er det innledende kapitel som grundig behandler både instrumentets historikk og klaverspillet utvikling fra de tidligste tider og til idag.

Boken som har fått et nydelig utstyr er forsynt med en rekke bilder som både er interessante og instruktive.

David Monrad Jøhansen.

IX. 45. *Fruene Mildred Selmer og Marta Lund Eide.*

En hyggelig form for samvær.

Hvor mange er det som har anledning til å høre musikk i hjemmene? Vi er blitt så vant til å gå mann av huse og sitte pent i rad og rekke for å høre musikk, at vi snart ikke husker at den også kan utøves og nytes i våre egne stuer. Vi er på vei til å glemme charmen ved det intime preg hele stemningen får, og gir, når vi til en forandring kan være publikum på en gemyttligere måte. Ære være de store opplevelser en konsert kan gi, men ære være også den gleden det er å dyrke en så foredlende kunstart som musikken, innen et hjemms lune vegger.

Forleden aften blev jeg invitert til en venninne sammen med noen andre damer. Jeg ventet mig en hyggelig aften, og fikk ikke bare det, men en ualmindelig hyggelig aften. For straks vi hadde spist, sa to av gjestene:

— Har dere noe imot at vi øver litt?

Og da damene var pianistinnene Marta Lund Eide og Mildred Selmer, så svarte vi et beredvillig ja takk til «øvingen».

Og så var det en duo-konsert vi fikk høre. En høist bedårende og humørfyllt suite for to flygler av fru Lund Eides landsmann, russeren Arenski, Papillon av Ole Olsen og nok en russer, tyngre, alvorligere.

Jeg måtte spørre litt.

— Synes dere en sånn fødsel i dølgsmål er forsvarlig, mine damer? Hva er egentlig meningen med å holde slikt for sig selv?

— Vi har ikke tenkt å beholde det for oss selv lenger enn til 21. februar, svarte de. Da lager vi en huskonsert hos Selmers i Eckersbergsgaten 19.

— ?

— Ja, i de gode, gamle dager, som det heter, var huskonserter den bærende form for musikk-kultur. Hvorfor ikke ta den

op igjen? Det er forresten flere enn oss som har gjort det alt. Det er mange mennesker som setter pris på å komme i direkte kontakt med de opptredende, så de kanskje kan få anledning til å diskutere det de har hørt. Det kan bli et ledd i musikkopdragelsen og stimulere interessen for den levende musikk. Og for oss som er utøvende er det morsomt å nå publikum en gang imellem. Å holde konserter blir for dyrt, omkostningene er for store. Derfor fant vi på denne formen for konsert. Når vi har spilt blir det servert forfriskninger, og siden går tiden med selskapeleg

samvær så lenge publikum har lyst til å bli.

Av erfaring vet jeg at publikum har lyst til å bli lenge. For fru Selmer har tidligere holdt fire soaréer i sitt hjem, foredrag og allsang og musikk har gjort disse aftene både berikende og belærende. Men denne formen er ny.

Pussig nok har de to pianistinnene hatt de samme lærere. De har begge vært i Paris, hvor de studerte hos Isidor Philipp. Her hjemme har Nils Larsen vært deres inspirerende lærer.

Ann., i «Urd» 1939.

IX. 46.

Høiesteretsdommer Christian Selmer.

Min mening om Den Norske Legion.

Den kamp som idag raser er intet annet enn den nyere tids religionskrig. Det er den nye verdens korstog mot gamle systemers uret og vold. Forrest i kampen går det unge Europa under germanernes førerskap. Man frigjør sig for en usund og hul livsanskuelse representert ved jødisk mentalitet og sovjetrussisk og anglosaksisk maktsyke. Det kjempes frem et nytt livssyn, hvor folkefellesskapet og mellomfolkelig samarbeide settes i høiset, istedenfor en kynisk og selvoptatt egoisme. Menneskeheten har aldri kjempet frem nye ideer uten ved offer, lidelser og blod. Det kan den heller ikke nå. Man ofrer ikke med glede tusener av sine beste sønner. Men de som fører an i kampen er villige til å yde disse ofre, fordi de vet at man ved en endelig seir kan nå frem til en lykkeligere og rettferdigere verdensorden.

Fremmed tankegang hadde også synkvervet oss. Vi krevet alle livets goder uten å være villig til å ofre noget for land og folk. Innad karret hver til sig -- utad lot vi grensene stå åpne i ly av en uekte og hyklerisk pasifisme. Tankegangen var fremmed og uekte fordi det aldri har vært

nordmenns vis å la andre kjempe for sig. Nordmannen har alltid vært parat til å gripe til våben og yde sitt offer når var den tendtes. Det var kun en farsott som hadde tynt folket. Idag begynner det norske folk, -- om enn langsomt -- atter å bli friskt i sinnet. Norske menn kjemper for Europas frihet og vårt lands selvstendighet, nye tusener melder sig frivillig til det korstog som er innledet. Gjennom sin tjeneste i Den Norske Legion viser nordmenn av alle aldre og samfundslag at kjernen av vår nasjon er sund. Man har kastet husmannsstemplet av sig. Selv ønsker man å kjempe med som likeverdige menn, selv tar man ansvaret og selv yder man ofrene. De skarer som har gått og går inn i Legionens rekker renser ved sin offervilje det norske flagget de bærer på sin venstre arm for den fornedrelse og skam som små og holdningsløse individer har bragt over det. Vi som av en eller annen grunn ikke har fått lov å bli med, kan kun takke korsfarerne og forsikre at ethvert ekte norsk hjerte banker for vår felles sak.

*Christian Selmer,
høiesterettsdommer.*

(Skjensfj. Presse 10/12 1941).

N. S. og dommerne.

Egen dommeravdeling i juristgruppen.

(NTB) — I løpet av det knappe halve år som er gått siden Nasjonal Samlings juristgruppe blev dannet, er denne faggruppe vokset frem til å bli en sterk organisasjon på over 500 medlemmer fra de forskjellige grener innen yrket. Den store tilslutning har nødvendiggjort en opdeling innen gruppen i forskjellige avdelinger. Som leder for dommeravdelingen er oppnevnt høiesterettsdommer Christian Selmer.

På forespørsel om hvordan arbeidet innen dommergruppen går, uttaler høiesterettsdommeren, at skjønt arbeidet med dannelsen av gruppen nylig er tatt op, teller den allerede medlemmer fra Hamnerfest i nord til Sørlandet i syd. Det vil i en nær fremtid bli sendt ut en henstilling til Norges dommere om å slutte sig til denne faglige organisasjon.

Vil nasjonalsocialismen og dens nyorientering øve nogen innflydelse på dommernes stilling? spør vi høiesterettsdommer Christian Selmer.

— Det er en selvfølge, uttaler hr. Selmer, at den nye tid ikke vil gjøre nogen endring i dommernes uavhengighet. Domstolenes uavhengighet er i den nasjonalsocialistiske stat som i andre rettssamfund et grunnleggende prinsipp ved rettshåndhevelsen. Det er imidlertid klart at dommernes innstilling til den nasjonalsocialistiske grunnidé — at fellesnyttens skal gå foran enkeltindividets egosentriske krav — kommer til å prege domsutslagene, så langt som de til enhver tid gjeldende rettsregler gir ham anledning. Moderne lovgivningsteknikk overlater mere og mere en rekke momenter av betydning for domsutslaget til dommerens skjønn, som f. eks. avtalelovens bestemmelse om at konkurranseforbud ikke binder vedkommende, såfremt de utilbørlig innskrenker hans adgang til erhverv eller må ansees for å strekke sig lenger enn påkrevet for å

verne mot konkurranse. Man har videre uaktsomhetsbegrepet såvel i civilrett som i strafferett. Hvilken målestokk skal man legge til grunn ved bedømmelsen av en aktsom mann? Hvilken aktsomhetsplikt har f. eks. et aksjeselskaps styre i forhold til sine arbeidere under den økonomiske ledelse av selskapet? Hvor strengt skal man reagere i straffedommer mot klare antisociale tendenser? Det levende rettsliv krever i en rekke spørsmål en standpunkttagen fra dommernes side, hvor hans samfundssyn vil være av avgjørende betydning. Den nasjonalsocialistiske dommer vil her alltid måtte ha for øie at folkets fellesnytte må vernes. Skjønt uavhengig i sin avgjørelse vil han alltid være klar over at domstolene vil være et vern om dette rettferdsbegrep.

Minneord.

Tidligere idrettsfører i Norge, høiesterettsdommer Egil Reichsborn Kjennerud har gitt oss nedenstående vakre nekrolog over høiesterettsdommer Christian Selmer:

Kjære Christian Selmer.

Skjebnet vilde at jeg ikke fikk si farvel til deg da du levde.

Det var så meget jeg vilde takke deg for fra den korte tid vi fikk være venner og det er så uendelig mange med meg som føler trang til å takke deg enten de har kjent deg i kortere eller lengere tid eller bare av omtale.

Dine idrettskamerater minnes deg særlig fra idrettsbanen, ikke minst da du like før din avreise til fronten fikk anledning til å avlegge prøven for idrettsmerket i gull. Det var bare noen få av oss som visste at bak denne krevende prøve lå en alvorlig trening for den største dyst — den med livet som innsats. Det var da ingen tilfeldighet at du ble Idrettstingets president, det ting hvis motto var «Idrett for fedrelandet». Rank og bestemt sto du

der unner flagget vårt og jeg vet du følte deg varm om hjertet når du så på den ungdom som var samlet foran deg og som sto ditt hjerte så nær.

Jeg husker deg fra de siste dage i Høyesterett som i så altfor kort tid fikk nytte godt av din brennende rettferdstrang. Hvorledes du ivret for å komme avgårde til kampen i øst, hvorledes hver ventedag var en pine for deg.

Og for meg står dagene i den militære øvelsesleir, hvorledes du etter den harde tjeneste spent piggskoene på deg. Vi nordmenn dernede var ikke så lite stolte når du viste ungdom fra andre land hvorledes der skulde hoppes og springes. Og stoltheten ble ikke mindre når du som svar på elementær skyteundervisning leverte en serie skudd som brakte deg opp i høyeste klasse i skyteboken.

Men alltid var det kampen du ventet på og ivret etter. Det gjaldt hurtigst å bli utdannet, deretter korterst mulig opphold i Berlin og deretter snarest veg til fronten. Og da du der borte i landsbyen i Ukraine ble foreholdt den korte utdannelsesetid og at der bare var plass i fremste linje for erfarne soldater, da var det du stilte ditt ultimatum «enten kommer jeg straks i fremste linje eller jeg forlanger å bli heimsendt med første tog». Du fikk din vilje og etterpå ga du meg forklaringen. Norge stiller så altfor få folk, sa du, i denne kamp som i særlig grad går om vårt lands frihet og selvstendighet. Derfor måtte enhver nordmann, ung eller eldre, i ildlinjen. Kanskje det også kunde bringe de unge og spreke karer som gikk og slengte heime til ettertanke og handling for tilslutt å vekke et samlet folk.

Våre veger skiltes og jeg så deg bare én gang siden. Da våre kompanier rykket inn i landsbyen ved Kubanfloden. En skyfri himmel ga oss innpå 60 graders varme. Dertil kampens hete — kulene som hvinte gjennom gatene og granatsplinterne som slo som hagl mot trær og busker i hagene.

I dekning bak en husgavl var det jeg fikk se deg blant dine nye kamerater der du sto under stålhjelmen. Høyreist var du som alltid før og det bestemte drag om munnen viste at du var beredt til din innsats. Du forsøkte å rope til meg, men larmen var for sterk og så kom ordren til å rykke ned til elven for å gå over. Du strakte armen opp til hilsen — den siste.

Slik vil jeg alltid se deg for meg, rank og rettlinjet, mandig og modig, beredt til den ytterste innsats for det land du elsket høyere enn ditt liv.

Egil Reichborn Kjennerud.

Falt på østfronten.

(NTB) Høyesterettsdommer Gustav Christian Selmer er falt på østfronten i kampen mot bolsjevismen. I går formiddag kl. 11 ble hans minne hedret ved en vakker høytidelighet i høyesterett.

Til stede ved sørgehøytideligheten var bl. a., foruten høyesterettsdommer Selmers hustru og andre medlemmer av familien, minister Sverre Riisnæs, høyesteretts justitiarius Mohr og de øvrige medlemmer av høyesterett, folkevaldstolens medlemmer, riksadvokat Nordvik og justitiarius Helliksen ved Oslo byrett.

Høyesteretts justitiarius Mohr holdt en vakker minnetale over den falne kollega. De tilstedeværende påhørte talen stående.

— Siden vårt siste møte har retten motatt den triste meddelelse at vår kollega, høyesterettsdommer Christian Selmer er falt ved østfronten, uttalte høyesteretts justitiarius. Han meldte seg i april som frivillig til Regiment Nordland sammen med et annet medlem av høyesterett og deltok i kampene ved Rostov. Han døde på hospitalet søndag 20. september og ble begravet på en krigskirkegård på østfronten. Han etterlater seg hustru og tre barn. Hans siste hilsen til sin kone var: «Om jeg ikke kommer tilbake, så må du være sterk

for barnas skyld. Og forklar mine gutter at deres far kjempet for å redde vårt land fra å gå til grunne under bolsjevikene».

Dette var hans syn. Og hans faste tro var at den nye tids program: Fellesnyttens framfor egennyttens, var det som skulde bidra til å gjøre verden bedre og lykkeligere. For dette syn og denne tro satte han livet inn. Vi i høyesterett har i dommer Christian Selmer mistet en i framtrendende grad dyktig kollega. Hans vota var mønstergyldig klare og han lot seg i sine

dommer aldri lede av annet enn hensynet til rett og rettferdighet.

Minnet om denne rettlinjede, dyktige og tapre kollega vil lenge være levende blant oss. La oss hedre dette minne ved ett minutts taushet, sluttet høyesteretts justitiarius.

Den vakre minnehøytidelighet ble avsluttet ved at avdødes kolleger utbrakte et Heil og sæl for den falne.

(Morgenbladet, 7/10 1942).

VII. 33.

Sogneprest J. J. E. Selmer

fyller fredag 20de februar 70 år. Sogneprest Selmer tilhører den Flensborgske adelsfamilie (en journalistisk feil) av samme navn. Han er sønn av sogneprest Chr. Selmer, Stavanger og hustru Trine født Aamodt. Blev student i 1876 og tok teologisk embedseksamen i 1881. Høsten 1882 blev han utnevnt til personelkapellan hos sin far i Vikøy i Hardanger. Her begynte Selmer sin prestegjerning. I den store religiøse vekkelse som i dette halve decennium gikk som et pinsevær over Vestlandet deltok den unge Selmer som en av de fremste og samlet alltid store mengder om sin taler- og prekestol.

Senere flyttet Selmer til Ulvik hvor han 1/2 års tid var hjelpeprest hos sogneprest Eckhoff, var så 1/2 år resid. kapellan i Ølve og konstituert sogneprest i Valle i 3/4 år. I 1888 utnevntes han til kaldskapellan i Lyngdal og i 1893 til sogneprest i Kjerringøy. I 1899 blev han forflyttet til Bruvik ved Bergen og utnevntes i 1911 til sogneprest i Nedre Stjørdal.

43 år kan altså Selmer se tilbake på i sin gjerning. Og det kan sies om ham at han har fylt denne sin oppgave med nidkjærhet, kjærlighet og omhu. I sin forkynnelse har han alltid maktet å få frem det som skal være grunnlaget i vårt kristenliv, nemlig vår barnelærdom. I indre-

misjonen har han vært meget benyttet, man kan gjerne si at han er en av indremisjonens pionerer fra 80-årenes vekkelestid på Vestlandet. Her i Stjørdal er Selmer gjennom sitt virke blitt avholdt. Alltid opofrende når det gjaldt et sykebesøk eller en annen god gjerning. Sjelden eller aldri undslog han sig. Derfor vil også så mange av vår menighet sende ham en vennlig tanke på hans 70 årsdag.

Sogneprest Selmer blev i 1888 gift i Valle i Sætersdalen med frk. Thora Harstad, datter av gårdbruker G. Harstad. I sitt ekteskap har de 3 barn, hvorav 2 er leger. Den ene Christian Selmer, distriktslege i Selbu, og den annen, Michael, som har vært distriktslege i Meråker, er nu reservelege ved det kommunale sykehus i Kristiansund. Deres datter Trine er rødekorssøster ved et hospital i Newyork.

Vi vil sende sognepresten vår varmeste lykønskning i anledning 70-årsdagen og håper at han fremdeles vil fortsette sin velsignelsesrike gjerning i våre menigheter.

(«Stjørdalingen» 11/2 1925.)

VIII. 82.

Distriktslæge Christian Selmer.

Distriktslægen kjørte utfor et stup på 50 meter. Og måtte derefter med brukket ribben ut i sykebesøk.

Distriktslæge Selmer i Selbu, som onsdag kveld var på vei til Tydal i sykebesøk, var underveis utsatt for et livsfarlig uhell idet hans bil skar ut for veien, ned for en 50 meter høi skråning og ut i elven efter å ha veltet rundt syv-åtte ganger. Det må betegnes som et under at lægen kom fra uhellet med livet.

En av Tidens Tegns medarbeidere talte igår eftermiddag med doktor Selmer, som av lettforståelige grunner lå tilsengs. Han hadde fått knekket flere ribben, forstuet høire fot og lår så han ikke kunde trå på benet, og hadde forøvrig fått adskillige kvestelser av alvorlig art. Hr. Selmer forteller, at det var ved syv tiden han kom kjørende i mørket overfor Rolsetgården. Veien gjør der en skarp sving og det er motbakke. Plutselig mistet bilen lyset og den skar utfor veien og ned den bratte styrtning hvor den trillet rundt mange ganger og havnet tilslutt i elven på en meters dypt vann.

— Som rimelig kan være, sier lægen, var jeg adskillig forstumlet, men isvannet gjorde mig på kortest mulig tid klar over at min stilling ikke var den gunstigste i øieblikket. Vondt hadde jeg overalt, og jeg hadde på fornemmelsen at nogen bein var knekket. Men jeg måtte jo se til å berge livet såsant det var gjørlig, og så krøp jeg ut av restene av bilen, som drev omkring i elven. Strømmen var på dette sted strid og for å komme iland måtte jeg svømme over elven for å nå til nærmeste gård på den annen side.

DOKTOREN KOMMER TIL ROLSETGÅRDEN OG BLIR TØET OP.

Lars Rolset og hele hans hus tok vennlig imot den forkomne skikkelse som kom krabbende tilgårds med et ispanser om-

kring de våte klærne og stønnende av smerte.

— Som sagt det gjaldt først og fremst å få liv i de temmelig følelsesløse for ikke å si døde bein, som ikke var kvestet. De andre gjorde levende vondt. Og jeg tøet op ved den varme behandling. Som læge kunde jeg konstatere at det stod til liv da jeg ikke hadde fått knust nogen av de edlere deler.

Rolsetfolket mente tilslutt at de kunde tillate mig å kjøre hjem, og de skyssset mig til doktorboligen i adskillig bedre forfatning enn da jeg kom til den vennlige familie. Men det må jeg innrømme, jeg lengtet efter å få komme tilkøis om ikke for annet så for å forhindre en mulig alvorlig forkjølelse. En distriktslæge bør nemlig undgå å bli liggende syk.

DOKTOREN MÅ KJØRE PÅ SYKEBESØK OM NATTEN.

Doktor Selmer har ikke fortalt dette så glatt og liketil som det her er skildret. Som alle dyktige og hårdføre folk er han forbeholden og vil nødig si noget om sig selv. Men det lykkes da efterhvert å få en skildring av begivenhetene.

— Da jeg var kommet hjem og skulde se til mine sår fikk jeg opringning, og da det var en meget alvorlig affære måtte jeg selvsagt gjøre min plikt og ut i natten igjen. Det gjaldt en fødselsforretning, en fødsel ved hjelp av tang, og i løpet av et par timers tid var det over og et velskapt pikebarn var kommet til verden.

Jeg må tilstå at jeg ynket mig en og annen gang, så det var ikke så liketil å avgjøre hvem som led mest, hun i sengen eller jeg.

— Var det langt fra doktorboligen til barselstuen?

— Å, det var en syv kilometer.

Efter vel utført lægegjerning vendte så doktor Selmer tilbake til sin seng hvor

han blev liggende og vente på næste operingning fra bygden som hadde behov for læge.

— Er De blitt forkjølet?

— Det burde man næsten kunne høre, sier doktoren.

Distriktslæge Selmer er fra før kjent som en hardhaus. Han er 44 år og tok medisinsk embedseksamen 1916. Efter en del års studier og virke som sanitetsløytnant blev han beskikket til distriktslæge i Leksvik og kommunelæge i Stjørdal. 1921 overtok han distriktslægestillingen i Selbu hvor han som naturlig er har gjort sig overordentlig avholdt og er blitt populær for sin dyktighet og greie optreden.

Doktor Selmer blir neppe mindre avholdt i sitt distrikt efter onsdagsnattens begivenheter, sier en selbygg vi har talt med.

Når man selv risikerer livet for å hjelpe andre.

Et blad fra distriktslægens historie.

Som tidligere nevnt kjørte distriktslæge Christian Selmer forleden på vei fra Selbu til Tydal i en skarp sving utfor en stupbratt veiskråning på 50—60 meter på grunn av at billyktene slukket. Han slapp fra det med brukne ribben, men dette forhindret ikke at han senere allikevel reiste til den patient, som hadde budsendt ham.

Det er ikke sjelden at en distriktslæge setter livet inn for å hjelpe en patient. Man har flere tilfelle, hvor læger har ofret sitt eget liv. Som oftest er det bare dødsannonsen som forteller om den innsats den pliktoppfyllende mann har gjort. Det er også læger som man kan snakke med om hvad det vil si å ri på hvelvet en stormnatt.

Dr. Selmer, som tross sine brukne ribben allikevel gjorde sin plikt, er født i 1889. Han blev medisinsk kandidat i 1916. I 1917 blev han distriktslæge i Leksvik og efter å ha været kommunelæge i Stjørdal

fra 1919 til 1921 blev han i 1921 distriktslæge i Selbu. I 1921 var han formann i Nord-Trøndelag fylkes lægeforening.

«Aftenposten» 1° 1932.

Ett hjåltedåd.

Fra Bengt Berg, som i dag forlater Oslo, har vi mottatt følgende som vi med glede offentliggjør:

Tillåt mig skriva och bekänna att jag är så fylld av stilla hänförelse över det verkliga hjåltedåd, som den norske läkaren uppe i Tydal utfört, att jag varje dag väntat att i någon tidning se ett upprop om en hela nationens ärebetygelse åt honom.

Väl är det min överbevisning att detta norska land, trängt mellan mäktiga fjell och djupe hav, lättare alstrar människor av sådan storslagen karaktär, än land med vekare linjer i skapnaden. Men så talrika kunna de väl ändock icke vara, att denna bedrift ej måste stå som en ledstjärna över hela landet och långt ut över dess gränser.

Där har han varit ute på den norske bygdelärarens så ofta farofyllda färd för att bispringa sjuka och nödställda medmänniskor. I kvällens mörker slocknar lyset på hans fordon och han störtar utför en fjällskränt sextio meter hufvultupa ned i älven. Med bräckta revben brottar han sig ut ur spillrorna av vagnen, simmar genom den strida älven, tar sig upp till närmaste gård och kommer hem. Där möter honom budet om en blivande mor i nöd. Och utan att akta på smärtor eller hur det går honom själv, är han genast redo att ånyo bege sig ut på milslånga nattliga vägar och räddar både modern och barnet.

Detta är i sin helhet ett hjåltedåd, så storslaget i sin hårda pliktuppfyllelse, att det långt mera förtjänade en runa i hi-

historien än mängden av de krigiska bedrifter, som förhärsligas där.

I detta tidevarv, så hänfallet åt fjantigt svärmeri, för fotbollshjältar, motordårar, nävgudar och filmidoler, så bräddfyllt av politisk løgn, av håglöshet och själviskhet, är denna bedrift av den norske läkaren ett så lysande föredöme till det bättre, at det borde av varje fader för hans son, av varje lärare för hans samlade ungdomskara hållas fram såsom det vackraste exempel på tapperhet i daglig gärning.

Vore jag norrman, ville jag ropa ut till mina landsmän — denne verklige hjälte måste vi betyga vår hänförelse nu och berätta för våra barn om så länge vi leva. En sådan bedrift som denna få vi kanske höra om en eller två gånger i vårt korta liv. Och när det händer må vi känna tacksamhet och ge uttryck åt vår glädje över att det finnes sådana människor midt ibland oss.

Bengt Berg.

Fra «Aftenposten» 6. 10. 1932.

VIII. 83.

Doktor Michal Selmer.

På en öde holme i 2 døgn.

Doktor Michal Selmer i Skaanevig var lørdag paa sykebesøk i Ølen. Da han var kommet et stykke ut i fjorden, slog motoren pludselig klik, og der laa baaten. Hverken aarer eller seil fandtes, og der stod en ganske stiv kuling ut fjorden.

Baaten drev utover fjorden i mulm og mørke. Heldigvis landet doktoren og en liten gut, han hadde med sig, paa en holme, hvor de sultende og frysende opholdt sig natten over. Da dagen kom, forsøkte doktor Selmer forgjæves at sætte motoren i gang. Nok en nat maatte de tilbringe paa holmen. Litt proviant hadde de med, men meget var det ikke.

Mandag fik de saa endelig undsætning og reisen kunde fortsættes.

Haugesunds Dagblad 10. 3. 1917.

Ovennevnte doktorens motormann, den senere fenrik Lars Svelland, Jordal, mener, at uhellet inntraff lørdagen den 17. Februar 1917. Unner oppholdet på holmen, som ligger utfor Mælandstangene, bodde de ombord i den uskadde motorbåten. Ferskvann manglet de. — Da de på følgende tirsdag kom frem til Nordhus i Fjeldberg, kunde de lese i en avis, at de var omkommet på turen. —

VII. 36.

Marie Magdalene Bergersen f. Selmer.

For den gren av slekten, som er utgått fra assessor Johan Jørgen Selmer (VI. 15) og fru Hilmara Cæcilias, f. Krohg, hjem i Munkegaten 15, Trondhjem, er den nesteldste datter Marie Magdalene — gift 15/7 1876 m. assessor B. K. Bergersen — en så typisk representant, at en karakteristikk av hennes personlighet hentet fra dem, som stod henne nærmest, sikkert vil ha verdi for vår slektsfølelse. Hun førte videre frem dette solide og noble hjemstradisjoner; men samtidig vokste hennes

egen personlighet med hennes eget hjemsopgaver. I sin høie alder blev hun ett centrum i slekten, som alle så opp til i en blanning av ærefrykt, trygghet og kjærlighet.

For å få fru Bergersens biografi tilskrev nærv. boks utgiver hennes sønn tannlæge Håkon Selmer Bergersen, hvis svar lød:

Jeg takker Dem for Deres brev med forespørgsel, om jeg vil skrive en biografi om min mor. Det er vanskelig av den

enkle grunn, at hun var av dem, som ønsket minst mulig virak om seg selv. Hennes første tanke vilde vært: Hvorfor jeg, enn alle de andre!

Hun gikk livet igjennom som en personlighet, når man med personlighet mener ett menneske, som først og fremst er kommet til kunnskap om seg selv, ser seg selv som en del i tilværelsens mening og ser kjærlighet mot andre som meningen i livet.

Stort hus, mange barn — 6 sønner og 4 døtre — la beslag på all hennes tid, og her satte hun alle evner inn. Hennes motto må ha vært: «for mann og barn, for hus og hjem — ikke plikt men kjærlighet». Derfor blev det for henne ikke et offer, men det blev hennes liv; godheten levet dypt inne i henne, hun var ikke av mange ord, den var der allikevell og øinene sa det: de tok likesom vare på én. Ikke av mange ord, hennes sjelsliv fikk ikke utløsning dér, men i stilltiende handling for andre. — — Hennes eldste sønn omkom ved skipsforlis. Hun visste det om morgenen, før etterretningen kom som ett sorgens budskap over byen. Jeg så mor gråt og spurte hvorfor og fikk svar.

Far var en meget opptatt mann. Forretninger, møter og reiser til stadighet, og da gjallt det å se ham etter i sømmene, før han for avgårde til sine mange gjøremål. Det var travelhet fra morgen til kvell. — Så reiste far engang til Christiania og tok «Marie» med seg. Hun skulde ha ferie; han reiste hjem alene for hun skulde ha ferie. Mor hadde nok betenkeligheter, men blev tilbake hos sin svigermor, og tante Jette (Henriette Selmer, VII 39) skulde styre huset hjemme. Det gikk selvfølgelig fint, og far merket ingenting, ikke engang at han en dag satt i retten — uten slips. Andre må visstnokk ha lagt merke til det, for det sivet ut, ja helt til Christiania for mor fikk høre om ulykken og tok Rørosbanen hjem. Aldrig forlot hun ham siden.

I det gode gamle Trondhjem var der megen selskapelighet og i det Bergersenske hus, hvor den samvittighetsfulle overvåket alt, var der en viss akkuratess og soliditet over alt som kom på bordet. Enten det nu var den tradisjonelle oksestek ved familiesammenkomster eller ved særs viktige festdager, hvor menuene var utvidet til hvad selskapeligheten fordret dengang. Allting var gjenemtenkt til mindste detalj og forberedelserne pågikk dagene forut til langt utover natten, før dagen opprannt. Og selvom der var leiet kokehjelp ved en slik anledning, så måtte alltid sausen være fra mors egen hånd og det selvfølgelig like før siste etappe, da det gjallt å hoppe over i selskapskjolen og legge trettheten bort med hverdagsdrakten. Så var det å skjønne en vertinnes plikter og iklede seg salonmenneskets glatte overflate og være det selvfølgelig mittpunkt i festglade omgivelser. Her kom hennes charme tilsyne. Ikke den utadvennte, men den som åpenbarer seg, idet den er så ekte, at den kan ikke skjules.

I 1913 bygget far det deilige «Bakkehuset» på Singsaker, og her samlet de om seg barn og barnebarn. Ett forunderlig sted hvor der yrte av besøkende bestandig og hvor «bestemor» blev det centrale midtpunkt. Lykkelig den ungdom som får oppleve «slekten» slik som den blev veksllet her.

Mor døde like før julen 1938. Der hvor en sterk personlighet med ett sterkt viljeliv kuttet ut blir tommheten lammende. Men slekt skal følge slekters gang; så får vi som er igjen forvalte det evighetspregete, som er gitt oss i arv, for bare det kan bli slektens vekst. Hennes ydmykhet sa oss det.

Trondheim i juni 1943.

Håkon Selmer Bergersen.

VII. 37.

Distriktslæge Alfred Selmer.

Doktor Alfred Selmer i Aas avgik Torsdag Aften 26/ 1919 ved Døden paa Rikshospitalet som Følge av en Cykleulykke. Doktoren var Torsdag Middag cyklet avgaarde paa et Sykebesøk. I en liten Bakke ved Gaasedammen paa Landbruks-høiskolen brak Gaffelen, og Doktoren stupte paa Hodet i Marken. Folk kom straks til og fandt ham besvimet. Han kom dog snart til sig selv og sa da: «Det er Nakken. Jeg har bruket Nakken». Han blev saa transportert herind til Rikshospitalet, hvor han døde om Aftenen.

Dr. Selmer var født i Trondheim 1851, blev medicinsk Kandidat 1878 og udnævntes 1883 til Distriktslæge i Balsfjorden. Han blev 1902 kongelig konstitueret Distriktslæge i Folle med Bopæl i Aas og var ogsaa Læge ved Aas Landbrukshøiskole.

Selmer var siden 1903 medlem av Repræsentantskapet i Selskapet for Norges Vel som Repræsentant for Tromsø Amts Landhusholdningsselskap.

Dr. Selmer var en dygtig og avholdt Læge som ofret sig for sin Gjerning med usvækket Interesse, og han nød almindelig Agtelse og Sympati på Egnen.

Distriktslæge Alfred Selmer.

Den ene dag gaar, den anden kommer, aarene svinder og glir umerkelig over i erindringen. Vore omgivelser forandrer sig, vore nærmeste sygner hen, og vi forbereder os paa dødens komme. Alt gaar saa rolig og jevnt, til vi en dag blir skaket op av en hændelse, som ikke former sig ind i det avmaalte og tilvante. Thi da gjør døden pludselig en høst, som vi stanser, studser og blir lamslaat ved.

Således gik det, da meddelelsen i sommer (26de juni) kom om, at distriktslæge Alfred Selmer var død. Karsk og rørig — sine 68 år til trods — cyklet han den dag som vanlig i sin praksis og kom med god fart utover en bakke, da forgaffelen på

cyklen knak, saa han stupte forover og fikk ryggen (nakken) brukket. Han var selv klar over sin tilstands alvor; men til trods herfor og trods smerterne laa hans gjerning ham ogsaa da fremst paa sinde, og han fik benyttet tiden de timer han levet til at ordne hermed. Utover aftenen så det ut til, at han skulde faa det bedre, lammelsen efter bruddet svandt tilsynelatende. Men saa fikk han ved 11-tiden en nysetogt og døde straks efter. Det er ikke første og blir nok ikke siste gang en av vore falder paa sin post og i sin gjerning.

Selmer hadde som saa mange andre arbeidet i en aarrække i et tungt distrikt nordpaa, da han i 1902 over 50 aar gammel blev forflyttet til Follo lægedistrikt med bopæl i Aas. Han hadde som de mange andre levet og slitt — og nydt — sine bedste aar deroppe, og han hadde som de maaske ikke ungdommens elasticitet til at leve sig ind i de nye forhold i et indlandsdistrikt. Men med sit lyse sind og sin rastløse og virksomme aand kom han allikevel snart inn i forholdene og gjorde sig kjendt, agtet og avholdt inden sit distrikt, alltid rede til at rykke ut, naar pligten kaldet. Det var dog visst aarene der nord i Balsfjorden, som trods alt slit og stræv stod for hans erindring som den bedste tid av hans liv. Dit vilde han gjerne, og folk deroppe holdt inderlig av den stilfarende, vennesæle læge. Det gav sig bedst utslag i de brever og hilsener, som endog nu 17 aar efter strømmet ind derfra ved hans bortgang. Selmer var ogsaa til sin død representant for Tromsø amts landhusholdningsselskap i Selskapet for Norges vel.

Lyst og nobelt var hans sind, i den lyse høisommer fikk han dø, og længe vil hans minde staa lysende for os.

Ski, 15de september 1919.

Lorentz Chr. Eger.

Særtryk av «Tidsskrift for Den norske lægeforening» nr. 19, 1919.

Distriktslæge Alfred Selmer.

Min far Distriktslæge Alfred Selmer var den første distriktslæge i Balsfjorden og Malangen prestegjeld. Det er to 7—8 mils lange fjorde forbundet med et eide på 2 mil og med avsidesliggende fjelddaler og grender — hele distriktet 5,417,59 kvadratmil stort.

Den som i våre dager kjører i bil langs fjordene og over fjellene eller i motorbåt krydser fjorden kan umulig gjøre seg nogen forestilling om hvad et slikt embede krevde av en mann i de dager. Det fantes ikke engang alminnelige kjøreveier »kongsvei» — som de sa den gangen — i hele distriktet. Postbåten gik hverannen uke med forbindelse til Tromsø, telefon og telegraf var det ingen som drømte om.

Far var 33 år gammel da han i oktober 1883 tiltrådte embedet, han var i sin fulle manndoms kraft, og en sund sterk konstitution og natur var han, men ikke som våre dages ungdom en trenet sportsmann. Å ro, ride og gå på ski — eller bare tilfods, det ble den måten han måtte ta seg frem i dette store distriktet. Vår nærmeste nabo, gode ven og medhjelper på gården sa til meg mange år efter: Det var forunderlig å se hvordan den bymannen trenet seg opp til å arbeide som en av oss. I begynnelsen klarte han bare $\frac{1}{2}$ times roing — senere rodde han gjerne alle milene med oss.

En fast embedsreise var den fra Balsfjorden — 2 mil over fjellet og derefter 3—4 mil i båt til kirken i Malangen. Selv da det efter noen års forløp kom kjørevei denne strekningen var det en slitsom tur om vinteren, da ingen sneplog ble kjørt og folk ventet på at doktor og prest som måtte frem, skulde brøite veien.

Så var det folket der nord. Alle vet at nordlendingene er kvikke begavede og ofte utrolig hjelpsomme mennesker Men i 80 årene var jo landsens folk ikke på langt nær så opplyste som nå, og vår forståelse av dem måtte tilegnes med erfar-

ing. Vi hadde ikke oppdaget hverandre hverken i litteraturen eller i samvær slik som nå, og følte vel hverandre ofte som fremmede nasjoner.

Når jeg nå alle disse årene etterpå kan fastslå at det ble et lykkelig og rikt arbeid han fikk utføre deroppe at han ble en i sjelden grad avholdt læge, som lever på folkemunne nu 50 år efter, så har jeg bare en forklaring på det: Han hadde kjærlighet til sitt arbeide, til folket, til sin familie. Og han hadde kjærlighet nok. Jeg tør si det om ham. Han sparte seg aldri, han satte alltid alt inn, og han gjorde det med en egen lysende glede og ansvarsfølelse. Jeg tror det var hans natur egentlig ingen annen overvinnelse end det ligger i det alltid å måtte bryte opp, alltid være rede, dag som natt i storm og stille. Hvor ofte voknet vi ikke om natten av at far ble hentet ut enten av et båtlag eller av sledeskyss som ville ha ham med over fjell og fjellvann, imellom helt inn i et annet distrikt. Far ble nemlig snart kjent som en snarrådig og uforferdet kirurg. Engang opp i en avdal — lå en mann og hadde tarmslyng, det gjaldt livet. Men først måtte doktoren skure hytten ren, få et operasjonsbord istand og så bedøve og operere alene. Den mannen reiste på Lofotfiske noen måneder senere, og jeg kan enda se far og mor sitte med blanke øine og lese hans takk i avisen. Det var så rørende, så enkelt og så sjeldent. En ting nordlendingene satte særlig stor pris på og vel alle patienter kan jeg tenke meg, var at doktoren var så snar til å komme, alltid parat, undslo seg aldri eller lot dem vente et unødigt minut. Veiret kunne jo være betenkelig, men rådet de erfarne sjøfolkene til å legge ut, fulgte han alltid. Det var mange farer vi aldri fikk høre om av ham, men kanskje av en skysskar lenge efter. Men vi som satt hjemme og ventet? kan vel kanskje noen tenke?

Jeg vil bare fortelle om en gang. Det var mørke og det var storm og far var på den annen side fjorden. Mor hadde ofte

bedt ham: «Bli hvor du er, når det er farlig å legge ut». Men noe bud kunde vi ikke få, og far var nå alltid kommet allikevel. Men denne kvelden mente vi det måtte være umulig. Vi barna hadde lagt oss, mor gikk oppe enda. Da tok det i gangdøren, fars skritt i gangen. Jeg tror mor skrek — alle vi barn ut av sengene, far snart inne hos oss. Far. Hvordan hadde far greid det denne gangen? Han hadde gått i fjerden langs den lange fjorden, holdt på å gå seg bort, holdt på å måtte grave seg ned i sneen. Men da kom plutselig et nordlysgløtt gjennom skyen — og jeg så jeg var ikke langt hjemmefra, sa far. Slik var han alltid, og han rakk alltid frem både til de syke og til oss.

Jeg ville ønske alle mennesker å få oppleve noe slikt som når far var hjemme igjen efter en farlig reis. Når han stod i døren bare lys, sterk og god — ja strålende av godhet mot oss alle. Alt ble helt godt, helt trygt, alt var bare glede. Ingen-ting på jorden var i ulage mer. Og hadde noe vært galt så ble det greiet med alt-sammen på en rolig god måte. Og mor hvor frydefull hun var når han var der igjen. Hvor hun stelte om ham, at alt skulle være festlig, lunt og godt. Han hadde engang i de aller første dagene sagt: «Tenk om Du alltid senere i livet og så kunne være så glad som du er nå over at jeg kommer». Og det hadde hun lovet seg selv, at den gleden skulde han aldri savne.

Det var ikke bare som doktor far inter-esserte seg for og arbeidet for folk der nord. Mange samfundsgavnlige saker tok han seg av. Han arbeidet for å få istand et meieri, det var like på nippet til å gå igjennom. Da drog en skreppekar om-kring og fortalte at «seperert melk var forgifta, så slikt nymotens måtte de ikke finne på,» og dermed gav bygdens fedre det opp. Men jeg har sjelden set far så skuffet og oppgitt som da. Jordbruk var han personlig så glad i at den lille jord-veien, som hørte doktorgården til, i de 19

år han var deroppe ble drevet frem fra å yde ½ kufor — til å fø 4—5 kyr da han reiste. Kjøkkenhave og blomsterhave triv-des og ga overraskende gode resultater un-der hans og mors utrettelige omsorg. De var begge skjønhetselskere, og vi har all-tid senere fått høre, at folk har mottatt ri-ke skjønhetsinntrykk fra hjemmet de skapte. Hvilken makt hans eksempel har hatt tør jeg jo ikke si, men Balsfjorden er nu et meget verdifullt jordbruksdi-strikt. Det enkelte menneskes utvikling og fremtid hadde han åpent øye for og en hjelpende hånd. Han fikk ungdommen til å søke skoler, og da jeg mange år senere reiste nordpå traf jeg mange mennesker som ikke viste hva godt de skulle gjøre meg «for vi kan nå takke han Selmer for at vi er kommet oss så godt iver i livet».

Ikke noe uttrykk ble brukt så ofte om far tror jeg, som at han var «så bramfri». Ja jeg vet all d r i jeg har hørt ham om-tale eller fremheve noget han selv hadde gjort. Det kunne nok grense til å under-vurdere seg selv. Konkurrance var noe som absolutt ikke lå for ham, det kom ty-delig frem da han igjen kom sydover blandt mer forretningskyndige læger. Et eksempel illustrerer dette. Det var et ben-brudd han hadde satt sammen, som sene-re ble røntgenfotografert på Rikshospita-let, hvor det ble uttalt at det var sjelden godt gjort. Noen kolleger av far som var i middag hos oss, omtalte det og sa: Det gjorde du vel en fin forretning på?» Far ble litt forlegen og undgikk å svare. Han hadde nemlig tatt kr. 5.—.

Jeg har bedt om å få kaste dette streif-lys over fars gjerning og karakter — ikke bare fordi han er min far — men fordi mange av egenskapene jeg har berørt her, er karakteristiske for slekten i det hele. En varm takknemlighet fyller meg hver-gang disse menneskekjærlige og bramfri trekk møter meg, og det er ikke sjelden.

Aas i Follo, mars 1943.

Tordis Gjems Selmer.

Forfatterinden fru Aagot Gjems Selmer.

Forfatterinden fru Aagot Gjems-Selmer er lørdag d. 25. ds. avgaat ved døden i sit hjem i Aas i en alder av nærpaa 69 aar gammel. Hun var født paa Kongsvinger 27. oktober 1857 og var skuespillerinde paa Kristiania teater i aarene 1876—83. I 1883 blev hun gift med distriktslæge Alfred Selmer og bodde i Balsfjord i Troms fylke indtil distriktslægen blev forflyttet til Aas i 1902. Hun har skrevet en hel del og holdt mange foredrag. Mest bekjendt er hendes barnebøger, «Smaapi-kernes bok», «Da mor var liten», «Lillemor» og «Mor fortæller», som er oversat

og utgit i flere europæiske sprog. Efter mandens død ved et ulykkestilfælde i 1919 og sønnens, skuespiller Alfred Selmers tidligere død under spanskesyken, har hun været meget sykkelig og i de senere aar som oftest sengeliggende.

Fru Gjems-Selmer var en rikt begavet dame, vennsæl, velgjørende og avholdt av store og smaa. Hun efterlater sig fire døtre, hvorav den ældste er forfatterinden Tordis og den yngste skuespillerinden Bergliot (Lillemor), som for tiden studerer i Berlin.

(Pressenotis 27/9 1926).

VIII. 89.

Skuespiller Alfred Gjems Selmer.

Skuespiller Alfred Selmer er idag morges avgaat ved døden paa Trondhjems sykehus av lungebetændelse som følge av den spanske syke.

Alfred Gjems Selmer var født den 3dje juni 1893 og var søn av dr. Selmer og frue, født Gjems. Han debuterte ved Stavanger faste scene i 1914 under Thora Hanssons ledelse, og de to sæsoner den unge kunstner var knyttet til dette teater, fik han en række opgaver at løse, som han skilte sig fra med megen dygtighet.

Av hans største roller ved Stavanger scene kan nævnes: Sortebror Knut i «Axel og Valborg» og Robert Jeffris jr. i KLAINS «Fattig og rik», i hvilke roller den unge skuespiller la for dagen et meget temperamentsfuldt spil og et talent som gav rike løfter for fremtiden.

Efter to sæsoner i Stavanger kom han til Bergens nationale scene. Som den unge fyrstesøn i det russiske drama «Lea» gjorde han her megen lykke. Av hans øvrige roller i Bergen kan nævnes: Henning i BJØRNSONS «Geografi og kjærlighet», den unge digter i STRINDBERGS «Kamerater», Erhardt i IBSENS «Johan Gabriel Borkman», Wronsky i TOLSTOIs «Anna

Karenin», Gert i «Haabet», Frederik Ris i BJØRNSONS «Det nye system», Lord Windermere i «Lady Windermere's vifte» og mange flere.

Selmer arbeidet maaltbevisst og sikkert, og med stigende interesse maatte man følge den talentfulde unge kunstners energiske arbeide og utvikling. Det var en ny skikkelse han gav for hver ny rolle, og stadig la han for dagen sit klarsyn naar det gjaldt karakteristik, og sit sikre grep på menneskeskikkelserne.

Det var en kort tid, bare en halv sæson, Selmer fik virke ved Trondhjems teater. Man lærte dog ogsaa her at skatte hans talent. Der var over hans spil og hele hans personlighet et kulturpræg som virket velgjørende og vandt sympati. Alle venner av vor scenekunst vil beklage hans tidlige bortgang.

Blandt kolleger var han avholdt som en god kamerat, og hans sympatiske væsen og retlinjede karakter vandt ham mange venner ogsaa utenom kollegernes kreds.

Selmer efterlater sig hustru, født Uhermann, som ogsaa ligger betænkkelig syk paa Trondhjems sykehus, og et litet barn.

Fra Trondhjems Adresseavis, 30/1 1919.

Bisættelse.

Skuespiller Alfred Gjems Selmers bisættelse foregik idag fra teatrets foyer, som for anledningen var vakkert dekorert med blomster og florumvundne lysekroner. En stor mængde mennesker, hvori blandt bemerkedes biskop Bøckman, var fremmøtt. Høitideligheten aapnedes med at teaterorkesteret under kapelmester Morten Svendsen spilte Johan Svendsens Andante funebre. Derpaa sang operasanger Åke Wallgren paa en gripende maate den vakre svenske salme: «Mina lefnadstimmar stupa i det djupa molnet ned». Sogneprest Hall holdt derefter en oppbyggelig tale i tilknytning til skriftstedet «Han tilintetgjorde døden og førte tid og uforgjængelighet frem for lyset ved evangeliet» og skildret dødens vælde og tilsyneladende vilkaarlighet: End ikke de unge, utviklingsdygtige liv spares. Dog var døden overvunden. Livet hadde seiret ved evangeliet. For den som tror dette, var døden porten til det evige, det virkelige liv med dets uendelige muligheter og vide utsyn. Pastoren mindedes hvilket stort tap de nærmeste hadde lidt. Den bortgangnes forældre vilde mindes ham som en helt igjennem elskværdig søn og vore tanker vilde idag uvilkaarlig gaa til hans hustru som, fængslet til sykeleiet, ikke kunde være tilstede, og til deres lille datter. Tilsist bragte pastoren den bortgangnes siste farvel og tak til hans kamerater ved Trondhjems nationale scene. Sogneprestens tale blev fremført med en varme og en inderlighet, som grep sindene.

På kisten nedla derefter skuespiller Heggelund fra kamerater ved Trondhjems scene en krans med en hjertelig tak for alle gode minder. Skuespiller Ulf Selmer nedla en krans fra Norsk skuespillerforbund med en tak for den bortgangnes arbeide og for den kjærlighet, han hadde næret til sit store kald. Fra Trondhjems teaters styre nedlagdes en krans

ved dr. Lysholm, som beklaget det følelige tap teatret hadde lidt ved denne unge, begavede kunstners bortgang. Hans arbeidstid heroppe blev kort, men tiltrods for dette hadde man dog lært å sette pris paa ham baade som kunstner og som menneske. Teaterchef Rasmus Rasmussen nedla en krans fra kamerater ved Bergens nationale scene med et bevæget «Tak og velsignet være dit minde». Maskinmester Haugen nedla en krans fra funktionærer ved teatret.

Til tonerne av Tsaikovskis sørgemarsch blev kisten derefter baaret ut av den avdødes kammerater og den enkle og gripende høitidelighet var endt.

Kisten blev ført til jernbanen for at sendes til Kristiania, hvor begravelsen vil finde sted i krematoriet.

Trondhjems Adresseavis, 3/2 1919.

In memoriam.

Det var en trist augustdag i Stavanger. Store masser av unge mennesker gik omkring i gaterne i nærheten av Turnhallen. Man ærgret sig over, at den landlige idyl var forbi, at militærtroien skulde ødelægge sommerens deilige frihetsfølelse.

Jeg gik der og slentret og ventet i det uendelige — talte med gamle kamerater og «stiftet nye bekjendtskaper». Utenfor kredsene, helt for sig selv, saa jeg en ung mand med et utpræget raceansigt, som jeg var sikker paa at ha set før. Det var Alfred Gjems Selmer, som jeg nu blev præsenteret for. Jeg fik høre, at han hadde været ansatt ved Stavanger faste scene og forstod nu, hvor jeg hadde set ham. Det var sortebroderen i «Aksel og Valborg», den eneste skikkelse jeg husket fra Stavanger scenes mislykkede opførelse av det store drama.

Saa bar det indover Ryfylkefjordene — vi skulde paa «vedhugst»; ti de militære autoriteter hadde denne gang fundet ut,

at vi skulde bytte børsen med bilen. Det var ikke hyggelige dage — det regnet ustanselig paa gamle Ropeidgaarden og det drev gjennom de usle telter, saa vi laa i vand om morgenen. Alle klaget — kun ikke Selmer. Han var taalmodigheten selv og arbeidet for to, altid paa farten som et vældig skogtroid. Og dog hadde ingen mere grund til at beklage sig; ti Selmer var saa at si revet ut av hvetebrødsdagens lune rede for at prøve sine kræfter paa Ropeidskogens gamle krokete bjerker.

Vi blev gode venner i de dage. Han besøkte mig i fritiden hjemme paa Aas og vi pratet sammen og diskuterte alt mellom himmel og jord. Særlig fortalte han om sit arbeide, som aldrig ophørte at fylde ham med interesse og glæde. Han hadde planer og idéer og den seigeste vilje til at virkeliggjøre dem. Ofte talte han om viljen — den sterkeste av alle menneskelige evner, og jeg husker senere, da jeg besøkte ham i Bergen, det store billede han hadde i sit værelse — «På viljen kommer det an». Det var symbolet for hans altfor korte livsgjerning; ti Selmer var ingen nonchalant-kunstner, som alt faldt let for — der lå en intens viljensspændelse bak alle hans bedste præstasjoner og det pinte ham, naar han ikke magtet at yde det bedste. Han talte altid med foragt om kolleger, som arbeidet paa rutine og nøiet sig med halvgjort arbeide.

Bergen bød ikke Selmer megen glæde.

Det pinte hans ærekjære natur at fly i dørene hos godtfolk for at lete efter hus i denne by, hvor kun ætlingerne efter de gamle hanseaterkræmmere sitter «på sin tue tryg», mens embedsfolk og kunstens mænd næsten ikke faar tak over hodet. Heller ikke forholdene ved teatret tror jeg han var begeistret for, skjønt han sjelden talte derom.

Og dog hadde han roller, hvor han naade langt og blev vel omtalt. Særlig husker jeg ham som Gudmund i «Husmandsjenten», hans debutrolle ved Bergens nationale scene. Han kom brun og frisk fra Ropeidskogen og spillet med liv og kraft. Han elsket den rollen, som frigjorde meget av det bedste i hans karakter.

Saa spillet han Ibsen i Kjøbenhavn og blev ansat i Trondhjem — arbeidet stadig med sine fremtidsplaner og sine kunstneriske idéer. Vi, som kjendte ham, var alle sikre paa, at han vilde bane sig frem til en ærefuld stilling i norsk scenekunst.

Men saa kom døden, som har stanset saa mange unge ærgjerrigheter i veksten i disse dage. Pludselig og uventet bringer telegrafens bud om at Gjems Selmer ikke er mere.

Saa har vi da kun minderne tilbake om en vens noble væsen og fremadstræbende vilje.

L. Aas.

I Stavangerpressen 25. februar 1919.

VIII. 91.

Lillemor v. Hannor

«Leken vi lever».

Fra Aftenpostens medarbeider.

Bergen, 28. april 1938.

Noget av det vanskeligste her i livet er å være morsom. Ennu vanskeligere er det å være morsom slik, at folk forstår alvoret under moroen. Lillemor v. Hannos store styrke er et skarpt blikk for mennesker og en lykkelig menenskelig replikk. Hun lever i dag — midt på Karl Johan, og hun

får sagt det hun ser slik at folk virkelig får en forløsende latter over sig selv — altså ikke bare over sin næste. Forfatteren, Lillemor, elsker å ryste en cocktail med en forfriskende respektløshet, dramatikerens fru v. Hanno, eier den samme besnærende evne. I «Leken vi lever» har hun rystet denne cocktail ganske kraftig: Litt appartementshus, en porsjon kamerat-ekteskap, kunstnerergjerrighet, yrkes-

kvinnekekkekhet, restaurantmelankoli, flirt og giftermål, — leken vi lever, inntil disse unge og bråkjekke mennesker av idag op-dager, at leken plutselig er blitt alvor, — det å elske er i lengden ikke leken vi lever, men livet selv. Det stilles særlige betin-gelser til skuespillerne for å gi denne or-denes elegante lek med livets alvor den rette undertone, bl. a. en sikker undertone av ung og frisk erotikk. Først da får nem-lig samspillet sin rette relief.

Her holdt kanskje ikke Den Nationale Scenes fremførelse mål eller rettere sagt: Spillet mellom den unge billedhuggerinne og hennes elsker, Norma Bolean og Bang-Hansen, savnet nettopp denne lille mystiske charme av sødmefylt erotikk. Det var Norma Boleans skyld. Da var Randi Brønne ganske anderledes ekte i stykkets ånd og tone, og Frithjof Fearnly hadde en lykkelig aften som den dygtige læge og psykoanalytiker. I en liten restaurantsi-tuasjon gjorde Clara Dahl og Astrid Schwab to små funn av serveringsdamer.

Spillet større eller mindre svakheter blev for øvrig nokså betydningsløse under publikums hyppige og hjertelige lattersal-ver. Fra først til sist var et utsolgt hus vil-lig til å ta imot forfatterinnens aller min-ste invitt. Til slutt blev hun fremkalt et utall av ganger og blev druknet i blom-ster.

Jo — det var en debut.

Gr. B.

VIII. 91. Ukens Portrett.

Det sies at når Lillemor von Hanno kommer inn på teatret, går det et smil over teppemannens ansikt, lysmesteren skinner som en av sine egne prosjektører og glade velkomstrop klinger fra snorelof-tet. Jeg tror det gjerne, for hun har alltid hatt en egen evne til å spre smil omkring seg og framfor alt er hun uovertruffen når det gjelder å prate med «gutta». Mannfolk faller hjelpeløst for henne, i alle aldrer, stillinger og stender, hun hamstrer ven-

ner med den største selvfølgelighet og be-holder dem for alltid.

Det er dette velsignede humøret som gjør det, naturligvis. Det finnes mange jenter som er like pene og som gjør sig mye verre til, — men det er bare noen yt-terst få som kan si en enkel ting så skin-nende treffsikkert og med et sånt glimt i øyet at en kjenner det som en har fått en gave på en grå dag. Det finnes med andre ord få som har fått et hue (eller som fru von Hanno selv i sine mer sjargangpre-gede øyeblikk ville sagt: en pære) som er like godt utstyrt både innvendig og utenpå.

Og derfor kan en nok forstå det når en-kelte av hennes rivalinner tankeløst kan utbryte:

Ja, Lillemor, ja . . . er det noen sak for henne da . . . !

Hvorfor skulde det ikke være noen sak for henne?

Hun har vel i de 21 årene hun slet seg fram ved teatret, hatt de samme fristel-sene som alle andre — til å ta seg selv for høytidelig, til å bli forurettet over kritik-ken og bukke under for mismot og håp-løshet, til å skylle på alle de andre som fikk «de beste rollene». Hun har bare vært klok nok til ikke å falle for dem.

Men da hun begynte å gå inn for den virkelige komedien, var det sannelig ikke noen dans på roser. Det er klart en hadde mistro til denne freidige unge damen som kom rett fra ballett og revy og skulde age-re skuespillerinne. En av kritikerne skrev den gangen:

«Hun ser nydelig ut, men når hun åp-ner munnen, hopper replikkene som pad-der ut av henne».

Det var ikke meget galant sagt, og ennu kan hun bli blek av skrekk og harme hvis en er taktløs nok til å minne henne om den setningen. Med et slikt pennestrøk kan en mann slå i hjel et talent og ødelegge en karriere, mange svake sjeler ville aldri reist seg igjen etter en sån dukkert.

Men Lillemor von Hanno ble sint, på en

munter og målbevisst måte, og hun svor på at en gang skulle nettopp REPLIKKENE få den sure idioten av en kritiker til å glemme at «hun så nydelig ut».

Jeg vedder på at De alltid har tenkt Dem henne som en riktig heja-jente, alltid flagrende på overflaten av det overfladigste Oslo, omgitt av Dry Manhattans og hvite skjortebryst med levemenn inni. Det er litt hennes egen skyld, for nettopp det miljøet har hun valgt å utlevere så friskt og nådeløst i bøkene sine. Og sån virker hun kanskje også selv av og til når festen står på høyden og alt er musikk og god vin og muntre innfall i en sen natte-time.

Men hun har samtidig den sjeldne egen-skapen å kunne leve et helt annet liv ved siden av. Plutselig, mens en aner fest og ingen fare, er Lillemor von Hanno gått i aksjon, hun arbeider. Alt snakk om en drink eller en røyk er bannlyst i uker og måneder og med ett er en ny rolle ferdig. Eller en ny bok. Eller et skuespill. Eller hun har gått hen og vunnet førsteprisen for et arbeid om noe så forbausende som Henrik Wergeland.

Og folk ryster på hodet og rivalinnene sier:

— Ja, Lillemor, ja hun har nå så lett for det hun

Jeg synes det er like vanskelig hver gang, sier hun selv, og jeg har endelig arbeidet meg fram til den overbevisningen at vi kan igrunnen ingenting. Det gjelder å begynne nedenfra hver eneste gang og slite og stå i til en ser et resultat. I det øyeblikk en skuespiller tror at nå er'n blitt stor og fullkommen, — da er han forlapt. Jeg vet ikke om akkurat konsentrasjon er det som faller aller naturligst for meg, men sikkert er det at det er det eneste som nytter. Og så må en aldri gi seg, naturligvis.

— Det var vel litt av en konsentrasjon å overta rollen i «Karusell» på to dager?

— Jeg trodde ikke i mine villeste drømmer at det skulle gå. Men når en så ser at en sån ting faktisk går da blir en nokså beroliget, ikke sant? En vet lissom at en ikke er helt sløv ennå.

Så løper hun inn for å gå på rulleskøyter i «Tre par», grasiøs og med spillegledden lysende i øynene. Nei, sløv er ikke akkurat ordet.

Kritikeren med paddene har alt i mange år kunnet gremme seg over sin åndrikkhet den gang. For nå tenker jeg replikkene sitter der de skal! Hun har ført selve det charmante, uforfalskede Oslo inn på scenen og gjort mye til at folk endelig skjønner hvor muntlig og friskt og tørt språket vårt klinger. Da Gunnar Heiberg kastet sine østlandske replikker inn på scenen, rystet folk litt på hodet i førstningen, men det varte ikke lenge før selv en så inngrodd sørlending som Vilhelm Krag måtte innrømme at «det går virkelig an å snakke på teatret selv om en ikke er fra Bergen».

Lillemor von Hanno er blant dem som har vist at det i sannhet går an og at det til og med lar sig gjøre å få UTLENDINGER til å skjønne det usentimentale, greie og reale i Oslomålet. Da Det nye teater sendte sine «Fire unge mennesker» på turne til Stockholm, falt svenskene i staver over det friske firkloveret, — og ikke minst over Lillemor von Hanno. Og da hun så kulminerte med fru Andersen i fjor, gikk det opp for alle at her er et stykke levende liv av idag, — sån ER vi og det er oss en udelt glede å se oss!

— Ja, fru Andersen, ja! sier hun fornøyd. Jeg var forferdelig glad i henne. Vi har så mye felles.

— Nå er De ikke litt for beskjedne nå?

— Beskjeden? Det er det dumme jeg har hørt. Hva tror De jeg tror jeg er for no, da? Sannheten er at jeg er så lite merkelig at det er nesten rart, — jeg er så utrolig alminnelig at det nærmer seg det originale!

«Zero» i Dagbladet, november 1940.

VIII. 93.

Pastor dr. theol. Ludvig Selmer.

Ved middagstider i går kom det triste budskap at dr. Selmer var død under et opphold på Lovisenberg sykehus i Oslo.

Han reiste inn til byen mandag for å la seg undersøke av læge. Han ble imidlertid så syk at han måtte innlegges på sykehuset, og ved 1/22-tiden i går sovnet han inn — stille og rolig.

Det kom likevel så uventet hurtig budet i går om at prost Selmer var gått bort. I disse dager er det akkurat ett år siden sykdommen avbrøt hans arbeide. Han hadde alltid før vært helsesterk og var ikke redd for å sykle lange veger. Vi trodde alle også at det bare var noe forbigående; men ut på høsten ble det konstatert kreft i lungene. Etter en krise ble han likevel bedre, fikk komme heim i januar, var både oppe og ute og fra påsketider også å se i kirken ved hver eneste gudstjeneste. Mange av oss trodde og håpet på at han skulde bli frisk igjen, men Gud vilde det anderledes. Den siste måneden var det tydelig å se at det gikk nedover.

Prost Selmer var en av de meget få i praktisk prestearbeid i Den Norske Kirke som hadde den teologiske doktorgrad. Den tok han på sin avhandling fra 1923 om «Opplysningsmenn i Den Norske Kirke». Foruten norsk kirkehistorie var det særlig engelsk kirkehistorie som hadde hans interesse.

Men det var som menighetsprest han fikk sit virke — i Ullensaker, Siljan, Hoff i Vestfold, Petrus i Oslo og fra 1940 i Kråkstad. Det er en del prester som særlig «gjør seg» blant folk — for å bruke et litt leit uttrykk. Men denne bedømmelsen skjer ofte etter temmelig utvortes kriterier; det er slett ikke alltid de som betyr mest i selve tjenesten som blir vurdert av de mange. Selmer hørte til de stillfarennde; hans forkynnelse var også uten mange og store ord, stillferdig og nøktern, både vel gjennomtenkt og inderlig og så helt igjennom tilforlatelig. Når en hørte hans

prekener forstod en så godt det som de i en av hans tidligere menigheter gav uttrykk for når de sa at han var god ved sykesengen. Slik på tomannshånd merket en vel mest den varme som lå bak hans stille vesen og hans helt igjennom kristne overbevisning og karakterpreg. Han talte selv med takknemlighet om den fornyelse han hadde fått gjennom Gruppebevegelsen. Sitt eget andakts- og bønneliv tok han meget alvorlig — det betyr så uendelig meget for enhver kristen — og hva da for en prest! Gjennom sykdomstiden gav han også stille vitnesbyrd som en troens og bønnens mann.

*

Gabriel Fredrik Ludvig Selmer ble født på Orkdal prestegård 17. mai 1886. Hans foreldre var sokneprest Otto Hilmar Selmer og hustru Laura, født Schübeler. Han ble student 1905, teologisk kandidat 1911, og tok den teologiske doktorgrad 1924. I 1912 ble han tredjeprest til Ullensaker, 1916 sokneprest til Siljan, 1930 sokneprest til Hoff i Vestfold, 1930 residerende kappellan til Petrus menighet i Oslo. 1. desember 1939 ble han utnevnt som Knardahls eterfølger som sokneprest til Kråkstad og Ski, og i 1941 ble han kst. prost i Øvre Borge syssel prosti.

(«Østlandets Blad», 25/8 1944).

*Dr. theol. Ludvig Selmer.**In memoriam.*

Enkel og bramfri i all sin ferd, men samtidig i besittelse av den myndighet som kultur og kunnskap gir, energisk uten å være pågående, vennsæl og dog med evne til å se an sine folk, en lærd mann, men så vidtspennende at han hadde interesse for de små, jevne begivenheter — slik var han soknepresten vår. Hans bortgang betegner stort tap for menigheten, savn for hans mange venner og noe nær sagt uopprettelig for de som stod ham nærmest.

Det er på sin plass å nevne at menneskene i alt de no verden over må gjennomleve trenger de sterke personligheter. Hver i sin krets må de med evne til det stå fast og holde sikker kurs. Selmer var en klippe som bølgene kunne slå opp om, men ikke maktet å overskylle. Han var seg sitt ansvar bevisst og han talte gjerne om ordet plikt. Hans sikre kristentro

ga ham krefter så store at han selv som syk mann kunde «føre kraft til andre». Menn av hans støpning, høyreiste og vidtskuende, trenger vi alltid, men særlig i vanskelige tider. Derfor rekker dette dødsfallet langt utover bygdegrenser og livsoppfatninger.

Finstad i Ski, den 25. august 1944.

Wilhelm Dietrichson.

VIII. 95.

Tannlæge Erling Prytz Selmer.

Alsidig «brobygger».

Bygningsingeniør og tannlæge
med «præceteris».

Blandt dem som i år (1931) er uteksaminert fra Norges Tannlægehøiskole er også ingeniør Erling Prydz Selmer, Trondheim, som blev tannlæge med hovedkarakteren Særdeles tilfredsstillende. Tannlæge Prydz Selmer er student fra Trondheims Katedralskole fra 1919, og

blev i 1924 uteksaminert fra Norges Tekniske Høiskole som bygningsingeniør. Han var altså fullt utdannet brobygger også før han tok tannlægeeksamen. Under disse omstendigheter er det ikke til å undres over at han til tannlægeeksamen fikk ren 1 nettopp i brobygning, eller «protese» som faget heter i riktig dentalteknisk terminologi.

(«Morgenbladet»).

VII. 51.

Et Minde om Johan Selmer.

Da den «døde» Komponist
gav Konsert.

I det store Udstillingsaar 1889 var den nu afdøde norske Komponist Johan Selmer i Paris.

Under Tilslutning fra hele den skandinaviske Koloni gav han en Koncert i Trocadero-Paladset.

Forinden havde han imidlertid havt nogen Vanskelighed med sine Papirer, da han i Frankrige officielt var afgaaet ved Døden. Herom fortalte han selv paa sin gemytlige, drastiske Maade:

I 1869 kom jeg til Paris for at studere Theori hos Alexis Chauvet og besøge Ambroise Thomas' Kompositionsklasse.

Det gik raskt fremad med Studiene, men saa udbrød den fransk-tyske Krig, og Paris blev indesluttet, inden jeg kunde slippe bort.

Jeg havde faaet en liden Ansættelse i den store Opera og boede sammen med en italiensk Musiker. Stakkels Fyr! Jeg siger stakkels Fyr! og nu skal De høre hvorfor.

Da Kommunen havde erobret Paris, besatte den alle Pladser med de Kræfter, der var for Haanden.

Saaledes gik det til, at jeg for en Aften blev den store Operas Leder — dog kun paa Plakaten.

Vi fik andet at bestille end at give Opera, idet Versaillesstroppene stormede Byen under General Galiffet, der fra den Dag kom til at hede Markien med de røde Hæle!

Thi der blev bogstavelig vadet i Blod. Alle, der paa en eller anden Maade havde hjulpet Kommunarderne, blev sat paa Proskriptionslisten. Og saaledes gik det til, at jeg og den uskyldige italienske Musi-

ker, der paa Plakaten var bleven ophøiet til Koncertmester, ved Standret dømtes til Døden.

En Morgen kommer vi listende fra vort Logi ud paa Gaden for at faa fat i lidt Mad.

Vi blev strax attraperede og ført hen til Militærvagt.

— Er De Kapelmester ved den store Opera Johan Selmer?

— Ja!

Italieneren blev ogsaa identificeret.

Endnu aner vi intet Ondt. Saa bliver vi sammen med en 5—6 andre stillede op mod en Mur, en Peloton Soldater sigter paa os med sine Geværer, og det lyder: Fyr!

Italieneren, der staar ved Siden af mig, synker sammen i sit Blod. Jeg merker, at jeg er hel, og da jeg har Plads lige paa Hjørnet, smører jeg hurtig Haser. En Soldat er sa tjenstivrig, at han vil skyde efter mig, men Officeren, hvem Bøddeltjenesten aabenbart er imod, raaber til ham:

— Aa, skidt! Lad den stakkars Spillemand løbe!

Saa anmeldtes det, at Direktøren for den store Opera, Johan Selmer, norsk af Fødsel, var skudt som Oprører, og jeg blev slettet paa Registret over Fremmede i Mairiet.

Saaledes fortalte Johan Selmer spøgefuldt om sin Død, der nu er bleven til det store Alvor.

Johan Selmers

store Orkesterverk «Prometheus» kommer i denne Maaned til Opførelse ved en Symfoni-Konsert, givet af Tonkünstler-Orkestret (det forrige Kaim-Orkester) under Ledelse af Josef Kasalle, skrives der til «Morgenbladet» fra München Komponisten har siden Januar opholdt sig ved Rivieraen.

En «Selmer-Abend» vil i Løbet af Marts Maaned blive foranstaltet i Frankfurt am Main af den derværende «Tonkünstler-

verein». Forskjellige Solosange og Ensembleverker for Sang kommer til Opførelse. I Spidsen for disse Musikaftener og som Leder af disse staar Opera-Scenens første Kunstner Einar Forchhammer og Richard Breitenfeld, samt Hofpianist, Professor ved Høiskolen Willy Rehberg.

Det var inden denne Kreds Fridthjof Backer-Grøndahl fik sin Debut i Frankfurt.

(21. 1909).

Selmeraften i Filharmoniske imorgen.

Da Henrik Jæger skrev et dikt til Selmers „Karneval i Flandern“.

Av de Selmerske legater, som uddeltes for første gang forleden, fik som før nævnt Filharmoniske et beløb til opførelse av et av Selmers verker. Allerede imorgen opfører Filharmoniske Selmer. Først «La Captive» for altsolo med orkester: Introduction et Danse Espagnole og derefter La Captive (Den fangne). Den norske tekst er efter Victor Hugos «Les Orientales».

Tilslut spiller orkestret Selmers »Karneval i Flandern».

Som hovedmotiv i denne komposisjon er benyttet en melodi, L'Air du Polichinelle, fra klokkespillet i det gamle «taarn», i Dunkerque. Mot slutningen findes forbigaaende indflettet — kanonisk behandlet — den lystige «L'Air du Cocu» fra samme klokkespil; — kun 8 takter. De øvrige motiver er komponistens egne.

Efter den korte indledning følger en fanfare i $\frac{3}{4}$ takt: Folket samler sig. Hovedmotivet træder ind og ledsages efterhaanden av al slags lystighet. Et elskende par (karakterisert ved 2 samtidig indtrædende andantemelodier) blir snart bemærket. Litt efter litt samler den brogede skare sig om det stakkars par; ogsaa en liten bande gategutter slutter sig til med sine improviserte instrumenter. De elskende spottes, deres ømmeste følelser pa-

rodiseres; kjærlighetsmotivet forvandles til en galop, og denne episode ender med en vild dans, til «Gongongen» lyder og gjør ende på lystighetene for den dag.

Til de første opførelser i Kristiania havde Henrik Jæger skrevet følgende dikt:

Det hvisler af piber, det suser af lyd:
her er karnevalstid og kermessefryd:
snart drønner fanfaren sit tratarata,
og maskernes kaade, myldrende flokker
— mænd, som vil lokkes, og kvinder som lok-
ker —

• strømmer til, strømmer fra.

Jubelen stiger, og støien blir vild,
selv det ærværdige klokkespil
smittes og nynner sin melodi,
medens en Gretchen i Rubensk stil
— med fromme øine og bløde smil —
stryger saa tæt, saa tæt dig forbi.
I elskov hun lever, ved elskov hun vinder,
på elskov hun taber som alle de hundrede
tusinde kvinder,
Du gir hende bare en del af din sjæl,
hun gir sin hel.

Men har hun først ofret sit dyreste eie,
hun stenes af spotten paa alle veie,
snakket og latteren slipper sig løs,
din Gretchen blir gjort til en gatetøs.
De ømmeste strenge i hendes indre,
de klæmpres af plebsen, og ingen kan hindre,
at hvad hun har følt som en øm serenade,
det gjøgles ned i en kaad galopade —
— Dog alvorret væk! Leve pibernes lyd!
Her er karnevalstid og kermessefryd.

Altsoloen i «La Coptive» synges av Hedvig Solberg.

Konserten indledes med Ole Hjellemos symfoni i h-moll som opføres for første gang.

Aftenposten, den 27. januar 1926.

Komponisten Johan Selmers begravelse.

Under sjelden stor Deltagelse og under megen Høitidelighed foregik vor berømte Tonekunstners Begravelse ^{28/1} 1910 paa Vor Frelzers Gravlund. Kapellets Baggrund, Orgelgalleri og Søiler var florum-

vundne og Kapellet forøvrig vakkert dekorert med florumvundne Laurbærtræer og Palmer samt efeuklædte Søiler.

Den smukke, lyse Egetræs Kiste med Komponistens Navn, indfattet paa en Messingplade, var opstillet paa en høi Katafalk. Paa Kisten laa Kongeparrets pragtfulde Krans af hvide Chrysantemer, Nelliker og Liljekonvaller. Foran Kisten var plantet en smagfuld Lyre fra Gina Oselio, bestaaende af hvide Chrysanthemer, Asters og Myrther. Rundt Kisten var forøvrigt et rigt Væld af Blomster og Kranse.

Et Strygeorkester, bestaaende af Orkesterforeningens Medlemmer, intonerede et af den afdøde Komponists vakreste Verker «Angelus». Da de sidste Toner var døet hen, istemte et stort Kor af Studenterne og Handelsstandens Sangere under Grøndahls Ledelse de første Vers af Salmen «Bedre kan jeg ikke fare». Sogneprest Herman Lunde trådte derpaa bort til Kisten og holdten formfuldendt og gripende Mindetale over Afdøde.

En Række Kranse blev derefter nedlagt paa Baaren: Fra Musikforeningen ved A. Jacobsen; fra Kunstnerforeningen ved Operasanger Halvdan Rode; fra Nationaltheatrets Orkester ved Kapelmester Halvorsen; fra Orkesterforeningen, hvis Stifter Selmer var, ved Iver Holter; fra Musikforeningen ved Oberstløjtnant Alexis Ræder; fra Fahlstrøms Theater ved Theaterchef Fahlstrøm; fra Holters Korforening ved Fuldmægtig Lundfeldt; fra Forfatterforeningen ved Sigurd Bødtger; fra Nationaltheatret ved Kapelmester Halvorsen; fra Studentersamfundet ved Stud. Ullmann; fra Norsk Musikforlag ved Holter; fra Wilhelm Hansens Musikforlag i København ved Kapelmester Halvorsen.

Ligfølget, som nu satte sig i Bevægelse, var stort og imponerende. Et Musikkorps, spillende Chopins Sørgemarsch, aabnede Processionen. Som Marskalker fungerede Thorvald Lammers og Advokat Lous.

Johan Selmer

er Nat til igaar afgaaet ved Døden i Venedig i en Alder af 66 Aar.

Allerede fra Barndommen af havde Selmer Lyst og Anlæg for Musiklivet. Efter flere Sjøreiser for sin Helbreds Skyld blev han ved sin Onkels, Statsminister Selmers, Hjælp sat istand til at følge sin Lyst til musikalske Studier.

Sin første offentlige Optræden havde han ved en skandinavisk Koncert i Paris 1870. Han dirigerede her selv Udførelsen af sine første Kompositioner. Fra denne Tid skriver sig ogsaa hans Orkesterkomposition «Scène funèbre».

Efterat han havde foretaget flere Studiereiser til Tyskland og Italien, bevilgede Stortinget ham i 1878 Komponistgage i Erkendelse af hans store Betydning for norsk Musikliv.

Selmer opholdt sig meget lidet i Norge af Hensyn til sin vaklende Helbred. Alligevel er alle hans Musikverker, om ikke i saa sterk Grad som hos Grieg, præget af en varm Fædrelandskjærlighed. Blandt hans mange Musikverker maa fortrinsvis nævnes «Prometheus», der har vundet udelte Anerkjendelse i udenlandske Musik-kredse. Hans sidste Komposition var «Samles skal Norge».

Johan Selmer var en udpræget Kunstnerpersonlighed med et ildfuldt Temperament. Og dette hans Kunstnertemperament gav sig stadig Udtryk i hans Musikverker.

Skjønt hans Ophold herhjemme bestandig var saa kortvarige, havde han dog samlet sig en talrig Venneskare, som med oprigtig Beklagelse vil modtage Budskabet om hans Død.

Vort Land har i ham mistet en af sine Stormænd, hvem Udenverdenen kjendte og saa op til.

(«Ørebladet», Lørdag 23. Juli 1910).

Johan Selmer

er inat avgaaet ved Døden av Lungebetændelse i Venedig.

Sidst saa vi ham her i Byen i Vinter. Han var på Besøk i Fødebyen efter et av de mange og lange Utenlandsophold, som hans Sykelighet tvang ham til. Det blev tydelig lagt for Dagen under hans sidste Ophold herhjemme, at man forstod at vurdere ham og hans Kunst. Nationalteatret opførte en Del av hans Komposition «La captive». Paa Orkesterplads saa man Selmers kraftige karakteristiske Hode med det tætte graa Haar og Skjæg og de skarpe Øine bak Brillerne. Komponisten blev hjertelig hyldet av Tilhørerne. Flere Sangforeninger opførte i de Dage Sange av Selmer og viste ham sin Ærbødighet og Taknemmelighet

Som alle fremragende Kunstnere har Selmer maattet vente længe paa den almindelige Anerkjendelse. Han var en steil Karakter, som ikke beilet til Folkegunst. Mest av alt hadet han det banale. Den slagne Landevei gik han aldrig. Han søkte altid en karakterfull og original Form for sine Tanker og slog aldrig av paa sine kunstneriske Krav. Ofte kunde hans Steilhet føre ham over i Yderligheter, som virket haardt; men alltid bar hans Kompositioner Præg av en frodig Fantasi og en sterk kunstnerisk Følelse.

Blandt det store Publikum herhjemme vil hans friske, tændende Sange være mest kjendt. Men det er særlig som Orkesterkomponist han har vundet et Navn ogsaa utenfor Landets Grænser. Hans Hovedverk «Prometheus» er en storstilet Symfoni av høi Rang. Da dette Verk i 1898 blev opført i Christiania under Selmers egen Ledelse, vakte det ogsaa stor Begeistring. Kort efter Konserten utnævntes Selmer til Riddar av St. Olav.

Av Selmers øvrige store Instrumentalverker bør nævnes «Carnaval flamande», «Scène funèbre», «Nordisk Festtog», «Mellem Fjeldene». De mest kjendte av hans

Korverker, som utgjør en betydelig og værdifuld Del av hans Produktion, er «Tyrkerne gaar mot Athen», «Nordens Aand», «Hilsen til Nidaros» og «La cap-tive».

(«Morgenbladet», 22. Juli 1910).

Selmer hadde en utpræget Evne til at gi en bestemt Tanke og Idé et træffende Uttryk. Hans Evne til at detaljere var ogsaa fremtrædende og Instrumentationens Kunst behersket han med stor Dygtighet.

Noget utpræget nationalt var der ikke ved Selmers Musik som ved Griegs. Han hadde et mere internationalt Anstrøk. Den franske Komponist Berlioz var det, som fik den første bestemmende Indflydelse paa ham. Selmer har selv sagt, at Berlioz's Musik gjorde et saa sterkt Indtryk paa ham, at den syntes at aapne Døren til Kunstens Helligdom for ham.

Men Kjærligheten til Fædrelandet gaar allikevel som en Understrøm gjennem hele Selmers musikalske Digtning og har gi't sig mange og sterke Uttryk.

Johan Selmer var født i Christiania 20de Januar 1844. Han var altsaa ved sin Død 66 Aar gammel. Som ganske ung røbet han musikalske Anlæg og fik lidt Musikundervisning; men meget blev det ikke. I 1862 blev han Student og sattes til at studere Jus. Men Kunstnertrangen vaagnet. Samtidig blev han betænkelig syk og maatte tiltræde en Sjøreise. Under denne Reise blev han klar over sit Kald og han begyndte at utdanne sig som Musiker — først i Paris, hvor han maatte rømme, da Versailles tropperne stormet Byen under Kommunen. — I 1871 reiste han med Stipendium av det Schäferske Legat og en Privatunderstøttelse av Karl den XV til Leipzig. Senere studerte han ogsaa i andre tyske Byer.

I 1878 dirigerte Selmer ved Musikfesten i Erfurt sin Marsch «Nordisk Festtog» og mottok kort efter Komponistgage av Stortinget. Fra 1883—1886 var Selmer Dirigent i Musikforeningen og paa hans Initiativ stiftedes i 1884 Orkesterforeningen.

Senere har Selmer for det meste maat-

tet opholde sig i Utlandet. Sygdom har tvunget ham til Ophold i Syden; men han har stadig været hjemme i Norge paa Besøk.

Johan Selmers mindesmerke avsløres.

Norske sangere har paa komponisten Johan Selmers grav paa Vor Frelses gravlund reist et mindesmerke, som blev afsløret idag. Den smukke høitidelighed indlededes med, at brigademusiken spillede Selmers komposition «Til Nidaros».

Derefter holdt konsul Haldor Larsen følgende tale:

Ærede forsamling!

Johan Selmer, dette navn maner atter frem billedet af en Norges søn og kunstner, hvis musik og sang vi alle elsker og beundrer. Han selv er ikke mere, men hans personlighed lever endnu hos os i de toner, han har skabt, og hans tonekunst vil med uforgjængelig skrift være indristet i Norges historie om sang og musik. Selmer var født i Kristiania 1844, og skjøndt han som ganske ung røbede musikalsk begavelse, havde ingen nogen tanke om hans uddannelse som musiker, og efter artium i 1862 forberedtes han for embedsstanden. Imidlertid blev han syk og maatte efter lægernes raad foretage en længere sjøreise. Paa denne gjenvandt han sin helbred, og efter det var det, at de mange indtryk, som han havde modtaget i løbet af et par aar, virkede saa sterkt paa hans kunstneriske naturel, at han blev fuldt klar over, hvad hans kald var, og reiste i 1869 til Paris og studerede under Alexis Chauvat og Ambroise Thomas. Han stod i sin bedste udvikling, da den fransktyske krig brød ud, men forblev dog i Paris under beleiringen og under kommunen, indtil begivenhederne nødte ham som saa mange andre til at flygte. Disse eventyrlige oplevelser inspirerede ham til et af hans betydeligste og merkeligste arbejder: «Scène funèbre» — jeg husker selv,

hvor begeistret Selmer var, da han fik dette prægtige verk opført i selve Paris under sangerbesøket 1900, og hvilken mægtig virkning gjorde det ikke paa de franske tilhørere! Fra 1871—74 studerede Selmer i Leipzig, senere besøgte han Wien, Leipzig og andre tyske byer og dirigerede i 78 i Erfurt sin marsch «Nordisk festtog», hædredes kort tid efter af det norske storting med komponistgage og gav flere koncerter her. Fra 83—86 var han dirigent i musikforeningen, stiftede 1884 orkesterforeningen og dirigerede i 1888 paa den første nordiske musikfest i Kjøbenhavn sin «Nordens aand» for mandskor og orkester.

Senere tilbragte Selmer sin meste tid i udlandet, men besøgte hver sommer og høst sit fædreland og gav hyppig koncerter i Kristiania.

Johan Selmer har skapt flere instrumentalverker som Prometheus, Carnaval flamande, Scène funèbre, Mellem fjeldene og Nordisk festtog, en række verker for kor og orkester, kor a capella, solosang og orkester og mange sange med klaver. Som komponist indtager han en særegen stilning, og altid hviler der et sterkt fantastisk præg over hans kompositioner, og hans evne til at gribe det centrale i en digtning og gjengive den musikalsk er beundringsværdig; altid merker man den overveiende intelligens ved siden af den sterke følelse, og stadig er det en bestemt idé, han søger at forme, og det lykkes ham som oftest at finde baade et sterkt personlig og meget karakteristisk indtryk for den opgave, han har stillet sig. Af hans større sangverker indtager «Tyrkerne mod Athen», «Nordens aand», «Hilsen til Nidaros» og «La captive» en fremskudt plads i nordisk musik. Selmer var som tonedigter nærmest kosmopolit, hans skarpe intelligens og lydhørhed for forskellige folkeslags musikalske udtrykssæt gjør, at han med overraskende sikkerhed træffer det rette i stemning og tone. Men hvor meget han end færdedes derude, stod dog

altid hans hug og længsel til sit land, Norges land, som han elsket over alt, som en Peer Gynt modtagelig for alle de fremmede indtryk, tryllede han dem frem i musik og sang, men fandt først fred og lykke ved fædrelandets store arne. Hvor kan ikke Selmer betage os sangere i hjerte og sind ved sine finstemte toner i sange som: «Tre forårsdage», «I Seraljets have», og i «Vort Land», hvor følte vi os varmet af hans patriotiske stemning i «Tollekniven» — Jeg er fra Norge og jeg er god — «Ula-brand», «Norge» og mange andre. Og selv om sangene krævede meget af os, hvor kjære er de ikke blevet, naar vi først havde greiet dem. For den slagne landevei havde Selmer en udpræget frygt, han valgte den steile og trange sti, hvor man undertiden snubler og støder sin fod, men hvor ogsaa den intelligente kunstven kan glæde sig over mangt udsyn, han aldrig faar paa alfarvei. Derude i fremmede lande, hvor han havde beriget sin kunstnersjel med mægtige toners klang, brast ogsaa Johan Selmers sidste tonestreng, idet han døde den 21de juli 1910 i Venedig.

Selmers sidste ønske og længsel var at blive begravet i fædrenejord, og førtes han derfor af sin trofaste og opofrende hustru den lange vei hid til sit sidste hvilested.

Naar jeg nu paa norske sangeres vegne lader dækket falde for Johan Selmers buste, er det i det haab, at denne skal blive staaende til alle tider som et tegn paa norske sangeres taknemlighed til den store og kjære kunstner, som skjænkede os saa megen herlig musik og sang.

Lad Johan Selmers minde aldrig dø!

Hermed har jeg den ære at overlevere Johan Selmers mindesmerke til hans gjenlevende familie.

Efter talen sang Handelsstandens sangforening, Haandverkersangforeningen, Studentersangforeningen og Arbeidersamfundets sangforening, som var fremmødt under sine faner, «Norge, Norge», under Iver Holters ledelse.

Skuespiller Jens Selmer takkede paa enkefru Marie Selmers og familiens vegne i varme ord for den ære, der var vist Johan Selmers minde.

Tilslut bekransedes støtten med kranser fra de fire sangforeninger, Kunstnerforeningen og Norske tonekunstneres forening. Desuden saaes endnu en række kranser. Kunstnerforeningen var fremmødt under sit merke.

(«Aftenposten», 22de oktober 1912.)

Fru Marie Selmer.

Datter av forlængst avdøde assessor i høiesteret Blich, og siden 1910 komponisten Johan Selmers enke, har i mange aar levet et stille, tilbaketrukket liv i et av hovedstadens pensionater.

Fruen er over otti aar gammel, og saaledes best kjendt av den ældre slekt. Med sin intelligens, sin dype og fine musikalske sans og ved sine sociale forbindelser var fru Selmer i sin tid en fremtrædende personlighet ikke minst i kunstnerkredse; hun stod i nær vennskapsforbindelse med vore avdøde fremskutte musikere, skribenter og billedkunstnere. Fruen stod saaledes i livlig brevveksling med Halfdan Kierulf og med Bjørnstjerne Bjørnson. Alle, hun kom i samtale, i diskussion med, satte stor pris paa at høre hendes mening om og bedømmelse av kunst, særlig av musikk og sang.

Fru Selmer har aldrig vært ræd for at uttale sin oprigtige mening; var den mindre gunstig, valgte hun altid at fremsætte den i høviske uttryk og med et smilende, godt ansigt, — varmt følsom som hun er.

Paa tomandshaand kan hun ogsaa være skarp og vittig.

For omkring et halvt aar siden, paa sin 80de fødselsdag, lot fru Selmer sig operere i øinene for stær, desværre med mindre godt utfald; hun har jo nu etslags gangsyn, men gaar aldrig ut uten ledsager. Ellers er hun kjæk og, fremfor alt, vaaken og livlig i aanden.

Det er en stor glæde for hende og hen-

des «Johan»s gamle venner at slaa av en passiar med hende; hun har minder at leve paa, — og nyde! Rørende er hendes hængen-ved mindet om ektefællen og alt hvad der hører til hans arbeider.

Noget av det hun, naturlig nok, mest har fæstet sig ved, er Johan Selmers originalitet som komponist, og den anerkjendelse han saaledes fik av fremragende kritikere. Hans venner erindrer ham jo ogsaa som en høist eiendommelig person, som til tider kunde gjøre de morsomste bemerkninger, si de besynderligste aandrikheter.

Da jeg for nogen dage siden hadde den glæde at tale med fruén, nævnte jeg hendes mands triumf i Trocadero i Paris i 1900, da vore sangere utførte hans Scène funèbre under Johan Svendsens ledelse.

— Ja, sa fru Selmer, De kan tro, det var et stort øieblik da den store tilhørerskare applauderte Johan Svendsen, der som dirigent bare bukket høflig — og pekte i retning av fremmedlogen, hvor Johan og jeg var blit anvist plass sammen med den franske pianist Ravul Pagno. Johan var hvit i ansigtet av rørelse....

Erika Nissens barn og barnebarn omfatter fru Selmer med kjærlighet og taknemlighet — i mindet om sin mor; fru Selmer er for dem som hendes stedfortræder. Karl Nissens død berørte fru Marie smertelig; desto sterkere hænger hendes trofaste hjerte ved de gjenlevende; i hendes lysende intelligens, ubestikkelige retsind og dype kjærlighet finder de en sikker tilflugt og veiledning. Som fru Selmer elsket og forstod deres mor, og som hendes ansigt lyser i glad-vemodig erindring om den store kunstnerinde, personligheten Erika Nissen!

Under fru Selmers omtale av sin kjære veninde kom jeg til at tænke paa, hvad fru Susanna Ibsen sa nogen tid efter hendes mands død:

— Man blir ikke helt menneske, før man har oplevet en stor sorg.

P. Rosenkrantz Johnsen.

Johan Selmer.

Johan Selmer (d. 23. juli 1910). Medvirkende: Alf Due, kåseri. Radioorkestret, dirigent: Hugo Kramm. Mannskvartett, dirigent: Sigurd Torkildsen. Norge, Norge, for mannskor. I Seraljets have, for mannskor, Scène funèbre, for orkester. Smedevise, for mannskor. Karneval i Flandern, for orkester. Hun kan være deilig vor mor, vort land, for mannskor.

Norsk musikk er sandelig mangslungen i sine uttrykk. Samtidig med romantikeren Grieg og klassikeren Svendsen lever og virker realisten Johan Selmer. Hans kunstneriske streben tok sikte på ganske andre mål enn dem hans store samtidige kjempet for, og en så steil og egenartet individualist var han i bruken av kunstneriske uttrykksmidler at han både i levende live og ennå den dag idag har hatt vanskelig for å bli det man kaller populær, ja selv blant hans cirka 60 sanger er det ytterst få som har kunnet glede seg ved almen yndest. Det måtte da være den berømmelige «Tollekniven» som bl. a. i årrekker var Thorvald Lammer's glansnummer. Ellers skrev jo Selmer ved siden av en rekke mannskor, hovedsakelig verker i stort format og for stor besetning. Han elsket bruken av de mest outrerte orkestrale midler, og det er derfor helt naturlig at Berlioz var hans store helt og forbillede. «Da jeg for første gang hørte tre bruddstykker av »Damnation de Faust» gjorde især Lyktemannmenuetten på grunn av den malende instrumentasjon et så dypt inntrykk på meg», forteller Selmer, «at dørene til kunstens helligdom syntes meg åpne. Denne virkning var det sterkeste musikalske inntrykk i mitt liv»

Den 23. juli er det 30 år siden Johan Selmer døde, og radioorkestret fremfører i den anledning to av Selmers mest tilgjengelige orkesterverker, Scène funèbre» og «Karneval i Flandern». Det første av disse er oppstått under inntrykket av de

så tragiske tider Frankrike opplevde i 1870—71. Da krigen mot Tyskland brøt ut i juli 1870 var Selmer i Frankrike, og av krigsintrykkene oppstod «Scène funèbre», som hører til hans mest storslagne verker. Da kommunen avskar Paris fra utenverdenen ble Selmer valgt inn i en kunstnerkomité som skulle sørge for gode oppførelser, og Selmers «Scène funèbre» ble spilt akkurat i det øyeblikk Versailles tropene stormet byen. Denne opplevelse stod for Selmer «som en av de lykkeligste stunder i hans liv».

I det til «den store kolorist og maler Fritz Thaulow» dediserte «Karneval i Flandern» opptrer Selmer som forløper for Strauss og Mahler, skriver Gerhard Schjelderup, og om verket skriver Schjelderup videre: «Han tumler seg hensynsløst omkring i karnevalsgalskapen og viker i sin djerpe realisme ikke tilbake for det vulgære og flate. Han maler ofte med grove penselstrøk og anvender de mest ekstraordinære instrumenter og kombinasjoner når det gjelder å skildre gatelivet med dets gale streker og pussige innfall. Selmers karneval er beslektet med Svendsens, som visstnok er adskillig finere og rikere på musikalske uttrykk, men ikke så saftig og struttende av humør og sanseilig liv som Selmers», slutter Schjelderup sin omtale.

(Radiobladet, 23. juli 1940.)

Johan Selmer.

Et musikalsk livsbillede av Alf Due, kringkastet i anledning av 30-årsdagen for Selmers død, 21. 7. 1910.

I begynnelsen av sytti-årene i forrige århundre stod en ung juridisk student som passasjer på dekket til en skute som la ut fra norskekysten. Han het Johan Selmer. Det var skibsreder Herlofsen i Arendal som hadde innbudt ham til denne turen, siden tok skibsreder Crawford i Grimstad og kapteinene på andre båter ham med seg. Ofte bar det ut, på lang-

fart. To ganger var han over Atlanteren og så langt syd som østligst i Mellomhavet. Slik lærte Johan Selmer fremmede forhold og tungemål å kjenne. På denne måten ble han — ved siden av bestandig å være begeistret nordmann — verdensborger, med åpent blikk, vid forståelse og liv. Til alt dette eide han selv fruktbar fantasi.

Det var imidlertid hverken for å gjøre studier eller for å ha ferie at han dro på disse lange reisene, nei, det var for å prøve å vinne igjen eller å bevare helsen sin. En brystsykdom gjorde at han måtte avbryte studiene med jussen. Denne sykdommen ble han forresten aldri helt kvitt. Stadig lå den på lur og tvang ham til å legge arbeid og planer vekk og dra til himmelstrøk som var gavnligere for ham.

At han måtte lukke de juridiske bøkene nå, var han imidlertid ikke særlig lei for. Det var nemlig slett ikke det å ende som sakfører eller embedsmann ute på landet et sted som han lengtet etter. Mens han gikk på skole hadde han tatt timer i harmonilære og pianospill hos den kjente komponist og kordirigenten Johan Gottfried Conradi. Så varte det ikke lenge før Skoleguttene Johan Selmer samlet klassekameratene sine og laget et sangkor av flokken. Det musikalske anlegget hadde han nok arvet fra sin mor. Hun var forresten også en Selmer, en kusine av hans far. Faren Ludvig Selmer, var oprindelig kjøpmann i Oslo. Men Forretningen gikk dårlig og dermed ble han bokholder, omsider hovedbokholder i det foretagendet som først kaltes: Hurdal, Hadeland og Biri Glasværker og som siden kom til å hete: Christiania Glasmagasin.

Det var mange barn i hjemmet. Sønnene skulde studere for å bli solide embedsmenn, og flere av dem ble det også. Men det banket samtidig en sterk kunstnerisk åre i familien. En av guttene, Jens Selmer, ble en av de betydeligste og mest humorfylte karakterskuespillere norsk scene har hatt. Smilet lå også stadig på lur bak de strenge trekkene hos den musikalske juri-

diske studenten Johan Selmer. Skulde det ikke la sig gjøre å få sjøfolkene ombord på denne skuta han fór med, til å synge? Jo, det gikk. En av matrosene, en tysker, hadde en pen tenor, og med ham som solist foredro sjøfolkene så et par høyst sentimentale folkeviser under Selmers ledelse. De ga en konsert i kirken i den lille svenske byen Råmeås, og i et umåtelig fromt tempo sang de tyske folkeviser som «Du, du liegst mir am Herzen» og «Du hast Diamanten und Perlen». Det må ha vært en noe eiendommelig debut å tenke tilbake på.

Under disse reisene sine ble Johan Selmer klar over at det var musiker han måtte bli, om livet skulde få noen mening for ham. Men hvor skulde han skaffe penger fra til å studere for? Ja, hvordan skulde han overhodet komme inn på en skikkelig musikk-skole? Hjemme hos far og mor var det mange barn og små inntekter og i Norge fantes det heller ikke noe konservatorium. Disse tankene og ønskene røbet han for en landsmann nede i Konstantinopel. For denne gang hadde skibet han dro med lagt kursen til det landet hvor halvmånen driver så stilt avsted over pinjetrernes kroner i seraljets rosenduftende have.

Johan Selmer fikk en venn og hjelper i den nordmannen han traff i Konstantinopel, konsul Schjøtt. Han ordnet det slik at Selmer kom til Paris. I Le Havre hadde han en slektning, grosserer Niels Selmer. Han og en formående slektning hjemme i Norge, den senere statsminister Christian Selmer, og noen andre samlet penger så han fikk studere ved konservatoriet i Paris. Dette var i 1862. Her ble Ambroise Thomas, komponisten av operaen «Mignon» og Alexis Chauvet, den artistiske organisten ved den store Trinité-kirken, lærerne hans. Selmers forkunnskaper var ikke store, men han gjorde raske og høyst personlige framskritt, særlig i teori og komposisjon. Han hadde også et åpent og følsomt sinn for de idéene og tonene

som bølget gjennom musikkens verden dengang. Det var spesielt én særpreget fransk kunstner som virket sterkt på ham, én han kjente seg i slekt med, og som også rådde over dette sameie av åndelig kraft, kunnskap og fantasi som tilsammen kan danne en suveren tonedikter. Det var Hector Berlioz. Hans verker og vilje, hans symfoniske diktninger, syntes Selmer den retningen som han mente måtte være den riktige for seg. «Da jeg første gang hørte de tre bruddstykkene av »Damnation de Faust» — Fausts fordømmelse — etterlot «Tåkeåndenes menuett» et så dypt inntrykk på meg, at jeg syntes døren til kunstens allerhelligste ble åpnet på vid gap. Dens virkning og da særlig den malende instrumentasjonen av dette stykket har vært det sterkeste musikalske inntrykk i mitt liv» bekjenner Selmer.

Selmers lærere ved konservatoriet, Thomas og Chauvet, var ikke doktrinære av seg. Ennskjønt Thomas var en avgjort motstander av Berlioz, oppfordret han allikevel Selmer til å gå og høre verkene hans, da han kjente til at han satte Berlioz så høyt. Han var forresten også ellers meget tilfreds med eleven sin og i 1870 skrev han: «I de forskjellige arbeider som han har lagt frem for meg, har han vist seg å være i besiddelse av god musikalsk følelse, en elevert og poetisk ånd. Jeg har all grunn til å håpe, at hvis man tilstår ham den nødvendige tid, vil han bli en berømt kunstner».

Året før skrev den beskjedne Chauvet om Selmer: «Herr Ambroise Thomas, min berømte mester, leder ham i studiet av komposisjon og tilkjenner ham utmerkete anlegg. Til trods for at det ikke tilkommer meg å dømme etter en så stor mann, vil jeg allikevell understreke den spesielt nasjonale karakter i flere av herr Selmers komposisjoner og jeg er sikker på, at han i denne genre vil gi alvorlige beviser på sitt musikalske kald».

At Chauvet fikk rett her, vet vi når vi husker på hvor skattet mange av Bjørn-

son-sangene hans er blitt. Men dengang, omkring 1870, var det Frankrike, dets ånd, diktning, folkeliv og historie som fanget inn hans interesse.

Det var også en skjebnesvanger tid han levde i. Krigen mellom Tyskland og Frankrike brøt ut. Selmer som trodde at den ikke kom til å vare lenge, ble i landet. Han flyttet bare ut til en landsby utenfor Paris som heter Marlotte. Men det ble ikke så snart slutt på krigen. I Marlotte kom Selmer forresten til å få bruk for sprogkunnskapene sine. Borgermesteren der bekrefter at herr Selmer «Svensk undersøtt» har hjulpet ham som tolk når han måtte forhandle med tyskerne. Da så tyskerne tok Paris, vendte Selmer tilbake til storbyen. Men dermed kom han senere midt opp i Kommunens feberhete og farlige periode. Makthaverne i Paris-Kommunen hadde ikke lukket øynene for kunstens store betydning. Enken etter en borger-general Duval fikk Kommunen til å tenke på å fremme musikk og skuespillkunst på Porte-Saint-Martinteatret. På et konstituerende møte for disse forestillingene på den store opera var også Selmer til stede. Det var den senere så berømte Grieg-tolkeren, Pianisten Raoul Pugno, som hadde fått ham med seg. Selmer hadde nemlig skrevet et verk som Pugno mente måtte være som skapt for denne tiden. Det het Scène funèbre — Dødens stund. Det burde opføres på en konsert på den store opera til inntekt for de sårede. Men direktøren for operaen inntok en kjølig holdning overfor forslaget. Den kom han forresten ikke til å bevare så svært lenge. Dagen etter ble han nemlig avsatt av innenriksministeren og i hans sted kom en «Komité som skulde vake over den musikalske kunst og kunstneres interesser». Her ble Selmer medlem. Og Verket hans ble satt opp på programmet for veldedighetskonserten. Generalprøven kom. Keiserdømmets berømte dirigent, George Hainl, ledet orkesteret.

Foruten musikerne befant bare én mann til seg på den store scenen. Det var Johan Selmer. Det var et merkelig øyeblikk for ham da tonene fra verket hans strømmet ut over ham, han regnet disse ti minuttene som de lykkeligste og mest verdifulle i sitt liv.

Her hadde han malt med kraftige penselstrøk den gjærende tiden, stemningene, følelsene, håbet og skuffelsen i dette «fryktelige år». Som en sørgemarsj klang franskmennenes ellers så djerpe nasjonal-sang, Marseillaisen — «Marseillaisen i sørgedrakt.»

Generalprøven på den store opera ble en kunstnerisk seier for Selmer og verket hans. Etter de siste kraftige sluttakkordene applauderte det fremrakende orkestret spontant. Men utenfor teatret drønnet salvene fra kanonene i Versailles. Og de satte punktum for den offentlige oppførelsen av Scène funèbre. Det ble nemlig ingen konsert av.

For nå kom redselsfulle dager, en hev-nens tid. Selmer forteller selv følgende om dette: «Det ble bokstavelig vadet i blod. Alle som på en eller annen måte hadde hjulpet kommunardene, ble satt på proskripsjonslistene. Og således gikk det til, at jeg og en stakkars italiensk musiker — som Selmer bodde sammen med — som på plakater var ophøyd til konsertmester, ved standrett dømt til døden. En morgen kom vi listende fra vort losji for å få litt mat. Vi ble straks attrapert og ført til en militærvakt. Er De kapellmester Johan Selmer ved den store opera? Ja, svarte jeg. Italieneren blir også identifisert. Ennå aner vi intet ondt. Så blir vi sammen med 5—6 andre stillet mot en mur, en peletong soldater sikter på oss med sine geværer og det lyder: — Fyr. Italieneren, der står ved siden av meg, synker sammen i sitt blod. Jeg merker at jeg er hel, og da jeg har plass like ved hjørnet, smører jeg hurtig haser. En soldat er så tjenesteivrig at han vil skyte etter meg, men offiseren, hvem bøddeltjenesten

åpenbart er imot, roper til ham: «Å skitt, la den stakkars spillemannen løpe.»

Således anmeldtes det at «Direktøren for den store opera, Johan Selmer, norsk av fødsel, var skutt som oprører» og jeg ble slettet av registret over fremmede i mairiet.

Det fortalte Selmer siden med ett all-dri så lunt lite blink i øyet. Men ellers var situasjonen allvorlig nokk for ham. Der stod han jo alene i Paris, forfulgt, mistenkt for sterke kommunistiske sympatier — i virkeligheten hadde han nokk bare interessert seg for å få sine verker frem-ført — og nesten uten en øre i lommen. Det norsk-svenske gesandtskap hverken vilde eller torde gjøre noe for ham, forbinnelsen med hjemlandet var brutt, noe pass fikk han ikke, og de 25 francs som militærattachéen, oberst Staaf, stakk til ham, skulde han ikke komme langt med.

Men oppe i Le Havre bodde jo en onkel av ham, derfra var det kanskje mulig å komme seg videre. Hvordan han så lurte seg ut av en lagerport på jernbanestasjonen i Havre og forbi politiets vaktssomme øyer, hvordan han i nattens mulm ble hjulpet av en norsk skibsmegler Grüner ombord på en båt som skulde til tysk havn, det klinger som et spennende kapittel i en sensasjonsroman. Da båten la ut fra havnen stod Selmer i matrosklær og halte i tauene sammen med de virkelige sjøfolkene.

Hjemme fikk han til å begynne med en vanskelig tid. Alle sakene sine, klær og musikalier, hadde han måttet la ligge i Paris og ryktet om hans politiske meriter der hadde antatt uhyrlige og avskrekken-de former. Det varte en god stund før Selmer greide å overbevise myndighetene og offentligheten om hvor harmløs hans medvirkning i Paris i grunnen hadde vært, men omsider gikk det da. Venner av hans kunst, med kong Karl den femtende i spissen, samlet så penger, at han kunde fortsette studiene sine, og nå dro han til konservatoriet i Leipzig.

Her hadde skjebnen og direksjonen valgt den stakk-konservative professor Carl Reinecke til lærer for ham i komposisjon. Til den første timen tok Selmer med en sats av en symfoni han hadde skrevet. Reinecke kastet et blikk på den første siden av partituret og sa: «Her står jo d-moll og f-dur blandet sammen. Mere behøver jeg ikke å se.» Dermed slengte han manuskriptet bort på bordet. Selmer tok det rolig til seg og gikk sin vei.

Det ble første og siste gang han og Reinecke møttes til time.

Men ellers fikk han lærere han var fornøyd med og som var fornøyd med ham. En god norsk venn fikk han også i Leipzig, en som han lærte meget av. Det var Johan Svendsen. Han modnedes videre, og i Leipzig fullender og oppfører han større verker som «Tyrkerne drar mot Aten» og «La captive» — «Den fagre kvine» symfoniske bilder med kor og solister. I «Tyrkerne» brukte han et så realistisk illustrasjonsmiddel som det orientalske militær-klokkespill. Det fikk siden en ømskindet kritiker i Leipzig ved en Gewandhauskonsert til å håpe at dette «aldri mere må klinge i disse hellige haller».

De følgende år betyr studier, reiser og voksende framgang, men også sykdom. Venner som Erika Nissen og Edvard Grieg gikk inn for ham. Grieg var klar over at symfonikeren Selmer måtte lære å beherske alle tekniske virkemidler og derfor skrev han: «Det er meg en stor tilfredsstillelse å kunne få anledning til å betenke ham som en av de eiendommeligste tonekunstnere i Norden. Men følgen av denne eiendommelighet er just den, at hans prestasjoner ligger utenfor den slagne vei og derfor ikke ennå i vort samfunn vil kunne tiltvinge seg den anerkjendelse og skaffe ham den ytre uavhengighet der for ham spesielt er i så høy grad nødvendig, som han ikke har den utøvende kunstners betingelser til selverhverv.»

Selmer fikk også en annen, likeså forståelsesfull, energisk og formående venn som Grieg. Det var Bjørnstjerne Bjørnson. På sin side forstod også Selmer å finne ned til dybden, hjærtelaget og humøret i Bjørnsons diktning som få andre norske komponister.

Bjørnson viste seg å være en overmåte praktisk og også høyst egenartet hjelper. Han satt seg i forbindelse med en beundrer og meningsfelle i Kristiania, kjøbmenn Grønneberg, og til ham skrev han: «Jeg har satt meg i spissen for en innsamling til komponisten Selmer, og jeg har tenkt å la den foregå mellom oss små og la dem der før har bidratt, være utenfor. Jeg har tenkt meg 1 spesiedaler om måneden i 2 år, og fikk vi en 30 bidragsytere, så har vi gjennom frøken Marie Blich og kanskje Grieg og ved en venn av Selmer vell 40 spesiedaler om måneden til ham i disse 2 år Selmer er et geni. Noe ved hans talent — ikke larmen deri, men finheten og patosen — behager meg personlig mere enn hans kollegers, hvem jeg derved ikke vil gå for nær, ti hver har sine fortrin. Men det særegne kommer til med Selmer, at han er et harmonisk geni — geni for harmonisk virkning og dramatisk musikkbygning — av sådan plastisk styrke, at får han den tilbørlige instrumentale kunnskap, den uundgåelig nødvendige leilighet til å beherske alle midler, absolutt alle, da vil han vekke mer oppmerksomhet i verden enn noen nålevende nordisk komponist. Dette er min ubetingede tro. Og skulde det slå feil, så var og ble skylden ikke vor, der er hans samtidige, og som for nydelsen og gleden vi fikk av å forstå musikk, tillike fikk plikten å løfte fram til funnene den rike ånd, Gud har satt blant oss.»

Innsatsen til Bjørnson og de andre vennene brakte snart rike kunstneriske renter, selv om Selmer mange ganger måtte bryte av allt virke, for lungeblødningene kom stadig igjen. På den tyske musikkfest i Erfurt i 1878 ble hans «Nordisk Festtog» oppført og det gjorde slik virkning at fe-

stens beskytter, storhertugen av Sachsen-Weimar mente at «nå var muserne dratt til Norden». Året etter ga Selmer en konsert i Kristiania med egne verker og på det fikk han komponistgasje av Stortinget, den som Grieg og Svendsen hadde fått. — I 1883 grep Selmer dirigentstaven i Musikforeningen i Kristiania og det ble en blomstringstid i de tre årene han ledet konsertene i losjen. Programmene hans bestod ofte av utenlandske verker som aldri før var blitt hørt her hjemme: Schumanns «Manfred», Liszts «Les Préludes», komposisjoner av Berlioz, Wagner, Glinka, Beethoven, Saint-Saëns, Brahms. Verdifulle framstøt for norsk musikk gjorde han også: Svendsens 4. rapsodi, Ole Olsens sanger, Holters Andante, Sindings sanger og korverk «Til Molde», sin egen «Hilsen til Nidaros» og mange Griegsanger klang under ham. Kritikken ga ham den største anerkjendelse, skjønt det ofte var mange og rare vansker å overvinne. En gang hadde en av blåserne til og med drukket seg full og overrasket publikum, dirigent og orkester med de villeste improvisasjoner.

Lungesygdommen lå også stadig og truet og til slutt tvang den Selmer til å oppgi å dirigere. Heldigvis kom han snart til å leve og arbeide under mere betryggende forhold ikke så lenge etter. I 1888 giftet han seg nemlig med den kvinnen Bjørnson anbefalte kjøpmann Grønneberg å gå til da han skulde samle inn penger, frøken Marie Blich. Hun var datter av høiesterettsassessor Julius Blich og hadde studert musikk i Leipzig samtidig med Selmer. Hun ble en god, oppofrende og trofast hustru og den formuen hun brakte med i ekteskapet gjorde Selmer ikke alene økonomisk helt uavhengig, men med disse pengene gjorde Johan og Marie Selmer siden en prektig innsats for unge norske musikere. I testamentet sitt innstiftet de Det Selmerske Legat med en årlig porsjon på 1200 kroner som skal tildeles en

orkestermusiker til videre utdannelse, en komponist innen moderne retning eller en dirigent. Dessuten disponeres det over to porsjoner til fremme av Selmers verker i Norge og Tyskland. Legatet ble første gang utdelt den 20. januar 1926.

Selmer skrev mange sanger for en og to stemmer og for kor. Av korverkene er flere blitt de kosteligste vi har i litteraturen vor, som «Hun kan være deilig vor mor, vort land». «Tre forårsdager», «I Seraljets have» og framfor alle Bjørnsons «Norge, Norge» som så og si er blitt en nasjonalsang.

Bjørnson skrev da også til Selmer i 1893: «Kjære venn, ditt Norge Norge er herligt. Den halvt vemodige klang i det holdes i særegen poesi, den vil fæste sig til alle minner, i den tonen smelter de sammen, så sant som funnene er vemod.» Av sangene for en solostemme er den humoristiske, halvt satiriske «Tollekniven» og Bjørnsons friske «Jeg vælger mig april» kjent og skattet. Men det var nokk orkesteret og dets sprog som ble Selmers felt og sprog, og som symfonisk tonedikter er han den første nordmann av internasjonalt format, en ånd med vid horisont, en verdensdikter som synger om helters og merkelige menneskers skjebne, som maler sitt eget lands natur og fremmede folks liv i uforglemmelige farver. I sitt hovedverk «Prometheus» som var innspirert av den tyske billedhugger, maler og raderer Max Klinger, har han skildret den trossige titans triumf, nederlag og endelige forløsning, det geniale menneskes kamp for å fravriste himlen ilden, den kraften som gir lys og varme til allt her på jorden. I et annet stort verk er Selmer en forløper for mestrer som Richard Strauss og Gustav Mahler. Det er i det symfoniske folkelivsbillede «Karneval i Flandern» som han tilegnet «den store kolorist og maler Fritz Thaulow». Her gir han et farveprektig og larmende billede av de ville løiene i en liten flamsk by. Med en trio av en piccolo-

fløyte, en fagott og et blikkspand er vi midt oppe i gateguttene som forfølger et smektende elskende par, en kråkesmelde skratte blant larmende slaginstrumenter, det bruser og bølger overalt av saftig humor, glede og sanselig liv . . .

De siste årene betyr for Selmer utad: triumfer. Han ble Olavsridder. Ved musikkfester hjemme, i Stockholm, i Tyskland og under verdensutstillingen i Paris i 1900 ble hans symfoniske diktninger oppført og feiret. Men innad er hans tilværelse en rekke lidelser. Til den lumske brystsykdommen støtte også nervegigt og han måtte nesten bestandig oppholde seg i Syden. Her døde han også, i Venezia den 23. juli 1910. Den 20. januar 1944 kan vi feire hundreårsdagen for hans fødsel.

Det var en merkelig, rent eventyrlig stemning over hans bisettelse i Adriaterstaden. I et privatbrev fortelles det: «Selmers lik hviler nå i det idylliske kapell på øen San Michele utenfor Venezia. Alene, i et fredelig og stille hjørnerum hviler han, tett ved et stort, åpent vindu ut mot havet hvis bølger skvulper mot kapellets mur. Han ble ført derhen klokken otte om morgenen etter veneziansk skikk i en stor gondol kledd i sort og sølv og rodd av sortkleddede gondolierer. Under en baldakin på båten stod den lyse kiste med sine messingkanter skinnende i solen. En stor krans med norske nasjonalfarvede bånd, nedlagt på kisten i Venezia, ble tatt med til kapellet».

Ikke lenge etter ble kisten ført til Oslo og oppe på Vor Frelses Gravlund hviler Johan Selmer ved siden av så mange andre store norske åndskjemper i den moderjorden som han elsket og som han har sunget om. —

Johan Selmer.

20. januar var det 100 år siden han ble født.

Den 20. januar var det hundre år siden komponisten Johan Selmer ble født i Oslo.

Johan Selmer inntar en særstilling blant norske komponister, og det kunde ligge nær å sammenlikne ham med Frankrikes store tonedikter Berlioz. Som ham er Johan Selmer i ganske utpreget grad kosmopolitt, og de aller fleste av hans komposisjoner har noe visst fantastisk over seg, som til tider kan løpe ut i det rent bisarre. Gjennom alle hans verker merker man kunstnerens overlegne intelligens, noe som til en viss grad ødelegger det rent følelsesmessige innhold i hans komposisjoner. Det er derfor ganske naturlig at det er programmusikken som har ligget Johan Selmer særlig på hjertet, og det er på dette område han har ytet det virkelige fremragende. Hans komposisjoner er sterkt personlige, og det lykkes ham i de aller fleste tilfelle å finne meget karakteristiske uttrykk for sine tanker og følelser. Hans utpregede trang til hensynsløst å følge diktningen i hver minste detalj, gjør at det lett kommer noe særlig springende inn i hans verker. Denne svakhet gjør seg særlig gjeldende i de mindre former som romansen, mens han i større og bredere utførte sanger, som f. eks. «Liedesmacht», har nådd høyere enn de fleste i mesterlig og karakteristisk behandling av teksten.

I sjelden grad har Johan Selmer evnen til å finne uttrykk for de forskjellige folks musikalske egenart, — med forbausende sikkerhet treffer han den rette lokalfarge i stemning og tone. Karakteristiske for denne del av hans produksjon er de tre verker Nordens Aand, La captive og La marche des Turos sur Athènes. Den første er typisk nordisk i sin uttrykksmåte, mens La captive og Tyrkernes marsj mot Athen på en glimrende måte tryller fram for tilhørerne spaniernes egenart og orientalerens fanatiske fatalisme.

Johan Selmer viste meget tidlig utpreget kunstneriske anlegg, men han ble allikevel etter endt artium i 1862 innskrevet ved Universitetet som juridisk student. Etter en lengre sykdom ble han av lægene anbefalt en lengre sjøreise, og i over to år flakket han vidt omkring og samlet nye inntrykk. I denne rekreasjonstiden besluttet han å oppgi jusen og vie seg helt til tonekunsten. Etter ett års studium i Paris under organisten Alexis Chauvet og komponisten Ambroise Thomas, sendte han ut sitt Opus 1, Chanson de Fortunio for tenor og orkester, hvor han viser seg som en meget særpreget kunstner. Med enestående iver kastet han seg over det videre studium, og da den tysk-franske krig brøt ut, foretrakk han å bli i Paris, men måtte flykte da Versailles-troppene stormet byen. Disse begivenhetene har funnet sitt kunstneriske uttrykk i Johan Selmers første orkesterverk, Scène Funèbre. I årene 1871—74 studerte han i Leipzig med professorene Richter og Paul, og en rekke av hans betydeligste arbeider skriver seg fra disse Leipziger-årene, bl. a. den før nevnte La marche des Turos sur Athènes og La Captive, begge skrevet over Victor Hugos diktning Les Orientales.

Etter sin heimkomst gav Johan Selmer en konsert som vakte stor oppmerksomhet i musikalske kretser i hovedstaden, og kort etter fullførte han det mektige Nordens Aand og den symfoniske marsj for orkester, Nordisk Festtog. I 1878 dirigerte han denne komposisjonen på musikkfesten i Erfurt, og etter heimkomsten ble han av Stortinget bevilget en årlig komponistgasje som anerkjennelse for hans fremragende kunstneriske virksomhet. I 1883 overtok han dirigentposten i Musikforeningen, men fra sommeren 1886 ofret han seg igjen helt for musikken. Sine siste år levde han for det meste i utlandet, bare avbrutt av korte opphold i Norge, hvor hans konserter alltid vakte stor oppmerksomhet.

Av Selmers seinere verker kan en nevne det symfoniske dikt Prometheus, orkesterverket Mellem Fjeldene og det vakre leilighetsverk Hilsen til Nidaros, som ble skrevet til sangerfesten i Trondheim i 1883. Til dette kommer så en mengde sanger og romanser, korsanger og skandinaviske folkeviser, som han behandlet for trestemmig damekor.

Johan Selmer, Norges Berlioz, døde i Venezia den 21. juli 1910.

Nationen, lørdag 22. januar 1944.

Johan Selmers minnekonsert.

Til minne om Johan Selmer som ble født den 20. januar for 100 år siden, gav Norsk Rikskringkasting i går en konsert, hvortil den hadde innbudt hovedstadspressens musikkannmeldere. Meningen var at konserten skulde være offentlig hvis aulaen hadde stått til disposisjon.

Det var et berettiget og sympatisk tiltak av Norsk Rikskringkasting å minnes den norske komponist, hvis navn i den seinere tid så altfor sjeldent finnes på konsertprogrammene. En gang oppførtes hans symfoniske verker ikke alene i Skandinavia, men i de europeiske musikkentreer som Leipzig, Berlin, Paris og andre steder. Til hans oftest oppførte verker hørte «Scène funèbre» som ble skrevet i Paris under inntrykkene fra krigen mellom Tyskland og Frankrike, og «Tyrkerne drager mot Athen», et av Selmers populæreste verker, hvor han med fantasi og fargeprakt fører inn i Orientens verden.

Foruten disse er hans betydeligste symfoniske orkesterkomposisjoner den stort anlagte tonediktning «Prometheus» og det musikalske genrebilde «Karneval i Flandern». Det var disse to verker som ble framført i går av det filharmoniske orkester under Olav Kiellands fremragende ledelse.

I «Prometheus» skildrer komponisten i en rekke musikk-dramatiske tonebilder av

sterk virkning sagnet om helten som røvet den hellige ild fra himmelen og opptente Zeus' vrede. Med stor fantasi og en dristig, fargerik instrumentasjon gir Selmer program-musikalske illustrasjoner av sagnet vekslende opptrin og oppnår ofte dramatiske virkninger av stor styrke. Særlig gripende uttrykk finner han for Prometheus' smerte og klage. Det uttrykksfulle smerte-motiv, som er en omdannelse av første sats' hovedtema, gir stoffet til annen sats' første del, som i hele sin symfoniske oppbygging viser til hvilken høyde Selmer kunde nå i sine beste øyeblikk.

I det annet verk «Karneval i Flandern» gir Selmer en meget realistisk skildring av det løsslopne karnevalsliv, og er ikke redd for å bruke enkelte drastiske og banale

effekter for å gi det mest virkelighetstro bilde av en folkefests gatescener. Han maler med en bred og kraftig pensel, og hans instrumentasjon er så karakteristisk og fargerik at man får inntrykk å være til stede midt i karnevalslarmen.

Olav Kielland i spissen for vårt filharmoniske orkester sørget for å gi begge verker en mønstergyldig og overordentlig levende utførelse.

Denne konsert vakte ønsket om snart igjen å få høre disse og andre av Johan Selmers verker. Norsk symfonisk litteratur er ikke så rik at vi har råd til å la flere av dens betydeligste verker gå i glemmeboken.

Arne van Erpekum Sem.

VII. 52.

De Unges Forbund.

Jens Selmer.

«Kjære vene, hvem er det, som vil snakke med mig, da?»

Bogtrykker Aslaksen kommer hæsblæsende ud fra Prøven paa «De Unges Forbund».

«Vil Di skrive ennaa mere om mig da? Det var snilt det; men det er nok ikke mere at skrive om mig. Det er ikke det. Jovist er det morsomt jo. Aassaa er det jo det da, at jeg stod jo paa Scenen første Gang, Tæppet gik op for «De Unges Forbund», Det er bare mig igjen naa. Jeg var Erik Bratsberg dengang. Det var jeg.

Aassaa fik jeg denne Rollen efter Isachsen.

Men jeg er saa urolig. Det er rart, naar En har vært fra det en Stund. Jeg er ikke tryg, før det er over, skal jeg si Dem.

Bare jeg var lidt sterkere saa. Men dette er jo rigtig saan pen og rolig Rolle, som passer for en Pensionist.

En har Forpligtelser som Pensionist os-saa. En har det. En maa ikke være for frisk heller. Men jeg har nok ingen Tid

til at snakke no med Dem, jeg. Det er saa uheldig, at min Kone er blit daarlig. Rigtig daarlig ja. Jeg trodde, det var Bud fra hende jeg, ser Di. Nei, Di faar skrive nogen pene Ord, som De selv finder paa. De finder nok paa no.

Pent — men ikke utfordrende — ikke for pent, saa Folk kommer med Forventninger. Ellers er det jo lite at koge Suppe paa slig en gammel Pølsepinde som mig da.

Ja, jeg faar rusle ind igjen, jeg da. For jeg har altsaa ikke Tid til at snakke med Dem. Og jeg er lissom saa urolig, før det er over. En blir gammel».

«Hvor gammel blir — En da?»

«Jeg gaar i mit fireogsekstiende Aar, jeg. Ja, adjø da. Adjø da.»

Og hans runde, koselige Fjæs med de muntre Øine forsvinder, — og jeg ved ikke penere Ord at si om Selmer, som saa mange god Gang har faaet os baade til at graate og til at le og til at bli varm om Hjertet; end at fremføre ham selv.

(b. i «Øreb'adet» 18. Januar 1909).

50-Års Jubileum.

Skuespiller Jens Selmer

debuterede idag for 50 Aar siden paa Christiania Theater som Ruy Govez i et fransk Skuespil: «Man kan, hvad man vil». Jens Selmer har i høi Grad vist, at han kunde, hvad han vilde; hans Repertoire har spændt over de aller forskjelligste Mennesketyper, hans rige Talent skabte altid det ypperste, og i hele 43 Aar stod han som en af vor Scenekunsts Første.

Jens Selmer stod som en af de bærende Kræfter fra Christiania Theaters Storhedstid, og som en af dem var han med paa at bygge de gode Traditioners Bro fra den gamle til den nye Scene, hvor det blev ham forundt at virke fra dens Aabning i 1899 til 1908, da en Ørelidelse nødte ham til at trække sig tilbage til et velfortjent Othium. Aar om andet har vi imidlertid havt Anledning til at se ham i hans gamle Glansrolle, Bogtrykker Aslaksen, som han imorgen spiller for allersidste Gang. For sidste gang vil imorgen Begeistringen bruse op mod den store Kunstner og den ringe Personlighed. Afholdt af Kolleger, elsket og beundret af Publikum vil han imorgen for sidste Gang tage afsked med den Scene, hvor han har staaet som den sidste Veteran fra en svunden Storhedstid.

Jens Selmer kan iaar ogsaa feire en anden Mindetag. I Juli Maaned fylder han 70 Aar. Ved sin Fratræden fra Nationaltheatret i 1908 blev han Ridder af 1. Klasse af St. Olafsorden for fortjenstfuld kunstnerisk Virksomhed.

(«Ørebladet», 10/5 1915).

Jens Selmers jubileumsforestilling.

Naar Nationaltheatret har ønsket at hædre Jens Selmer med en sidste Jubilæumsforestilling, saa ligger der i denne Hyldest noget mere og noget inderligere end det, som bare gjælder Skuespilleren Jens Selmer. Da den gamle Kunstner

igaaraftes stod — bogstavelig begravet — i Laurbærkranse, var der ikke et Blad i disse, som ikke var fortjent. Jens Selmers fine Personlighed, hans varme Hjerte og hans mangeaarige disciplinære Takt i Theatrets Tjeneste er vel et af de smukkeste Mindeblade, dette har i sine Analer.

Som Skuespiller har Jens Selmer været saa skattet, at han ingen flere Lovord trænger. Igaar maatte han da ogsaa føle, at han havde Laurbær nok for Resten af sit Liv.

«Theatret» er et vanskelig Arbeidshjem for Personligheden. Det ligger i Sagens Natur, at Kampen her gaar haardere paa end i andre Grene af Kunsten. Forfængeligheden kommer let til at kue og hemme Sindets fineste Vekst. Og krænketheden har ikke altid klart for sig, at den dræber for Kunsten i samme Grad, som den skader Personligheden. Et vakrere Eksempel paa rent Hjerte og fin Vilje, end det Jens Selmer har givet de Yngre til Efterfølgelse er ikke let at finde.

De Unges Forbund sneg sig over Scenen i et saa langtækkelig Tempo, at man bør give Festen, hvad Festens var og lade selve Forestillingen hvile, til den kan faa en grundig og gennemgribende Oplivelse. Stub Wibergs Stensgaard dannede en smuk Undtagelse. Den var ligesaa livfuld og yrvaagen som nogen Gang tidligere. At Bogtrykker Aslaksen var Gjenstand for de varmeste Ovationer fra det fuldt besatte Hus, er selvsagt.

Ludovica Levy.

(«Ørebladet», 11. Mai 1915).

Jens Selmers Beneficeforestilling.

«For første Gang
det gir saa mangen Smaating Rang.
For sidste Gang
det aapner Mindets Hall.
At I mig vil erindre
vil Avskedsstundens Smerte lindre».

Med de Ord tok Jens Selmer igaar som Boktrykker Aslaksen Avsked med Christiania Publikum. Fra han under endeløs Applaus traadte ind paa Scenen, til han tilslut begravet i fem store Laurbærkranser, henved et Snes Ganger maatte ind og takke for sig og gi dem som han i halvhundrede Aar har glædet med sin Kunst, og deres Børn, et sidste Glimt av sig, var der en bevæget Stemning i Teatret. Bare Selmer oplot sin Mund, braket Huset av Klap, og han var vist ikke den eneste, den hvithaarede gamle Mand som sa til sin Sidemand, mens han tørket sine Øine: «Jeg gaar aldrig i Teatret mere, men jeg maatte se Jens for sidste Gang.»

B. R.

*

Efter Forestillingens Slutning havde Teatrets Styrelse og Administration samlet Personalet til en Festlighed i Skuespillernes Foyer for Jubilanten, Jens Selmer, hvis nærmeste Familie og Venner ogsaa var indbudt.

Ved et Glas Champagne udbragte Theaterchef Christensen Jubilantens Skaal, idet han i hjertelige Ord takket for hans beundringsværdige kunstneriske Gjerning og for hans varme Menneskehjerte. Hr. Selmer takkede bevæget og bad om endnu — trods sin definitive Afsked — at faa høre til «De Unges Forbund»; han udbragte en Skaal for Nationaltheatret med Ønske om, at det altid maatte staa i Ungdommens Tegn.

Senere paa Aftenen holdt Hauk Aabel en vittig og morsom Tale for Fru Selmer, hvorefter Festen fortsattes i den bedste Stemning.

(«Morgenbladet», 11. Mai 1915.)

40 Aar paa Brædderne.

Herr Jens Selmer

fik igaar erfare, at faa er kommet vort Publikums Hjerte saa nær som han i de 40 Aar, han har været ved vor nationale Scene. Fra Kongeloge til øverste Amfi lød Bifaldet saa oprigtigt og kraftigt som kun sjelden i Nationaltheatret. Hver enkelt af hans Scener i «En Fallit» som den trauste og gemytlige Brygger Jakobsen blev indrammet i en stormende Hyldest, der kom fra Publikums taknemmelige og bevægede Hjerte.

Efter Forestillingens Hæder festedes for Hr. Selmer af Nationaltheatrets Direktion og Skuespillere i den store Foyer. Den fungerende Theaterchef, Hr. Olaf Hansson, talte vakkert og træffende for Jubilanten som «den unge gamle, konservativt radikale Jens Selmer». Selmer takkede med hjertevindende Ord. Hr. Advokat Helliesen hilste ham fra Theaterchef Bjørnson, og Hr. Henrik Klausen talte for ham som den bramfrie, elskelige Kamerat. Og som den bramfrie og elskelige Mand og Kunstner, han er, blev Jens Selmer hyldet saa begejstret af sine Kamerater, som han blev det af sit store Publikum.

(«Ørebladet», 11. Mai 1908).

Jens Selmers Afskedsforestilling 1865–1905.

Det smukkeste Øieblik i Afskedsforestillingen igaar aftes kom, da Oscar Wildes Skuespil «Den ideale Ægtemand», hvor Hr. Selmer spillede den gamle Lords Rolle med stilfærdig Finhed, var tilende, og Jens Selmer alene traadte frem for at holde en liden Tale til Publikum. Paa Armen bar han en Laurbærkrans, som Theaterchef Krag netop havde rakt ham, og med rolig Inderlighed takket han sin kjære Fødeby Kristianias Publikum for de over 40 Aar,

han havde arbejdet her ved Landets Hovedscene. Hvis det var saa, at man i ham saa en Traditionens Bærer, saa vilde han ønske, man i Erindringen vilde give ham en Plads blandt de gamle Kamerater, som var gaat bort før ham. Han vilde ønske, man særlig vilde huske ham for det gode Smil gennem Taarer, som han selv havde sat høiest i sin Kunst.

Disse enkle og smukke Mindeord af Jens Selmer selv blev ledsaget af Touche fra Orkesteret og af begejstret Bifald fra det fuldtallige Publikum, som havde reist sig, og blandt hvilket ogsaa Kongen befandt sig. Mange Fremkaldelser fulgte efter Talen, som sikkert hos de fleste netop fremkaldte den Stemning, som er karakteristisk for Selmers Kunst.

Efter Forestillingen holdt Nationaltheatret i Foyeren en smuk og stemningsfuld Fest, hvor Skuespillerne og en Række andre Indbudne var tilstede. Der blev holdt en Række Taler for Hædersgjæsten, som alle de tilstedeværende kappedes om at hylde. Jens Selmer holdt selv en meget morsom Tale, hvori han blandt andet fortalte Træk fra sin første Skuespillertid.

Ogsaa paa andre Maader fik Selmer igaaar føle, med hvor stor Kjærlighed hans noble Personlighed og Kunst omfattes. Fra Nationalteatrets Skuespillere overrakte en Deputation, bestaaende af Bernt Schancke, Sofie Reimers og August Oddvar, ham et stort Sølv-Mindebæger og et Askebæger af Sølv. Laurbærkranser blev sendt ham fra Nationaltheatrets Styre og Administration, fra Kapelmester og Orkester, fra Fahlstrøms Teaters Direktion, Fahlstrøms Teaters Skuespillere og fra Centralteatrets Direktør og Skuespillere. Og ellers strømmet der ind Blomster og Telegrammer fra alle Kanter.

(«Verdens Gang», 11. Mai 1908).

Jens Selmers Afskedsaften.

Sjelden har der været saamegen hjertelig Stemning i Nationaltheatret som igaaftes, da Jens Selmer tog Afsked med det store Publikum, som har fulgt ham trofast paa hans Kunstnervei og nu med kraftige Ovationer skjænkede ham sin begejstrede Hyldest og sin hjerteligste Tak for godt Arbejde i Kunstens Tjeneste.

Theatret var udsolgt til sidste Plads. Alle Selmers gamle og unge Venner var mødt frem.

Da han gjorde sin Entre som den statelige engelske Gentlemann af den gamle Skole, brød der en Jubel løs, som varede vel og længe. Og Begejstringen fulgte ham den hele Aften uden Afladelse. Blomsterne faldt rigere og rigere for hver Akt og kulminerede tilslut med en hel Haug af Laurbærkranser og Roser, som næsten fyldte Scenen.

Theaterchef Krag overrakte ham en Laurbærkrans fra Theatrets Administration med Touche fra Orkesteret og vældige Ovationer fra Tilskuerpladsen.

Dybt bevæget traadte Selmer frem og takede med faa Ord for al den Velvilje, han i sin Kunstnertid havde været Gjenstand for. Naar det havde været sagt, at han havde lokket Taarer og Smil frem hos Publikum, vilde han tage det som det sidste Bifald, der skulde glæde ham til hans sidste Stund.

Atter en Række Fremkaldelser — en varm og vemodig Afskedshilsen til den hjertevarme Kunstner, hvis Minde er uforglemmelig knyttet sammen med vor Scenekunsts bedste Tid. — — —

Fra alle Kanter modtog Selmer igaaar Beviser paa den Hengivenhed, hvormed han er omfattet. I hans Hjem var der den hele Formiddag et stadigt Indryk af Visiter. Fra Kolleger ved Nationaltheatret blev der overleveret ham en overordentlig smuk Sølvpokal. Bernt Schancke tolkede paa Kollegers Vegne den Hengivenhed, man følte for ham, hvorefter Selmer

glædelig rørt takkede for det gode Kameratskab i mange Aar.

Endvidere blev der overrakt Selmer en smuk Jardiniere af Sølv ved Maskinmester W e d é n.

En Mængde Telegrammer indløb i Dagens Løb — fra Bjørnstjerne Bjørnson, Bjørn Bjørnson, Knut Hamsun, Olaf Hansson og mange flere.

Blomster sendtes fra Nationaltheatrets Kor, fra de samvirkende Fagforeninger, og desuden Laurbærkranse fra Fahlstrøms Theaters Direktion og Skuespillere, fra Centraltheatrets Direktion og Skuespillere.

*

Efter forestillingen holdtes i Foyeren en belivet Fest med Nationaltheatrets Repræsentantskab som Verter.

Ved Desserten talte Bankdirektør Rygh for Selmer, som takkede og udbragte et Leve for Nationaltheatrets Styrelse og Administration.

Ludvig Müller talte paa Kollegernes Vegne for Selmer som det gode Menneske og den fine Kunstner. Hvorpaa Selmer svarede med en humoristisk Tale om sin Ungdoms Sværmerier. Han var begyndt med at aspirere efter Officersepauletterne og sværme for Napoleon, og fortalte om Minder fra sin Debuttid. Sluttede med en Skaal for den dramatiske Kunst.

Festen fortsattes udover Midnat —

(«Aftenposten», 11te Mai 1908).

Jens Selmers Afskedsbenefice.

Saa har da Jens Selmer sagt Farvel til Publikum.

Fuldtalligt mødte det frem for at hylde ham.

I de fornøielige Scener, han i Oscar Wildes vittige Komædie, som Lord Caversham, har med Ingolf Schanche, som Sønnen, morede han som altid.

Det er ogsaa en saa lun og vittig liden Duel, som man kan ønske sig.

Ved Stykkets Slutning overraktes Beneficianten en mægtig Laurbærkrans fra Theatret af Theaterchefen.

Der blev flere saadanne.

Publikum vilde ikke gi sig. Det fremkaldte sin Yndling Gang paa Gang.

Hr. Selmer takkede tilslut fra Scenen sine Bysbarn for alle de festlige Stunder, de havde havt sammen, takkede for Sympathi og Hjertelighed, og bad dem med sig mindes de store hedengangne Kunstnere, som han havde havt den Glæde at arbeide sammen med, og mellem hvem han haabede at blive erindret. Havde han havt den Lykke at kunne fremlokke Smil og Taarer, da skulde det være hans Glæde.

Efter Theaterforestillingen samledes Theater-Styrelsen, Skuespillere og endel Indbudne i den festlige Foyer for at hylde Hr. Selmer og Frue. Der holdtes mange Taler og blev raabt mangt et Hurra. Stemningen var dog høiest, da Hædersgjæsten paa sin lune og elskværdige Maade fortalte sit Liv, og hvorledes det gik til, at han kom til Theatret.

Ved 1-Tiden afsluttedes den vakre Festlighed.

(«Ørebladet», 11. Mai 1908).

Jens Selmer.

I det Øieblik, da Jens Selmer forlader den offentlige Skueplads og for altid overskrider Privatlivets Tærskel, følger vi ham med de bedste Ønsker og et hjerteligt Haandslag. Vi ser atter for os det varme Glimt i Øiet, som vexler mellem Smil og Taarer, vi gjenkalder i vor Erindring med Glæde den Stemme, som kan lægge et saa pudsig Tonefald i Ordene, men som ogsaa lader dem lyde med en Underklang af dyb Følelse og Vemod. Hvem kan nogensinde glemme «Tullingen» fra «En Handske», saa rørende hjælpeløs, saa gribende ulykkelig, saa menneskelig latterlig, — denne forknytte og bedragne Ægtemand med de frygtsomme Lader, de saare Øine og det famlende Minespil, der beder om Und-

skyldning for, at han overhodet er til! Og saa til andre Tider det helt løsslupne Farcehumør, som «Bibliothekaren» med den store Paraplu. Mange festlige Stunder har Jens Selmer beredt os, — lad os skjænke ham én Aften igjen, som er hans, og hans alene, til Tak for den Glæde, han har givet os, for de Taarer, hvormed han har varmet os, for den Latter, der gjennem ham er os skjænket

(— 8 — i «Morgenbladet» 9de Mai 1908).

Jens Selmers Afsked

med Theatret og Publikum igaaftes blev, som man kunde vente det, hjertelig og varm. Venner og Beundrere af Selmers Kunst havde indfundet sig i stort Antal for at bringe ham den sidste Hyldest over Lamperækken. Kongen var tilstede ved Forestillingen. I Oscar Wildes fornøielige Skuespil «Den ideale Ægtemand» spillede Selmer den gamle Lord Caversham med Lune og Finhed. Efter Stykkets Slutning overrakte Theaterchef Krag den veltjente Kunstner en mægtig Laurbærkrans fra Theatret og Theaterchefen. Med Kransen paa Armen traadte Selmer frem og takkede i jevne, hjertelige Ord sine Bysbarn for alle de festlige Timer han havde havt sammen med dem i de 40 Aar han havde arbeidet ved Landets Hovedscene. Var det saa, sagde han, at man i ham havde seet en Bærer af Traditionen, haabede han, at man i Mindet vilde give ham en Plads blandt hans gamle Kamerater, som var gaaet bort tidligere. Havde det lykkedes ham at lokke frem det gode Smil gennem Taarer, vilde det være hans største Glæde.

Publikum, som havde reist sig, da Selmer begyndte sin lille Tale, ydede ham begeistrede Ovationer, da han havde endt den. Under Touche fra Orkestret fremkaldtes han Gang paa Gang. Baade Publikum og Selmer var tydelig nok meget bevæget.

Efter Forestillingen holdt Theaterstyrelsen, Skuespillerne og nogle Indbudne

en stemningsfuld Fest i Foyeren, hvor Hædersgjæsten hyldedes i Taler og med Hurraer. Selv holdt han en morsom Tale, hvori han fortalte om sit Kunstnerliv, og om hvordan han kom til Theatret.

Ogsaa andre Tegn paa Sympathi modtog den afholdte Skuespiller paa Afskedsdagen. En Deputation bestaaende af Bernt Schancke, Sofie Reimers og August Oddvar overrakte ham fra Nationaltheatrets Skuespillere et stort Minde-Bæger og et Askebæger af Sølv. Fra Nationaltheatrets Styre og Administration, fra Orkestret, Kapelmesteren, Fahlstrøms Theaters Direktion og Skuespillere og fra Centraltheatrets Direktør og Skuespillere oversendtes der Selmer Laurbærkranse. En vakker Blomsterdekoration overrakte ham ved Bestyrer Bergendahl fra de samvirkende Fagforeninger. Ogsaa fra mange Private modtog han Hilsener i Form af Blomster og Telegrammer.

(«Morgenbladet», 11. Mai 1908).

Jens Selmers Afskedsbenefice.

Det vil for mangan god, gammel Theatergjænger og Elsker af norsk dramatisk Kunst blive en underlig Aften, naar imorgen Kveld Jens Selmer tager Afsked med sit Publikum.

Megen varm Følelse vil strømme ham imøde; thi er det ikke, som selve det norske Theaters første Glanstid i ham siger os Farvel.

Har han end ogsaa paa Nationaltheatret og i nyere norsk Scenekunst gjort et stort og fortjenstfuldt Arbeide, saa vil han dog, naar norsk Theaterhistorie skal skrives, helst nævnes sammen med Navne som Johannes Brun, Laura Gundersen, Arnoldus Reimers, Lucie Wolf, fru Juul, Hammer o.s.v.

Han hørte til den Garde, som under Ibsens Aand og Bjørnsons Ild drog fra Seir til Seir gennem Menneskesind.

Han tilhørte vel engang de store Følelsers Tid; men som med Johannes Brun var

de Laurbær, han høstede, vel ofte duggede af Taarer, Taarer fødte under Smil.

Han havde to Veie at gaa til Menneskehjertet.

Humørets og Rørelsens.

Naar han forlader Theatret, da er der ingen, som kan tage hans Gjerning fuldt op.

Kun for tre Rollefag har vi gode Kræfter: For de tragiske, burleskkomiske og for Paraderollerne. — Hvor finder vi atter en Kunstner, der evner den komiske Idyl?

Johan Løvaas og Fru Symra er de, der har de bedste Betingelser for at tage Op-gaven op her. Men den første tiltrækkes ofte av det lavkomiske, som ved Hauk Aabel med Triumf gjorde sit Indtog paa norsk Scene, og den anden vil jo forlade os.

Det er sandelig Skade. Thi det norske Theater har her en smuk Tradition at opretholde.

Og dette Smil mellem Taarer er næsten en national Eiendommelighed.

Vi er generte. Vi er indesluttede. Vi har et aabent Blik for Følsomhetens Komik. Derfor smiler vi halvt forlegent til den.

Tyskeren flæber ugenert. Dansken griner med tørre Øine. Svensken slaar sig for sit Bryst med himmelvendte Øine eller gapskratter som sjutusan. Englænderen sidder tvær og apatisk eller larmer og synger med. Kun vi mellem Germanerne forstaar at nyde med et glad Smil og et fugtigt Øie.

Der vil imorgen Aften sidde et fuldtaligt Theaterpublikum, som takker den gamle Kunstner, fordi han saa mangan Gang gjorde dem til bedre Mennesker. — Hvem vil dog kunne nænne at gjøre noget slet og lavt lige efter, at man har leet og grædt til en saa hjertevinnende Kunst.

J. F. V.

(«Ørebladet», 9de Mai 1908).

Jens Selmer,

vor ærværdige, populære skuespillerveteran, har idag naadd frem til de fyldte 75 Aar. Endnu i sidste sæson var han ofte at se som gjæst i Nationalteatrets skuespillerloge, og en enkelt gang har han — det er nu fem aar siden — latt sig beundre paa bredderne. Ellers tilhører hans liv som skuespiller fortiden. Selmer trak sig tilbage 1908 og blev da Nationalteatrets æresmedlem. Mange av hans skikkelser paa scenen vil mindes som saa at si historiske; de vil staa for erindringen i den utformning, Selmer gav dem. Først og fremst hans Ibsenroller, Aslaksen i «De Unges Forbund», den vidunderlige gamle kaptein i «Vildanden», merkelig levende billeder ogsaa fra Bjørnsons galleri av norske typer, som brygger Jakobsen i «En Fallit» og det tragiske vrak Tullingen i «En Hanske», for bare at nævne et par av hans uhyre mange roller. Selmer blev i sin helt avklarte periode en komiker av høi rang: hans karakteristik var fin, dybtgaaende, baade aand- og uttrykksfuld; der var den store humor over hans kunst, baaret som den blev av hjertevarme og forstaaelse likeoverfor alt menneskelig. Bak det latterlige lot han os ane det sørgelige, den ubønhørlige haardhet, som knuser menneskeskjæbner. Det gav hans fremstilling en inderlighet, som kunde gjøre den rørende vakker midt i dens komik. Selmer behøvet ikke at buldre og braake for at være morsom; han fortalte os sandheten med små diskrete midler. Og han opnaadde derigjennem som sin store forgjænger og læremester Johannes Brun, de seire, som vil bære hans navn til efterverdenen. Han fortjener en lykkelig livsaften.

K. V. H.

(«Tidens Tegn», 14de Juli 1920).

Jens Selmer og kameraterne på Bankpladsen.

Av Vilhelm Krag.

Naar jeg tænker paa Jens Selmer, er det ligesom saa vanskeligt for mig at holde mennesket og kunstneren ud fra hinanden, jeg ved bare at de er lige elskelige begge to. — Det var altid lidt forknytte og beskedne og hjertensgode mennesker, Jens Selmer spillede bedst, og Jens Selmer var som menneske lidt af det samme; — jeg maa altid smile, naar jeg tænker paa ham.

— Slig var han hele tiden fra første gang jeg traf ham, da han var en mand i sin fulde kraft, og til nu, han staar som hæderskronet jubilant. — Herregud, nu er det over tyve aar siden dengang, da de huserede nede paa Bankpladsen alle de store gamle, som nu er døde og borte.

Jeg maa fortælle en liden historie fra dengang — en historie om Jens Selmer og de andre paa Bankpladsen. Den karakteriserer lidt af aanden og tonen dernede, og det kunde snart trænges at der taltes mere om den ting; — for der har fra tid til anden været sagt dumme og daarlige ting om Kristiania theater; der holder paa at danne sig en tradition derom som er lige-saa falsk som den er uretfærdig.

— Jeg var ikke gammel gutten — noget over et snes aar, det var det hele. Men jeg havde da skrevet et stykke, — min «dramatiske debut». — Det var ikke stor stubben, en liten enakter ved navn «De gamles julaften». — I denne enakter optræder fire personer, to gamle herrer og to gamle damer. Men der findes vel ikke den dramatiske debutant i verden som har faat slig rolebesætning som jeg fik i «De gamles juleaften». Det var fru Laura Gundersen, fru Lucie Wolff, og det var Fredrik Garmann og Jens Selmer.

Og disse store kunstnere skulde jeg instruere, — jeg, en gutunge, som fra min fjerne ubemærkethet altid havde beundret disse skuespillere med en grænseløs ærbødighed.

Til at begynde med var jeg naturligvis halvdød af generethed; men fra første stund af, fra første prøve, da skuespillerne gik med bog og læste op replikerne, mærkede jeg det store ærbødige alvor som var over disse folk, naar de arbejdede paa scenen. Jeg havde seet dem paa gader og stræder, muntre og højrøstede, jeg havde hørt mange gemytlige historier om dem; — men her var det alvor! Her var de kunstnere, som virkede i sin stolte gjer-ning.

— Paa selve arrangementsprøven hændte det efter slutningsscenen, at Fredrik Garmann — breie, svære Fredrik Garmann — stod og græd som han var pisket; — han pirkede taarerne bort med fingrene og bandede og græd omkap!

Ja, saa kom da det tidspunkt, da jeg skulde begynde at rette paa storhederne, og da kneb det jo med couragen! Som det vist gaar enhver debuterende forfatter, var jeg til at begynde med aldeles fortvilet; — jeg syntes de spillede rent bort i væggene allesammen. Især var fru Gundersen græsselig; — jeg syntes hun gik omkring og deklamerede Hjørdis i mit dæmpede spinetstykke — Men hvordan skulde jeg med al min unge ærbødighed faa sagt sligt noget til selveste fru Laura Gundersen? — Jeg var oprigtig talt nok-saa fortvivlet; — tilslut tog jeg mod til mig og sagde et par ord til Jens Selmer, — han saa virkelig i den grad godslig ud, at han ikke kunde tage det ilde op. — Jeg fik da efter mange undskyldninger sagt til Selmer hvad jeg mente, og til min forundring stod Selmer og hørte efter saa alvorlig, saa alvorlig, og nikkede paa hovedet, jaha! jaha! han forstod. Og de andre storhederne, de stod ogsaa og hørte opmærksomt paa, hvad jeg, gutungen, havde at bemærke. Og Selmer prøvede omigjen og omigjen og spurgte om det var slig og slig, — det var ikke ende paa hvor han strævede for at faa det til netop slig jeg vilde. — Og lidt efter kom selveste fru

Laura Gundersen hen til mig og spurgte om jeg var fornøiet med hende.

Men da kan det hælde, jeg fik courage! Vi var ikke længer store og smaa eller unge og gamle; — vi var kunstnere alle sammen! Og der gik jeg og kommanderte Garmann og Selmer og begge de berømte damer, og tror De ikke jeg tilsidst fik sagt det om Hjørdis til fru Gundersen!

Hun stod et øieblik og tænkte sig om, saa nikkede hun pa hovedet: Ja, det er vist rigtigt, men snille Krag! lad mig faa lov til at beholde lidt af høiheden! De maa ikke ta det fra mig! — Slig bad fru Laura Gundersen mig, unge uerfarne dreng!

— At forestillingen blev en succes, som endnu vil erindres af enkelte ældre theatergjængere skylder jeg ene og alene det dybe kunstneriske alvor, som prægede disse glimrende mennesker og ypperlige skuespillere. —

— For mig staar Jens Selmer som en repræsentant for den gamle garde ved Kristiania theater. — Han har til denne dag bevaret gardens bedste egenskaber; — hans sind eiede altid en egen renhedens enfold, som gjorde ham lige ydmyg ligeoverfor hver ny opgave. — Han forstod ogsaa altid det nære slægtskab mellem digterens kunst og skuespillerens, og han havde den gode og dybe respekt for dem begge. — Han havde faaet ildaaaben i en tid, da vore store digteres vældige værker hvert aar bruste ind i huset; — det er vel ogsaa meget derfor at de høieste idealer endnu staar med flammeskrift i hans hjerte.

Og ikke var der nag eller misundelse i hans sind; — ingen var slig kamerat som Jens Selmer. — Derfor er det ogsaa at kamerater i og udenfor theatret hilser ham med varme og vemod som den udmærkede kunstner og det hjertensgode og kjære menneske han altid har været.

Vilhelm Krag.
(«Tidens Tegn»).

Jens Selmer in memoriam.

Av Bjørn Bjørnson.

Jens Selmer er død, og derfor står han op i min erindring mer levende enn da han gikk omkring blandt oss i det siste.

Det han var i norsk skuespillkunst, det er verd å minnes.

Det ømme tragiske like inn i det komiske var det han rådet over.

I enkelte av Johannes Bruns roller som gamle Ekdal i «Vildanden» minnet han sterkt om sin store forgjenger, men med ære, idet han ogsaa gav sitt eget: det tragisk rørende og snurrig originale som gamle Ekdal består av.

«En hanske», hvem husker ikke den fra Christiania Theater?

Min far vilde ha Johannes Brun i Tullingens rolle. Jeg holdt på Selmer og gav mig ikke.

Det blev en åpenbarelse. For mange som et gjennombrudd. Ikke for mig. Ti dengang hadde allerede hans ømme, fine kunst vist mig sitt levende ansikt i store og små roller som ellers kunde ligge det rent menneskelige rett fjernt, og allikevel piblet det frem ved den minste anledning. Derfor var han en så udmerket kunstner som han var.

På Nationaltheatret i «Damernes ven» av Dumas husker jeg hans kloke og fine ektemann som førsterangs kunst.

Enhver scene kunde være stolt av å ha en skuespiller som han i sitt ensemble.

Hans muntre, henrivende replikk, hans bedårende charme. Det var ofte som lette sommerskyer over et sollyst landskap.

En sjelden kunstner der hvor han gav sitt beste.

Da han i det siste gikk mellom oss, skulde der været skrevet om ham som han fortjente. Hans store beskjedenhed hadde avvist det. Men det hadde allikevel gledet ham. Og alle vilde ha undt ham det.

De roller jeg har nevnt, gjengir hans sjeldne evner best.

Det kommer jo heller ikke an på de mange, men på de få som skal stå uten lyde under scenens kuppel.

Kjære Jens Selmer, takk og farvel, og dog levende i mine gode minner, blandt de beste som menneske og som kunstner

Bjørn Bjørnson.

† Jens Selmer.

Skuespiller Jens Selmer er inatt avgått ved døden i sitt hjem her i byen, henved 83 år gammel.

Jens Selmer hadde forlengst tjent sin verneplikt i scenekunstens rekke. Siste gang han optrådte var i 1915 ved det femtiårsjubileum som skuespiller han dengang feiret. Hans endelige avskjed med scenen skjedde som boktrykker Aslaksen. Han var da 70 år. Men hans utførelse av denne gamle glansrolle var slik, at man forstod, at det bare var en sterkt sviktende hørsel, som nu drev ham til å forlate scenen for alltid.

Jens Selmer! Navnet lyder som en fanfare, som et festlig smell i luften av lystige vimpler. Så sterkt vil dette inntrykk være hos eldre teatergjengere, at enn ikke dødens gjesteopptreden hos den gamle kunstner er i stand til å kue det ned med sitt vemod. Jens Selmer drømte i sin ungdom om å bli lyrisk elsker, og det var også som elsker og helt han begynte sin kunstneriske løpebane. Men med årene fant han etterhånden et annet og naturligere leie for sitt talent, og han blev det vi alle vet, at han var, og det som lyser i vår teaterhistorie med strålende glans: Han blev den selvskrevne representant for det lune, vittige, joviale, for det tørkomiske og umiddelbart rørende i uimotståelig blanding.

Jens Selmer debuterte i 1855 på «Christiania Theater» som Ruy Gomez i Scribes: «Man kan hvad man vil». Med undtagelse av en kortere tid på «Møllergatens Theater» under Bjørnstjerne Bjørnson i seksti-

årene var all hans kunstneriske virksomhet knyttet til «Christiania Theater» og dets avløser «Nationaltheatret». Jens Selmer hadde den lykke å komme med i vår scenediktning og vår scenekunsts blomstringstid, og hans navn er uløselig bundet til dem begge I sitt lange og lysende kunstnervirke fikk han anledning til å øve sitt talent ikke bare på vanskelige, men også takknemmelige oppgaver, og han står idag for vår bevissthet som en av våre fornemste bærere av norsk scenekunst og nasjonalt repertoar.

Nasjonal var Jens Selmer. Hans lynne var i den næreste pakt med vårt hjemlige gemytt. Lett til rørelse, rask til det skjerve, harselerende smil, alvorlig bak gjønnet og gjønende bak Alvoret, lystig og nedstemt i hurtig skiftning, uforferdet fripostig og stillferdig gemyttlig, mannen med fribrev til å la viddet spille. Kunstneren med de tusen historier og de uuttømmelig mange vitser, elskende selskapeligheten og selv elsket av selskapeligheten — slik var Jens Selmer. Og som Jens Selmer var, var også hans kunst. Han var rik nok i sin personlighet til å spille seg selv. Hans hjerte sviktet like så litt som hans intelligens. Hans evne til å gjøre seg solidarisk med den rolle, han fremstillet, var enestående. Jens Selmer var også med i en tid, da man tildels ikke skapte seg så ganske lite, trakk sterke veksler på virkemidlene utad, men han holdt seg helst borte fra denslag. Han var de små midlers og den store virknings mann. Ofte var en liten betoning, en svak krøl på replikken nok til å få lateren til å runge gjennom teatret. En stillferdig rørelse, en umiddelbar skjelven i stemmen kunde lokke tårene frem i øiet, før tilskueren visste ordet av det.

I de senere år var Jens Selmer sterkt plaget av de skrøpeligheter som følger med den høie alderdom. Hans dårlige hørsel generte ham meget, gikten var slem høst og vinter og holdt ham inne. Humøret blev naturligvis under alt dette vekslende,

men kuert av ånd blev Jens Selmer ikke. På mine daglige vandringer til og fra byen traff jeg ham ofte i Bygdø Allé, hvor han nød solen og luften. Han kunde da møte mig med den bemerkning: «Si ingenting, la mig snakke!» Og snakket blev der med herlig skarpe utfall både til høire og venstre. Mitt siste inntrykk av Jens Selmer er dette: Han drev møisommelig langs fortauet i Bygdø Allé. I forbifarten spurte jeg efter hans befinnende. Han stod et øieblikk, så sa han: «Det er hårdt å være gammel og utenfor».

Javisst er det hårdt. Kanskje ikke minst for den som var med, hvor det var umakken verdt å være med — slik som Jens Selmer.

Anders Stilloff.

(«Aftenposten», 21. Mai 1928).

Dødsfald.

Jens Selmer

døde igaar, 83 aar gammel. Det er jo allerede 20 aar, siden han trak sig tilbake som aktiv skuespiller, men hans kunst lever dog endnu i friskt minde hos dem, som ikke netop tilhører den alleryngste generation. Selmer staar for bevisstheten som den sidste mandlige repræsentant for det kuld av scenekunstnere, som man pleier at kalde den gamle garde fra Bankpladsen. Og han var jo overhodet i øieblikket sin stands nestor.

Jens Selmer debuterte som skuespiller saa tidlig som i 1865. Det var paa Christiania Theater, hvis instruktør dengang var ingen ringere end Bjørnstjerne Bjørnson. Selmer blev en av hans førstelever, men det maa siges, at Bjørnson til en begyndelse tok ganske feil av hans evners art: Bjørnson saa i Selmer den længe savnede unge elsker, og overensstemmende med denne opfatning lot han sin elev debutere i en typisk elskerrolle i et stykke, som ved skjæbnens ironi hadde titelen «Man kan,

hvad man vil». Der er ingen grund til at tvile paa Selmers gode vilje, men det lykkedes ham allikevel slet ikke at føre beviset for den opstillede sats. Han kunde med andre ord slet ikke; først da han kom over i et helt andet rollefag kunde han. Men da han fant sit rette kunstneriske jeg, da han kom over i de komiske roller, da kunde han ogsaa i høi grad, og da skapte han sig hurtig en smuk og anset position ved vor hovedscene.

Jens Selmer var gjennom en lang aarrække blandt de bærende kræfter ved Christiania Theater. Han blev der Johannes Bruns arvtager, og en sværere byrde kunde der vel neppe lægges paa en norsk scenekunstners skuldre. Jens Selmer løste opgaven med ære. Han eiet vel ikke den geniale fantasi og den overdaadighet i den komiske humørutfoldelse, som udmerket hans store forgjænger. Men han hadde en usvigelig sikker virkelighetssans, et solid humør og en karakteriserende evne, som i det realistiske drama lot ham forme en række ypperlige sceneskikkelser. Det kan være nok at minde om slike figurer som boktrykker Aslaksen, gamle Ekdahl, brygger Jacobsen og «Tutlingen» i «En Hanske».

Fra Christiania Theater gik Selmer over til Nationalteatret, som likeledes bød ham en række betydelige opgaver, og hvor ogsaa hans evne til komisk karakteristik og hans elskværdige lune kom udmerket til sin ret. Det var efter en sjelden vel anvendt 43-aarig kunstnerisk arbeidsdag, han trak sig tilbake 1908. Jens Selmer var ridder av St. Olavs orden.

(«Morgenbladet», tirsdag 22. Mai 1928).

VIII. 112.

Ulf Selmers Avskedsforestilling.

Der var udsolgt hus i teatret igaaraftes og feststemningen, blandet med avskedens vemod, var fra første stund tilstede.

Hr. Ulf Selmer hadde valgt «Dunungen» til sin avsked med Trondhjems publikum. Det er let forstaaelig. En skuespiller vil altid ha naturlig forkjærlighet for en rolle, som ligger hans eget temperament nær, saa han føler sig hjemme i den. Det gjælder for Selmers vedkommende som brukspatronen. Han faar rik anledning til at lægge for dagen det varme hjærtelag og den sunde ukunstlede mandighet, som er en del av hans eget jeg. Kunstnerisk naar han efter mit skjøn høiere i roller, hvor han helt forvandler sig. Der kommer han op i det uomtvistelig udmærkede, takket være en betydelig evne til karakterisering og en iakttagelsessans, som har gjort en værdifuld høst blandt medmenneskers brokede skare.

Men ogsaa Selmers brukspatron i «Dunungen» er en præstation av anerkjendelsesværdig rang, sikker i konturerne, fuldtoneende i følelsen, livfuld i karakteristiken. Det var en ublandet fornøielse at se den igjen. I Lilli Abel, Sanna Bjerve Heggelund og Linken Hedemark hadde han udmærkede medspillere.

Efter første akt begyndte ovationerne i form av et veritabelt bombardement av blomster. Det fortsatte i et jevnt crescendo for efter fjerde akt at ta karakteren av en trommeild av blomsterprojektiler. Og man nøiet sig ikke med blomster: Blandt ammunitionen saaes ogsaa en kasse cigarrer og en flaske champagne, hvilke fæno-

mener bragte stemningen op henimot ko-kepunktet. Men endnu skulde den nogen grader tilveirs. Linken Hedemark kom ind med en laurbærkrans. Hun holdt en smukt formet og varmt følt tale til Ulf Selmer, han — sa hun — som er den siste paa sverdsiden av dem, som med begeistring kjæmpet for skuespillkunsten i Trondhjem i den faste scenes første vanskelige aar. Du har, kjære Ulf, kaldt dette er avskedsforestilling. Vi dine kammerater og alle, som er her iaften, vil heller faa kalde det en takkeforestilling, fordi vi har saa meget at takke dig for . . . og saa omfavnet de hinanden de to siste, som er igjen av den gamle garde, en episode, som hensatte publikum i fornyet begeistring.

Med laurbærkransen i haanden bevæget Selmer sig forsiktig frem over den blomfyldte scene og rettet en tak til publikum. «En hjertelig tak til dere som har set mine nederlag og mine seire. Glem de første og husk de siste, saa har jeg naaet, hvad jeg har kunnet. En tak til alle». — Saa braket klapsalverne paanyt løs og teppet gik omsider ned.

Foruten hr. Ulf Selmer optraadte Lilli Abel igaaraftes for siste gang i Trondhjem. Ogsaa overfor hende la publikum en velfortjent hyldest for dagen. De mange i Trondhjem som har mottatt kunstnerisk glæde baade av Selmer og av hende, vil ledsage dem med de beste ønsker for deres fremtid — et ønske, som forøvrig gjælder alle dem, som nu ved sæsonens slutning forlater Trondhjem. F. D.

(«Trondhjems Adresseavis, 17/6 1919».)

VII. 54.

Festmiddagen for Politimester Hj. Selmer

havde samlet ca. 80 af Byens Borgere. Middagen gaves Kl. 6 i Phønix. Hædersgjæsten førtes af Ordføreren, Dr. Giebelhausen, som ved Stegen holdt Festtalen. Byens Formandskab havde sat sig i Spidsen for at hædre den afgaaede Magistrat

og Politimester, som ved at se saa mange af Byens mest fremtrædende Borgere, maatte forstaa, at han havde vundet megen Sympathi i de 8 Aar, han havde været i Byen. Tal. ønskede tilslut Sørenskriver Selmer alt godt i hans nye Embede og

haabede, at han og hans Familie maatte trives paa deres nye Hjemsted. Viceordføreren Overretssagfører Ramm talte for Hædersgjæstens Familie. Til Talen sluttede sig en Sang, som blev sunget under megen Munterhed. Ordføreren holdt ogsaa en Tale for Amtmand Arneberg, der var indbudet som Gæst som Amtets øverste Myndighed. Hermed var de officielle Taler endt. Der blev selvfølgelig holdt Svar-taler, ligesom en hel Del af Byens «Væse-ner» og «Kommissioner», hvorefter Politimester Selmer har været Medlem, ved sine Formænd eller andre Medlemmer takkede Politimesteren for den Tid, han havde arbejdet sammen med dem. Men noget nærmere Referat af disse Taler finder vi ikke paakrævet. Vi har i vort Blad allerede tidligere fremholdt Hr. Politimester Selmers overordentlige Arbeidskraft og Arbejdsdygtighed og den store Andel, han har haft i omtrent alt, der har vedkommet Byens Udvikling og Fremgang. Fra alle Hold blev nu den afgaaede Magistrat takket ikke blot for, hvad han havde utrettet, men ogsaa for den Humanitet og Elskværdighed, han altid havde vist under Samarbejdet.

Medens der serveredes Kaffe avec, tropede Fr.stad Handelsstands Sangforening op paa Galleriet under sin Dirigent, Hr. Organist Vik, og fremførte endel af sit Repertoire. Foreningens Formand, Hr. Lærer Torp, takkede Hr. Selmer for hans udviste Interesse for Sang og Musik.

Den hele Fest var sjelden vellykket, og Stemningen var den hele Tid meget cordial og belivet. Man kunde forstaa, at Hr. Selmer var agtet og afholdt, og vi er over-

bevist om, at han fra sit Ophold i Fr.stad vil tage mange lyse Minder med sig op til Fjeldbygden, der skal bli hans nye Bopæl. Ikke mindst lod Sangforeningens Frem-møde til at glæde ham, noget han ogsaa fremholdt i sin Svartale, hvor han udbragte et Leve for Sangen, for alt som var skjønt og vakkert.

(«Fredrikstad Blad», 5. Mai 1900).

Sorenskriver Hj. Selmer

i Hallingdal fylder idag 60 Aar. Den populære Embedsmand er en Bror av Komponisten Johan Selmer og av Skuespiller Jens Selmer. I sin Ungdom var han en kjendt Skikkelse inden Studenterverdenen. Han spillede særlig en fremtrædende Rolle ved Samfundsteatret, hvor han stadig var i Ilden som Skuespiller. Sin Embedseksamen tok han i 1873, var derefter et Par Aar edsvoren Fuldmægtig i Lillehammer og kom saa til Mandal, hvor han gennem en lang Aarrække drev Sagførerforretning og forøvrig indehadde en Mangfoldighed av forskjelligartede Til-lidshverv: Embedsmand blev Selmer i 1891, da han konstitueres som Politimester i Fredrikstad. Sit nuværende Sorenskriverembede overtok han i 1899.

(«Morgenbladet», 26. Februar 1911).

Vakker Erkjendtlighetsgave.

Drammen, 6. Mai 1918. Sorenskriver Selmer er overrakt en vakker Gave bestaaende af Hest, Sæle og 650 Kroner i Kontanter. Gaven er indsamlet i alle Hallingdals Bygder som Erkjendtlighed til den afholdte Sorenskriver.

VI. 16.

Tante Lena.

En, som har bygget for Fremtiden.

Ingen Tante Lena mere!

Det er rent utænkeligt. Det er altfor saart. Ingen at ty op til mere dernede paa Sehesteds Plads Nr. 4 — hvor hun altid var hjemme — hvor hun altid sad i

Gyngestolen med sit velsignede lyse Smil, med sit varme, forstaaelsesfulde Hjerte, der altid var aabent for alles Sorg og Glæde.

Bare denne ene Ting: at hun altid var hjemme.

Man var saa sikker paa at træffe hende, — saa sikker paa, at enten man kom glad eller bedrøvet til hende, saa var hun altid harmonisk — altid tryk — altid forhaabningsfuld — hun fik os altid hen i Solskinnet.

Hendes Menneskekjærlighed var som det store Hav, hvori alle vore Bekymrings store og smaa Regndraaber blev optat og gjemt — og der blev altid Rum — aldrig for meget for hende, af alt, som Store og Små, Slegt og Venner bar til hende af Sorg og Glæde. At et Menneske altid er hjemme for en hernede i al Uroen, hvor man helst elsker Menneskene «paa Afstand», hvilken Lykkefølelse det gir! Om hun var aldrig saa træt og svag, saa tog hun imod os.

Det er saa faa, som er hjemme for andre hernede!

Knap nok er man hjemme for — sig selv!

Hun har bygget for Fremtiden denne Kvinde.

I sine Sønners og i hele Slegtens Hjerter har hun nedlagt det, som alt Liv voxer af: Velsignelsen.

Alt hvad hun har gjort i Stilhed, alt hvad hun har ofret, hvert Smil hun gav

os, hver Bøn hun opsendte, hver Gang hun forstod, hjalp og veiledet os — bygget hun Fremtiden i alles Hjerter, som elsket hende med Tak og Velsignelse.

Hun vil altid blive den, som vi alle vil stræbe op efter.

Alt, som er i hendes Aand, vil blive vor Velsignelse.

Dette er at bygge for Fremtiden. At give Slegten et høit Maal.

Hver Gang jeg stod indfor hendes lyse Øine, da maatte jeg i Ærbødighed bøje Knæ i mit Hjerter og ønske:

Den som kunde blive saa god, saa overbærende, saa snil, forstaaelsesfuld og kjærlig, som Tante Lena er.

*

Hendes fire Sønner er Komponisten Johan Selmer, Skuespiller Jens Selmer, Sørenskriver Hjalmar Selmer og Litterat Marius Selmer.

Kunstnerisk Evne og et varmt Hjerterlag er, hvad de alle har taget i Arv.

Spurgte man dem, vilde de sikkert sige: det bedste, jeg eier, det takker jeg Mor for. Mor som styrket og forstod det, Mor som altid var hjemme for os.

Aagot Gjems Selmer.

I Aas, 1ste Septbr. 1903.

Ingeniør F. Selmer.

VII. 99.

Ingeniør Selmer uttaler sig til Aftenposten.

Ingeniøren av 1935 er ikke så lite av en tryllemester — selvom byggmesterne av Cheops pyramide og den kinesiske mur også kunde sine kunster. Fossens tidligere utøilede krefter temmes — mennesket gjør sig jorden underdanig, den brede elv eller fjorden som deler landskapet op, bindes sammen med ingeniørenes bånd av nogen broer, den bundløse lere erobres ved hjelp av snesevis av meter lange stål-påler — det er snart ikke den ting ingeniøren ikke ordner op i. Det er ikke bare

regnestaven, tegnebordet og matematikken som spiller en rolle i ingeniørenes liv og virke — et sundt omdømme må der også til. Ingeniørene bygger idag byen sammen med arkitektene. Det ene kjempebygg efter det anent krabber op mot himmelens blå.

En av de byggende menn, vi finner i forreste linje er ingeniør F. Selmer og all den stund han også i denne tid reiser vår egen store nybygning er det rimelig vi hjemsøker ham og kniper ham som interjuobjekt.

— Hvad er det i grunnen De ikke bygger, spør vi ingeniøren.

— Nei, De kan så si. Forholdene herhjemme er så små, at vi må befatte oss med alt — også ting som ellers under større forhold vilde bli fordelt mellom spesialfirmaene. Her i byen har vi i mange år særlig arbeidet med vanskelige fundamenteringer og gravninger. Osloleren er temmelig vrien ofte. Vi har opført hus som er pelet ned helt til 48 meters dybde. For noen år siden var 20 meter en drøi dybde. Når vi kommer så dypt ned som 48 meter, er det intet annet enn stål som duger — vi når rett og slett ikke tilbunds med noget annet. Her har vi våre patenterte sammensveisede stålkonstruksjoner. En enkelt pål greier en vekt på vel 100 tonn.

— Hvor i Oslo er grunnen mest vrien?

— Det er ikke godt å si. Det behøver f. eks. ikke absolutt være nedover mot bryggene. Vi har været ute for ytterst vanskelig grunn ved Majorstuen. Under bygningen av den øverste del av Undergrunnsbanen — mellom Sorgenfrigaten og vestover — måtte vi gjennom et uhyre farlig strøk under Valkyrieplass. Det var 16 meter ned til fjellet og på begge sider hadde vi 4-etasjes bebodde hus, som stod oppe på lere som nærmest måtte betegnes som flytende. Men heldigvis gikk det uten uhell. Vi måtte også gå under Valkyriegaten 4, som stod 12 meter over fjellet. De fleste ingeniører frarådet å gå under der — man påstod at det var umulig å greie det, men det gikk det også. Folk, som bodde i huset, ante heldigvis ikke hvor farlig det kanskje kunde ha blitt. Vi måtte sette hele huset på fjell og nu står det helt sikkert.

— Det måtte være ganske spennende dager?

— Ja, jeg kan ikke nekte for at det var nokså spennende — litt enerverende.

— Hva driver De ellers på med for tiden av større arbeider?

— Drammensbroen er under bygning — det er et arbeide på ca. 1 million kroner. Over halvparten av pillarene som skal bære broen er allerede støpt. Vi måtte forsere arbeidet, for det vilde blitt helt

umulig når flommen kommer. Det blir i det hele 9 pillarer og de står på inntil 9 meter vann og er derfra fundamentert 20 meter ned med påler. Vi boret på forhånd 70 meter uten å støte på fjell. Vi har derfor gått ned så langt som til 20 meter, hvilket vi mener skulde greie sig. Det er rammet ned ca. 1000 stykker 20 meters påler foreløbig. Broen kommer til å bestå av en bred kjørebane med — tre kjørebredder — 9 meter — og dessuten et rummelig fortau på hver side. Egentlig var det meningen broen skulde været bygget av jern, men vi leverte et spesialprosjekt, hvor hele stasen var i jernbetong og det blev vedtatt. Broen skal efter kontrakten være ferdig utpå sommeren 1936. På sidene blir det høie støpte gelendere med innstøpte rør, hvor man kan sette ned skjermes om vinteren mot elfrosten. De kan tas ned om sommeren så ikke utsikten skjemmes og hindres.

— Og der arbeides på enda flere fronter — — —

— Jada. Vi har gått igang med fundamenteringen av boligbyggene på Sinsen for Brødrene Johnsen — annen byggeperiode. Det er noen veldige arealer som skal bebygges. Vi har i det hele 6—700 mann i arbeide for tiden på forskjellige byggeplasser.

Man er i høi grad gått over til jernbetong her i byen. Gulver med trebjelkelag bygges så å si ikke lenger i Oslo. Forretningsgårder oppføres praktisk talt av armert betong — både vegger, tak, gulver, søiler og trapper er støpt i det materiale. Undtagelsesvis bruker man stålsøiler i særlig høie bygg som f. eks. Folketeatret.

— «Fram»s landsetning må være en morsom oppgave for en ingeniør?

— Ja, det er en høist usedvanlig oppgave — i grunnen ikke så særlig vanskelig og vi håber det skal gå fint. Det blir tre stadier for ilandtrekningen — først ut av sjøen, så opp på skråplanet og derfra inn på horisontalplanet i huset. Der blir skuten stående som i en dokk på blokker med

visse mellomrom. Fra galleriene får publikum ypperlig oversikt over riggen og dekket og nede fra gulvet kan man studere skroget næiere. «Fram» blir stående inne i huset med sin rigg slik som den ligger ute ved Bygdønes idag. Mastene er senket litt for at huset ikke skulde bli altfor høit — det er nu 26 meter.

Næste uke skal vi begynne å ta skuten på land. De hydrauliske donkrafter arbeider ikke særlig fort, men desto sikrere. For sikkerhets skyld blir skuten avstaget til sidene med kraftige wirer for at vi ikke skal oppleve overraskelser i storm — at skuten skal kantre f. eks. Alt vil bli gjort for at skuten ikke skal bli skadet.

O. A.

(«Aftenposten» 11/5 1935).

Amerikaneren blandt norske ingeniører: F. Selmer.

Det enerverende er spenningen ved ingeniørens arbeid!

En moderne ingeniør må ha solide nerver og klart hode. Ved hjelp av abstrakte beregninger skal han seire over uoverstigelige kløfter og temme naturens elementer, — tenk så om beregningene ikke holder.

Men det viser sig nesten bestandig at den første praktiske prøve, når stilassene rives og byggverket skal greie sig selv, at utregningene holder.

Et slikt storfirma på området som ingeniør F. Selmers må ha mange spennende problemer å kjempe med. Et ugjestmildt havneanlegg her, et vanskelig dykkerarbeid der. Betegnende er det at den nye inntakskanal firmaet «pusler» med for Boregaard ikke regnes for å være noe spesielt stort arbeid.

Og i samme øieblikk vi sitter overfor ingeniør F. Selmer selv på hans kontor, får vi et tydelig inntrykk av mannen med de mange jern i ilden. Han har ikke stengt sig inne i ensom majestet på et kontor.

Omkring ham plafrer skrivemaskindamene løs med sin mitraljøseild. Telefonen ringer og ringer. Samtidig ekspederer herr Selmer posten foran sig på bordet. Den har vel hopet sig op under de reiser han uavlatelig har gjort i det siste, og som gjør det til en nesten håpløs klappjakt for en journalist å komme på intervjuerens skuddhold.

Midt i travelhetene har altså allikevel «Glommen» fått los og skyter løs:

Vi vilde gjerne høre litt om den nye inntakskanal ved Borregaard? (Det er betegnende at vi har fått oplyst at ingeniør Selmer selv er den eneste som kan gi oss oplysninger om de arbeider firmaet har utført for Borregaard gjennom en rekke år. Han har ledet alle selv).

— For Borregaard hadde vi for snart 30 år siden vårt første arbeid. Det var en kullsilø i Melløs. Oskar Pedersen var disponent den gang. Siden utførte vi slag i slag arbeider der nede. Nesten alle kaier er utført av mig. Et av de store var den «nye kraftstasjon» som den kalles. Den er nokså gammel nu, men skal fortsette å stå. Derimot skal den «gamle» den som stod før denne tid rives. Den er også i nokså dårlig stand. Den «nye» jeg bygde i sin tid er imidlertid i meget god stand, på tross av at vi den gang hadde store vanskeligheter å overvinne. Men den nye kraftstasjon skal forbedres. Fossen skal utnyttes bedre. Den øvre vannstand skal gjøres høyere, derfor bygges den nye inntakskanal, samtidig som den skal gi mere vann. Altså mere vann og større trykkehøide. Dessuten skal det setes inn større turbiner, — og det er klart at man derved får større kraftmengde.

Den nye kanal blir ca. 10 meter dyp og ti meter bred. Den skal gå i et helt annet leie enn den gamle. Den gamle skal stenges. Det området man får over den gamle kanal skal visstnok brukes til utvidelser av fabrikkene.

Ca. 30,000 kbm. sten skal sprenges løs av fjellet.

— Det går rykter om at luftskibet «Norge» skal ha vært fortoiet i masten på den kran

— Nei, det er den ene av de to Derrick, staves D..E..R..R..I..C..K, kraner som i sin tid blev innført til landet av Oslo kommune, avbryter herr Selmer mytefortelleren, Oslo kjøpte dem fra Amerika og jeg kjøpte dem siden av kommunen. Den ene har jeg altså ved Sarpsfossen. Kranene bærer 15 tonn og har 24 meters svingvidde. Den andre har vi i reserve om det skulde bli bruk for den på kort varsel.

— Hvor lang tid skal arbeidet ta?

— Vår del av opgaven skal stort sett være ferdig til jul. Nei, til begynnelsen av februar er visst den utsettelse vi har fått nå. Arbeidet går såvidt fort at vi snart kan begynne støpearbeidet.

— Skal det støpes mye?

— Nei, bare ved lukene, ikke i selve kanalen. Det blir ikke mer enn 1500 kbm. støpning. I kanalen skal det altså være noen store luker man kan regulere vannet med. Eller slik at vi kan stanse det om det inntreffer ulykker, arbeidsstopp eller det skal foretas oprenskning. Det blir noen ganske veldige kjempeluker som skal leveres av et tysk firma, tror jeg det er. Det arbeides for tiden i 2 skift for å kunne utnytte den lave vannstand. Vi har ca. 50 mann i arbeid.

— Har Deres firma noe spesialitet?

— Nei, det er for små forhold her i landet til å spesialisere sig. Vi utfører all slags arbeid. Sprengning, muring, betongstøpning. En er tømmermester, en murmester osv., osv. Vi driver havnearbeider og dykkerarbeider.

— Ja, må man ikke bruke dykker i arbeidet ved Sarpsfossen?

— Jo, delvis. Forbindelsen mellom den nye kanal og elven må sprenges ut ved hjelp av en dykker. Strømmen er så stri at vi antagelig må sette op skjerm i elven til beskyttelse for dykkeren.

— De har utført mange storarbeider?

— Det største er vel Folketeatret i Oslo.

Det har et flateinnhild på 5000 kvm. og er bygget i 12 etasjer. På Herøen hadde vi det store kaianlegg og bygde et stort lagerhus som visstnok er Skandinavias største rum, på 23,000 kvm., et pent lite småbruk. Det har en høide på 14 meter.

— Deres morsomste opgave?

— Den vanskeligste? Det må jo bli det. Jo, det var vel den øverste del av Undergrunnsbanen i Oslo, oppe ved Valkyrieplass. Der måtte vi gjennom helt flytende terreng. Mens det står IV etasjes hus på begge sider. Det er ihvertfall det mest enerverende, og derfor det morsomste. Det er jo det som gjør det hele så spennende for oss ingeniører. Et arbeid jeg likte godt, var også den nye Drammensbroen.

— Den er vakker!

— Ja, det er sikkert, men det er jo arkitektens skyld.

*

Vi forlater ingeniør Selmer som er like lite imponert over vanskeligheter og like lysten på dem som for tredivde år siden. Han har sin ingeniørutdannelse fra Tyskland. Men har også studert de veldige ingeniørarbeider i Amerika.

Vi er imponert over de ting herr Selmer har avstedkommet av store ting i disse tredivde år, men han lærer oss nok en gang ikke å ta noe høitidelig. Alt, absolutt alt er relativt.

— Alt er smått her hjemme i sammenligning med det tyskerne, og spesielt det amerikanerne utfører — — —

(«Glommen», den 28/10 1936).

Ulveflokken anfalt bilen.

Bestene bed i både skjerm og hjul!

Ulven har i den senere tid været temmelig nærgående i Sør-Varanger, forteller «Folkets Frihet».

Da ingeniør F. Selmer nylig var på vei fra Vadsø til Kirkenes fikk bilen han kjørte med motorstopp på et sted mellom Bugøyfjord og Neiden. Mens Selmer og chaufføren undersøkte motoren kom en ulve-

flokk frem på veien. I en fart fikk de reddet sig inn i bilen, men det var ikke de firbente gjestene fornøiet med. De begynte å anfalle bilen, bet i skjerner og hjul og så ikke ut til å ville gi sig med det første.

Mennene satt imidlertid inne i kupeen og ventet og endelig lusket ulvene avgårde, men da hadde mennene fått mere føling med kulden enn de syntes om, idet Selmer fikk forfrosset benene sine. De reddet iallfall livet

24/2 1941.

VII. 48.

Overretssagfører Fr. Selmer

er født i Kristiansund 1855 og har fra 1880 virket som Overretssagfører i sin Fødeby.

Ved siden deraf har han i en lang Aarrække indehavt de vanskeligste og mest betroede Tillidshverv og indtaget en fremskudt og anset Stilling i Byens offentlige Liv. Han har altid næret en levende Interesse for sin Bys Fremgang og derhos været en utrættelig Forkjemper for det konservative Partis Synsmaader.

Paa de konservative Landsmøder har han hørt til de mest bemerkede Delegerede, en Plads, der har været sikret ham ved hans ubestridelige Dygtighed og hans Uforfærdethed og Overbevisningstrøskab.

Paa det konservative Partis Vegne hilser vi ham velkommen til Stortinget, hvor han vil hævde sig en anerkjendt Plads.

(«Aftenposten», 24de uni 1908).

En Takk til overretssagfører Selmer

Efter en uavbrutt Funktionstid av 10 Aar fratraadte Overretssagfører Fr. Selmer igaar som Ordfører for Christiansunds Bystyre, idet han frabad sig Gjenvalg for næste Aar. Han fortsætter dog som Medlem av Bystyret. Baade politiske Meningsfæller og Motstandere er enige om — telegraferer «Morgenbladet»s Korrespondent —, at Overretssagfører Selmer har været en mere end almindelig dygtig Ordfører.

(«Morgenbladet», 1. Januar 1911).

VII. 89.

En for filantropiske Gjøremaal i Holmestrand meget interessert Dame, fru Sorenskriver Kathinka Selmer, født i Christiania 1859, er afgaaet ved Døden den 24. Mars 1917. Den elskværdige, varm-hjertede Dame vil blive savnet af mange.

V. 63.

Sigismund Christian Selmer.

Stadsbygd kirke 100 år.

Stadsbygd kirke kan i år feire 100 års jubileum, idet kirken ble innviet og tatt i bruk den 31. juli 1842. Den var da oppbygd helt fra nytt av istedenfor den gamle kirke, som ble antent av lynet og brente opp den 20. oktober 1837.

Den gamle kirke som sto vest for prestegården, tilhørte Sigismund Christian Selmer som bodde i Ingdal. Sokneprest Flood gir i en innberetning til departementet datert samme dag som kirken brente, en skildring av brannen og anbefaler at Selmer blir innvilget et bidrag av «Oplysningsvæsnets Fond» til bygging av ny kirke. Samtidig ber han om tillatelse

til å bruke prestegårdens storstue som kirke inntil den nye kirke blir ferdig. Selmer får et bidrag til oppførelse av kirken og innsender gjennom soknepresten den 18. desember s. å. en beregning over det tømmer som vil medgå til ny kirke. Samtidig henviser han til en tidligere bestemmelse hvoretter tømmeret skal utliknes på almuen. Denne utlikning holdtes 12. september året etter, og ble foretatt av sokneprest Flood, lensmann Hans Ræder, kirke-eier S. C. Selmer, medhjelper Isak Johnsen Langmoe, Johan E. Adschim og Lercke. Møtet varte i 2 dager og utlikningen ble foretatt.

At den nye kirke ikke ble bygget på den gamle kirkes tomt, skyldes en bestemmel-

se av kongen i begynnelsen av januar, hvori det heter: «At det naadigst tillades at Stadsbygds nye Kirke maa opføres paa den nye Tomt samt at der hertil saavel som til Anlegget af en ny Kirkegaard maa afgives et utmaalt Stykke Jord af Præstegaarden inneholdende 2,5 Maal mod at Sognepræsten derfor nyder en aarlig Afgift af 1 Spdr. af Kirkeejeren og erholder det paa den gamle Kirkegaard faldende Høe».

Etter hvert som kirken nærmer seg sin fullførelse oppdager sokneprest Flood flere mangler ved bygget, og klager flere ganger til prosten. Således i brev av 12. juli og 8. august 1841 om at kirken ikke rummer så mange som forutsetningen var, samt dører foran almuestole m. m. Og Selmer har da meddelt ham at kirken kan innvies om 3 uker. Selmer imøtegår disse klager og skylder på at det var en stor brann i Trondheim den 24. april s. å. som sinket leveransen av materialet, men han syntes det var bedre å få bygningen ferdig og så utfylle manglene etter hvert. Men sokneprest Flood vil ikke at kirken skal innvies før den er helt ferdig.

Den 14. juni 1842 melder Flood at kirken var lovet ferdig fra byggmesteren som var Erik Johnsen Trotland, innen utgangen av juli måned og han anbefaler at innvielsen må finne sted 17. eller 24. juli. Imidlertid ble den utsatt til 31. juli. Innvielsen ble foretatt av prost Hans Günther med assistanse av 6 av prostiets prester. Prosten preket over ordet: «Mitt hus er et bedehus», Ess. 56, 7. Dagen etter var det prostvisitas. Der var til stede om lag 1400 mennesker. Kirken sto da uten noen vesentlig reparasjon til 1892, da det ble foretatt en større restaurering av den.

I anledning av kirkens 100-års jubileum var det planlagt en større oppussing og utsmykning av kirken. Komiteen som arbeider med dette, drøftet gjentatte ganger arbeidet med arkitekt Tverdal og ble enig om planen hvoretter arbeidet skulde utføres. På grunn av forholdene er arbeidet innstilt, derimot vil kirken i år få innlagt elektrisk lys, idet de nødvendige midler til dette er sikret.

Presseartikkel 20/7 1942.

Et utrykt Digt af Henrik Wergeland.

Da jeg for en Tid siden ryddede op i nogle gamle Papirer, fandt jeg virkelig et utrykt Digt af Henrik Wergeland, skrevet da han var 18 Aar gammel. Det lyder saaledes:

Nytaarsvers 1826.

til

*Jomfruerne E. Selmer, C. Conradi
C. Hansson, Fru Praëm og Frøken
von Krogh.*

Mat klinger Harpen, naar Jorden mon hvile
Slumrende hen udi Vinterens Skjød,
Sneens Liglagen vor Moder omfavner,
Om hendes Isse vi Blomsterne savner.
— Dog jeg maae glemme Naturen er død,
Naar skjønnere smile

Ja skjønnere Blomster end Dødelig finder
Danner den Krands jeg besyngte nu vill!
Ei Misnødens den skinnende Krone,
Ei Himlens Belte den stjernede Zone,
Straaler saa yndigt, beskedent og mild
Som mine Gudinder!

En nysprungen Rose Emilie er,
I Øiet Forglemmigei smiler,
Og himmelske Ynder den Rosensknop bær.
Og Uskyld i Bægeret hviler.

En Lillie er Thrine — den Lillieblomst er
En Vugge for Skjønhed og Dyder,
Og Stemplet, som paa Diademmet den bær,
Er «Lillien just Skjønhed betyder».

Hvad dufter vel sødt som det snehvide Blad.
Du yndige mukke Jasmine?
Hvad yndes vel saa som Talenternes Rad
I dit Diadem, Caroline?

Beskedent saa smiler den blaae Glemmigei,
 Den skjuler sin Skjønhed bag andre:
 Saa yndigt, beskedent gaa altid din Vei
 O Hedchen! Gid alle saa vandre!

Viola! jeg fletter dig ind i min Krands!
 Elise! jeg hylder din Ynde:
 Hvad er uden Denne vel Skjønhedens Glands?
 Nei skjøn er man ei uden Ynde!

Min Lyra jeg stemmer ved Nyaarets Rand,
 Dens Toner er vildfarend Due,
 Som flager og flyver i Vinterens Land.
 — Ak! den er saa venlig at skue.

Den banker og banker paa Vinduet med
 Nebbet, thi Duen den fryser,
 Luk op mine Damer! Den bringer jo med
 Et Brev — ak! den Lille den gyser!

Men straxen den synger og ønsker det, at
 Den Krands ingen Dødelig saare.
 Den Krands ikke visne i Alderdoms Nat:
 Den Krands ikke dugges af Taare!!!

Hendrik Wergeland.

Ja — det kan ikke negtes, det er kjede-
 ligt med den Bogstavering av Navnet. Men
 det skal vi komme tilbage til senere.

*

Lad os først se lidt paa, hvem de var
 disse fem Damer, som den unge Digter
 besynger i sine Nytaarsvers.

Emilie Selmer er jo saa ofte hyldet
 af Wergeland baade i Vers og paa Prosa
 og under forskjellige Navne. Det bedst
 kjendte af disse er vel «Stella».

Hun var født paa Fredrikshald, men
 blev i en tidlig Alder optaget som Pleie-
 barn i min Bedstefar Stiftoverretsproku-
 rator Hanssons Hjem. Her blev hun
 forlovet med en Mand, som senere blev
 en af vort Lands mest bekjendte. Forlo-
 velsen skulde i Begyndelsen være hem-
 melig — det hørte vist med til god Tone
 i de Dage —, men Wergeland kjendte ial-
 lefald til det. Heftig og paagaende som
 han var, kunde han imidlertid ikke lægge
 Baand paa sig. Han friede til hende allige-
 vel. Da en af hans Venner bebreidede
 ham dette, at han virkelig vilde gaa hen
 og fri til en Dame, han vidste var forlovet

med en anden Mand, svarte han bare:

«Det kan jeg umulig tage noget Hensyn
 til. Hun er af Himlen bestemt for mig».

Men det tog han nu altsaa Feil i da.

Emilie Selmer døde i en ganske ung
 Alder. Da hendes Forlovede skulde op til
 Embedsexamen, blev hun sendt ned til
 Kancellieraad Morgenstierne, som
 var Sorenskriver i Bamle. Hun døde i hans
 Hus af Tyfus og ligger begravet dernede.

Min Bedstefar havde en Sommerbolig
 paa Hengsengen lige overfor Bygdø
 Kongsgaard.

Wergeland laa da med en svær Kikkert
 og manøvrerte over paa Høiderne ved
 Drammensveien for at faa se et Blink af
 den Elskede.

Om dette fortæller han selv i «Hassel-
 nødder» bl. a.:

«— — — Familien var flyttet paa Lade-
 gaardsøen, og jeg havde strax skaffet mig
 en uhyre Dollond for at faa Øie gjennem
 den paa min Elskede den Fjordingvei over
 Fjorden. Det var nok for mig.

I fjorten Dage var jeg det lyksaligste
 Menneske. Næsten hver anden Morgen
 Klokken omtrent 6 saa jeg min Tilbedte
 komme ud i nydelig Morgendragt forat
 tilse Blomsterne. Men da fik jeg vide af
 en Bondekone, at jeg havde taget Feil af
 Landstedet, saa den jeg havde betragtet
 med saadan Henrykkelse, maatte være den
 rige Kjøbmand P.s ikke for smukke Kone.

Det rette Sted kom nu i Kikkerten, og i
 de næsten 14 Dage var jeg virkelig saa
 lykkelig at opdage en Fruentimmerskik-
 kelse, som kunde være hende».

Et andet Sted i samme Stykke fortæller
 Wergeland om, hvorledes han virkelig
 maa have elsket hende i ædleste Forstand.

«Synet af et Gjenfærd har jeg altid følt
 vilde udøve en forfærdelig Indflydelse paa
 mig, ja selv Mennesker, jeg havde næret
 den største Agtelse for, var det rystende
 for mig at tænke synbare efter Døden. For
 hin Piges Geist — hun døde nemlig kort
 efter — har jeg derimod aldrig været
 bange. Det har endog i en lang Aarrække

forekommet mig, som om hun virkelig tog Del i mit Vel og Ve, og som hun ofte omsvævede mig, uden at jeg kunde se hende, uagtet jeg ofte i ensomme Nætter bad hende om at vise sig, om det var muligt».

— — — — —
Saa vender vi tilbage til dette kjedelige Punkt med Feilene i Underskriften. For det havde jo været betydelig hyggeligere for mig, om Digtet havde været skrevet med Wergelands egen Haand. Selv havde jeg desværre liden Tro paa det, men efter en Vismands Raad sendte jeg det til vore to mest udmerkede Wergelandskjendere. Jeg føler mig ikke berettiget til at offentliggjøre deres Navne, men jeg benytter Leiligheden til at takke dem for deres elskværdige Hjælp.

Som saa ofte, saa her: de Lærde er ikke enige udi alle Dele.

Den ene skriver:

«Det oversendte Digt er sikkert ikke skrevet med Henrik Wergelands Haandskrift, Imidlertid lader dette sig med absolut Vished konstatere ved en Sammenligning med Haandskrifter fra 1825 og 1826 Men Digtet er af Wergeland». (Udhævelsen af mig). «Tredie Vers af det har han benyttet i et Digt, som han offentliggjorde i 1826 (Hermoder 10)».

Den anden skriver:

«At dette Digt ikke er nedskrevet af Henrik Wergeland, viser allerede Underskriften, som har to Bogstaveringsfeil.

Men det er heller ikke H. W.s Haandskrift. Det er en slet Afskrift af en andens Digt, kanske fleres Digte, for Midtpartiet synes at være skrevet af en anden end de første og sidste Vers. Det tredie og de næstfølgende Vers er muligens af H. W., men Resten er det aabenbart ikke».

Se, dette var jo unegtelig temmelig nedslaaende. Og naar jeg har valgt at holde mig til den først citerede Autoritets Erklæring: Digtet er af Wergeland, da er det bl. a., fordi denne udmerkede Artikel ellers vilde have faaet et ganske andet Udseende, hvis den da i det hele taget var naaet frem til Dagens Lys. Det havde været Synd for Efterslegten.

Den eneste, som med nogen Grund kan mistænkes for at have forlystet sig med at anbringe nogle Vers af W. mellem et Par andre mindre talentfulde Forfatteres Udgydelser og undertegnet det hele Mixtum Handrik Vergeland», 2 — to — Bommerter altsaa! — den eneste, sier jeg, som kan mistænkes for dette, er min Tante. Ellers kan det vel vanskelig tænkes, at Dokumentet skulde være kommet ind mellem Familiens Papirer.

Men min Tanke vægrer sig ved at tro det. Jeg har altid kjendt hende som en mere end almindelig hæderlig og troværdig Dame.

Og jeg var endda ikke mere end to Aar gammel, da hun døde

Olaf Hansson,
(i «Aftenposten»).

Fra en svunden Tid.

Av Overlærer J. A. Schneider. - Skrevet for „Varden“.

Paa Skiens ældste Kirkegaard, der ved den nye Regulering er dømt til at forsvinde om en Del Aar, findes ved Siden af det anselige Gravmonument over Medlemmer af den Cappelenske Familie en mindre iøinefallende, men paa en Vis lige saa merkelig Grav med en vel bevaret Gravplade, hvorpaa læses:

EMILIE SELMER
født paa
Fredrikshald den
11. Sept. 1808
af
Forældre Kjøbmand
Johan Selmer og Hustru
Inger Elisabeth født
Leganger, død i Skien
den 31. Oct. 1828.

Den unge Dame, som endte sit Liv her i Tyveaarsalderen, var en af Henrik Wergelands Flamme i hans sværmeriske Ungdomsaar, da han flagrede fra den ene til den anden uden Resultat. Idealet kaldte han «Stella», dets jordiske Former var mange, saa Biograferne har numereret dem og disputerer om hvem der var den egentlige. Wergeland har i sine første erotiske Digte nævnt flere af dem ved Fornavn og i sine paa Dødsleiet nedskrevne Erindringer («Hasselnødder») fortalt med den med Livet færdige Mands seirrige Humor om disse mange Ungdomsforelskelser.

Til trods for, at over 70 Aar er rundne siden den Tid, har man hidtil omhyggelig undgaaet at nævne dem paa Prent med deres fulde Navn, en Forsigtighed, der er dikteret af Hensynet til vort Samfunds Sneverhed. Vi er en faatallig Nation, hvori Alverden kjender hverandre; derfor har man trukket Slør for disse Navne, samtidig med at Wergelands Biografer og andre Litteraturhistorikere inngaaende har beskæftiget sig med disse Forhold og deres Betydning for W.s Digtning, ja en-

dog meddelt Brevvekslinger fra den Tid. Den længstlevende af disse Damer, Stella No. 3, levede endnu i Ottierne og har meddelt Henrik Jæger Oplysninger, som satte ham istand til at berigtige Wergelands egne Beretninger: hendes Portræt pryder da ogsaa vedkommende Parti af H. Jægers store Litteraturhistorie.

Det burde nu, efter saa mange Aars Forløb, være tilladt at trække Sløret væk fra disse «Stjerner», der lyste over vor første Digtters Ungdomsliv; der klæber intetsomhelst urent ved disse rent ideale Forhold, og det er ud af denne Opfatning, at jeg her vover at erindre om det Minde, som vor By paa sin gamle forladte og vanrøgtede Kirkegaard har om en af «Dæmrings-Tidens» Skikkelser. I Digtet «Ida og Selma» (1826) har Wergeland besunget to af sine erotiske Idealer paa en Gang; *S e l m a* er, som man let skjønner, en Omdigtning af den sidstnævntes Familienavn, og desuden nævner han hende i Digtet med hendes virkelige Fornavn. Det er hende, som han i Kapitlet «Kjærlighed paa Distance» fortæller om. Hun var «den sødeste Blondine», til hvem han hver Dag skrev Frierbrev, uten at turde afsende det, og strøede derpaa Papirstumperne ud af Vinduet, saa hans Vertinde troede Æbletræerne blomstrede af for tidlig det Aar. Saa mander han sig endelig op til et Brev til hende og hendes Pleiemoder paa én Gang, med Anmodning om at faa Lov til at aflægge dem en Visit; Svaret lød gunstig, men — W. turde ikke komme! Saa griber han til at udspeide hende gennem en stor Skibskikkert, fra Byen over Vandet til Bygdø, hvorhen hun var flyttet, og lever en Tid lykkelig ved paa denne Maade at have i Kikkerten en Skikkelse, som kunde være hendes. Det hele er saa overmaade betegnende for disse Forhold fra W.s Side ideale og sværmeriske Natur. Intet Under, at en mere prosaisk anlagt Medbeiler en vakker

Dag snapper hende bort fra ham. Han sidder ved Middagsbordet, da den nye Forlovelse berettes, og blir saa alterert, at han maa rekvirere baade en Dram en en hel Flaske Øl, ja en til, for at skjule sin Forvirring. En Mængde Beslutninger tumler om i hans Hoved; men han ender med det fornuftigste, han som født Poet kunde tage sig til: han skriver Vers. Og Aaret efter dukker en ny Stjerne frem, en Sorenskriverdatter paa Romerike (Stella Nr. 3).

Emilie Selmer var efter W.s Udtryk i «Hasselnødder», et «fattigt, forældreløst Barn, der maatte lære Ydmyghed af Barmhjertigheden». Hun flyttede som forlovet til Skien, hvor hun blev optaget i Sorenskriver Morgenstiernes Hus. Her døde hun allerede i 1828. Hendes Begravelse foregik, efter et Øienvidnes Beretning, med særegen Høitidelighed; en af

Følget tog en Haandfuld Jord af Graven og gjemte den. Det er noksaa bekjendt, at hendes Forlovede (saavel som dennes Søn, der skal være opkaldt efter hende) senere spillede en fremtrædende Rolle i vort offentlige Liv. Han besøgte i en Række af Aar hvert Aar den tidlig bortgangnes Grav og blev senere gift med en af Døtrene i den Familie, hvori hun tilbragte sine sidste Leveaar. Det Indtryk «Selma» havde gjort paa Wergeland, holdt sig langt udi-gjennem Aarene, trods alle nye «Stellaer». Han siger selv, at hun som et venligt «Gjenfærd» omsvævede ham og tog Del i hans Ve og Vel, og det maa være hende han sigter til i et Digt fra 1838 («De to Elskerinder»), hvori han fortæller sin Forlovede, at hun har en Engel til Medbeiler-ske. Forsaavidt kan man sige, at hun virkelig «gaar igjen» i hans Digtning.

(«Varden», 15/12 1900.)

NAVNEREGISTER.

Navnene er bare delvis forkortet.

Kvinner av inngiftede familier er oppført under farens slektsnavn.

Ektefellers slektsnavn tilføies etter en *.

- Aamodt, C. T., prost, 34, Johan, landhl. 21, Trine * Selmer 34.
 Aanstad, Helga Birgitte * Selmer 33.
 Aas, Aksel, avd.chef, 70, Tordis Harriet * Selmer 70.
 Aarum, Arnt, mekaniker, 22, Dagmar * Selmer 22.
 Agder, Elling, advokat, 65.
 Ambjørnsen, Hans Edv. Caspary, sekretær, 32.
 Ancel, Céline * Selmer, 62.
 Andersen, Andr. Chr., resd. kpl., 56, Hans, lensmann, 56.
 Arentz, Hans, kjøbm., 75, Otto Schreuder, inf. kapt. 76.
 Baars, Hans Adolf, skibsf., 47, Marie Henriette * Selmer, 47.
 Bachke, Frits, arkitekt, 48, Knut Anker kjøbm., 48.
 Bakke, Kristoffer, gårdbr., 68, Kristine * Selmer, 68.
 Bartnes, Anton Lervik, 35, Pauline Johanne * Selmer, 35.
 Bauck, Ivar, general, 65, Borghild * Selmer, 65.
 Benzon, Peder, grosserer, 74, Peter Lorens, justitsrd., 74.
 Berg, Sigv. Chr., skibskp., 25, Ingeborg * Selmer, 25, Tore Peter, godseier, 76.
 Bergersen, Bernh. Konrad, assessor, 41.
 Bergwall, Martin, 32, Gunvor Tove * Selmer, 32.
 Biber, Johann Gottl. M., lokomtf., 73, Fanny * Selmer, 73.
 Bjørge, Svend, kjøbm., 20.
 Blich, Chr. Julius, H.R.assessor, 51, Marie * Selmer, 51.
 Bloch, Søffren, Kjøbm., 16, Magdalene * Selmer, 16.
 Bodenhof, Andr., forpakter, 72, Julie Frederikke * Selmer, 72.
 Bojesen, Robert Peel, kunstm., 72.
 Borchsenius, Jens, sognep., 17, Anna * Selmer 17, Johanne * Selmer, 17.
 Bordoe, Jens Peter, bakermst., 34, Helga Louise * Selmer, 34, Ingeborg Margrethe * Selmer, 39.
 Borgen, Jens Peter, kjøbm., 16.
 Boserup, Adam Gottlob, 36, Anna * Selmer, 36.
 Bosse, Aug. Jacob, 26, Arandi Bonheur * Selmer, 26.
 Brandt, Markus, tinstøper, 64.
 Brastad, Andr., gårdbr., 68, Brastad, Arne, herredsgtrn., 68.
 Brejen, Mikkell, lensmn., 63, Marthe * Selmer 63.
 Brekke, Mabel * Selmer, 19.
 Bruin, Jakob, generalmj., 14, Gjertrud * Selmer 14.
 Brun, Lyder, bankchef, 35, Per Lasson, ingnr. 35.
 Bruun, Chr. Carl, o.r.sakf. 31, Jens kjøbm., 15, Peter, sakfr., 64, Thea * Selmer, 31.
 Brønne, Steffens, fabr.eier, 28, Johanne Augusta * Selmer, 28.
 Buaas, Ingebrigt, o.r.sakf., 46.
 Bull, Niels Tønder, generalksl., 26, Th. A., kjøbmand, 26.
 Bye, Christf. Sophus Foss, gårdbr., 67, Bye, Ole stiftsamtskr., 67.
 Bøckmann, O., assur.drk., 53, Olaf, junr., 53.
 Boe, Kitty * Selmer, 21.
 Craig, M., 77, Fannie Mildred * Selmer, 77.
 Cudrio, Anne Marie, 16.
 Dahl, Ole, tollbetj., 22, Dora Emilie * Selmer, 22, Julie * Selmer, 20, Johan Koren Fürstenberg, sorenskr. 31, Poul Lauritz Aass, laborant, 31.
 Dahlberg, gullsm., 18, Anne Helene * Selmer, 18.
 Dalin, Anders, konduktør, 28.
 Dick, Andreas Svane, krigsråd, 74.
 Due, Paul, arkitekt, 60, Marie Elisabeth Virginia * Selmer, 60.
 Dunker, Henr., generaladjut., 63, Helene * Selmer, 63, Maren Frederikke * Selmer, 66, Nikolaj, løjtn., 66.
 Eggen, misjonær, 39.
 Enger, Ole kirkesg., 68, Svend O., kirkesg., 68.
 Elsrud, Elling Olsen, gårdbr., 68.
 Elster, Lorentz Peter, sognep., 47, Jensine Rynning * Selmer, 47.
 Erichsen, Nils J., gårdbr., 66, Rebekka * Selmer, 66.
 Esbensen, Wictor, hvalfgs.bst., 60, Hjordis * Selmer, 60.
 Esping, skrd.mst., 18.

- Falk, Christian, løytn., 17, Falk, Vilh., krigsråd, 17.
- Fjeldstad, Johan O., fabr.form., 67.
- Fleischer, Isak W. C., sognepr., 30, Frederikke Louise Katrine * Selmer, 30.
- Flink, Ole, oberst, 15.
- Flor, Jens M., kapt., 67, Katinka Pouline * Selmer, 67.
- Fløistad, Jens, gårdbr., 53, Bertha * Selmer, 53.
- Foxen, Cornelius, farmer, 20.
- Fredriksen, Kristen, slagterbrg., 64, Louise * Selmer, 64, Trygve, revisor, 66.
- oberst, 17.
- Fremming, skibsf., 77, Barte Margrethe, 17 Hadoline * Selmer 77.
- Fremming, V., oberst, 17.
- Frønæs, Andreas, 32, Olav Frønæs, maskinist, 32.
- Fønstelién, Erik, kjøbm., 26, Bergljot Kristina * Selmer, 36.
- Gerhardsen, lensm. og stort.m., 40, Gerhard Meidell, lensm., 40.
- Gjems, Sven Jørgen, kjøbm., 42, Aagot * Selmer, 42.
- Gjødéborg, Lars, 28, Kristine * Selmer, 28.
- Gløersen, Erik, sorenskr., 23, Hans Aug., kapt., Direkt., 29, P. P. F. havnefg., 29, 34, Ferdinand Emil, sorenskr., 46, Marie Magdalene * Selmer, 23, Marthe Elisabeth, 23.
- Green, Hans Fredr., 76, Sille Kaas Green * Selmer, 76, Lars, lege, 51, Engebret, gårdbr., 51.
- Grytness, Hallvard, ingenr., 69, Anna Margarete * Selmer, 69.
- Groner, Amund Chr., 53, Aagot, lærerinne, * Selmer, 53.
- Grønningen, J. P., gårdbr., 29, Anna * Selmer, 29.
- Grove, Joh. Kr., kontorchef, 73, Marie * Selmer, 73.
- Gulbrandsen, Henry, 22.
- Guldvog, Einar A., 46, Guldvog, Eirik, cand. theol., 45.
- Gustafson, Carl Aug., 23, Hilda * Selmer, 28.
- Guthormsen, Andreas, grosserer, 42, Julius Wilhelm, fylkesskogmester, 42.
- Hals, Søren Brun, overlr., 52, Karen Elisabeth * Selmer, 52.
- Halvorsen, H. J., lærer, 24, Aage Gløer, lege, 24, v. Hanno, Otto, tegner, 44, W. C. von Hanno, arkitekt, 44.
- Hansen, Finn Dedekam, kunstgl.mst., 24, Inger Synnøve * Selmer, 24, Hansen, Otto, 61, Inga Othilde * Selmer, 61.
- Harildstad, Kristian, 38, Marie Camilla * Selmer, 38.
- Harstad, Mikkel, gårdbr., 40, Thora M. * Selmer, 40.
- Hauff, Nils Selmer, bokhandler, 57.
- Havnen, Peder O. K., utskf.fm., 23, Astrid * Selmer, 33.
- Heintz, Marie Lucie * Selmer, 76, Helgeson, S. E., 19.
- Hellesen, advokat, 61.
- Helzen, K. E., konferensrd., 74, Karen Juliane Matea * Selmer, 74.
- Henriksen, Jenny * Selmer, 25.
- Holm, O. H., gårdbr., 67, Bjørn, gårdbr., 67.
- Holmen, Even Hansen, gårdbr., 23, Marie Elisabeth * Selmer, 23.
- Holter, Ole, kjøbm., 62, Margrete * Selmer, 62.
- Holtmark, Bjarne L., 61, Else Synnøve * Selmer, 61.
- Høyer, Johan Heinrich, fotogr., 31, Jenny * Selmer, 31.
- Huitfeldt, Tønne, major, 16, Hans Wilhelm, generaladjt., 16.
- Hygen, Vilhelm Christian, kapt., 70.
- Høegh, Dines Guldberg, foged, 56, Ole Peter Riis, arkitekt, 56.
- Ildstad, Hjalmar, utskft.fm., 40, Ildstad, Tormod, løytn., 40.
- Jacobsen, Ferdind., grosserer, 64, Margrethe Dorothea * Selmer, 64, Harald Georg, 38, Mary Alexandria * Selmer, 38.
- Jansen, Robert, 20.
- Jenssen, Nicolay Paus, disponent, 66.
- Jensen, H. P., overlg., 73, Elna Marie * Selmer, 73, Tomas, kvart.mst., 70, Ellena Jakobine * Selmer, 75.
- Jervell, J. J. sonepr., 45, Kristiane Sejersted * Selmer, 45.
- Johansen, Chr. Axel, kunstdr., 21.
- Johanson, Frans Ludv., byggmst., 35, Ellen * Selmer, 35.
- Jorde, Hans, 41.
- Jordening, Carl Aug., apoteker, 51, Frederik Otto Rappe, oberstlt., 64.
- Juell, Hans Lemmich, lensmn., 22, 33, Anna * Selmer, 33, Juell, Hans Lm., verkseier, 33.
- Halvordine (Dina) Johanne * Selmer, 33, Jens, foged, 64.
- Jørgensen, S. K., proprietær, 41, Dagmar Julie * Selmer, 41.
- Karlson, Emanuel, disponent, 22.
- Karsch, Lars, brukseier, 32, Marthine * Selmer 32.
- Kittilsen, Nils, brukseier, 31.
- Kjep, Jens, sognepr., 63, Karen * Selmer, 63.
- Kleboe, Christian, 15, Severine Moss * Selmer, 15.

- Klinge, Johan Andr. underfoged., 69, Nicoline * Selmer, 69.
- Knudson, Elise Margrethe * Selmer, 22.
- Knutson, Henry (Eau Claire), 33, Knut, diplm. ing., 41.
- Kolden, Christian, 19.
- Kreyberg, Peter Chr., oberstltn., 16.
- Krohg, Hilmar Meineke, amtmn., 41 Hilmar Cæcilia * Selmer, 41.
- Krohn, Johan Jørgen, major, 55.
- Königsfeldt, W. D. S. J., Vice Häradshöfd., 66. Königsfeldt, M., svensk major, 66.
- Landstad, Hans, prost, 23, Alette * Selmer, 23.
- Langaker, Kr., skibsr., 52, Theodor, lege, 52.
- Langendorf, Frdr. William, 20.
- Larsen, Adolf, kjøbm., 29, Petra * Selmer, 29.
- Larson, Minnie * Selmer, 29.
- Lassen, W., apoteker, 65, Inger-Margrethe * Selmer, 65.
- Leganger, Henrik, sorenskr., 54, 59, Anna Sylvia * Selmer, 59, Ida * Selmer, 54, Inger Elisabeth, 47.
- Leuning, Peder, kjøbm., 15, Anna Marie * Selmer, 15.
- Lien, Maggie * Selmer, 19.
- Lilberg, Paul, glasspuster, 18, Anna Cæcilie * Selmer, 18.
- Lindholm, Victor, husaroffs., 66.
- Lous, Marie, overspøster, * Selmer, 39.
- Loven (Norsk Løvøen), John, farmer, 30, Bertha Kristine * Selmer, 30.
- Lowton, Mary * Selmer, 68.
- Lund, Ivar, major, 60, Henriette Dorteia Hovdan * Selmer, 60.
- Lunderby, Arve, lastehandel, 66.
- Lundstrøm, Carl Atle, civiling., 40, Sara Emy Catharina * Selmer, 40.
- Mathiesen, Joh. R., lege, 33, T. M., komm. kpt. 33.
- Meek, Lars, bestyrer, 48, Borghild * Selmer, 48.
- Meidell, sorenskr., 66, Glør Th., grosserer, 66.
- Meyer, J. K. H., kapt., 77, Anna Sofie * Selmer, 77.
- Moldenit, Katrine * Selmer, 12.
- Monrad, Abigall, 11.
- Moxness, Petter M., godseier, 52, Ruth * Selmer, 52.
- Munk, Anna * Borchenius, 17.
- Muus, Søren Falk, forvalter, 16.
- Müller, Kaspar Peter, forvalter, 71, Inger Marie * Selmer, 71.
- Møller, Anton Nicolai, d/s.ekspt., 41, Møller, Henning O., skipper, 68, Martine Adolphine Voss * Selmer, 68.
- Nergaard, Trond, blindelærer, 29.
- Nielsen, N., byfgd., 33, Anna * Selmer, 33, Nielsen, J. P., boktrk., 51, Eleonore Josefine * Selmer, 51.
- Nilsen, Jan, kjøbm., 15, Maren * Selmer, 15.
- Nilssen, Johs. verksmst., 36, Kirsten Nedland * Selmer, 36.
- Norshus, Tobias, gårdbr., 22, Gunhild * Selmer 22.
- Nyrop, C. H., biskop, 70, Johanne Katrine * Selmer, 70.
- Nyberg, Anton, lærer, 45, Marie Kristine * Selmer, 45.
- Næs, Peder Larsen, gårdbr., 20.
- Olsen, Anna * Selmer, 28, Hans I., ingeniør, 40, Ingeborg Anna Christine * Selmer, 40, Gunhild * Selmer, 20, Oluf, 28.
- Fretheim-Olsen, Olaf, skibsr., 46, Oda * Selmer, 46.
- v. d. Osten, Joh. Otto, oberstltn., 70, v. d. Osten, Joh. Fr., løjtnant, 70.
- Pavillard, Nannette * Selmer, 74.
- Person, Matias, kirkesg., 22, Marie * Selmer, 22.
- Petersen, Morten, kjøbm., 16, Ludv. E. kjøbm. 38, Anna Marie * Selmer, 38.
- Peterson, Beate * Selmer, 19.
- Pihl, Ole, professor, 75, Luise * Selmer, 75.
- Prydz, Gert Nicolai Flock, stadthauptmn., 46, Prydz, Wilh. Alexander, gårdbr., 46, Johanne Caroline Marie * Selmer, 46.
- Rambeck, Søren, prost, 40, Riborg * Selmer, 40.
- Ranft, Rich. B., kjøbm., 26, Ida Therese Caroline * Selmer, 26.
- Rasch, J. P., exam. jur., 63, Rasch, Kr., commerceraad, 63.
- Reddinger, John, 78, Florence * Selmer, 78.
- Reymert, Th. Denoon, brigadelg., 77, Jenny Caroline * Selmer, 77.
- Rheder, Jürgen, 11, Vibeke Magdalene * Selmer, 11.
- Richelieu, Joh. Kr., major, 71, Nils Krabbe Vind, 71.
- Robinson, Samuel, 20.
- Roll, Jakob, bankdirk., 62.
- Roshauw, A. E. S., kemner, 26, Peter, cand. jur. 26.
- Roth, Tobias, dispnt. 37, Magda Marie * Selmer 37.
- Rothe, Chr., kontorchef, 73, Tyge Jesper, etatsraad, 73.
- Rytterager, K. A., reisende, 68, Erling, ingennr., 68.
- Rødningen, H., restauratør, 21, Aase Guri * Selmer, 21.
- Røslie, Anders, baneform., 42, Leif Asbjørn, advokat, 42.

Sand, Anton Julius, lege, 48, Helga * Selmer, 48.
 Sandberg, Ole, 53.
 Sandved, Samuel, sognepr., 69, Karen Elisabeth * Selmer, 69.
 Schmidt, J. C., fullmkt., 67.
 Schjøtt, brigadelg., 62, Johannes, konsul, 62.
 Schreiner, Axel H., 48, Hjørdis Agnethe * Selmer, 48.
 Schultz, J. Fr., overtlitj., 54, Johan Conrad, kontorchef, 54.
 Schulz, apoteker, 59, Fredrik, marinelt., 59.
 Schübeler, G. F. L., sognepr., 44, Laura * Selmer, 44.
 Schönberg, Chr, sorenskr., 16, Alhed * Selmer, 16.
 Schøning, Hobøl Chr., 36, Helene * Selmer, 36.
 Seeberg, Carl Fr., kjøbm., 59, Anna Christine * Selmer, 59.
 Seehuus, Knut, hndl. brg., 67, Sofie Fredrikke * Selmer, 67.
 Sejersted, Nils, oberst, 54, Ella * Selmer, 54.
 Selbo, Kr., lensmn., 63, Johan Vibe Selbo, lensmann, 63.
 Selmer-Andersen, flere, 56.
 Selmer, Aase Marie * Vangen, 68, Aagot Gjeims * Guthormsen, 42, Adolph Otto, 19, Agnes Eveline, 29, Alb. Christian, 66, Albrecht Aars, 70, Alet Marie, 18, Alet Marie * Juell, 22, 33, Alf Carl, styrmn., 25, Alfred, distr.lg., 41, Alfred Jørgen Gjems, skuespiller, 42, Alhed, 17, Alice Margrethe * Fredriksen, 66, Amie, 62, Andr. Julius, D/Sfører, 73, Andrew Fred ik, 19, Anna, 66, Anna Catrine, 75, Anna Cecilia, 64, Anna Dorotea * Bruun, 64, Anna Gjertrud * Juell, 64, Anna Gjert. Marie, 63, Anna Katrine, 63, Anna Katrine * Bruun, 15, Anna Katrine Vibe * Hygen, 70, Anna Luise Flor * Fjeldstad, 67, Anna Marie * Borgen, 16, Anna Marie * Næs, 20, Anna Margrete, 12, Anna Marie * Krohn, 55, Anna Sylvia, 60, Anna Sylvia * Jordening, 54, Anna Tonette, 34, Anne (Annie) Cicilia * Tresnes, 19, Anne Marie, 23, Anne Marie, 38, Anne Marie Magdalene, 40, Anne Marie Sophie, lærerinne, 41, Annette Kristine * Bye, 67, Antonette Severine * Langendorf, 20, Anton Olaf Fredr., 22, Anton Skjøndal, 18, Anton Theodor, 19, Arne, dekoratør, 22, Arne Boddø, 38, Arve, tannlege, 48, Asgerd Helene Dunker * Sørby, 68, Aslaug, 68, Aslaug Seehuus * Enger, 68, Augusta * Mathiesen, 33, Axel, kopist, 54, Barbara, 33, Beate Helene, 68, Benny Leonard, 20, Bergliot Gjems * von Hanno, forft.- og skuespillerinne, 43, Berit, 53, Berthe, 62, Bessie Christiane, 20, Betsv Helene Marie, 66, Bjørg, 68, Bjørn, 69, Bolette Helene * Foxen, 20, Bolette Kristine Oñne *

Anderssen, 56, Bonnie Ellen, 20, Brynhild, 68, Carl Eivind, 25, Carl George, 47, Carl Henning Lützow, skibskapt., 68, Carl Fredr., 18, Carl Fredrick, kjøbm., 19, Carl Frederik, bankchef, 59, Carl Marius, 27, Caroline Luise Charlotte, 75, Cecilia Edel Sofie * Buaas, 46, Cecilia Ingeborg * Bjørge, 20, Cesilia * Robinson, 20, Christian, 11, Christian, 13, Christian, proprietær, 15, Christian, kjøbm., 16, Chr., sognepr., 34, Chr., distr.lege, 40, Chr. Albert, major, 62, Chr. Aug., statsm. 57, Chr. Aug., tegnelærer, 60, Chr. Aug., 59, Chr. Andrew, 20, Chr. Bruun, 32, Chr. Erasmus, proviantkass., 12, Chr. Johan, konstbl., 41, Chr. Frdr. cand. jur., 46, Chr. Otto, 20, Chr. Vibe, 62, Clara Henriette * Kolden, 19, Constance, 54, Constance * Schultz, 54, Cora Geneva, 19, Curt Henrik, 65, Curt Henrik Vibe, disponent, 64, Curt Per Herman, kunstm., 32, Cæcilia Frederikke, 18, Cæcilia Magdalene, 12, Dagfin, sorenskr., 53, Dora Juliane, 22, Dora Cecilie * Skarsten, 22, Dorothea * Lunderby, 66, Edel Sofie, 40, Edv., 67, Edv. Henr. N. P. J. H. T. C., kjøbm., 67, Edv. Marentius, 28, Edv. Marentius, malerform., 29, Einar Thams, ingennr., 23, Eivind Maximl., overing., 25, Eivind Vidkun, overingennr., 25, Eleonore Christiane * Pettersen, 16, Eleonore Ulrikke, 57, Eli Juell, 33, Eline Jakobine, 75, Elin Margaret, 68, Elise Anna * Knutson, 33, Elisabeth * Agder, 65, Elisabeth Charlotte * Koenigsfeldt, 66, Elisabeth Charlotte Helene Kristiane * Meidell, 66, Elisabeth Kirstine * v. d. Osten, 70, Elise Anna * Knutson, 33, Ella Josephine, 19, Ellen Johanne, 36, Elmer Kristofer, 28, Else Marie, 24, Elsie Sylvia, 60, Elwin Cornelius, 19, Emil Abilgaard, 61, Emilie, 47, Emilie Antonette * Aamodt, 21, Emma Helene, 19, Eranka Elisabeth, 12, Erling, rektor, 52, Erling Christian, civiling., 21, Erling Prydz, tannlg., 46, Erna * Thoresen, 40, Erik Christian, 36, Erik Gløersen, sognepr., 23, Erik Gløersen, kontorist, 24, Erik Gløersen, mekaniker, 28, Erik Gløersen, bankskr., 31, Erika Mathilde * Dahl, 31, Ernesta Villhelmine Haldoline * Selmer, 30, 78, Ernst Wilh. Fremming, hovedbokholder, 28, Ernst Westerlund, professor, 53, Ernst Sejersted, cand. mag. 54, Estrid, kontordm., 73, Eva, 43, Eva, 53, Eveline Marie * Dalin, 28, Eveline Margrete * Selmer, 27, 30, Evelyn Rosella, 20, Farris Alta, 20, Frances Ann, 73, Frank, 33, Frederik Carl, overltn., 12, Frederik Chr., kapt., 16, Frederik Chr., justitsråd, 75, Frederik, 54, Frédéric Vibe, 62, Frédéric Vibe, 62, Frederik Nils Vibe, skibsr., trelasthandl., 61, Fre-

derika Christine, 20, Frederikke Kathinka, 49, Frederikke Kirstine, 17, Fredrikke (Dikken) Louise, 30, Fredrikke Louise Jenny * Ambjørnsen, 32, Fredrikke Marie, 13, Frederikke Kristiane, 75, Frederik, kapt., 18, Fredrik Vilhelm, handelsbrg., 67, Gabriel Frdr. Ludv., prost, 45, Georg, D/S.fører, 36, Georg, advokat, 36, Georgine Margrete Frederikke * Arentz, 75, Gjertrud Christiane * Falk, 17, Gjertrud Christiane * Huitfeldt, 16, Gjertrud * Jensen, 70, Gjertrud Oline, 30, Golla Hermanndine, 72, Golla Hermantine, 73, Gudrun * Green, 51, Gustav Ambrosius, sognepr., 34, Gustav Christian, høiesterettsdommer, 35, Gustav Helge, elektr., 37, Gustav Kristian, avd.lingnr., 39, Hadoline Kristiane Fremming, 28, Hallvard, 69, Hanna Christine Gløersen, 34, Hanna Constance, 49, Hanne Elisa Georgine, 47, Hanne Jokobea Matea Høegh, 56, Hannibal Peter, justitsrd., 71, Hans Adolf Baars, redaktør, 48, Hans Andr. Einar, apoteker, 33, Hans Jensen, boktr., 32, Hans Johan, stud. ing., 40, Hans Jørgen, 60, Harald, 39, Harald, 73, Harald lege, 72, Harald Richard, forretningsmn., 77, Helga Antonie, 48, Helga Bordo, 37, Helga-Marie * Gerhardsen, 40, Helge Gustav, 38, Helene * Jensen, 66, Helene Kirstine, 63, Henriette Lovise Christiane, 46, Henrik, 60, Henrik Frdr. Theodor, o. r. sakf., 48, Henrik Hoyer, motormann, 31, Henrik Leanger, skibsf., bokhl., 60, Henrik Leanger, sekretær, 54, Henrik Louis, o. r. sakf., 66, Henrik Olaus, overtlbetj., 64, Henrik Olaus, 66, Henrik Trygve, 66, Henrikke Katrine, 78, Herrold Fredrik, 20, Hildur, 53, Hilmar Alfr. Hagbart Dunker, 66, Hilmar Meincke Krogh, farmer, 46, Hilmara Cecilie * Møller, 41, Hjalmar, sorenskr., 52, Hjalmar Carl Marius, sekretær, 26, Hjalmar Johan, 53, Ida Hellesen, 61, Ida Margrethe, 24, Ida Marie, 26, Ida Ulrikka Andrea, 75, Immanuel, auditor, 74, Inga Fredrikke * Gløersen, 46, Ingeborg Kathinka * Sætersdal, 37, Ingeborg Margrethe * Ørbeke, 29, Inger Elisabeth, 51, Inger Ida Jacobine * Halvorsen, 24, Inger Marie Charlotte, 72, Inger Margrethe * Vaaland, 37, Inger Marie Johanne, 72, Ingrid * Sandberg, 53, Inger Elisabet (Ingerlise), 60, Ingvald Kristian, jernb. insp. U. S., 29, Ingvar, 37, Isak Wilh. Fleischer, forstm., 30, Isak Wilh. Fleischer, hv.bokhl., 32, Ivar Bauck, 65, Jacob Matias, student, 16, Jacobine Marie arkitekt, 24, Jakob Mathias, major, 15, Jacob Bendiks, kapt., 75, James Le Ray, 20, James Peter Theodor Denoon, electrl. operator, 77, Jan Fredrik, 56, Jeanne * Schiøtt, 62, Jenny

Petra * Wesche, 29, Jens Andreas, kapt., 23, Jens Andreas, Direkt. Rotvold, 23, Jens Andreas, arkitekt, 23, Jens Andreas, overfører, 32, Jens Andreas, 37, Jens Andreas, 38, Jens Andreas, Ludvig, skuespiller, 51, Jens Christian Thorvald, prost, 38, Jens Kristian, ingnr., 34, Jens Peter, 52, Jens Rynning, ingnr., 38, Jens Wilhelm, direktør, 24, Jensine Andrea, 47, Jensine Julie * Bakke, 48, Jerome Richard, 78, Jerome Richard, 65, Joachim Christian Vibe, byselger, 60, Johan Albrecht Vibe, skibsr., 69, Johan Albrecht Wibe, disponent, 69, Johan (John) August, farmer, 19, Johan Chr. Alb. Vibe, kapt., 64, Johan Chr. Alb. Vibe, major, 63, Johan Chr. (Pederson), grosserer, 55, Johan Chr., bundtmk., 20, Johan Christoffer, stasjonsmst., 21, Johan Fredrik, entreprenør, 47, Johan Frdr., tannlege, 48, Johan Frdr. Klebo, lege, 32, Johan Frdr. Klebo, proprietær, 27, Johan Frdr. Klebo, 29, Johan Frdr., boktr., 47, Johan Henrik, oberst, 13, Johan Henr., kapt., 15, Johan Henr., styrmn., 37, Johan Henr., 63, Johan Henr., ammann, 71, Johan Henr. Dunker, agent, 65, Johan Henr., lege, 72, Johan Henr., 74, Johan Jørgen, 46, Johan Jørgen (George) apoteker, 46, Johan Jørgen, stiftsasser, 41, Johan Jørgen Emanuel, sognepr., 40, Johan Louis Frdr., kjøbm., 30, Johan Nilsen, sjømn., 16, Johan Nikolaj Bernh. Vibe, 66, Johan Peder, 20, Johan Petter, 20, Johan Peter, kjøbm., 47, Johan Peter, komponist, 49, Johan Peter Hakon, bankass., 33, Johanne Adelaide, 72, Johanne Catrine, 75, Johanne Charlotte * Bojesen, 72, Johanne Christiane, 74, Johanne Christine, 49, Johanne Katrine Christiane * Dick, 74, Johanne Katrine Marie * Rothe, 73, Johanne Katrine * Berg, 76, Johanne Katrine, 71, Johanne Katrine, 78, Johanne Louise, 29, Johanne Marie Magdalene, 62, Johanne Olga Abrahamine Kirstine * Schmidt, 67, Johannes, styrmann, 37, Johannes, 46, John Jacob (Eau Claire), 23, John Morgan, 19, John Oscar, 19, John Rikard, 29, John Sigvard, 33, Jokum, 64, Jul Olaf, cykkelverksted, 22, Julie Catharine, masseuse, 48, Julie Johanne * Gulbrandsen, 22, Jørgen, sognepr., 45, Jørgen Leganger, byfoged, 59, Kaare, kontorist, 61, Kaare Edgard, bilfrtmn., 26, Kaja Kristiane, 50, Karen Elisabeth (Lisbet) * Bockmann, 53, Karen Elisabeth, 73, Karen * Flink, 15, Karen Henrikke, 16, Karen Kjep * Selbo, 63, Karen Mariette Dorotea, 74, Karen Wilhelmine, telegrafst. inne, 37, Kari Solveig, 21, Karin, 26, Karl, 26, Karl Andreas, mekaniker U. S., 28, Karl Andreas, gårdbr., 69, Karl Henning Dunker, 67, Karl

Johan Albrecht, 69, Karoline Johanne * Guldvog, 45, Katharina, 36, Katharina, lærerinne, 37, Kathinka Edvarda Wilhelmine * Selmer, 49, 67, Katrine Barbara, 13, Katrine Hedvig, 12, Katrine Margrete * Richelieu, 71, Kirsten Bull * Larsen, 67, Kirstine Andrea * Arentz, 76, Knut Johan Christian, 41, Knut Sejersted, 54, Kristiane Helene, 12, Kristoffer, 70, Laura, 75, Laura Johanne * Tull, 28, Laura Margrethe * Ildstad, 40, Laurits Hagbart, 66, Lill, 70, Lilly, 69, Liv, 42, Liv Mona, 68, Liv Sylvia, 60, Lorentz, 48, Lorentz Elster, tannlege, 48, Lorentz Elster, ingeniør, 48, Louis, 66, Louise Margrethe * Selmer, 27, 77, Louise Margrethe, 29, Lucie Kaja Martine, lærerinne, 70, Ludvig, kjøbm., bokhl., 47, 49, Ludvig Flor, ingnr., 48, Ludvig Marius, literat, 53, Ludvig Wilhelm, distr.lg., 47, Ludvig Wilhelm, tannlg., 48, Luise Augusta, 72, Luise Augusta, 72, Mabel Amanda, 20, Magdalene Cæcilia, 12, Malmfrid Helene * Elserud, 68, Margareta Eveline Elisabeth * Frønæs, 32, Mariane Elisabeth Kirstine * Benzou, 74, Mariane * Lindholm, 66, Marie, 63, Marie Bartholdine, 75, Marie Bendeke * Rasch ** Trondsen, 63, Marie Cathrine, 48, Marie Charlotte * Toe, 19, Marie Elisabeth * Skøjendal, 17, Marie (Majen) Elisabeth, 31, Marie Henriette, 48, Marie Louise, 60, Marie Magdalene, 38, Marie Magdalene, 52, Marie Magdalene * Bergersen, 41, Marie Magdalene (Lena) * Gløersen, 29, Marie Magdalene * Selmer, 47, 49, Marie Magdalene Prydz * Prydz, 46, Marie Sofie, sykepl., 73, Marius Maximilian, skogdrk., 24, Margit, 53, Margrethe, lektor, 36, Margrethe, 63, Marit, 68, Marta Margrete, 77, Matias, proviantkm., 12, Merete, 46, Mette Alette, 18, Mette Helene, 17, Mette Marie Petrea, 74, Michal Marius, distr.lg., 41, Mildred * Brun, pianistinne, 35, Mildred Hilmar Cecilie, 47, Morgan Luther, 19, Morris Bernhard, prod. manager, 20, Nanna, 60, Nanna Elisabeth, 60, Nannette Margrete Pavillard, 75, Nanette Pavillard, 74, Nicolaj Karl Henning, 66, Nicolay Seiersted, student, 54, Nikoline Henriette, 72, Nikoline Brog * Roll, 75, Nils Vibe, kaptajn, 66, Ninni, 69, Odd, sekretær i forsn.dept., 38, Odd Alf, 22, Olaf Anton, forretn.mann, 22, Ole, 63, Ole, kaptajn, 63, Olgger Frithjof, kjøbm., 20, Otto Hilmar, sogneprest, 44, Otto Hjalmar, stud. theol. 45, Palma Oletta, 20, Peder Jespersen, oberstltn., 75, Peder Klebo, kapt.ltn., 17, Peder Martin, distriktslege, 30, Peder Martin, sognepr., 30, Peder Martin, advokat, 31, Per Alf Juell, 34, Per Erik, 24, Per Fredrik (Freddy), dispnt. 60, Per Tønning, 27, Peter, overltn., 15, Peter

Andreas, snekker, 18, Peter Chr. Green, 76, Peter Fredr. Klebo, boktr., 22, Peter Hersleb, kommandør, 73, Peter Hærem, stadsdyrlg., 36, Peter Jesper Nyrop, distr.lg., 77, Pouline, 75, Ragna * Nergaard, lærerinne, 29, Ragna, 30, Ragna Marie * Selmer, 38, 48, Ragna Pauline, 29, Ragnar, 42, Ragnhild, 36, Ragnhild, 53, Ragnhild Jensine, 48, Rangfrid * Langaker, 52, Ragnvald, smed, 29, Rajala Gjems, 43, Randi Bonheur Bosse, 26, Randi Synnøve, 68, Randi, 69, Rangdi, 18, Reidar Juell, ingnr., 34, Reidar Juell, 33, Reidar Lützow, advokat, 69, Robert Jack, 33, Robert Johan, 21, Robert Wynne, 29, Rolf Johan, 21, Ruth, 41, Ruth, 53, Ruth, 69, Ruth Frederikke * Karlsen, 22, Ruth Sodalía, 19, Sara Maria, 71, Sara Marie, 73, Severine Alette, 15, 16, Severine Alette * Muus, 16, Sigismund Christian, oberst, 70, Sigismund, 72, Sigismund Chr., gneralauditør, 74, Sigismund Chr., godseier, 77, Sigismund Chr. Ernst, kjøbm., 74, Sigismund Chr. Peter, 74, Sigismunda Christiane, 75, Signe, 52, Signe, lærerinne, 53, Signe Helene, 41, Signy * Schulz, 59, Sigurd, ingnr., 38, 48, Sigurd, 48, Sille * Østby, 76, Snorre Lützow, gårdbr., 68, Sofie Fredrikke, 67, Sofie Seehuus, 68, Susanne Magdalene, 12, Sverre, major, 65, Sverre John, 66, Synnøve, 48, Synnøve * Holm, 67, Syverine, 20, Søren Christian, 16, Søren Jørgen, 41, Teodor Franklin, 19, Thora Mygind, 41, Thordis * Rytterhagen, 68, Thore Johan, 36, Thorleif, 68, Thorleif Juell, ingnr. i vassdrags., 33, Thorleif Vibe, gårdbr., 67, Thorvald Nicolai, student, 38, Thorvald Nikolai, forstms., 37, Thorvald, ingeniør, 40, Tomas, stud. jur., 75, Tor, 37, Tordis Gjems, forfatterinne, 42, Trine, rødekorsstr., * Eggen, 39, Trine Tobine Aamodt, rødekr.str., * Knutson ** Jorde, 41, Trygve, ingnr., 38, Trygve, dispnt., 69, Trygve Bauck, ingnr., 65, Turid, 48, Ulf, skuespl., 52, Ulrik Fredrik, 12, Valborg * Roshauw ** Bull, 26, Valdemar Sigismund, 72, Vighild Sofie Seehuus * Brastad, 68, Vilhelm Fredr. Dunker, skipper, 68, William, 19, William Georg Frederik, 62, William Ludwig, kjøbm., 19, Wilhelm Fredrik, gårdbr., 68, Wilhelm Hansen, o. r. sakfører, 54, Øivind, 22.

Sendsen, Julie Anna * Selmer, 20.

Schönberg, Chr., sorenskr., 16, Alhed * Selmer, 16.

Skalstad, Carl Aug., tannlg., 47, Anna Christine * Selmer, 47.

Skarsten, Paul, ciselør, 22, Rasmus, gårdbr. 22. Skøjendal, Anton, justitsråd, 17.

- Steen, M., skipper, 67, Stine Marie * Selmer, 67, Trine * Selmer, 67.
- Strande, Anders, gårdbr., 24, Marthe * Selmer, 24.
- Sætersdal, Olaf, kjøbm., 37.
- Sørby, Olaf, direktør, 68, Arve, gårdbr., 68.
- Tandberg, Andrew, 20, Margrete * Selmer, 20.
- Thams, Wilh. Aug., brukseier, 23, Benedicte (Dikka) * Selmer, 25, Jacobine * Selmer, 23.
- Thelander, C. A., 31, Ida * Selmer, 31.
- Thoresen, Einar Lieberg, stud. jur., 40, Ragnvald, lensmn., 40, Toe, Ole J. 19.
- Tønning, P. R. F., apoteker, 27, Frederikke * Selmer, 27.
- Torbenson, Anne * Selmer, 18.
- Tresnes, Ole Knudson, farmer, 19.
- Trondsen, Helge, 63.
- Trulsdatter, Kristine Marie * Selmer, 16.
- Tull, Cassens Clay, contractør, 28.
- Tømmerraas, Gyda Isidora * Selmer, 60.
- Uchermann, Carl, kunstnl., 43, Liv * Selmer, skuespillerinne, 43.
- Ulstrup, A. N., konsul, 37, Anna Katarine * Selmer, 37.
- Vaaland, Torleif, arkitekt, 37.
- Vangen, C. O. bokhndl., 68.
- Vibe, Joachim Chr., stiftamt., 55, 63, Dorothea * Selmer, 63, Johan Chr., major, 63, Johanne Ditlevine Michea * Selmer, 55.
- Viig, Asbjørn, gårdbr., 37, Johanne * Selmer, 37.
- Vilkens, J. N. H., kancelliråd, 72, Johanne Adelaide * Selmer, 72.
- Voigt, Cæilia * Selmer, 11.
- Vogt, Niels Nilsen, 15.
- Wesche, Nils, lærer, 29, Johan, gårdbr., 29.
- Westerlund, Ernst, dr. med., 53, Mathilda * Selmer, 53.
- Wolff, Ida Dorothea Elisabeth * Selmer, 73.
- Wolff, C. J. overauditør, 73.
- Woxen, Emil Thv., kjøbm., 31, Thora Ingeborg Othilia * Selmer, 31.
- Østenstad, H. M., skipper, 60, Ingrid * Selmer, 60.
- Ørbek, Henry, disponent, 39.
- Østby, Jakob, skipper, 76.